



مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی



عمران  
علیهما صلوات

www.ghaemiyeh.com  
www.ghaemiyeh.org  
www.ghaemiyeh.net  
www.ghaemiyeh.ir

# ادعيه و زيارت مدينه منوره



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

# ادعیه و زیارات مدینه منوره با ترجمه فارسی

نویسنده:

مرکز تحقیقات حج

ناشر چاپی:

مشعر

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

## فهرست

۵	فهرست
۹	ادعیه و زیارات مدینه منوره با ترجمه فارسی
۹	مشخصات کتاب
۹	پیشگفتار
۹	دعا چیست و چند قسم دعا داریم؟
۹	رجاء مطلوبیت:
۱۰	شرایط استجاب و قبولی دعا:
۱۰	آثار پذیرفته شدن دعا و زیارت در زندگی انسان:
۱۱	چند توصیه در زمینه وحدت امت اسلامی:
۱۲	آداب سفر
۱۶	فصل اول: ادعیه و زیارات
۱۶	ادعیه و زیارات مشترکه
۱۶	تعقیبات مشترکه نمازهای روزانه:
۲۰	دعای کمیل
۲۵	دعای ندبه
۳۱	دعای سمات
۳۴	دعای توسل
۳۷	دعای رفع گرفتاری
۳۷	دعای فَرَج
۳۸	دعای سریع الإجابہ
۳۹	دعای حضرت مهدی صلوات الله علیه
۳۹	مناجات شعبانیه
۴۲	مناجات امیر مؤمنان علیه السلام

- چند مناجات از مناجات خمسۀ عشر ..... ۴۴
- مناجات تائبین ..... ۴۴
- مناجات شاکین ..... ۴۵
- مناجات خائفین ..... ۴۵
- زیارت اوّل جامعه ..... ۴۶
- زیارت جامعه کبیره ..... ۴۷
- زیارت امین الله ..... ۵۳
- زیارت وارث ..... ۵۴
- زیارة آل یس ..... ۵۶
- دعای بعد از زیارت ائمه علیهم السلام ..... ۵۸
- دعا برای حضرت حجة بن الحسن ..... ۶۱
- دعای عهد ..... ۶۲
- نماز شب ..... ۶۳
- کیفیت نماز شب ..... ۶۳
- نماز حضرت فاطمه علیها السلام ..... ۶۴
- نماز دیگر از حضرت فاطمه علیها السلام: ..... ۶۴
- نماز حضرت صاحب الزّمان علیه السلام ..... ۶۵
- نماز حاجت ..... ۶۵
- نماز جعفر طیار ..... ۶۶
- اعمال دهه اوّل ذی حجّه ..... ۶۷
- اعمال عید غدیر ..... ۶۹
- اعمال روز مباحله ..... ۷۳
- فصل دوم: اعمال مدینه منوره ..... ۷۶
- فضیلت زیارت پیامبر، فاطمه زهرا وائمه بقیع علیهم السلام ..... ۷۶

- ۷۶ ..... و فاطمه زهرا و ائمه بقیع علیهم السلام
- ۷۷ ..... آداب زیارت
- ۷۸ ..... زیارت اول حضرت رسول صلی الله علیه و آله
- ۸۰ ..... زیارت دوم حضرت رسول صلی الله علیه و آله
- ۸۱ ..... نماز زیارت و دعای بعد از آن
- ۸۲ ..... بخشی از مستحبات مسجدالتبی صلی الله علیه و آله
- ۸۳ ..... دعا و نماز نزد ستون توبه
- ۸۴ ..... استحباب روزه و دعا در مدینه منوره و مسجدالتبی صلی الله علیه و آله
- ۸۴ ..... نماز و دعا نزد مقام جبرئیل
- ۸۵ ..... زیارت وداع رسول اکرم صلی الله علیه و آله
- ۸۶ ..... زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
- ۸۷ ..... زیارت اول حضرت فاطمه علیها السلام
- ۸۹ ..... زیارت دوم حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
- ۹۰ ..... زیارت ائمه بقیع علیهم السلام
- ۹۱ ..... زیارت دیگر ائمه بقیع علیهم السلام
- ۹۴ ..... زیارت امام حسن مجتبی علیه السلام
- ۹۵ ..... زیارت امام زین العابدین علیه السلام
- ۹۵ ..... زیارت امام محمد باقر علیه السلام
- ۹۶ ..... زیارت امام صادق علیه السلام
- ۹۷ ..... زیارت وداع ائمه بقیع علیهم السلام
- ۹۷ ..... زیارت عباس بن عبدالمطلب علیهما السلام
- ۹۷ ..... زیارت مادر گرامی امیرالمؤمنین علیهما السلام
- ۹۸ ..... زیارت دختران حضرت رسول صلی الله علیه و آله
- ۹۹ ..... زیارت عقیل و عبدالله فرزند جعفر طیار علیهما السلام

- ۹۹ ..... زیارت ابراهیم، فرزند رسول اکرم صلی الله علیه و آله
- ۱۰۰ ..... زیارت اسماعیل فرزند امام صادق علیهما السلام
- ۱۰۱ ..... زیارت حلیمه سعدیه علیها السلام
- ۱۰۱ ..... زیارت عمه‌های رسول اکرم صلی الله علیه و آله
- ۱۰۱ ..... زیارت ام‌البنین مادر حضرت ابوالفضل علیه السلام
- ۱۰۲ ..... زیارت اهل قبور
- ۱۰۲ ..... زیارت حضرت عبد الله بن عبدالمطلب علیهما السلام
- ۱۰۳ ..... زیارت دوم حضرت عبدالله بن عبدالمطلب علیهما السلام
- ۱۰۳ ..... فضیلت زیارت حمزه و سایر شهدای اُحد
- ۱۰۳ ..... زیارت حضرت حمزه عموی پیامبر صلی الله علیه و آله
- ۱۰۵ ..... زیارت دیگر شهدای اُحد
- ۱۰۵ ..... اشاره
- ۱۰۶ ..... بخش دوم از فصل دوم
- ۱۰۶ ..... مساجد و اماکن متبرکه در مدینه منوره
- ۱۰۷ ..... مستحبات مدینه منوره و مسجدالتبی صلی الله علیه و آله
- ۱۰۸ ..... مسجد قبا
- ۱۰۸ ..... اعمال مسجد قبا
- ۱۰۹ ..... مسجد ذو قبلتین
- ۱۱۰ ..... مسجد فتح (مسجد احزاب)
- ۱۱۰ ..... دعا در مسجد الاجابه
- ۱۱۰ ..... درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان



## ادعیه و زیارات مدینه منوره با ترجمه فارسی

### مشخصات کتاب

عنوان و نام پدیدآور: ادعیه و زیارات مدینه منوره با ترجمه فارسی / تالیف مرکز تحقیقات حج مشخصات نشر: تهران مشعر ۱۳۸۶.  
 مشخصات ظاهری: ۳۵۲ص ۱۶/۵×۱۲سم. شابک: ۸۰۰۰ریال ۹۶۴-۷۶۳۵-۶۲-۱: وضعیت فهرست نویسی: فایا یادداشت: چاپ  
 چهارم. یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس. موضوع: دعاها موضوع: Prayers موضوع: زیارتنامه‌ها موضوع: حج --  
 کتاب‌های دعا موضوع: زیارتگاه‌های اسلامی -- عربستان سعودی -- مدینه شناسه افزوده: حوزه نمایندگی ولی فقیه در امور حج  
 و زیارت. مرکز تحقیقات حج رده بندی کنگره: BP۲۶۷/۸/الف ۳۷۲ ۱۳۸۶ رده بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲ شماره کتابشناسی ملی:  
 ۱۳۳۲۲۸۱

### پیشگفتار

#### دعا چیست و چند قسم دعا داریم؟

دعا در لغت به معنای خواندن و در اصطلاح، درخواست حاجت از خداوند می‌باشد. دعا بر دو قسم است: ۱- گاه دعا کننده مطالب و نیازهای خود را به زبان خود و به هر بیانی که قدرت بر آن دارد در پیشگاه خداوند اظهار می‌کند، این قسم را «دعاهای غیر وارده» می‌نامند. ۲- قسم دوم آنکه دعا کننده مطالب و خواسته‌های خود را با الفاظ مخصوصی که از معصومین علیهم السلام رسیده است اظهار می‌نماید، این قسم ادعیه را «دعاهای وارده» یا «ادعیه مأثوره» می‌نامند. ادعیه مأثوره نیز بر دو قسم است: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۰ الف- ادعیه‌ای که باید در شرایط خاصی خوانده شود، مثلاً در وقت مخصوص یا محل معلوم، و بالاخره آداب و شرایط ویژه‌ای از زبان معصوم علیه السلام برای آن ذکر شده باشد. ب- دعاهایی که از معصوم رسیده ولی برای آنها هیچ گونه شرطی ذکر نشده است. البته هر نوع دعا و درخواست از پروردگار یکتا، مطلوب شارع است، و در روایت وارد شده: «الدُّعَاءُ مُخَّ الْعِبَادَةِ» ۱) «مغز و روح عبادت همان دعا است. همچنین در قرآن کریم در مناسبت‌های مختلف از زبان پیامبران و اولیای الهی دعاهایی نقل شده است، لکن ثواب و فضیلت دعاهای مأثوره- وارده از معصوم علیه السلام- برای کسی که آشنا به معانی آنها باشد، به مراتب بیش از دعاهای معمولی است، زیرا معصومین علیهم السلام به امراض روحی فرد و جامعه آشناتر و به کیفیت راز و نیاز با حق تعالی آگاه‌تر هستند، و سایر انسان‌ها گاهی به جای خیر خویش شرّ، و گاهی به جای سود و سعادت، زیان و شقاوت می‌طلبند: وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۱ دُعَاءُهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا. ۱)» بنابر این سزاوار است دعا کننده چگونگی درخواست مطالب و حاجات خود را از معصوم فرا گیرد. البته تشخیص دادن دعاهای وارده و آگاهی از سخن معصوم کار آسانی نیست. اگر کسی بتواند از مدارک موجود، و با موازین علمی صحت صدور دعا از معصوم را به دست آورد، می‌تواند آن را به قصد ورود بخواند، ولی اگر دلیل معتبر و مدرک قابل اعتمادی پیدا نکند و در پژوهش‌ها و بررسی‌های خود به این نتیجه برسد که سند فلان دعا ضعیف و غیر قابل اعتماد است، نباید آن را به طور جزم به معصوم نسبت دهد، بلکه به امید درک ثواب و رسیدن به پاداش آن را بخواند، در این صورت حتی اگر در تشخیص خود به خطا رفته باشد، به ثواب آن خواهد رسید.

### رجاء مطلوبیت:

گاهی دعا یا عملی که سند معتبر هم دارد مربوط به زمان یا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۲ مکان خاصی است، مانند دعاهای

ماه رمضان یا مناجات مسجد کوفه، در چنین مواردی اگر کسی بخواهد آنها را در غیر آن زمان یا آن مکان انجام دهد باید آنها را فقط به عنوان رجاء و احتمال مطلوبیت بجا آورد، نه به قصد استجاب یا ثواب ثابت، یعنی چنین نیت کند: «این دعا را میخوانم و این عمل را انجام می‌دهم به امید آنکه مطلوب باشد و مأجور باشم».

### شرایط استجاب و قبولی دعا:

در احادیث و روایات ما برای اجابت دعا شرایط متعددی بیان شده که برای آگاهی از آنها می‌توان به کتاب‌های مفصل روایی مراجعه کرد که ما در اینجا به برخی از آنها اشاره می‌کنیم: «۱» امام صادق علیه السلام در جواب قومی که عرض کردند: ما دعا می‌کنیم ولی مستجاب نمی‌شود، فرمودند: چون کسی را می‌خوانید که نمی‌شناسید: «لِأَنَّكُمْ تَدْعُونَ مَنْ ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۳ لا- تَعْرِفُونَهُ». «۱» شرط اول استجاب دعا معرفت پروردگار است، زیرا هر کس را به قدر معرفتش مزد می‌دهند. از حضرت علی علیه السلام سؤال شد: «فَمَا بَالُنَا نَدْعُوا فَلَا نُجَابُ؟» چرا دعای ما مستجاب نمی‌شود؟ حضرت فرمود: «إِنَّ قُلُوبَكُمْ خَائَتْ بِشِمَانِ خِصَالٍ: أَوْلَاهَا أَنْكُمْ عَرَفْتُمْ اللَّهَ فَلَمْ تُؤَدُّوا حَقَّهُ كَمَا أَوْجَبَ عَلَيْكُمْ...». «۲» اولین علت آن است که نسبت به خداوند معرفت و شناخت پیدا کردید، ولی حق معرفت را عملاً پیاده نکردید. رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: هر کس می‌خواهد دعایش مستجاب شود باید لقمه و کارش حلال باشد. «۳» امام صادق علیه السلام فرمود: خداوند دعای بنده‌ای را که برعهده‌اش، مظالم و حقوق مردم باشد یا غذای حرام بخورد، قبول نمی‌کند. «۴» ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۴ رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: خداوند دعای کسی را که حضور قلب ندارد، قبول نمی‌کند. «۱» امام صادق علیه السلام فرمود: خداوند به عزت و جلال خود قسم یاد کرده که من دعای مظلومی را که خود در حق دیگری چنین ظلمی نموده است، مستجاب نمی‌کنم. «۲» رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: دعایی که اولش «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» باشد، رد نمی‌شود. «۳» رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: صلوات شما بر من مایه اجابت دعای شما خواهد بود. «۴» امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس پیش از خود به چهل مؤمن دعا کند، دعایش مستجاب می‌شود. «۵» در حدیث قدسی وارد شده است: خداوند به حضرت عیسی علیه السلام فرمود: ای عیسی مرا بخوان همانند خواندن شخص ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۵ اندوهناک و غرق شده‌ای که هیچ فریادرسی ندارد «۱». ملاحظه می‌کنید که برای اجابت دعا شرایطی بیان شده است، و از همه بیشتر بر روی خود سازی و آمادگی برای ضیافت پروردگار و شناخت میزبان حقیقی تکیه شده است.

### آثار پذیرفته شدن دعا و زیارت در زندگی انسان:

قبولی دعا و زیارت از دو جهت قابل بررسی است: الف: صحیح خواندن و قصد قربت داشتن ادعیه و زیارات و اگر غلط خوانده شود معنای آن به کلی تغییر یافته و انسان را از رسیدن به اهداف آن دور می‌کند. ب: قبولی دعا و زیارت و پذیرفته شدن عند الله. یعنی علاوه بر اینکه قربت به الله انجام داده است، حضور قلب و معرفت الهی هم داشته و توانسته از تمایلات نفسانی رهایی پیدا کند، و باخسوع و خشوع دعا و زیارت را انجام دهد، و در طول سفر خصلت‌های زشت درونی را یکی پس از دیگری ترک کرده و از سفره گسترده حق تعالی بهره‌مند شود، یعنی در مهمانی رسول خدا صلی الله علیه و آله و زهرای مرضیه علیها السلام و ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۶ ائمه بقیع علیهم السلام شرکت نماید و به قدر توان از غذاهای معنوی تناول کند. چنین فردی توانسته است درجاتی از تقوا را به دست آورد. قرآن کریم می‌فرماید: گوشت و خون قربانی به خدا نمی‌رسد، وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ «۱» ، بلکه تقوای حاصل از قربانی است که انسان را بالا می‌برد و به خدا نزدیک می‌کند. در آیه دیگر می‌فرماید: در روزهای مشخص به یاد خدا باشید (اشاره به مناسک منی). آنگاه می‌فرماید: وَاتَّقُوا اللَّهَ «۲»، از خدا پروا کنید. اگر زائر حرمین شریفین به یاد خدا

باشد، خود را از گناه حفظ نماید، تمرین ترک معاصی داشته باشد، و حالت تقوا و پرهیزکاری پیدا کند، پس از حج مرتکب گناه نمی شود، و خصلت‌های خدایی در درونش جوانه می‌زند، رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «آیَةُ قَبُولِ الْحَجِّ تَزَكُّ مَا كَانَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ مُقِيمًا مِنَ الذُّنُوبِ»، «۳» نشانه قبولی حج، ترک گناهان ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۷ گذشته است. بنابراین نشانه قبولی اعمال، دستیابی به تقوا و مراعات حدود الهی، پرهیز از گناه، و دوری از خصلت‌های زشت است، و این معنا امکان ندارد مگر اینکه انسان همیشه خود را در محضر حق سبحانه و تعالی ببیند، و مراقب اعمال و رفتار خود باشد، هر کاری را جهت رضای پروردگار انجام دهد، با مردم آن‌گونه رفتار نماید که دوست دارد مردم با او رفتار کنند، بندگان خدا از دست و زبانش در امان باشند، در سختی‌ها و گرفتاری‌ها تکیه‌گاه محکمی برای نزدیکان به حساب آید، به اعمال عبادی بویژه نماز اهمیت دهد، و سعی کند نمازهای واجب را اول وقت و به «جماعت» برگزار نماید.

### چند توصیه در زمینه وحدت امت اسلامی:

اگرچه درباره توصیه‌های لازم به حجاج محترم کتاب‌های جداگانه‌ای نوشته شده و به طور مفصل نکاتی را تذکر داده‌اند، و ما هم در همین کتاب به مناسبت‌های مختلف به بعضی از آنها اشاره کرده‌ایم، لکن به خاطر اهمیت موضوع ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۸ سزاوار است برخی از نکات یادآوری شود: الف- اهمیت وحدت امت اسلامی یکی از اسرار اعمال و مناسک حج و زیارت مشاهده مشرفه، تمرین تواضع و اخلاص، متخلق شدن به اخلاق الهی، نمایش وحدت و عزت امت اسلامی و ارتباط نزدیک با برادران دینی، و همدلی و تبادل نظر با آنها است. از این رو زائر بیت الله الحرام و حرم نبوی صلی الله علیه و آله باید به همه میهمانان خانه خدا با هر ملیت و مذهب و از هر سرزمینی که باشند، با چشم عزت و برادری بنگردد، و با برخورد مودت آمیز، آن‌گونه که مایل است بندگان خدا با او رفتار نمایند، با دیگران رفتار کند، و با اقتدا به پیشوایان دینی خود مایه عزت و زینت اسلام و رسول الله صلی الله علیه و آله و ائمه اطهار علیهم السلام باشد، و در یک سخن اختلاف در مذهب نباید موجب بدبینی و تشدد گردد؛ زیرا مشترکات موجود میان ما و مسلمانان فراوان است، و باید تمام مسلمین در برابر دشمنان قرآن و انسانیّت ید واحده باشند، و از عظمت و عزت قرآن و اسلام دفاع کنند، و شاید به همین دلیل است که در روایات ما توصیه‌های مؤکّدی درباره ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۹ شرکت در جماعات برادران دینی اهل سنت شده است. پس زائران محترم از انجام کارهایی که موجب بدبینی و تفرقه و جدایی امت بزرگ اسلامی می‌شود باید پرهیز نمایند. ب- میهمانان خدا در سفر الهی حج زیارت خانه خدا و قبر مطهر پیامبر اکرم و ائمه بقیع- صلوات الله علیهم اجمعین- سفر الهی و دارای ابعاد گوناگون می‌باشد، و چه بسا در زندگی تنها یک بار توفیق این سفر معنوی نصیب انسان گردد، لذا سزاوار است به اهمیت و سازندگی آن بیش از پیش توجه کنیم، و از هنگام تصمیم و عزم به مسافرت تا پایان آن قدم به قدم، الهی بودن این میهمانی را مد نظر داشته باشیم، و از ارزش و منزلت همسفران و رعایت حقوق آنها غفلت نکنیم، و در مواقع ازدحام و شلوغی روحیه عفو و اغماض و چشم پوشی از خطای دیگران را پیشه خود سازیم، و از کمک و همراهی و خدمت به میهمانان خانه خدا غفلت نوزیم، و این سنت ارزشمند پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه معصومین علیهم السلام را زنده نگه داریم. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۰ ج- فرصت را مغتنم بشماریم عمر سفر کوتاه، و ایام زیارت به زودی سپری می‌گردد، باید با برنامه‌ریزی منظم بهترین استفاده را از اوقات شبانه روز خود بنماییم، و به‌جای وقت گذرانی برای کارهای بی‌نتیجه یا کم‌نتیجه، بیشترین وقت خود را صرف شناخت احکام و آداب و اسرار حج و زیارت و بهره‌مندی از مشاهده شریفه و مواقع کریمه نماییم، که از جمله آنها، حضور و شرکت به موقع در نمازهای جماعت مسجدالحرام و مسجدالنبی صلی الله علیه و آله و قرائت قرآن در این دو مسجد با عظمت (حداقل یک ختم قرآن در مسجدالحرام و یک ختم در مسجدالنبی صلی الله علیه و آله) و خواندن دعاها و مناجات‌های وارده از طرف معصومین علیهم السلام در ایام و مناسبت‌های

مختلف می‌باشد. د- کیفیت عبادت را فدای کمیت آن نکنیم همان گونه که قبلاً تذکر دادیم، روح و عظمت دعا و عبادت و مناسک حج به معرفت و اخلاص و رعایت ادب و حضور در محضر خداوند متعال بستگی دارد. لذا باید تنها به مقدار و کمیت اعمال و عبادت خود اکتفا نکرده، بیشتر به ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱ کیفیت آن پردازیم؛ زیرا اگر یک دعا یا زیارت و یا نماز، از روی معرفت و اخلاص باشد، موجب شکستن دل و تحوّل درونی انسان می‌گردد، و باعث نجات از عذاب الهی و دست یافتن به بهشت جاوید خواهد شد. «رَزَقْنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى».

## آداب سفر

آداب و ادعیه سفر بسیار است، و ما در اینجا به برخی از آنها اشاره می‌کنیم: ۱- وصیت: مستحب است انسان قبل از شروع به سفر وصیت کند، خصوصاً نسبت به حقوق واجبه و ادای دین. در روایات اهل بیت علیهم السلام نیز درباره وصیت کردن به ویژه برای کسی که قصد سفر دارد، تأکید زیادی شده است. ۲- آگاه نمودن برادران دینی و آشنایان: از پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت شده که فرمودند: از حقوق مسلمان بر برادر دینی خود، یکی این است که هرگاه خواست سفر کند آنان را مطلع سازد، و او بر برادران ایمانی حق دارد که پس از مراجعت به دیدارش بیایند. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲ ۳- دعای سفر: مجلسی در تحفه الزائر می‌فرماید: مستحب است که پیش از مسافرت غسل کند، و بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ» با استعانت از او، نیرو و توانی جز به وسیله او نیست، بر آیین رسول خدا و الله و الصّادقین عن الله صیلموات الله علیهم اجمعین. اللهم برگزیدگان راستین از سوی خداوند- که درود خداوند بر همه آنها باد- می‌باشم، خداوند! طهر به قلبی و اشرف به صدری و نور به قلبی. اللهم اجعله لی به وسیله این غسل دلم را پاک کن و سینه‌ام را گشاده، و قبرم را روشنایی بخش خداوند! نوراً و طهوراً و حیزاً و شففاءً من کلّ داء و آفة و عاهة و سوءٍ ممّا آن را برایم نور، پاکیزگی، مصونیت، شفای از هر بیماری و آفت و آسیب و آخاف و اخذر، و طهر قلبی و جوارحی و عظامی و دمی و شعری ناخوشی که از آن بیمناکم قرار بده، دل، جوارح، استخوان‌ها، خون، مو، پوست، مخرج، عصب و بصری و مخرجی و عصبی و ما اقلت الارض منی. اللهم اجعله و [خلاصه آنچه را که از من بر روی زمین است پاک و طاهر ساز، خداوند! آن را شاهد لی شاهد ایوم حاجتی و فقری و فاقتی ایکنک یا رب العالمین، فرمانبرداریم در روز احتیاج و نیاز و تنگدستی‌ام [در قیامت قرار بده، ای پروردگار جهانیان اینک علی کلّ شیء قدير]. که تو بر هر چیز توانایی.»

ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳ ۴- خانواده خود را جمع کند و دو رکعت (و بنا بر قولی چهار رکعت) نماز بگزارد، در رکعت اول حمد و سوره توحید و در رکعت دوم حمد و سوره قدر را بخواند، و بعد از نماز تسبیحات حضرت زهراء علیها السلام را بگوید و از خداوند طلب خیر کند به این کیفیت که بگوید: «أَسْتَبْخِرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ خَيْرَةً فِي عَافِيَةٍ»، و آیه‌الکرسی را بخواند، و حمد و ثنای الهی را بجا آورد، و صلوات و تحیات بر حضرت رسول و آل او بفرستد، و بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي» خداوند! امروز به تو می‌سپارم، خودم، خانواده‌ام، دارایی‌ام، فرزندانم، و من کان منی بسبیل الایمان الشاهد منهم والغائب. اللهم و همه منسوبین حاضر و غایب مؤمنم را، خداوند! احفظنا بحفظ الایمان و احفظ علينا. اللهم اجمعنا فی رحمتک ما را در حفاظت ایمان نگاهدار و بر ما حافظ باش. خدایا! ما را تحت پوشش رحمت و لا تسلبنا فضلک انّا ائیک راغبون. اللهم انّا نعوذ بک من گرد آور و فضل و احسانت را از ما باز نگیر که ما به تو راغبیم. خداوند! از دشواری و عثاء السفر و کآبیه المنقلب و سوء المنظر فی الأهل و المال سفر، افسردگی بازگشت و از بدنمایی و بی‌آبرویی در میان خانواده و مال ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۴ و الولد فی الدنیا و الآخرة. اللهم انی اتوجه ائیک هذا التوجه و فرزند در دنیا و آخرت به تو پناه می‌بریم، خداوند! من به قصد رضایت طلباً لمرضاتک و تقرباً ائیک، اللهم قبلغنی ما أومله و أرجوه فیک تو و نزدیکی به درگاہت بدینگونه به تو روی آورده‌ام، خداوند! پس مرا به آرزو و امیدی که به تو وفی اولیائک یا ارحم الراحمین». و به اولیایت دارم، برسان ای مهربان‌ترین مهربانان. و اگر

خواست بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي خَرَجْتُ فِي وَجْهِ هَذَا بِلَا- ثَمَّةٍ مِنِّي لِعَيْرِكَ، وَلَا- «خداوندا! من به این سو بیرون شدم، نه به غیر از تو اعتماد کرده‌ام و نه به رجاءِ یأوی بیِ إِبْلِائِكَ، وَلَا قُوَّةَ اتِّكَلُ عَلَيْهَا، وَلَا حِيلَةَ الْجَأُ پناهگاهی جز تو امیدوارم و نه به نیرویی متکی می‌باشم و نه به قدرتی إِيَّهَا إِبْلَاءُ طَلَبِ رِضَاكَ وَابْتِغَاءَ رَحْمَتِكَ وَتَعَرُّضًا لِتَوَابِكَ وَسُكُونًا اعْتِمَادَ دَارِم، جز کسبِ رِضَا وَرَحْمَتِ تُو وَبِرْخورداری از پاداش و اطمینانِ إِلَى حُسْنِ عَائِدَتِكَ، وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا سَبَقَ لِي فِي عِلْمِكَ فِي بَعْزِ نِيكَتِ نَمِي خَوَاهِم، وَتُو پِيش از حرکتِ مَن بَه اَيْنِ سُو بَه اِنچِه كِه مَرَا دَر اَيْنِ وَجْهِ مِمَّا أَحِبُّ وَأَكْرَهُ. اللَّهُمَّ فَاصْرِفْ عَنِّي مَقَادِيرَ كُلِّ بَلَاءٍ سَفَرِ خُوشَاينِد وَ يَا ناخُوشَاينِد بُوْدَه آگَه بُوْدَه اِي، خُداوندا! هَر بِلَا- وَ دِشُواری كِه بَه حَكْمِ اِدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۲۵ وَمَقْضَى كُلِّ لَأْوَاءٍ، وَابْسُطْ عَلَيَّ كَفَاً مِنْ رَحْمَتِكَ وَلُطْفًا مِنْ قِضَا وَ قَدْرِ تُو مَقْرَرِ شُدَه اسْت، از مَن باز گِرْدان وَ مَرَا تَحْتِ پُوشِشِ رَحْمَتِ وَ لُطْفِ عَفْوِكَ وَ حِرْزًا مِنْ حِفْظِكَ وَسَعَةً مِنْ رِزْقِكَ وَتَمَامًا مِنْ نِعْمَتِكَ وَبِخَشْشِ، مَحَافِظَتِ وَ كِشَايشِ رُوزِي، تَمَامِيَّتِ نِعْمَتِ وَ جَمَاعًا مِنْ مُعَافَاتِكَ، وَوَقْفِي يَارَبِّ فِيهِ جَمِيعِ قِضَايَتِكَ عَلَيَّ وَ عَافِيَّتِ هَمِه جَانِبَهَاتِ قَرَارِ دِه، پُرُورِدْ گَارِ مَن! قِضَايِ خُوشِشِ رَا مُوَافِقِ مُوَافَقَه هَوَايِ وَ حَقِيَقَه اَمَلِي، وَادْفَعْ عَنِّي مَا أُخِذَرُ وَمَا لَا أُخِذَرُ نِيَازِ وَ اَرْزُويِ حَقِيَقِي اَمِ گِرْدانِ، وَ خَطْرَهَائِي رَا كِه از اَن بِيْمَنَاكَم وَ يَا از اَن بِي اِطْلَاعِ عَلَيَّ نَفْسِي مِمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، وَاجْعَلْ ذَلِكَ خَيْرًا لِي وَ تُو از مَن بَه اَن آگَه تَرِي از مَن دَفْعِ كَن، وَ سَفَرِ مَرَا كِه دَر پِيشِ دَارِم بَه خَيْرِ وَ صِلَاحِ اِلْخِرْتِي وَ دُنْيَايِ مَعِ مَا أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْلِفَنِي فِيمَنْ خَلَفْتُمْ وَرَائِي آخِرْتِ وَ دُنْيَايِ قَرَارِ دِه وَ نِيَزِ از تُو مِي خَوَاهِم كِه نَسَبَتِ مِنْ وُلْدِي وَ أَهْلِي وَمَالِي وَ إِخْوَانِي وَ جَمِيعِ حِرَايَتِي بِأَفْضَلِ مَا بَه فِرْزَنْدَانِ، خَانُودَه، دَارايِي، بَرادَرانِ وَ دِيگَرِ اِبْسَتْگَانِ حَاضِرِ تَخْلُفِ فِيهِ غَائِبًا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَخَصُّصِ كُلِّ عَوْرَةٍ وَ حِفْظِ كُلِّ وَ غَائِبِ مُؤْمِنِ كِه دَر خُفَا يَا اَشْكَارِ دَر مَعْرُضِ نَابُودِي اسْت وَ مَصِيَبَه وَ تَمَامِ كُلِّ نِعْمَه وَ دِفَاعِ كُلِّ سَيِّئَه وَ كِفَايَه كُلِّ مَحْذُورِ دَر تَمَامِيَّتِ نِعْمَتِ وَ دَفْعِ هَر بَدِي اِدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۲۶ وَصِرْفِ كُلِّ مَكْرُوهِ وَ كَمَالِ مَا تَجَمُّعُ لِي بِهِ الرِّضَا وَالسُّرُورُ فِي وَ بَرطَرَفِ كَرْدنِ هَر ناخُوشِي وَ فَرَاهِمِ شُدنِ مُوجِبَاتِ رِضَايَتِ وَ الدُّنْيَا وَ الآخِرَه، ثُمَّ اِرْزُوقِي ذِكْرَكَ وَ شُكْرَكَ وَ طَاعَتِكَ خُوشنُودِي اَنها دَر دُنْيَا وَ آخِرْتِ، بَه تَرينِ خُلفِ وَ جَانِشِينِ باشِ، اَنگَه يادِ وَ شُكْرِ وَ طَاعَتِ وَ عِبَادَتِكَ حَتَّى تَرْضَى وَ بَعْدَ الرِّضَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَدْعُكَ الْيَوْمَ وَ عِبَادَتِ خُوشِشِ رَا رُوزِيْمِ كَن تا از مَن پِيوستَه راضِي باشِي. خُداوندا مَن اَمْرُوزِ بَه تُو دِينِي وَ نَفْسِي وَمَالِي وَ أَهْلِي وَ ذُرِّيَّتِي وَ جَمِيعِ إِخْوَانِي. اللَّهُمَّ مِي سِپَارِمِ دِينِ مِ جَانِم، مَالِم، خَانُودَه اَم وَ فِرْزَنْدَانِم وَ هَمِه كِسانِي رَا كِه غَمِ اَنها رَا دَارِم، اِحْفَظِ الشَّاهِدَ مِنَّا وَ الْغَائِبَ. اللَّهُمَّ اِحْفَظْنَا وَ اِحْفَظْ عَلَيْنَا. اللَّهُمَّ خُداوندا! حَاضِرِ وَ غَائِبِ مَرَا رَا حِفْظِ كَن خُداوندا مَرَا رَا حِفْظِ كَن وَ بَر مَرَا حَافِظِ باشِ، اَجْعَلْنَا فِي جِوَارِكَ وَ لَا تَشْمَلْنَا نِعْمَتَكَ وَ لَا تَغَيِّرْ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَتِكَ خُداوندا مَرَا دَر جِوَارِ عَنايَتِ قَرَارِ دِه وَ نِعْمَتِ رَا از مَرَا مَكْغِيرِ وَ نِعْمَتِ وَ عَافِيَّتِ وَ عَطايَتِ وَ عَافِيَه وَ فَضْلِ». رَا دِگَرِ گُونِ مَسازِ. ۵- رَوايَتِ شُدَه كِه مَسافِرِ پِيشِ از سَفَرِ، سُورَه حَمْدِ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَ آيَه اَلْكَرْسِي وَ سُورَه إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ آيَاتِ ۱۹۱ تا ۱۹۴ سُورَه آلِ عَمْرانِ رَا كِه از اَيْنِ قَرَارِ اسْتِ بَخُواند: اِدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۲۷ إِنْ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اِخْتِلَافِ اللَّيْلِ «مَسَلَّمًا دَر اَفْرِينِشِ آسْمَانِها وَ زَمِينِ وَ اَمَدِ وَ رَفْتِ شَبِ وَ النَّهَارِ لآيَاتِ اِبْأُولِي اَلْأَبَابِ \* الَّذِيْنَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَ رُوزِ نِشانَه اِهايِي بَرايِ خُرْدَمَنْدَانِ اسْت. اَنانِ خُدا رَا اِيسْتادَه وَ قُعودًا وَ عَلَيَّ جُنُوبِهِمْ وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ نَشِستَه وَ اَنگَه كِه بَر پَهلو خُفْتَه اِنْد، يادِ مِي كِنْدنِ وَ دَر اسرارِ اَفْرِينِشِ آسْمَانِها وَ اَلْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ وَ زَمِينِ مِي اِنْدِيشِنْد (و مِي گُويِنْد): پُرُورِدْ گَارِ! اَيْنِها رَا بِيهُودَه نِيا فِرِيدِي، تُو مَنزَهِي، مَرَا از عَذَابِ النَّارِ \* رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ آتِشِ نِگَه اِدَارِ، پُرُورِدْ گَارِ! تُو هَر كِسِ رَا بَه آتِشِ وارِدِ سَازِي، او رَا خُوارِ سَاختَه اِي وَ سَتْمَكارانِ رَا مِنْ أَنْصَارِ \* رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا يَاوْرِي نَمِي باشِد. پُرُورِدْ گَارِ! مَنادِيِ اِيْمانِ رَا شَنِيدِمِ كِه مِي كِفتِ اِيْمانِ آوَرِيدِ بَرَبُّكُمْ فَاَمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ تَوَفَّنَا بَه پُرُورِدْ گَارْتانِ، وَ مالايمانِ آوَرِيدِمِ، پُرُورِدْ گَارِ! گِناهانِ مَرَا رَا بِيخِشِ وَ بَدِي اِهايِ مَرَا رَا بِيوشانِ وَ مَرَا رَا بِيْميرانِ مَعَ اَلْأَبْرارِ \* رَبَّنَا وَ آتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَيَّ رُسُلِكَ وَ لَا تُخْزِنَا بانيكانِ. پُرُورِدْ گَارِ! اِنچِه رَا كِه بَه وسيلَه پيامبرانتِ وَعَدَه دادَه اِي بَه مَرَا عَنايَتِ كَن وَ رَسوايمانِ مَسازِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ اَلْمِيعَادَ. دَر رُوزِ رَسْتاخِيْزِ كِه تُو از وَعَدَهَاتِ تَخْلُفِ نَمِي وِرْزِي.» اِدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه

منوره، ص: ۲۸ سپس بگوید: «اللَّهُمَّ بِكَ يَصُولُ الصَّائِلُ وَبِقُدْرَتِكَ يَطُولُ الطَّائِلُ وَلَا حَوْلَ إِلَّا خَدَاوَنَدَا! استواری هر چیز به وسیله تو است، و بخشنده‌ای به قدرت لِكُلِّ ذِي حَوْلٍ إِلَّا بِكَ وَلَا قُوَّةَ يَمْتَلِدُهَا دُو قُوَّةِ إِلَّا مِنْكَ، أَسْأَلُكَ تَوَاسُتًا، نیرویی جز به واسطه تو برای هر نیرومند نیست، از تو مسألت دارم بِصِيَةِ مُوتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرِ رَيْتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعِزَّتِهِ به حق آن انسان برگزیده از میان آفریده‌هایت و بهترین مخلوق، پیامبرت محمد صلی الله علیه و آله وَسَيِّلَاتِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ، و دودمان او که بر او و بر آنان درود باد بر محمد و بر آنان رحمت فرست و وَاكْفِنِي شَرَّ هَذَا الْيَوْمِ وَضُرَّهُ، و آرزوئی خَيْرَهُ وَيُمْنَهُ، و أَفْضَلِي كَزَنْدِ وَزِيَانِ اَيْنِ رُوزِ رَا اَزِ اَمِنْ بَاذِرَارِ، و خیر و برکتش به من روزی فرما، و در کارهایم فِي مَتَّصِي رَفَاتِي بِحُسْنِ الْعَاقِبَةِ وَبُلُوغِ الْمَحَبَّةِ وَالظَّفْرِ بِالْأُمَّتِيَّةِ عَاقِبَتِ نَبِيكَ بِرَأْسِ مَقَرَّرِ نَمَايِي، و مرا به محبت نایل ساز، و دستیابی به آرزو وَكِفَايَةِ الطَّاعِيَةِ الْعَوِيَّةِ وَكُلِّ ذِي قُدْرَةٍ لِي عَلَى اذِيَّتِي، حَتَّى اَكُونَ وَدَفْعِ شَيْطَانِ سِرْكَشِ وَگمراه‌گر و هر کس که توان اذیت مرا دارد یاری کن تا در نتیجه فِي جُنَّتِهِ وَعِضْمَتِهِ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَنَقْمَةٍ، و أَبْدِلْنِي فِيهِ مِنَ الْمَخَافِيفِ اَزِ هَرِ بِلَا وَمَشْكَلِ مَصُونِ مَانِمِ، و بيم مرا به امتیت، ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۹ اَمْنَا وَمِنْ الْعَوَاتِقِ فِيهِ يُشِيرًا، حَتَّى لَا يُصَدَّنِي صَادٌّ عَنِ الْمُرَادِ وَ سَخْتِي رَا بِه رَاحَتِي مَبْدَلِ سَازِ، تا آنکه نتواند هیچ کس مرا از رسیدن به مقصودم، مانع و لَا يُحِلُّ بِي طَارِقٌ مِنْ اذِي الْعِبَادِ، اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، گردد، و هیچ آسیب رسانی از بندگان، به من دست نیابد، تو بر هر چیز توانایی وَالْأُمُورُ اِلَيْكَ تَصِيرُ، يَ اَمَّنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ». و بازگشت امور به سوی تو است، ای آنکه چیزی همتایت نمی‌باشد و بینا و شنوا می‌باشی.» ۶- سپس با خانواده وداع کند، و بر در خانه بایستد، و تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را بگوید، و سوره حمد و آیه‌الکرسی را از جلو و از طرف راست و چپ بخواند، و بگوید: «اللَّهُمَّ اِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَعَلَيْكَ خَلَّفْتُ اَهْلِي وَمَالِي وَمَا خَدَاوَنَدَا بِه سَوِي تُو رُو كَرْدَمِ، و خانواده و مالم و آنچه را به من داده‌ای حَوَّلْتَنِي وَهَدَمْتُ وَثَقْتُ بِكَ، فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ اَرَادَهُ بِه تُو سِپَرْدَمِ وَبِه تُو اَعْتِمَادِ كَرْدَمِ، پس نو میدم مسازای آنکه کسی را که آهنگ تو کند نو مید نمی‌کنی، و لا- يُضَيِّعُ مَرِنَ حَفْظُهُ. اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْنِي وَكَسِي رَا كِه تُو حَافِظُ بَاشِي، تباہ نمی‌کنی، خداوند! بر محمد و خاندانش رحمت فرست، و نسبت به آنچه فيما غِبْتُ عَنْهُ وَلا- تَكْلِنِي اِلَى نَفْسِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ اَزِ اَنهَا غَايِبِمِ، حَافِظُ بَاشِ، و مرا به خود و امگذار ای مهربان‌ترین مهربانان خداوند! ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰ بَلِّغْنِي مَا تَوَجَّهْتُ لَهٗ وَسَيِّبْ لِي الْمُرَادَ وَسَيِّحْ لِي عِبَادَكَ مَرَا بِه مَقْصِدَمِ بَرَسَانِ، و اسباب رسیدن به خواسته‌ام را فراهم ساز و مرا از بندگان وَبِلَادِكَ وَارْزُقْنِي زِيَارَةَ نَبِيِّكَ وَوَلِيَّكَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْاَنْبِيَاءِ مِنْ شَهْرَهَاتِ بَهْرَه‌مَنْدِ گِرْدَانِ وَ زِيَارَتِ پِيَامْبَرِ وَ وَلِيِّ خُودِ؛ امیر مؤمنان و امامانی را وُلْدِهِ وَجَمِيعِ اَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ، و مَدَنِي مَنُوكَ كِه اَزِ فَرْزَنْدَانِ او مِي‌باشند و همه اهل بیت عليهم السلام را روزیم ساز، و مرا با كمك خويش بِالْمَعُونَةِ فِي جَمِيعِ اَحْوَالِي، و لا- تَكْلِنِي اِلَى نَفْسِي وَلا اِلَى دَرِ هَرِ حَالِ يَارِي كُن، و به خودم و دیگری غَيْرِي فَكُلِّ وَأَعْطَبْ، وَزَوِّدْنِي التَّقْوَى وَاعْفِرْ لِي فِي الْاٰخِرَةِ وَامْكَذَارِ تا در نتیجه خسته و وامانده شوم و تقوا را ره توشه من ساز، و در آخرت و دنیا مرا بِيَاْمَرِزِ وَالْاَوْلَى اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي اَوْجَهَةً مَنْ تَوَجَّهَ اِلَيْكَ». خداوند! مرا از آبرومندترین روی آورندگان به خویش قرارم ده.» و باز می‌گویی: «بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَاسْتَعْنْتُ بِاللَّهِ وَالْجَأْتُ «بنام خدا و استعانت از او، توکل می‌جویم به خداوند و از او یاری می‌جویم و پناه می‌برم ظَهْرِي اِلَى اللَّهِ وَفَوَّضْتُ اَمْرِي اِلَى اللَّهِ رَهْبِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَرَعْبِيَّةً اِلَى اللَّهِ بِه خُودَا، و کارم را به او واگذار می‌کنم با خوف از خداوند و شوق به سوی ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۱ وَلا مَلْجَأَ وَلا مُنْجَا وَلا مَفْرَجَ مِنَ اللَّهِ اِلَّا اِلَى اللَّهِ، رَبِّ اَمْنْتُ او و پناهگاه و راه نجات و گریزی از خدا جز به سوی او نمی‌باشد، پروردگارا! به کتابت بکتابک الَّذِي اَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي اَرْسَلْتَ لِأَنَّهُ لَا يَأْتِي بِالْخَيْرِ اِيْمَانِ اَوْرَدَمِ هَمَانِ كِتَابِي كِه فَرُو فَرَسْتَادِي وَ بِرِ پِيَامْبَرْتِ نَاذِلِ كَرْدِي؛ زیرا جز از تو خیر اِلَهِي اِلَّا اَنْتَ، وَلا يَضِيرُكَ الشُّوْءُ اِلَّا اَنْتَ، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ نِيَايِدِ وَبَدِي رَا بِه غَيْرِ تُو بَازِ نَكْرَدَانِدِ، پناهنده به تو گرامی است، مدح و ثنای تو ثَنَاوُكَ وَتَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُكَ وَعَظُمَتْ اَلَاؤُكَ وَلا اِلَهَ غَيْرُكَ». والا- و نام‌های مقدس، و نعمت‌های بزرگ می‌باشد و خدایی جز تو نمی‌باشد.» روایت شده: «هر کس هنگام صبح این دعا را بخواند و از خانه بیرون رود، تا شام بلایی به او نرسد تا به خانه برگردد، و

اگر شام شود و این دعا را بخواند، بلایی به او نرسد تا صبح به منزل خود باز گردد.» (۱) «۷- پس از آن سوره «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» را یازده مرتبه، و سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» و «آیة الکرسی» و سوره «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» و «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ» را بخواند، و بعد دست بر ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۲ بدن خود بکشد، و در لحظه سوار شدن به وسیله نقلیه بگوید: سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ (۱)، پس هفت مرتبه بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ». ۸- قبل از مسافرت صدقه دهد به هر چه ممکن باشد. (روایت شده: مردی از اصحاب امام باقر علیه السلام هنگامی که اراده سفر کرد، خدمت آن حضرت آمد تا خدا حافظی کند، حضرت به او فرمود: پدرم علی بن الحسین علیهما السلام هر گاه آهنگ سفر می کرد، سلامتی خود را با صدقه دادن از خداوند می خرید، و چون از سفر به سلامت مراجعت می کرد، خدا را شکر کرده و صدقه می داد. (۲)» بعد از دادن صدقه بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي اشْتَرَيْتُ بِهَذِهِ الصَّدَقَةِ سَيِّئَاتِي وَسَيِّئَاتِ سَفَرِي «خداوندا! من با این صدقه خریدم سلامتی خویش، سلامت سفرم و سلامت و ما معی، فَسَيِّئَاتِي وَسَيِّئَاتِ مَا مَعِيَ وَبَلَّغْنِي وَبَلَّغْ مَا مَعِيَ آنچه را با من است، پس مرا و آنچه را با من است به سلامت دار و به مقصد برسان مرا و آنها را ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۳ بِبَلَاغِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ». به نیکی و زیبایی که از سوی تو است.» پس بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، «معبودی نیست جز خداوند حلیم و کریم، خدایی نیست جز خداوند والا و بزرگ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّعْيِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّعْيِ وَمَا مَنَزَهُ اسْتِ خَدَائِي که پروردگار آسمانها و زمینهای هفتگانه و آنچه فیهنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَسَيِّئَاتِ عَلِيِّ الْمُزَسَّلِينَ در آنها و آنچه در میان آنها است می باشد و پروردگار عرش عظیم است، و سلام بر رسولان الهی وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ و ستایش مخصوص پروردگار جهانیان است و رحمت خداوند بر محمد و خاندان پاک و الطَّاهِرِينَ. اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَمِنْ كُلِّ پَاكِيْزِهٖ او. خداوندا! پناهم ده از هر ستمگر خیره سر و از شیطانی مرید، بِسْمِ اللَّهِ دَخَلْتُ وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْتُ. اللَّهُمَّ إِنِّي هر شیطان سرکش، به نام خداوند به این سفر وارد و به نام خدا از این سفر خارج می شوم، خداوندا! من اَقْدَمْتُ بَيْنَ يَدَي نِسْيَانِي وَعَجَلْتَنِي بِسْمِ اللَّهِ وَمَا شَاءَ اللَّهُ فِي پِشاپِش فراموشی و شتابزدگیم، بسم الله و ماشاء الله را یاد می کنم ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۴ سَفَرِي هَذَا ذَكَرْتُهُ أُمَّ نَسِيْتُهُ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْأُمُورِ چه آن را [بعدها] یاد کنم یا فراموش، خداوندا! تویی یاری رسان برای هر کار کُلُّهَا وَأَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ هَيِّؤْ و تویی همراه مسافر و جانشینش در خانواده، خداوندا! آسان ساز عَلَيْنَا سَفَرَنَا وَأَطِوْ لَنَا الْأَرْضَ وَسَيِّرْنَا فِيهَا بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ سَفَرْمَانَ رَا، و راهمان را کوتاه ساز، و ما را در مسیر فرمانبرداری خویش و رَسُوْلِكَ. اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لَنَا ظَهْرَنَا وَبَارِكْ لَنَا فِيمَا رَزَقْتَنَا وَقَنَا بِمَا مَبْرُتِ قَرَارِدِهٖ، خداوندا! آنچه را پشت سر گذاشته ایم به سامان رسان، و آنچه را به ما داده ای مبارک کن، و نگهدارمان عِيْدَابِ النَّارِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبِيَةِ الْأَعْدَابِ دُوزخ، خداوندا! پناه می برم به تو از دشواری سفر و اندوه الْمُتَقَلِّبِ وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَالِدِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ بَازِگِشْتِ و بی آبرویی در میان خانواده، دارایی و فرزند، خداوندا! تویی عَضْدِي وَنَاصِرِي. اللَّهُمَّ اقْطَعْ عَنِّي بُعْدَهُ وَمَشَقَّتَهُ وَأَصْحَبِي فِيهِ يَار و یاورم، خداوندا! دوری سفر و سختی آن را آسان ساز، یار و همراهم در سفر و وَاحِلْفُنِي فِي أَهْلِي بِخَيْرٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ». جانشینم در خانواده به نیکی باش، که نیرو و توانی جز به خداوند والا و بزرگ نمی باشد.» و هنگامی که سوار بر وسیله نقلیه شد، بگوید: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۵ «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ عَلَيْنَا بِمُحَمَّدٍ صَلَّى «سپاس مخصوص خدایی است که ما را به اسلام رهنمون شد و به نبوت محمد صلی الله علیه و آله اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ بِر مَا مَنَتْ نَهَاد، پاک و منزله است خداوندی که این مرکب را مسخّر ما ساخت و گرنه ما قادر به تسخیر آن مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. نبودیم و ما به سوی پروردگارمان باز می گردیم و ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَامِلُ عَلَى الظَّهْرِ وَالْمُسْتَعَانُ عَلَى الْأَمْرِ، اللَّهُمَّ جَهَانِيَانِ اسْت، خداوندا! تویی که ما را بر پشت این مرکب سوار نمودی و بر سفر یاریمان نمودی بَلَّغْنَا بِلَاغًا يَبْلُغُ إِلَى خَيْرِ بِلَاغٍ وَيَبْلُغُ إِلَى مَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ. خداوندا! ما را به بهترین صورت به مقصد برسان، و به مغفرت و خوشنودیت نایل گردان، اللَّهُمَّ لَا

طَيْرٍ إِلَّا طَيْرُكَ وَلَا خَيْرٍ إِلَّا خَيْرُكَ وَلَا حَافِظَ غَيْرُكَ». خداوند! چیز ناخوشایندی نیست مگر آن که تو بخواهی و خیری جز خیری که از جانب تو رسد نمی‌باشد و حافظی جز تو نیست.» ۹- از امام صادق علیه السلام منقول است کسی که در سفر هر شب آیه الکرسی را بخواند، خود و آنچه با اوست سالم بماند. «۱» ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۶-۱۰ در سفر این دعا را بخواند تا در امان پروردگار باشد: «بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَمِنَ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ. اللَّهُمَّ إِلَيْكَ «بنام خدا و به یاری او، و از خدایم، و به سوی خدا می‌رویم، و در راه خدا گام می‌نهم، خدایا! اَسَلِمْتُ نَفْسِي، وَإِلَيْكَ وَجْهْتُ وَجْهِي، وَإِلَيْكَ فَوَضْتُ خَوْدَ رَأْسِي، وَبِهِ سَوِي تَوَرُّوهُ نَمُوْدَم، وَ كَارْم رَا بَه اَمْرِي، فَاحْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ تَوَسُّطِ سَپَرْدَم، پَس مَرَا دَر پَنَاهِ اِيْمَانِ، اَز پِيْش رُو وَ پِشْت سَر وَ اَز يَمِيْنِي وَ عَن شِمَالِي وَمَنْ فَوْقِي وَمَنْ تَحْتِي وَادْفَعْ عَنِّي بِحَوْلِكَ رَاسْت وَ چَپ وَ اَز سَمْتِ بَالَا- وَ پايين حفظ فرما و به نيرو و تواناييت و قُوَّتِكَ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ». از من دفاع کن که نیرو و توانی جز به وسیله خداوند والا و بزرگ نمی‌باشد.» ۱۱- بر زائران محترم سزاوار است بیش از دیگران به اخلاص در اعمال و مراقبت از حدود الهی اهتمام داشته باشند، زیرا گذشته از اینکه به مهمانی پروردگار می‌روند، و مهمان باید رضایت صاحب خانه را فراهم آورد، طبق حدیث شریف: «كُونُوا لَنَا زَيْنًا وَلَا تَكُونُوا اَدْعِيَةً وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنَةِ مَنُورِهِ، ص: ۳۷ عَلَيْنَا شَيْئًا»، «۱» باید آئینه تمام‌نمای اسلام ناب محمدی باشند، و لازم است مراقب اعمال خود بوده، و به نمازهای واجب در اول وقت اهتمام بیشتری دهند، در جماعات برادران اهل سنت شرکت کنند، تا از ثواب جماعت بهره‌مند شوند، و خدای نخواسته نباید بعضی افراد ناآگاه کاری کنند که در شأن یک زائر ایرانی نبوده و موجب نفرت دیگران گردد، و در نتیجه اعمال صالحه سایرین را هم تحت الشعاع قرار دهد. خداوند به همه ما توفیق دهد تا بتوانیم به وظایف دینی خود عمل نماییم و آنگونه باشیم که خداوند فرموده ۱۲- در سفر تأکید شده که مسافر بعد از هر نماز، سی مرتبه بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ». «منزه است خدا و ستایش او راست و معبودی جز او نمی‌باشد و خدا بزرگ است.» ۱۳- اخلاق حسنه و کمک به یکدیگر: در سفر لازم است به همراهان کمک کرده، و در انجام کارها پیشقدم بوده، و از برآوردن احتیاجات دیگران روگردان نباشد، تا خداوند ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۸ متعال او را از گرفتاری‌های دنیا و آخرت نجات دهد، در حدیث آمده است: در سفر، بدترین افراد آن کسی است که بتواند به دیگران کمک نماید ولی کوتاهی کند و منتظر کمک دیگران باشد. هم‌چنین اکیداً سفارش شده که با دوستان و همراهان، با اخلاق خوب و خوش، برخورد نموده و به آنان کمک نماییم، و به ویژه در مشکلات و سختی‌ها صبور و بردبار باشیم. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۹

## فصل اول: ادعیه و زیارات

### ادعیه و زیارات مشترکه

#### تعقیبات مشترکه نمازهای روزانه:

از مصباح شیخ طوسی رحمه الله و غیره نقل شده هرگاه سلام نماز را دادی، سه مرتبه اللَّهُ أَكْبَرُ بگو، و در هر یک دست‌ها را تا محاذی گوش‌ها بلند کن و سپس بگو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، «معبودی جز خدا آن معبود یکتا نیست و ما در برابر او تسلیمیم معبودی جز خدا نیست وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، «و ما جز او نپرستیم و دین (و عبادت) را خالص برای او گردانیم و اگر چه بر مشرکان بد آید، معبودی إِلَّا اللَّهُ، رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوْلِيَّيْنَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ وَحْدَهُ جَزَ خُدَا نِيسْت كَه پَرُورْد گَار مَآ وَ پَرُورْد گَار پَدْرَان پِيْشِيْن مَآ اسْت مَعْبُودِي نِيسْت جَزَ خُدَا كَه يَكْتَاي يَكْتَاي وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعِيْدَهُ، وَنَصِيْرَ عِيْدِهِ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ يَكْتَا بَه وَعِدَه خُودِو فَا كَرْد وَ بِنْدَه اش رَا يَارِي كَرْد وَ لَشْكَرْش رَا عَزْت دَاد وَ بَه تَنْهَائِي أَحْزَاب رَا مَغْلُوب سَاخْت اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنَةِ مَنُورِهِ، ص: ۴۲ وَحْدَهُ، فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَيُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُحْيِي، پَس اَو



راست ملک هستی او راست سپاس که زنده می‌کند و می‌میراند و می‌میراند و زنده می‌کند وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. و او است زنده‌ای که نمی‌میرد هر خیری به دست او است و بر هر چیز قادر است. پس بگو: «أَشْتَعِظُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ». «طلب آموزش دارم از خدای یگانه جاوید و به سوی او باز می‌گردم». آنگاه بگو: «اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ، وَافْضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ، وَأَنْشُرْ بَارِ خَدَايَا مَرَا مِنْ جَانِبِ خُودِ رَاهِنَمَائِمِ فَرَمَا وَاز فَضْلِ خُوَيْشِ بَهْرَه‌مَنْدَمِ فَرَمَا وَاز رَحْمَتِ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا بَرِ مِنْ بَكْسْتَرَانِ وَاز بَرَكَاتِ بَرِ مِنْ فَرُو بَارِ، مَنْزَهِي تُو، مَعْبُودِي جَزْ أَنْتَ، اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا تُو نَيْسْتِ هَمَهْ گَنَاهَانِمِ رَا بِيَامَرِزْ؛ زِيْرَا جَزْ تُو كَسِي هَمَهْ گَنَاهَانِ رَا نِيَامَرِزْ جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ بَارِ خَدَايَا مِنْ أَزْ تُو دَرْخُوسْتِ مِي كَنْمِ هَرِ چيزِي رَا كِهْ عِلْمْتِ بَدَانِ احاطه نمود وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَ پناه می‌برم به تُو از هر شَرِّی كِهْ عِلْمْتِ بَدَانِ احاطه نمود، بَارِ خَدَايَا مِنْ أَزْ تُو دَرِ تَمَامِ ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۴۳ عَافِيَتِكَ فِي أُمُورِي كُلَّهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ كَارِهَائِمِ عَافِيَتِ مِي خُوهَمِ وَ بَهْ تُو پناه می‌برم از رسوائی و خواری دنیا و عذاب الآخِرَةِ، وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَقُدْرَتِكَ آخِرْتِ وَ پناه می‌برم به ذات بزرگوارت و به عزتت كِهْ فُوقِ آنِ مَتَّصُورِ نَيْسْتِ وَبَهْ قُدْرَتِ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ كِهْ چيزِي از آن سَرِيچِي تَنُواند، از شر دنیا و آخرت و از شرِّ الأَوْجَاعِ كُلَّهَا وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتَيْهَا، إِنَّ رَبِّي تَمَامِي دَرْدَهَا وَ از گزند هر جنبنده‌ای كِهْ تُو فَرْمَانُروایِ او هستی هَمَانَا پَرُورِدْگَارِ مِنْ عَلَيِّ صِرَاطِ مُسْتَقِيمِ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، بَرِ رُوشِ حَقِي اسْتِ وَ هِيچِ جَنْبِشِ وَ نِيروِي نَيْسْتِ جَزْ بَهْ دَسْتِ خَدَايِ وَالايِ بَزْرُگِ تَوَكَّلْتُ عَلَيَّ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ تَوْكَلْ كَنْمِ بَرِ خَدَايِ هَمِيْشَهْ زَنْدَه‌ای كِهْ هَرِ گَزْ نَمِيْرِدِ وَ سَتَائِشِ مَخْصُوصِ خَدَايِي اسْتِ كِهْ فَرْزَنْدِي وَ لَدَا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ نَگَرْفَتَهْ وَ كَسِي دَرِ مَلَكِ هَسْتِي شَرِيكِ او نَيْسْتِ وَ خُوارِي نَدَارْدِ تَا نِيَازْمَنْدِ ياورِ بَاشْدِ وَ كَبْرَهْ تَكْبِيْرًا». وَ كَامَلًا او رَا بَزْرُگِ شَمَارِ». پَسِ تَسْبِيحِ حَضْرَتِ زَهْرَا عَلِيْهَا السَّلَامِ رَا مِي گُويِي، وَ پِيْشِ از آنكه از جای خود حرکت کنی ده مرتبه بگو: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۴۴ «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا» گواهی می‌دهم كه مَعْبُودِي جَزْ خَدَايِ يَكْتَايِ يَكْتَايِ بِي هَمْتَا نَيْسْتِ، خَدَايِ يَكْتَايِ يَكْتَايِ فُورْدًا صَيْمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلا وَلَدًا». فَرْدِ بِي نِيَازِي كِهْ هَمْسَرِ وَ فَرْزَنْدِي نَگَرْفَتَهْ اسْتِ. و بَرایِ اَيْنِ تَهْلِيلِ، بَهْ خُصُوصِ دَرِ تَعْقِيبِ نَمَازِ صَبْحِ وَ شَامِ وَ هَنْگَامِ طُلُوعِ وَ غُرُوبِ آفْتَابِ، فَضِيْلَتِ بَسِيَارِ وَارْدِ شَدَهْ اسْتِ، پَسِ مِي گُويِي: «سُبْحَانَ اللَّهِ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ» تَسْبِيحِ خَدَا رَا هَرِ آنگاه كِهْ چيزِي خَدَا رَا تَسْبِيحِ گُويِدِ وَ چنانچه خَدَا دُوسْتِ دَارْدِ كِهْ او رَا تَسْبِيحِ گُويِنْدِ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَتَّبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ چنانچه او لايقِ آنِ وَ شايسته ذات بزرگوار و عزت و جلال او اسْتِ وَ سَتَائِشِ خَدَا رَا كُلَّمَا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحْمَدَ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ هَرِ گاه كِهْ مَوْجُودِي او رَا سَتَائِشِ كَنْدِ وَ بَدَانْگُونَهْ كِهْ دُوسْتِ دَارْدِ وَ چنانچه لايقِ آنِ وَ كَمَا يَتَّبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ، وَلا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلَّمَا وَ شايسته عزت و جلال او اسْتِ وَ تَهْلِيلِ او رَا هَرِ گاه مَوْجُودِي او رَا بَهْ هَلَلِ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَتَّبِعِي يَكْتَايِي يَادِ كَنْدِ وَ بَهْ هَمَانْگُونَهْ كِهْ دُوسْتِ دَارْدِ وَ چنانچه لايقِ آنِ وَ شايسته ذات ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۴۵ لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا بَا عَزَّتِ وَ جَلَالِ او اسْتِ وَ تَكْبِيْرِ او رَا هَرِ گاه كِهْ مَوْجُودِي او رَا بَهْ بَزْرُگِي يَادِ كَنْدِ وَ بَدَانْگُونَهْ كِهْ يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ وَ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَ كَمَا يَتَّبِعِي لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ دُوسْتِ دَارْدِ بَهْ بَزْرُگِي يَادِ شُودِ چنانچه لايقِ وَ شايسته عَزَّتِ وَ جَلَالِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ جَلَالِ او اسْتِ، مَنْزَهْ اسْتِ خَدَا وَ سَتَائِشِ خَاصِ او اسْتِ وَ مَعْبُودِي جَزْ او نَيْسْتِ وَ خَدَاوَنْدِ بَزْرُگِ كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ بِهَا عَلَيَّ وَ عَلَيَّ كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ أَوْ بَرایِ هَرِ نِعْمَتِي كِهْ بَهْ مِنْ وَ بَهْ هَرِ يَكِ از خَلْقِ خُودِ دَادَهْ از آنانكه يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ بُوْدَه‌اند يَا پَسِ از اَيْنِ تَا رُوزِ قِيَامَتِ بِيَاينْدِ، بَارِ خَدَايَا مِنْ أَزْ تُو مِي خُوهَمِ كِهْ دَرُودِ بَرِ مُحَمَّدِ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَرْجُو وَ خَيْرِ مَا لَا- أَرْجُو، وَ آلَشِ بَفَرَسْتِي وَ از تُو دَرْخُوسْتِ مِي كَنْمِ هَرِ خَيْرِي رَا كِهْ اَمِيْدِ بَهْ آنِ دَاشْتَهْ بَاشْمِ وَ يَا نَدَاشْتَه‌ام وَأَعُوذُ

بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا أَحْذَرُ». و پناه می‌برم به تو از شر آنچه از آن بیمناک و بی‌پروایم. پس می‌خوانی سوره حمد و آیه‌الکرسی و شَهِدَ اللَّهُ وَآيَةُ قَوْلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ وَآيَةُ سِخْرِهِ (و آن سه آیه است از سوره اعراف که اول آن إِنَّ رَبُّكُمْ اللَّهُ وَآخِرُ أَنْ مِنَ الْمُحْسِنِينَ است، پس سه مرتبه می‌گویی: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۴۶ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ است پروردگار تو صاحب عزت از آنچه (مشرکان) توصیف کنند و درود بر الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. رسولان و ستایش خاص خداست که پروردگار جهانیان است. «سپس سه مرتبه می‌گویی: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي «بار خدایا بر محمد و خاندانش درود فرست و در کار من فرجاً و مَخْرَجاً وَازْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ فَرَجٌ وَ كَشَائِشِي قَرَارِ دِهٍ وَ رَوْزِمِ دِهٍ از آنجا که گمان دارم و از آنجا که لا-أَحْتَسِبُ». گمان ندارم. «این دعایی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام کرد هنگامی که در زندان بود، پس محاسن خود را به دست گیر، و کف دست چپ را به آسمان گرفته، هفت مرتبه بگو: «يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ «ای پروردگار محمد و خاندان محمد بر محمد و آل محمد درود فرست ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۴۷ وَعَجَّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ». و فرج آل محمد را نزدیک کن. «به همان حال سه مرتبه بگو: «يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، «ای دارای جلال و بزرگواری درود فرست بر محمد و خاندانش وَازْحَمْنِي وَأَجِزْنِي مِنَ النَّارِ». و به من رحم کن و از آتش پناهم ده. «پس می‌خوانی دوازده مرتبه قَوْلُ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ را و می‌گویی: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمُخْزُونِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ «خدایا از تو درخواست می‌کنم به حق نام نهفته و پنهانت که پاک و پاکیزه و الْمُبَارَكِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ، یا واهب مبارک است و از تو می‌خواهم به حق نام بزرگ و سلطنت ازلیت ای بخشنده العطايا ویا مُطْلِقِ الْأَسَارِ وَيَا فَكَّاكَ الرَّقَابِ مِنَ النَّارِ، أَسْأَلُكَ عَطَاها و ای رها کننده اسیران و ای آزاد کننده بندگان از دوزخ از تو می‌خواهم أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، که درود فرستی بر محمد و خاندانش و مرا از آتش دوزخ ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۴۸ وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِماً وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ آمِناً، وَأَنْ تَجْعَلَ لِأَزَادِ كُنِي و از دنیا با ایمان سالم بیرونم بری و با ایمنی وارد بهشتم کنی دُعَائِي أَوْلَهُ فَلَاحاً وَأَوْسَطَهُ نَجَاحاً وَآخِرَهُ صَلَاحاً، إِنَّكَ أَنْتَ آغَازِ دَعَائِمِ را رستگاری و وسطش را پیروزی و سرانجامش را صلاح قرار ده که تو عَلَامُ الْغُيُوبِ». دانایی به نادیدنی‌ها. «و در صحیفه علویّه است که در تعقیب هر فریضه بخوان: «يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، يَا مَنْ لَا يُعْلِطُهُ السَّائِلُونَ» ای آنکه سرگرمش نکند شنیدنی از شنیدن دیگر وای آنکه (کثرت) سائلان او را به اشتباه نیاندازد یا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْحَاحُ الْمُلِحِينَ، أَذْفَنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَخِلَاوَةَ و ای کسی که اصرار اصرار کنندگان به ستوهش نیاورد، لذت عفو و شیرینی رَحْمَتِكَ وَمَعْفِرَتِكَ». رحمت و آمرزش را به من بچشان. «و نیز می‌گویی: «إِلَهِي هَذِهِ صِيَلَاتِي صِيَلَتِيهَا لَا لِحَاجَةٍ مِنْكَ إِلَيْهَا وَلَا رَغْبَةٍ «ای معبود من این نمازی که من بجا آوردم نه به خاطر احتیاجی از تو به آن بود و نه رغبتی ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۴۹ مِنْكَ فِيهَا إِلَّا تَعْظِيماً وَطَاعَةً وَإِجَابَةً لَكَ إِلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ، إِلَهِي که تودر آن داشته باشی جز تعظیم و فرمانبرداری تو و پذیرفتن آنچه مرا بدان مأمور کردی، معبود من إِنْ كَانَ فِيهَا خَلَلٌ أَوْ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِهَا أَوْ سُجُودِهَا فَلَا تُؤَاخِذْنِي اگر در این نماز من خللی یا نقصی در رکوع یا سجودش هست پس مرا مؤاخذه مکن و با وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْقَبُولِ وَالْغُفْرَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». پذیرفتن آن و آمرزش (من) بر من تفضل کن. به (امید) رحمت، ای مهربانترین مهربانان. «و نیز بعد از هر نماز این دعا را که پیغمبر صلی الله علیه و آله برای تقویت حافظه تعلیم امیرالمؤمنین علیه السلام نمود، می‌خوانی: «سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا «منزه است خدایی که بر آنان که تحت فرمانش هستند ستم نکند، منزه است خدایی که يَأْخُذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِالْأَلْوَانِ الْعِذَابِ، سُبْحَانَ الرَّءُوفِ الرَّحِيمِ، مردم زمین را به عذابهای رنگارنگ نگیرد، منزه است خدای رؤف مهربان اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُوراً وَبَصِيراً وَفَهْماً وَعِلْماً، إِنَّكَ عَلَيَّ بَارِ خدایا در دل من نور (معرفت) و بصیرت و فهم و علمی قرار داده که تو بر كِبَلِ شَيْءٍ قَدِيرٌ». هر چیز توانایی. «و در البلد الأمين است که سه مرتبه بعد از هر نماز بگو: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۵۰ «اعِيذُ نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي فِي «قرار می‌دهم خودم و دینم و خانواده و مال و



زیارات مدینه منوره، ص: ۵۴ اَعْدَائِهِمْ أَتَبْرَأُ». دشمنان بیزاری جویم.» پس سه مرتبه بگو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا «بار خدایا من از تو گذشت و سلامتی و آسایش در دنیا وَالْآخِرَةِ». و آخرت را خواستارم.»

### دعای کمیل

این دعا از دعاهای معروفی است که حضرت علی علیه السلام آن را به «کمیل بن زیاد» که از اصحاب خاص وی بود- تعلیم داد. نیایشی عاشقانه و عارفانه است که بنده‌ای به درگاه خدای غفار انجام می‌دهد، و از پروردگار، رحمت و بخشایش می‌طلبد. علامه مجلسی رحمه الله آن را از بهترین دعاها شمرده است. این دعا در شب‌های نیمه شعبان و در هر شب جمعه خوانده می‌شود، و برای ایمنی از گزند دشمنان و افزایش روزی و آموزش گناهان مفید است. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۵۵ متن دعای شریف چنین است: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، «خدایا من از تو می‌خواهم بحق آن رحمت که همه چیز را فرا گرفته وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ، وَخَضَعَ لَهَا كُلَّ شَيْءٍ، وَذَلَّ وَبِهَ آن نیرویت که همه چیز را بوسیله آن مقهور خویش کردی و همه چیز در برابر آن خاضع و همه لها كُلَّ شَيْءٍ، وَبِجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ، وَبِعِزَّتِكَ درپیش آن خواراست و به جبروت تو که بوسیله آن چیره گشتی بر هر چیز و به عزتت که الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ، وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ، چیزی در برابرش نایستد و به آن عظمت و بزرگیت که پر کرده هر چیز را وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ، وَبِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ وَبِهَ آن سلطنتت که بر هر چیز برتری گرفته و به ذات پاکت که پس از نابودی هر چیز شئی، وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي غَلَبَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ، وَبِعِلْمِكَ الَّذِي بَاقِي است و به نامهای مقدست که اساس هر موجودی را پر کرده و به آن دانشت که أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلَّ شَيْءٍ، یا احاطه یافته به هر چیز و به نور ذاتت که روشن شد در پرتوش هر چیز ای نُورٌ يَا قُدُّوسُ، یا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ يَا آخِرَ الْآخِرِينَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي نور حقیقی و ای منزّه از هر عیب، ای آغاز موجودات اولین و ای پایان آخرین. خدایا! بیامرز ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۵۶ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ آن گناهی را که پرده‌ها را بدرد. خدایا! بیامرز آن گناهی را که عقاب و کیفرها را النِّقَمَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي فرو ریزد. خدایا! بیامرز آن گناهی را که نعمت‌ها را تغییر دهد. خدایا! بیامرز الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقَطِّعُ الرَّجَاءَ، آن گناهی را که از (اجابت) دعا جلوگیری کند. خدایا! بیامرز گناهی را که انسان را نومید می‌کند، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ خَدَايَا بِيَامِرِزِ آن گناهی را که بلا- نازل کند، خدایا بیامرز هر ذَنْبٍ أَدْبَيْتَهُ، وَكُلِّ خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ، گناهی که کرده‌ام و هر خطایی که از من سر زده خدایا من به سوی تو تقرب جویم بوسیله ذکر تو وَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ، وَ أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُدَيِّنِي مِنْ قُرْبِكَ، و خودت را شفیع آورم بدرگاهت به جود و کرم از تو می‌خواهم که به مقام قرب خویش نزدیکم سازی وَأَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ، وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ و سپاسگزاریت را روزیم کنی و ذکر خود را به من الهام کنی. خدایا! از تو سُؤَالَ خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ، أَنْ تُسَامِحَنِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي خَاضِعًا، ذَلِيلًا وَ خَاشِعًا درخواست می‌کنم که بر من آسان گیری و رحم کنی و به داده بَقَشِمَكَ رَاضِيًا قَانِعًا، وَفِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُتَوَاضِعًا. اللَّهُمَّ خُودِ رَاضِيًا وَ قَانِعًا سازی و در تمام حالات فروتم کنی. خدایا! از تو ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۵۷ وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ، وَأَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ، درخواست کنم درخواست کسی که سخت فقیر شده و خواسته‌اش را هنگام سختیها پیش تو آورده وَعَظُمَ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ. اللَّهُمَّ عَظُمَ سُلْطَانُكَ، وَعَلَا مَكَانُكَ، و امیدش بدانچه نزد تو است، بزرگ است خدایا سلطنتت بس بزرگ و مقامت بسی بلند است وَخَفِيَ مَكْرُوكٌ، وَظَهَرَ أَمْرُكَ، وَغَلَبَ قَهْرُكَ، وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ، وَلَا وَ تَدْبِيرُ در کارها پنهان و امر و فرمانت آشکار است، قَهْرُ غَالِبٌ وَ قُدْرَتٌ وَ نِيْرُوتٌ نَافِذٌ است و يُمَكِّنُ الْفِرَارَ مِنْ حُكُومَتِكَ. اللَّهُمَّ لَا- أَجِدُ لِذُنُوبِي غَافِرًا، وَلَا- گریز از تحت حکومت تو ممکن نیست خدایا نیابم برای گناهانم آمرزنده‌ای و نه لِقَبَائِحِي سَاطِرًا، وَلَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدَّلًا غَيْرَكَ،

برای کارهای زشتم پرده‌پوشی و نه کسی را که عمل زشت مرا به کار نیک تبدیل کند جز تو، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلِي، نیست معبودی جز تو، منزهی تو و به حمد تو مشغولم من به خویشتن ستم کردم و در اثر نادانیم جسارت کردم و سَوَّكُنْتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي وَمَتِّكَ عَلَيَّ. اللَّهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ وَبَإِنَّكَ هَمِيشَه از قدیم به یاد من بوده و بر من لطف و بخشش داشتی آسوده خاطر نشستم و چه ای خدای مولای من چه بسیار قَبِيحِ سَتَوْتُهُ، وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَقْلَتُهُ، وَكَمْ مِنْ عِثَارٍ وَقَيْتُهُ، زشتیها که از من پوشاندی و چه بسیار بلاهای سنگین که از من بازگرداندی و چه بسیار لغزشها که از آن نگهم داشتی وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ دَفَعْتُهُ، وَكَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ وَچه بسیار ناراحتیها که از من دور کردی و چه بسیار مدح و ثنای خوبی که من شایسته‌اش نبودم و آن را ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۵۸ نَشَرْتَهُ. اللَّهُمَّ عَظْمَ بِلَائِي، وَأَفْرَطَ بِي سُوءِ حَالِي، وَقَصِيرَتَ بِي مَنَشَرِ سَاخْتِي. خدایا! بلائی من بسی بزرگ است و بدی حالم از حد گذشته و اعمالم نارسا اَعْمَالِي، وَقَعِيدَتَ بِي اَعْلَالِي، وَحَسْبِي عَنِ نَفْعِي بُعِيدُ اَمَالِي، است و زنجیرهای علایق مرا خانه‌نشین و آرزوهای دور و دراز مرا از رسیدن به منافعم بازداشته وَخَدَعْتَنِي الدُّنْيَا بِغُرُورِهَا، وَنَفْسِي بِجَنَائِتِهَا، وَمِطَالِي يَا سَيِّدِي، و دنیا باظواهر فریبنده‌اش مرا گول زده و نفسم بوسیله خیانتش، و به مسامحه گذراندم ای آقای من فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْجُبَ عَنْكَ دُعَائِي سُوءَ عَمَلِي پس از تو می‌خواهم به عزت که بدی رفتار و کردار من دعایم را از اجابت جلوگیری وَفَعَالِي، وَلَا تَفْضُحْنِي بِخَفِي مَا أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي، وَلَا تَنْكُدْ وَرَسْوَانِي مرا به آنچه از اسرار پنهانی من اطلاع داری و شتاب تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَيَّ مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلَوَاتِي، مِنْ سُوءِ فِعْلِي نكنی در عقوبتم برای رفتار بد و کارهای بدی که در خلوت انجام و اِسَاءَتِي، وَدَوَامِ تَفْرِيطِي وَجَهَالَتِي، وَكَثْرَةِ شَهَوَاتِي وَغَفْلَتِي، دادم و ادامه دادم به تقصیر و نادانی و زیادی شهوت‌رانی و بی‌خبریم وَكُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ رَءُوفًا، وَعَلَيَّ فِي جَمِيعٍ وَخَدَايَا به عزت سوگند که در تمام احوال نسبت به من مهربان باش و در تمام الْأُمُورِ عَطُوفًا، إِلَهِي وَرَبِّي مَنْ لِي غَيْرُكَ أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي، امور بر من عطوفت فرما ای معبود من و ای پروردگار من جز تو که را دارم که رفع گرفتاری ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۵۹ وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِي، إِلَهِي وَمَوْلَايَ أَجْرِيَّتَ عَلَيَّ حُكْمًا أَتَّبَعْتُ فِيهِ وَتَوَجَّهْتُ فِيهِ دَرِ كَارِمِ رَااَزَاوَدِرِ خَوَاسْتِ كُنْمِ اِي خَدَايِ مَنْ وَ اِي مَوْلَايِ مَنْ تُو بَرِ مَنْ حَكْمِي رَا مَقْرَرِ دَاشْتِي كِه دَر نَتِيجَه پيروی هوی نَفْسِي، وَلَمْ أَخْتَرِ فِيهِ مِنْ تَرَيِينِ عَدُوِّي، فَغَرَّنِي بِمَا هَوَايَ نَفْسِي رَا كَرْدَمِ وَ اَز فَرِيكَايِ دَشْمَنَمِ دَر اِيْن بَا رَه نِهْرَا سِيْدَمِ پَس اُو هَم طَبَقِ دَلْخَوَا هِ خَوِيْشِ اَهْوَايِ وَأَشِيْعَدُهُ عَلَي ذَلِيْكَ الْقَضَاءِ، فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرِي عَلَيَّ گَوْلَمِ زِد وَ قَضَا (و قدر) هَم بَا اُو كَمَكِ كَرْدَمِ وَ دَر اَثْرِ هَمِيْنِ مَا جَرَايِ شُوْمِي كِه بَر سِرْمِ اَمْدَمِ مِنْ ذَلِيْكَ مِنْ نَفْضِ حُدُودِكَ، وَ خَالَفْتُ بَعْضَ اُو اَمْرِكَ، فَذَلِكِ الْحَمِيْدُ نَسَبْتُ بِه پَا رَه اِي اَز حُدُودِ وَ اِحْكَامَتِ تَجَاوُزِ كَرْدَمِ وَ دَر بَرْخِي اَز دَسْتُوْرَا تِ رَا هِ مَخَالَفَتِ رَا پِيْمُودَمِ پَس دَر تَمَامِ اَنِجَه پِيْشِ اَمْدَه عَلَيَّ فِي جَمِيْعِ ذَلِكِ، وَلَا حُجَّةَ لِي فِيْمَا جَرِي عَلَيَّ فِيهِ تُو رَا سِپَا سِ مِي گُوِيْمِ وَ اَكْنُوْنِ اَز حَكْمِي كِه دَر بَا رَه كِيْفَرِ مَنْ جَارِي گِشْتَه وَ قَضَاؤُكَ، وَ اَلْزَمْنِي حُكْمُكَ وَ بِلَاؤُكَ، وَ قَدْ اَتَيْتُكَ يَا اِلَهِي بَعْدَ قَضَا وَ اَزْمَايِشِ تُو مَرَا بَدَانِ مَلْزَمِ سَاخْتَه حِجْتِ وَ بَرَهَانِي نِدَا رَمِ وَ اِيْنِكِ اِي مَعْبُودِ مَنْ دَر حَالِي بِه دَر گَا هْتِ اَمْدَه اَمِ تَقْصِيْرِي وَ اَشِرَافِي عَلَي نَفْسِي، مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا مُسْتَقِيْلًا كِه دَر بَا رَه اَتِ كُوْتَا هِي كَرْدَه وَ بَر خُوْدِ زِيَا دَه رُوِي نَمُودَه وَ عَذْرُ خَوَا هِ وَ پَشِيْمَانِ وَ دَلْ شَكْسْتَه وَ پُوْزِشِ جُو مُسْتَعْفِرًا مُبِيْبًا مُقَرَّرًا مُدْعِنًا مُعْتَرِفًا، لَا اَجْدُ مَقْرَرًا مِمَّا كَانَتْ مَنِي، وَلَا وَ اَمْرُوشِ طَلْبِ وَ بَا ز گِشْتِ كَنَانِ وَ بَه گِنا هِ خُوِيْشِ اَقْرَارِ وَ اذْعَانِ وَ اِعْتِرَافِ دَا رَمِ وَ رَا هِ گِرِيْزِي اَز اَنِجَه اَز مَنْ سِر زِدَه نِيَا بَمِ مُقَرَّرًا اَتُوْجَّهُ اِلَيْهِ فِي اَمْرِي، غَيْرَ قَبُولِكَ عُذْرِي، وَ اَذْخَالِكَ وَ پَنَاهِ گَا هِي كِه بَدَانِ رُو اُو رَمِ دَر كَارِ خُوِيْشِ نِدَا رَمِ جَزِ اِيْنِكِه تُو عِذْرَمِ پِيْذِيْرِي وَ مَرَا دَر اَدْعِيَه وَ زِيَا رَاتِ مَدِيْنَه مَنُورَه، ص: ۶۰ اِيْآيِ فِي سَبْعَةٍ مِنْ رَحْمَتِكَ، اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي، وَ اَرْحَمْ شِدَّةَ فِرَاخِنَايِ رَحْمَتِ دَر اُوْرِي پَس اِي خَدَايِ مَنْ عِذْرَمِ پِيْذِيْرِ وَ بَر سَخْتِ پَرِيْشَانِيْمِ رَحْمِ كُنْ ضُرِّي، وَ فُكِّنِي مِنْ شِدِّ وَ ثَا قِي، يَا رَبِّ اَرْحَمْ ضَعْفَ يَدِي وَ رِقَّةَ وَ اَز بِنْدِ مَسْتَحْكَمِ گِنا هَانَمِ رَهَائِيْمِ دَه اِي پُرُورْدِ گَارِ مَنْ بَر نَا تُوَانِي بَدَنَمِ وَ نَا ز كِي جِلْمِي وَ دِقَّةَ عَظْمِي، يَا مَنْ يَدًا خَلَقِي وَ ذِكْرِي وَ تَرْبِيْتِي وَ بَرِّي پُوسْتِ تَمِ وَ بَارِيْكِي اسْتِخْوَانَمِ رَحْمِ كُنْ اِي كَسِي كِه اَعْاَزِ كَرْدِي بِه اَفْرِيْنِشِ مَنْ وَ بَه يَادِ مَنْ وَ پُرُورْشَمِ وَ بَه اِحْسَانِ وَ تَعْدِيْتِي، هَبْنِي لِاِتِّبَادِ كَرْمِكَ وَ سَالِفِ بَرِّكَ بِي، يَا اِلَهِي وَ خُوْرَا كِ دَا دَنَمِ اَكْنُوْنِ بِه هَمَانِ بَزْرِ گُوَارِي وَ كَرْمِ نَخَسْتِ وَ سَابِقَه

احسانی که به من داشتی مرا ببخش ای معبود من و سَیِّدِی وَرَبِّی، اَتْرَاکَ مُعَذِّبِی بِنَارِکَ بَعْدَ تَوْحِیدِکَ، وَبَعْدَ مَا وَای آقَای من و ای پروردگرم آیا تو به راستی چنانی که مرا به آتش عذاب کنی پس از اینکه اَنْطُوْی عَلَیْهِ قَلْبِی مِنْ مَعْرِفَتِکَ، وَلَهَجَّ بِهٖ لِسَانِی مِنْ ذِکْرِکَ، به یگانگیت اقرار دارم و دلم به نور معرفت آباد گشته و زبانم به ذکر تو گویا شده وَاَعْتَمَدَهُ ضَمِّیْرِی مِنْ حُبِّکَ، وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِی وَدُعَاۃِی، و نهادم به دوستی تو پیوند شده و پس از اعتراف صادقانه و دعای خاضعانه لِرُبُوبِیَّتِکَ، هَيْهَاتَ، اَنْتَ اَکْرَمُ مِنْ اَنْ تُضَيِّعَ مِنْ رَبِّیَّتِهِ، اَوْ خَاصَعَانَهُ بِمَقَامِ رَبُوبِیَّتِکَ، بسیار دوراست! تو بزرگوارتر از آنی که از نظر دور داری کسی را که خود پروریده‌ای یا تَبَعَّدَ مِنْ اَدْنِیَّتِهِ، اَوْ تَشَرَّدَ مِنْ اَوْیَّتِهِ، اَوْ تُسَلِّمَ اِلَی الْبَلَاءِ مِنْ دَوْرِ گردانی کسی را که خود نزدیکش کرده یا تسلیم بلا و گرفتاری کنی کسی را که ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۶۱ کَفَيْتَهُ وَرَحْمَتُهُ، وَلَيْتَ شِعْرِی یَا سَیِّدِی وَاِلٰهِی وَمَوْلَاۃِی اَتَسَلِّطُ خُودَ سِرِّی سَیِّدِی کرده و به لطف پروریده‌ای و کاش می دانستم ای آقا و معبود و مولایم آیا چیره می کنی النَّارَ عَلٰی وُجُوْهِ خَرَّتْ لِعَظَمَتِکَ سَاجِدَةً، وَعَلٰی السُّنَنِ نَطَقَتْ آتَشُ دُوْخِ رَا بِرِ چهره‌هایی که در برابر عظمتت به سجده افتاده و بر زبانهایی که صادقانه بَتَوْحِیدِکَ صَادِقَةً وَبِشُکْرِکَ مَادِحَةً، وَعَلٰی قُلُوْبِ اعْتَرَفَتْ بِهٖ یگانگیت گویا شده و سپاسگزارانه به شکر تو باز شده و بر دلهایی که از روی یقین به بِالْهَيْبَتِکَ مُحَقَّقَةً، وَعَلٰی ضَمَائِرِ حَوْتٍ مِنْ الْعِلْمِ بِحُبِّکَ حَتّٰی خَدَائِیْتِ اعْتَرَفَ کرده‌اند و بر نهادهایی که علم و معرفت آنها را فرا گرفته تا به جایی که در برابرت صَارَتْ خَاشِعَةً، وَعَلٰی جَوَارِحِ سَیِّعَتْ اِلَی اَوْطَانِ تَعَبَّدِکَ خَاشِعَةً و بر اعضا و جوارحی که مشتاقانه به پرستشگاه‌هایت طَائِعَةً، وَاَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِکَ مُدْعِنَةً، مَا هَكَذَا الظُّنُّ بِکَ، وَلَا شَتَا فته و با حال اقرار به گناه جویای آمرزش تو هستند چنین گمانی به تو نیست اَحْبِرْنَا بِفَضْلِکَ عَنِّکَ، یَا کَرِیْمُ یَا رَبِّ، وَاَنْتَ تَعْلَمُ ضَمِّی عَنِّ و از فضل تو چنین خبری به ما نرسیده ای خدای کریم ای پروردگار من و تو ناتوانی مرا در مقابل قَلِیْلِ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْیَا وَعُقُوْبَاتِهَا، وَمَا یَجْرٰی فِیْهَا مِنَ الْمَکَارِهِ اَنْدَکِی از بلائی دنیا و کیفرهای ناچیز آن و ناملایماتی که معمولاً علی اَهْلِهَا، عَلٰی اَنَّ ذَلِکَ بَلَاءٌ وَمَکْرُوَةٌ، قَلِیْلِ مَکْنَتِهِ، یَسَّیْرٌ بِرِ اهل آن می‌رسد می‌دانی در صورتی که این بلا- و ناراحتی دوامش کم است و دورانش ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۶۲ بَقَاؤُهُ، قَصِیْرٌ مُدَّتُهُ، فَکَیْفَ اِحْتِمَالِی لِیَبْلَی الْاٰخِرَةَ، وَجَلِیْلِ وُقُوْعِ اَنْدَکَ و مدتش کوتاه است پس چگونه تاب تحمل بلائی آخرت و آن ناملایمات بزرگ را در الْمَکَارِهِ فِیْهَا، وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُوْلُ مُدَّتُهُ، وَیَدُوْمُ مَقَامُهُ، وَلَا یُخَفَّفُ اَنْجَا دارم در صورتی که آن بلا مدتش طولانی و دوامش همیشگی است و تخفیفی عَن اَهْلِهَا، لِاِنَّهُ لَا یَکُوْنُ اِلَّا عَن غَضَبِکَ وَاِنْتِقَامِکَ وَسَخَطِکَ، برای مبتلایان به آن نیست زیرا آن بلا از خشم و انتقام و غضب تو سرچشمه گرفته و هذا ما لا- تَقُوْمُ لَهٗ السَّمَاوَاتُ وَالْاَرْضُ، یَا سَیِّدِی، فَکَیْفَ بَی و آن هم چیزی است که آسمانها و زمین تاب تحمل آن را ندارند ای آقایی من تا چه رسد به وَاَنَا عَبْدُکَ الضَّعِیْفُ الذَّلِیْلُ الْحَقِیْرُ الْمَسِکِیْنُ الْمُسْتَتِکِیْنُ، یا من بنده ناتوان خوار ناچیز مستمند بیچاره! ای اِلٰهِی وَرَبِّی وَسَیِّدِی وَمَوْلَاۃِی، لِاٰی الْاُمُوْر اِلَیْکَ اَشْکُو، و لَمَّا مَعْبُوْد و پروردگار و آقا و مولای من آیا برای کدامیک از گرفتاریهایم به تو شکایت کنم مِنْهَا اَضِیْحٌ وَاَبْکٰی، لِاَلِیْمِ الْعِزَابِ وَشِدَّتِهِ، اَمْ لِطُوْلِ الْبَلَاءِ و برای کدامیک از آنها شیون و گریه کنم، آیا برای عذاب دردناک و سخت یا برای بلائی طولانی و مُدَّتِهِ، فَلَیْنُ صَیْرَتِنِی لِلْعُقُوْبَاتِ مَعَ اَعْدَائِکَ، وَجَمَعْتَ بَیْنِی و مدید پس اگر بنا شود مرا بخاطر کیفرهایم در زمره دشمنان اندازی و مرا با گرفتاران و بَیْنَ اَهْلِ بَلَاۃِکَ، وَفَرَّقْتَ بَیْنِی وَبَیْنَ اَحْبَابِکَ وَاَوْلِیَاۃِکَ، در بلا- و عذاب در یکجا گردآوری و میان من و دوستان جدایی اندازی، گیرم ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۶۳ فَهَبْنِی یَا اِلٰهِی وَرَبِّی، صَبْرْتُ عَلٰی عَذَابِکَ، فَکَیْفَ که ای معبود و پروردگار من بر عذاب تو صبر کنم اما چگونه اَصْبِرُ عَلٰی فِرَاقِکَ، وَهَبْنِی صَبْرْتُ عَلٰی حَرِّ نَارِکَ، بر دوری از تو طاق آورم و گیرم که ای معبود من حرارت آتشت را تحمل کنم فَکَیْفَ اَصْبِرُ عَنِ النَّظْرِ اِلَی کَرَامَتِکَ، اَمْ کَیْفَ اَسِکُنُ فِی النَّارِ اَمَّا چگونه چشم پوشیدن از بزرگواریت را بر خود هموار سازم یا چگونه در میان آتش بمانم وَرَجَائِی عَفْوِکَ، فَبِعَزَّتِکَ یَا سَیِّدِی وَمَوْلَاۃِی، اَفْسِمُ صَادِقًا، لَیْنُ بَا اِنْکَهِ امید عفو تو را دارم پس به عزتت سوگند ای آقا و مولای من بر راستی سوگند می‌خورم که تَرَکْتِنِی نَاطِقًا لَّا ضَمَّیْنُ اِلَیْکَ بَیْنَ اَهْلِهَا ضَمِّی جِیجِ الْاَمَلِیْنِ، اگر زبانم را در آنجا باز بگذاری حتماً در میان دوزخیان شیون را بسویت سردهم شیون اشخاص آرزومند و لَّا ضَمَّیْنُ اِلَیْکَ صُیْرَاخَ

الْمُسْتَضْرِحِينَ، وَلَا بَكِيَّ عَلَيْكَ بُكَاءٌ وَ مَسْلَمًا چون فریادرس خواهان به درگاهت فریاد برآرم و قطعاً مانند عزیز گم گشتگان بر دوری تو گریه الفاقِدِينَ، وَلَأُنَادِيَنَّكَ أَئِنَّ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ، يَا غَايَةَ آمَالٍ وَ زَارِي كُنْم وَ بَا صَدَاي بَلَنْد تُو رَا مِي خَوَانَم وَ مِي گُوِيَم كجایی ای یار و نگهدار مؤمنان ای منتهای آرمان العَارِفِينَ، يَا غِيَاثَ الْمُشْتَعِيثِينَ، يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ، وَيَا عَارِفَانَ اِي فَرِيَادَرَس در ماندگان ای محبوب دل راستگویان و ای إله العالمين، أَفْتَرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إلهِي وَ بِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا مَعْبُودِ عَالَمِيَانِ آيَا بَرَاَسْتِي چنان می بینی ای منزّه و معبودم که به ستایشت مشغولم که بشنوی در آن ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۶۴ صَوْتِ عَبْدِ مُسْلِمٍ سَجَنَ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ، وَ ذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا آتَشِ صَدَاي بَنْدِه مَسْلَمَانِي رَا كِه در اثر مخالفتش در آنجا زندانی شده و مزه عذاب آتش را بِمَعَصِيَتِهِ، وَ حَسِبَ يَبِينَ أَطْبَاقِهَا بَجُزْمِهِ وَ جَرِيرَتِهِ، وَ هُوَ يَضْرُجُ بِه خَاَطِرِ نَا فَرْمَانِيَشِ چشیده و در میان طبقات دوزخ به واسطه جرم و جنایتش گرفتار شده و در آن حال به درگاهت شیون کند إِلَيْكَ ضَعِيحٌ مُؤَمِّلٌ لِرَحْمَتِكَ، وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ، شِيُونِ شَخْصِي كِه آر زومَنْد رَحْمَتِ تُو اَسْت وَ بِه زَبَانِ يِگَانِه پَرَسْتَانِ تُو رَا فَرِيَادِ زَنْدِ وَيَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ، يَا مَوْلَايَ، فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَ بِه بَنْدِه پَرُورِيَتِ مَتُوسَلِ گَرْدَدِ اِي مَوْلَايِ مَنِ پَسِ چِگونِه در عذاب بماند وَ هُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ، أَمْ كَيْفَ تُوَلِّمُهُ النَّارَ وَ هُوَ يَأْمِلُ بَا اَيْنَكِه بِه بَرْدْبَارِي سَابِقِه دَارْتِ چِشْمِ اَمِيْدِ دَارْدِ يَا چِگونِه آتَشِ اُو رَا بِيَا زَارْدِ بَا اَيْنَكِه آر زُوي فَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ، أَمْ كَيْفَ يُحْرِقُهُ لَهَا وَ أَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَ فَضْلَ وَ رَحْمَتِ تُو رَا دَارْدِ يَا چِگونِه شَعْلِه آتَشِ اُو رَا بَسُوزَانْدِ بَا اَيْنَكِه تُو صَدَايَشِ رَا بَشْنُوي تَرِي مَكَانَهُ، أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ، أَمْ جَايَشِ رَا بِيْنِي يَا چِگونِه شَرَارِه اِي آتَشِ اُو رَا دَر بَر گِيَرْدِ بَا اَيْنَكِه تُو نَا تُوَانِيَشِ دَانِي يَا كَيْفَ يَتَقَلَّلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَ أَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ، أَمْ كَيْفَ تَرْجُرُهُ چِگونِه در مِيانِ طَبَقَاتِ آتَشِ دَسْتِ وَ پَا زَنْدِ بَا اَيْنَكِه تُو صَدَقِ وَ رَا سْتِگُوِيَشِ رَا دَانِي يَا چِگونِه مَوَكَلَانِ دُوزَخِ زَبَانِيَتِهَا وَ هُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبُّهُ، أَمْ كَيْفَ تُنَزِّلُهُ فِيهَا وَ هُوَ يَرْجُو فَضْلَكَ اُو رَا بَا تَنْدِي بَرَانْدِ بَا اَيْنَكِه تُو رَا بِه پَرُورْدِ گَارِي بَخُوانْدِ، يَا چِگونِه مَمْكَنِ اَسْتِ كِه اَمِيْدِ فَضْلِ تُو رَا در آزادي خويش ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۶۵ فِي عَتَقِهِ مِنْهَا فَتَرُّهُ فِيهَا، هَيْهَاتَ، مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ، وَلَا الْمَعْرُوفُ دَا شْتِه بَا شْدِ و لِي تُو اُو رَا بِه حَالِ خُودِ وَا گَنْدَارِي چِه بَسِيَارِ اَزِ تُو دُورِ اَسْتِ وَ چِنِيْنِ گَمَانِي بِه تُو نِيَسْتِ وَ فَضْلِ تُو اِيْنَسَانِ مِنْ فَضْلِكَ، وَلَا مُشْبِهٌ لِمَا عَامَلْتِ بِه اَلْمُوحِدِينَ مِنْ بَرِّكَ مَعْرُوفِ نِيَسْتِ وَ نِه شَبَاهَتِ بَا رِفْتَارِ تُو نَسْبَتِ بِه يِگَانِه پَرَسْتَانِ دَارْدِ بَا اِنِ كِي وَ اِحْسَانِيَّتِكَ، فَبِالْيَقِيْنِ أَقْطَعُ لَوْلَا مَا حَكَمْتِ بِه مِنْ تَعْذِيْبِ وَ اِحْسَانَتِ كِه نَسْبَتِ بَدَانِهَا دَارِي وَ مَنِ بَطُورِ قَطْعِ مِي دَانَمِ كِه اِگَرِ فَرْمَانِ تُو در مَعْذِبِ سَاخْتَنِ جَا حِدِيكِي، وَ قَضَيْتِ بِه مِنْ اِخْلَادِ مُعَاذِيكِي، لَجَعَلْتُ النَّارَ كُلَّهَا مَنَكَرَاتِ صَادِرِ نَشْدِه بُوْدِ وَ حَكْمِ تُو بِه هِمِيْشِه مَانْدَنِ در عذابِ بَرَايِ دَشْمَنْانَتِ در كَارِ نُبُودِ حَتْمًا آتَشِ دُوزَخِ رَا هَر چِه بُوْدِ بِه تَمَامِي بَرُودًا وَ سَيِّئًا، وَ مَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرًا وَلَا مَقَامًا، لَكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ سَرْدِ وَ سَالَمِ مِي كَرْدِي وَ هِي چِ كَسِ در اِنِ مَنْزَلِ وَ مَأُوانِ دَا شْتِ و لِي تُو اِي خُدَايِي كِه تَمَامِ نَا مَهايَتِ اَسْمَاؤُكَ، أَفْسَمْتِ أَنْ تَمَلَّأَها مِنَ الْكَا فِرِينَ، مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ مَقْدَسِ اَسْتِ سُو گَنْدِ يَادِ كَرْدِه اِي كِه دُوزَخِ رَا اَزِ كَا فِرَانِ اَزِ پَرِيانِ وَ آدَمِيانِ اَجْمَعِينَ، وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَاذِيْدِينَ، وَأَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ قُلْتِ پَر كِنِي وَ دَشْمَنْانَتِ رَا بَرَايِ هِمِيْشِه در اِنِ جَا دَهي وَ تُو كِه حَمْدِ وَ ثَنائِتِ بَر جَسْتِه اَسْتِ در اِبْتِدا مُبْتَدِئًا، وَ تَطَوَّلْتَ بِالْإِنْعَامِ مُتَكَرِّمًا، أَمْ مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ بَدُونِ سَابِقِه فَرْمُودِي وَ بِه اِيْنِ اِنْعَامِ اَزِ رُويِ بَزُرْگُوارِي تَفْضَلِ كَرْدِي (كِه فَرْمُودِي) «آيَا كَسِي كِه مُؤْمِنِ اَسْتِ مَانْدِ كَسِي اَسْتِ فَا سَيِّئًا لَا يَسْتَتُونَ، إلهِي وَ سَيِّدِي، فَا سَأَلْتُ لَكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي كِه فَا سَقِ اَسْتِ، نِه يِكَسَانِ نِيَسْتَنْدِ» اِي مَعْبُودِ مَنِ وَ اِي آقَايِ مَنِ بِحَقِّ اِنِ نِيرويِ كِه ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۶۶ قَدَّرْتَهُا، وَ بِالْقَضِيَّةِ الَّتِي حَكَمْتَهُا وَ حَكَمْتَهُا، وَ غَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ مَقْدَرُشِ كَرْدِي وَ بِه فَرْمَانِي كِه مَسْلَمَشِ كَرْدِي وَ صَادِرِ فَرْمُودِي وَ بَرِ هَر كَسِ اَجْرِيَتِهَا، أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ، كُلَّ جُزْمِ اِنِ رَا اِجْرَا كَرْدِي مَسْلَطُ گَسْتِي اَزِ تُو مِي خُوا هَمِ كِه بِي خَشِي بَرِ مَنِ در اِيْنِ شَبِ وَ در اِيْنِ سَاعَتِ هَر جَرْمِي رَا اَجْرَمْتَهُ، وَ كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتَهُ، وَ كُلَّ فَيْحٍ أَسْرَرْتَهُ، وَ كُلَّ جَهْلٍ كِه مَرْتَكَبِ شْدِه اَمِ وَ هَر گَنْاهِي رَا كِه اَزِ مَنِ سَر زْدِه وَ هَر كَارِ زَشْتِي رَا كِه پَنْهَانِ كَرْدِه اَمِ وَ هَر نَادَانِي كِه عَمِلْتَهُ، كَتَمْتَهُ أَوْ اَعْلَنْتَهُ، أَحْفَيْتَهُ أَوْ اظْهَرْتَهُ، وَ كُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتِ كَرْدِمِ چِه كَتْمَانِ كَرْدِمِ وَ چِه اَشْكارِ چِه پَنْهَانِ كَرْدِمِ وَ چِه در عِيانِ وَ هَر كَارِ بَدِي رَا كِه بِه نُويسَنْدِ گَانِ گَرَامِيَتِ دَسْتُورِ بِإِبْتِائِهَا الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ، الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي، يَادَا شْتِ كَرْدَنْشِ رَا

دادی همان نویسندگانی که آنها را موکل بر ثبت اعمال من کردی و جعلتَهُمْ شُهُوداً عَلَیَّ مَعَ جَوَارِحِی، وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَیَّ وَ  
 آنها را به ضمیمه اعضاء و جوارحم گواه بر من کردی و اضافه بر آنها خودت نیز مراقب من ورائِهِمْ، وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ،  
 وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتَهُ، من بودی و گواه اعمالی بودی که از ایشان پنهان می‌ماند و البته به واسطه رحمت بود که آنها را پنهان داشتی  
 وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ، وَأَنْ تُوفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ، أَوْ إِحْسَانٍ وَاز رُوی فضل خود پوشاندی و نیز خواهم که بهره‌ام را وافر و  
 سرشار گردانی از هر خیری که فرو ریزی یا احسانی فُضِّلْتَهُ، أَوْ بِرِ نَشْرْتَهُ، أَوْ رِزْقِ بَسِطْتَهُ، أَوْ ذَنْبِ تَغْفِرْتَهُ، أَوْ خَطَايَا كَمَا بفرمایی یا  
 نیکیهایی که بخش کنی یا رزقی که بگسترانی یا گناهی که بیامیزی یا خطایی که ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۶۷ تَسْتُرْتَهُ،  
 يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ، يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ بِيوشانی پروردگارا پروردگارا پروردگارا ای معبود من ای آقا و مولایم و ای  
 مالکِ رِقِي، يَا مَنْ يَبْدِيهِ نَاصِيَتِي، يَا عَلِيماً بِضُرِّي وَمَشِيكَتِي، يَا خَبِيراً مِنْ أَيْ كَسِي كَمَا اخْتِيَارَمُ بَدَسْتِ اُو اسْتِ اِي دَانَايِ بَرِ پَرِيشَانِي وَ  
 بی‌نوائیم ای آگه از بَفَقْرِي وَفَاقَتِي، يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ، أَسِيأُ لُبِّكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ بِي چيزِي وَ نَدَارِيْمُ پَرُورِدْ گَارَا، پَرُورِدْ گَارَا  
 پروردگارا از تو می‌خواهم به حق خودت و به ذات مقدست وَأَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَأَسْمَائِكَ، أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبِهِ  
 بزرگترین صفات و اسمائت که اوقاتم را در شب و روز بَدِكْرِكَ مَعْمُورَةً، وَبِحِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً، وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً، به یاد  
 خودت معمور و آباد گردانی و به خدمت پیوسته داری و اعمالم را مقبول در گاهت گردانی حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا وَرِداً  
 وَاحِداً، وَحَالِي فِي تَا اَعْمَالِ وَ كَفْتَارَمُ هَمِه يَكُ جَهْتِ بَرَايِ تُو بَاشْدِ وَ حَالَمُ هَمِيْشِه دَرِ خِدْمَتِكَ سَرْمَداً، يَا سَيِّدِي، يَا مَنْ عَلَيْهِ مَعْوَلِي،  
 يَا مَنْ إِلَيْهِ خِدْمَتُ تُو مَصْرُوفُ گَرْدَدِ اِي آقَايِ مِنْ اِي كَسِي كَمَا تَكِيهْ گَاهَمُ اُو اسْتِ اِي كَسِي كَمَا شَكُوْتُ أَوْحَالِي، يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ،  
 قُو عَلِي خِدْمَتِكَ شَكَايَتِ اِحْوَالِ خُوِيْشِ بِه دَرِ گَاهِ اُو بَرَمُ پَرُورِدْ گَارَا پَرُورِدْ گَارَا پَرُورِدْ گَارَا نِيرو دِه بَرِ اِنْجَامِ خِدْمَتِ جَوَارِحِي، وَاشْدُدْ  
 عَلَيَّ الْعَزِيْمَةَ حَيَوَانِحِي، وَهَيِّبْ لِي الْجِدَّةَ فِي اِعْضَايِ مَرَا وَ دَلْمُ رَا بَرَايِ عَزِيْمَتِ بِه سُوِيْتِ مَحْكَمُ گَرْدَانِ وَ بِه مِنْ كُوْشِشِ دَرِ اِدْعِيه وَ  
 زیارات مدینه منوره، ص: ۶۸ خَشِيْتِكَ، وَالذَّوَامَ فِي الْاِتِّصَالِ بِخِدْمَتِكَ، حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي تَرَسِ وَ خَشِيْتِ وَ مَدَاوَمْتُ دَرِ پِيوسْتِنِ  
 به خدمت عطا فرما تا تن و جان را در مِيَادِيْنِ السَّابِقِيْنَ، وَاسْرَعَ إِلَيْكَ فِي الْبَارِزِيْنَ، وَاشْتَأَقْ إِلَيَّ مِيْدَانِهَايِ پِيْشْتَازَانِ بَسُوِيْتِ بَرَانَمُ وَ دَرِ  
 زمره شتابندگان بسويت بشتابم و در صف مشتاقان قُرْبِكَ فِي الْمُسْتَأَقِيْنَ، وَأَذْنُوْ مِنْكَ دُنُو الْمُخْلِصِيْنَ، وَأَخَافُكَ اشْتِيَاقِ تَقْرِيْبِ رَا  
 جُوِيْمُ وَ چُونِ نَزْدِيْكَ شَدْنِ مَخْلِصَانِ بِه تُو نَزْدِيْكَ گَرْدَمُ وَ چُونِ يَقِيْنِ كَنْنِدْ گَانِ مَخَافَةَ الْمُوقِيْنِيْنَ، وَاجْتَمِعْ فِي جَوَارِكِ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ.  
 اللَّهُمَّ وَمَنْ از تو بترسم و در جوار رحمت با مؤمنان در یکجا گرد آیم خدایا هر که ارادنی بسوءِ فَاْرِدُهُ، وَمَنْ كَادَنِي فِكِدُهُ، وَاجْعَلْنِي  
 مِنْ أَحْسَنِ بَدِ مَرَا خَوَاهِدِ بَدَشِ رَا بَخَوَاهِ وَ هَرِ كِه بِه مِنْ مَكْرِ كَنْدِ بِه مَكْرِ خُوِيْشِ دِچَارَشِ كَنْ وَ نَصِيْمُ رَا پِيْشِ خُوْدِ بَهْتَرِ از عِبَادِكَ  
 نَصِيْباً عِنْدَكَ، وَأَقْرَبَهُمْ مَنَزِلَةً مِنْكَ، وَأَخْصَهُمْ زُلْفَةً دِيْگَرِ بَنْدْ گَانْتِ قَرَارِ دِه وَ مَنَزَلْتَمُ رَا نَزْدِ خُوْدِ نَزْدِيْكَتَرِ از اِيْشَانِ كَنْ وَ رْتَبَاهَمُ رَا دَرِ  
 پِيْشْ گَاهْتِ مَخْصُوصِ تَرِ لَدَيْكَ، فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ، وَجُدْ لِي بِجُودِكَ، از دِيْگَرَانِ گَرْدَانِ كِه بَرَاَسْتِي جِزْ بِه فَضْلِ تُو كَسِي بِه  
 اِيْنِ مَقَامِ نَرَسْدِ وَ بِه جُوْدِ وَ بَخْشِشِ خُوْدِ بِه مِنْ جُوْدِ كَنْ وَاعْظِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ، وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ، وَاجْعَلْ لِسَانِي وَبِه مَجْدِ وَ  
 بزرگواری خود بر من توجه فرما و به رحمت خود مرا نگهدار و قرار ده زبانم را بَدِكْرِكَ لَهْجَا، وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُتِيْمًا، وَمَنْ عَلَيَّ بِحُسْنِ  
 إِجَابَتِكَ، بِه ذَكْرَتِ گُوِيَا وَ دَلْمُ رَا بِه دُوَسْتِيْتِ بِي قَرَارِ وَ شِيْدَا وَ بَا اِجَابَتِ نِيْكَتِ بَرِ مِنْ مَنْتِ بَنِه اِدْعِيه وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنِه مَنُورِه، ص: ۶۹  
 وَاقْلُبْنِي عَيْتْرَتِي، وَاعْفِرْ زَلَّتِي، فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَكَ وَ لَغْزَشْمُ رَا نَادِيْدِه گِيْرِ وَ گَنَاهَمُ رَا بِيَاْمَرِزِ زِيْرَا كِه تُو خُوْدِ بَنْدْ گَانْتِ رَا بِه  
 بِيْعَادَتِكَ، وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْاِجَابَةَ، فَإِلَيْكَ يَا پَرَسْتَشِ خُوِيْشِ فَرْمَانِ دَادِي وَ بِه دَعَا كَرْدَنْ بِه دَرِ گَاهْتِ مَأْمُورِ سَاخْتِي وَ  
 اجابت دعایشان را ضمانت کردی پس ای پروردگار من رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي، وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ مِيْدَدْتُ يَدِي، فَبِعِزَّتِكَ بِه سُوِي تُو رُويِ  
 خود بداشتم و به درگاه تو ای پروردگارم دست حاجت دراز کردم پس به عزتت اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي، وَبَلِّغْنِي مُنَايَ، وَلَا تَقْطَعْ مِنْ  
 فَضْلِكَ دَعَائِيْمُ رَا مَسْتَجَابِ فَرْمَا وَ بِه آرزوِيْمُ بَرَسَانِ وَ اَمِيْدَمُ رَا از فَضْلِ خُوِيْشِ رَجَائِي، وَكَفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي، يَا سَرِيْعُ  
 الرُّضَا، قَطْعِ مَنْمَا وَ شَرِّ دَشْمَنَانِمُ رَا از جَنْ وَ اِنْسِ كَفَايَتِ فَرْمَا اِي خُدَايِ زُوْدْ كَذَرِ اَعْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ، فَإِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تَشَاءُ،



یا مَنْ یبامرُز کسی را که جز دعا چیزی ندارد که برآستی تو هر چه را بخواهی انجام دهی ای کسی که اسْمُهُ دَوَاءٌ، وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ، وَطَاعَتُهُ غِنَى، اِزْحَمُ مَنْ رَأَسُ مَالِهِ نَامَش دوا است و یادش شفاء است و طاعتش توانگری است ترحم فرما بر کسی که سرمایه‌اش الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ، یا سَابِغَ النِّعَمِ، یا دَافِعَ النِّقَمِ، یا نُورَ اَمِید و ساز و برگش گریه و زاری است ای تمام دهنده نعمتها و ای برطرف کننده گرفتاریها ای روشنی الْمُسْتَوْحِشِّينَ فِي الظُّلَمِ، یا عَالِمًا لَا يُعَلِّمُ، صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَحَشْتِ زِدْگَانِ در تاریکیها ای دانای بی معلم درود فرست بر محمد ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۷۰ و آلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَصَلِّ عَلٰی اللَّهِ عَلٰی رَسُولِهِ و آل محمد و انجام ده درباره من آنچه را که تو شایسته آنی و درود خدا بر پیامبر وَالْأَئِمَّةِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِهِ، وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا. و پیشوایان با برکت از خاندانش و سلام فراوان بر آنان باد.»

### دعای ندبه

این دعای شریف، از معروف ترین دعاهاى معتبر شیعه است، و مضامین بلند و مفاهیم والایی دارد، و نجوایی است که یک مسلمان منتظر، به یاد آن امام غایب از نظر، به درگاه خداوندی عرضه می کند. مروری بر اعتقادات و باورهای شیعه نسبت به فضایل اهل بیت و نوید آمدن حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف و اصلاح جهان و گسترش عدل در سایه حکومت جهانی آن دادگستر موعود است، و مستحب است که در چهار عید، یعنی روز های عید فطر، قربان، غدیر، و جمعه خوانده شود. شیخ بزرگوار محمد بن مشهدی در کتاب «مزار» خود که از مدارک کتاب «بحار» علامه مجلسی است و سید بن طاوس ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۷۱ در کتاب «مصباح الزائر» و میرداماد در کتاب «الایام الأربعة» و دیگران روایت کرده‌اند که امام صادق علیه السلام دعای ندبه را در روز عید غدیر، فطر، قربان و جمعه قرائت می فرمود. متن دعا چنین است: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ» ستایش خاص خدا پروردگار جهانیان است و درود خدا بر آقای ما محمد پیامبرش و آلِهِ، وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا. اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰی مَا جَرَى بِهِ و بر آل او و سلام کاملی بر ایشان باد خدایا از آن تو است ستایش بر آنچه جاری شد قضاؤكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ دِينِكَ، اِذْ اخْتَرْتَ بَدَانَ قِضَا و قدر تو درباره بندگان مقرب آنانکه خالص گردانیدی آنان را برای خود و دین خود چون انتخاب کردی لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُقِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا بَرَاءَ لَهَا آن نعمت شایان و پایداری که نزد تو است آن نعمتی که زوال و نابودی اضْمِحْلَالَ، بَعِيدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا بَرَاءِ نِيست، (و این) پس از آنی (بود که) با آنها شرط کردی تا کناره گیرند از مقامات این دنیای الدُّنْيَا وَزُخْرُفَهَا وَزِبْرَجَهَا، فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ، وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ پست و از زیب و زیورش و آنها نیز این شرط تو را پذیرفتند و تو نیز وفای آنان را به این شرط الْوَفَاءَ بِهِ، فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ، وَهَدَمْتَ لَهُمُ الذُّكْرَ الْعَلِيِّ وَالثَّنَاءَ دَانَسْتِ و پذیرفتشان و مقرب در گاهشان کردی و مقرر داشتی از پیش برای ایشان نامی بلند و ثنائی ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۷۲ الْجَلِيِّ، وَاهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ، وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ، أَشْكَارَ و فرو فرستادی برایشان فرشتگان را و گرامی داشتی آنان را به وحی خود وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ، وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرَائِعَ إِلَيْكَ، وَالْوَسِيلَةَ إِلَيَّ و یاریشان کردی به علم خود و قرارشان دادی واسطه در گاهت و وسیله‌ای بسوی رِضْوَانِكَ، فَبَعْضُ أَسْكَنْتَهُ جَنَّتِكَ إِلَيَّ أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا، وَبَعْضُ خُوشنودیت پس برخی را در بهشت جا دادی تا آنگاه که از آنجا بیرونش آوردی و برخی را حَمَلْتَهُ فِي فُلْكَكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ، در کشتی خود سوار کردی و او و همراهانش را که ایمان آورده بودند به مهر خود از هلاکت نجات دادی وَبَعْضُ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا، وَسَأَلْتَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي و برخی را برای خود خلیل گرفتی و او از تو درخواست کرد نام نیک را در اَمْتِهَی الْأَخْرَيْنِ، فَأَجَبْتَهُ، وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا، وَبَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ آئِنْدَهُ و تو اجابت کردی و نام او را بلند گردانیدی و با برخی از میان درخت بطور مخصوصی تَكَلَّمْتَهُ، وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ اِخِيهِ رِءَاءً وَوَزِيرًا، وَبَعْضُ أَوْلَدْتَهُ مِنْ سَخْنِ كَفْتِي و برای او برادرش را یاور و وزیر گردانیدی و برخی را بدون غَيْرِ ابٍ، وَآتَيْتَهُ الْبَيْنَاتِ، وَأَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدْسِ، وَكُلُّ شَرَعْتَ لَهُ پدر بوجود آوردی و نشانه‌های آشکاری به او دادی و

به روح القدس (جبرئیل) یاری فرمودی و برای همه آنها دین و قانونی شریعه، و نَهَجْتَ لَهُ مِنْهَا جَا، وَ تَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ، مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مَقْرَرِ دَاشْتِي وَ بَرَايَش طَرِيقَه وَ بَرنامَه‌ای قَرَار دادی وَ اوصیائی برای او انتخاب کردی تا یکی پس از دیگری ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۷۳: مُسْتَحْفِظًا، مِنْ مِدَّةٍ إِلَى مِدَّةٍ، اِقَامَهُ لِذِينِكَ، وَ حَجَّجَهُ عَلَى عِبَادِكَ، نَگَه‌بان باشد از زمانی تا زمانی تا برپا ماند دین تو و حجتی باشند بر بندگان و لَكُلَّمَا يَزُولُ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ، وَيَغْلِبُ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ، وَ لَكُلَّمَا يَقُولُ وَ تَا زَائِلٌ نَگردد (دین) حق از جای خود و تا پیروز نگردد باطل بر اهل حق و کسی نگوید أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتُ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنذِرًا، وَ أَقَمْتُ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا، چَرا نفرستادی بسوی ما پیامبری که ما را بترساند و چَرا پیا نداشتی پرچمی راهنما فَتَتَّبِعْ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزِي إِلَى أَنْ أَنْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَيَّ تا پیروی کنیم از آیات تو پیش از آنکه خوار و رسوا گردیم تا اینکه رساندی کار را حَبِيبِكَ وَ نَحِيْبِكَ مُحَمَّدٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، فَكَانَ كَمَا بَدَسْتُ حَبِيبِ خُودِ وَ بَرگزیده‌ات (حضرت) محمد صلی الله علیه و آله و او چنان بود اَنْتَجَبْتَهُ سَيِّدٍ مِنْ خَلْقَتِهِ، وَ صَيَّفُوهُ مِنْ اضْيَافَتَيْتِهِ، وَ أَفْضَلَ مِنْ كِهْ او را برگزیدی بزرگ آفرید گانت و برگزیده برگزید گانت و برترین اجْتَبَيْتَهُ، وَ أَكْرَمَ مِنْ اِعْتَمَدْتَهُ، قَدَّمْتَهُ عَلَى أَنْبِيَاءِكَ، وَ بَعَثْتَهُ إِلَى اِتْتِخَابِ شَدَّ گانت و گرامی‌ترین معتمدین تو بود و او را بر پیمبران مقدم داشتی و بسوی الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ، وَ أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَ مَغَارِبَكَ، وَ سَخَّرْتَ لَهُ جَنِّ وَ اِنْسٍ از بند گانت مبعوث فرمودی و مشرقها و مغربهای عالم را زیر پایش گذاردی و بَرَاقَ الرَّاقِ، وَ عَزَّجْتَ بِهِ [بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ، وَ أَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَ مَا مَسْخَرُ او گرداندی و به آسمان خود او را بالا بردی و علم گذشته و آینده را تا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۷۴: يَكُونُ إِلَى اِنْقِضَاءِ خَلْقِكَ، ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ، وَ حَفَفْتَهُ بِجَبْرَيْلَ هَنگام پایان آفرینش به اوسپردی آنگاه او را بوسیله ترس و رعب (در دل دشمنش) یاری کردی و گرداگردش جبرئیل و میکائیل وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ، وَ وَعَدْتَهُ أَنْ تُظَهِّرَ دِينَهُ وَ مِيكائیل و فرشتگان نشاندارت را واداشتی و به او وعده دادی که دینش را بر عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، وَ ذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءًا هَمَّه دینها پیروز گردانی اگرچه مشرکان خوش نداشته باشند، و این جریان پس از آنی بود که قرارش در جایگاه صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ، وَ جَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوْلِيَّيْتٍ وَضَعْتَ لِلنَّاسِ لِلذِّي شَائِسْتَه در خاندانش (یعنی آنان را برای حفظ دینش معین کردی) و قراردادی برای او و خاندانش نخستین خانه‌ای را که برای مردم بنا شد بِبِكَ مَبَارَكًا وَ هُدًى لِلْعَالَمِينَ، فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ، که مکه است و مایه برکت و موجب راهنمایی جهانیان است و در آن نشانه‌های آشکاری است چون مقام ابراهیم وَ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا، وَ قُلْتُ: إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمْ وَ هَر كِهْ در آن درآید ایمن است، و فرمودی: «جز این نیست که خدا اراده فرموده تا دور کند از شما خاندان پلیدی را الرَّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَ كُمْ تَطْهِيرًا، وَ جَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ وَ بَخُوبِي شَمَا را پاک گرداند» آنگاه مزد محمد را صِلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ، فَقُلْتُ: قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ - که درودهای تو بر او و آلش باد- در کتاب خود دوستی و مودت ایشان قراردادی و فرمودی: «بگو من از شما برای رسالت عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَ قُلْتُ: مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ مَزْدِي نَخَوَاهُمْ جَز دُوسْتِي خُوشَانَم» و فرمودی: «آنچه مزد از شما خواستم ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۷۵: فَهُوَ لَكُمْ، وَ قُلْتُ: مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ هَم بَسُود شَمَا است» و فرمودی: «من از شما برای رسالت مزدی نخواهم مگر کسی که بخواهد يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا، فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ، وَ الْمَسْئَلُكَ إِلَيَّ بِسُوبِ پُرُور د گار خُوشِ رَاهِي رَاهِي پيش گیرد» و اينها بودند آن راه بسوی تو و طریقه سلوک بسوی رِضْوَانِكَ، فَلَمَّا اِنْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيُّهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، خُوشنودیت و چون روزگار آن حضرت سپری شد بر گماشت علی بن ابی طالب را صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمَا وَ آلِهِمَا، هَادِيًا، إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنذِرُ، وَ لِكُلِّ قَوْمٍ - که درودهای تو بر هر دوی آنها و بر آلشان باد- برای راهنمایی زیرا که آن جناب بیم‌دهنده و راهنمای هر هادی، فَقَالَ وَالْمَلَأُ أَمَامَهُ: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَا فَعَلِيٌّ مَوْلَا. اللَّهُمَّ وَالِ مِلَّتِي بُوَد، وَ دَر بَرَابَرِ مَرْدَمِ حَاضِرِ فَرْمُود: هَر كِهْ مَن مَوْلَا وَ سِرپرست اُويمِ عَلِي مَوْلَا وَ سِرپرست او است خدایا دوست دار مَنْ وَالَاهُ، وَ عَادٍ مَنْ عَادَاهُ، وَ انْصِرِّ مَنْ نَصِرَهُ، وَ اخْذُلْ مَنْ هَر كِهْ دُوسْتش دارد و دشمن دار هر که دشمنش باشد و یاری کن هر که یاریش کند و خوار کن هر که خذله»، وَقَالَ: «مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيُّ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ»، وَقَالَ: «أَنَا وَ عَلِيٌّ دَسْتُ از یاریش بردارد، و فرمود: هر که من پیامبر او هستم علی امیر و فرمانروای او است، و فرمود: من و علی هر دو مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ، وَ سَائِرُ النَّاسِ



علی - درود خدا بر هر دو ایشان و آیشان باد - فَلَيْبِكَ الْبَاكُونَ، وَإِيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ، وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتَدِرْ بِأَيْدِيهِمْ كَنَنْدُكَانَ بَكْرِينِد وَ بَرِ أَنْهَآ بَآئِد زَارِي كَنَنْدُكَانَ زَارِي كَنَنْد وَ بَرِآئِ امْثَالِ أَنْهَآ اَشْكَهَآ اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنْوَرَه، ص: ۷۹ الدُّمُوعُ، وَلْيَضْرِبِ الصَّارِحُونَ، وَيَضْرِبِ الصَّاجُونَ، وَيَعَجَّ رَوَانُ كَرْدَد وَ فَرِيَادُ زَنْدُكَانَ فَرِيَادُ زَنْد وَ شِيُونُ كَنَنْدُكَانَ شِيُونُ كَنَنْد وَ خُرُوشُ كَنَنْدُكَانَ الْعَاجُونَ، أَيْنَ الْحَسَنِ، أَيْنَ الْحُسَيْنِ، أَيْنَ أَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ، صَالِحِ خُرُوشِ سِرِ دَهْنِدِ كَجَاسْتِ حَسَنِ، وَ كَجَاسْتِ حَسِينِ، وَ كَجَآئِدِ فَرْزَنْدَانِ حَسِينِ، شَآئِسْتَه‌آئِ بَعْدَ صَالِحٍ، وَ صَادِقٍ بَعْدَ صَادِقٍ، أَيْنَ السَّبِيلِ بَعْدَ السَّبِيلِ، أَيْنَ پَسِ اَزِ شَآئِسْتَه دِيْكَرِ وَ رَاسْتَكُوْبِي پَسِ اَزِ رَاسْتَكُوْبِي دِيْكَرِ كَجَاسْتِ اَن رَآه حَقِّ پَسِ اَزِ رَآه دِيْكَرِ، كَجَآئِدِ الْخَيْرَةِ بَعْدَ الْخَيْرَةِ، أَيْنَ الشُّمُوسِ الطَّالِعَةِ، أَيْنَ الْأَقْمَارِ الْمُنِيرَةِ، بَرِ كَزِيْدِ كَانَ (خَدَائِي) هَرِ يَكِّ پَسِ اَزِ دِيْكَرِي، كَجَآئِدِ خُورَشِيْدِ هَآئِ تَابَانِ، كَجَآئِدِ مَآهَآئِ نُورِ اَفْشَانِ، أَيْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ، أَيْنَ أَغْلَامِ الدِّينِ وَقَوَاعِدِ الْعِلْمِ، أَيْنَ كَجَآئِدِ اَخْتِرَانِ فَرْوَزَانِ، كَجَآئِدِ بَزْرُكَانِ دِيْنِ وَ پَآيَه‌آئِ دَآنْشِ، كَجَآسْتِ بَه‌جَامَآنَدَه بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَةِ الْهَادِيَّةِ، أَيْنَ الْمَعِيْدُ لِقَطْعِ دَابِرِ خَدَا كِه بِيْرُونِ اَزِ خَآنْدَانِ عَتْرَتِ رَاَهْنَمَا (ي رَسُوْلِ خَدَا) نِيْسْتِ، كَجَاسْتِ اَنَكِه اَمَآدَه رِيْشَه كَنِ سَاخْتِنِ الظَّلْمَةِ، أَيْنَ الْمُتَنْظِرُ لِإِقَامَةِ الْأُمَّتِ وَالْعَوَجِ، أَيْنَ الْمُرْتَجِي سَتْمَكْرَانَ اسْتِ؟ كَجَاسْتِ اَنَكِه چَشْمِ بَرَاهْشِ هَسْتَنْدِ بَرِآئِ اَصْلَاحِ نَادَرْسْتِيَهَآ وَ كَجِيَهَآ، كَجَاسْتِ اَن مَآيَه اَمِيْدِ لِإِزَالَةِ الْجُورِ وَالْعِيْدَانِ، أَيْنَ الْمَيْدَخِرُ لِتَجْدِيْدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ، بَرِآئِ زِدُوْدِنِ سَتْمِ وَ تَجَاوُزِ، كَجَاسْتِ ذَخِيْرَه اَلْهِي بَرِآئِ نُو كَرْدِنِ فَرِيْضَه‌هَآ وَ سَنْتَهَآئِ دِيْنِ، أَيْنَ الْمُتَخَيِّرُ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيْعَةِ، أَيْنَ الْمُؤَمِّلُ لِإِحْيَاءِ كَجَاسْتِ اَن بَرِ كَزِيْدَه بَرِآئِ بَازَكْرَدَآنْدِنِ كِيْشِ وَ آئِيْنِ بَه عَرَصَه جَامِعَه، كَجَاسْتِ اَن مَآيَه اَمِيْدِ بَرِآئِ زَنْدَه كَرْدِنِ اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنْوَرَه، ص: ۸۰ الْكِتَابِ وَخُرُودِيْهِ، أَيْنَ مُخَيِّبِ مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِيْهِ، أَيْنَ قَاصِمِ قُرْآنِ وَ حُدُوْدِ اَن، كَجَاسْتِ زَنْدَه كَنَنْدَه اَثَارِ دِيْنِ وَ اَهْلِ دِيْنِ، كَجَاسْتِ دَرْهَمِ شَكَنْدَه شَوْكَةِ الْمُعْتَدِيْنَ، أَيْنَ هَادِمِ أُتْبِيَةِ الشُّرُوكِ وَالنِّفَاقِ، أَيْنَ مُبِيدُ أَهْلِ شَوْكَتِ زُورَكُوْبِيَانِ، كَجَاسْتِ وِيْرَانِ كَنَنْدَه بَنَآهَآئِ شُرُوكِ وَ دُو رُوْتِي، كَجَاسْتِ نَابُوْدِ كَنَنْدَه اَهْلِ الْفُسُوْقِ وَالْعِضْيَانِ وَالطُّغْيَانِ، أَيْنَ حَاصِدُ فُرُوعِ الْعُغْيِ وَالشِّتْقَاقِ، فَسَقِ وَ كَنَآهَ وَ طَغْيَانِ، كَجَاسْتِ اَنَكِه شَاخَه‌آئِ كَمْرَاهِي وَ اَخْتِلَافِ رَا بِيْرِدِ، أَيْنَ طَامِسِ اَثَارِ الزَّرِيْعِ وَالْأَهْوَاءِ، أَيْنَ قَاطِعِ حَبَائِلِ الْكَلْبِ كَجَاسْتِ مَحُو كَنَنْدَه اَثَارِ كَجْرُوِي وَ هُوَا وَ هُوَسَهَآ، كَجَاسْتِ پَارَه كَنَنْدَه دَامَهَآئِ دَرْوُخِ وَالْأَفْتِرَاءِ، أَيْنَ مُبِيدُ الْعُنَاةِ وَالْمَرْدَةِ، أَيْنَ مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنَادِ وَ بَهْتَانِ، كَجَاسْتِ نَابُوْدِ كَنَنْدَه سِرْكَشَانِ وَ مَتْمَرْدَانِ، كَجَاسْتِ رِيْشَه كَنِ كَنَنْدَه سَتِيْزَه جُوْبَانِ وَالْتَضْلِيلِ وَالْإِلْحَادِ، أَيْنَ مُعْزُ الْأَوْلِيَاءِ وَمُؤَيِّدُ الْأَعْيَادِ، أَيْنَ جَامِعِ وَ كَمْرَاهِكْرَانَ وَ بِي دِيْنَانِ، كَجَاسْتِ عَزْتِ بَخْشِ دُوسْتَانِ وَ خُوَارِ كَنَنْدَه دَشْمَنَانِ، كَجَاسْتِ اَن عَامِلِ وَحْدَتِ مَرْدَمِ الْكَلِمِ عَلَى التَّقْوَى أَيْنَ بَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى أَيْنَ وَجْهَ اللَّهِ بِرِاسَاسِ پَرَهِيْزِ كَارِي، كَجَاسْتِ اَن رَآه وَصُوْلِ بَه خَدَا، كَجَاسْتِ اَن آئِيْنَه خَدَآئِي الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءِ، أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ كِه بَسُوْبِيْشِ تُوْجِه كَنَنْدِ اَوْلِيَاءِ، كَجَاسْتِ اَن سَبَبِ اَرْتِبَاطِ مِيَاْنِ زَمِيْنِ وَالسَّمَآءِ، أَيْنَ صَاحِبِ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرِ رَاْيَه اَلْهَدَى أَيْنَ مُؤَلِّفِ وَ آسْمَانِ، كَجَاسْتِ اَن فَرْمَآنْ رُوْآئِ رُوزِ پِيْرُوْزِي وَ بَرِآفَرَا زَنْدَه پَرِچَمِ هَدَايَتِ، كَجَاسْتِ كَرْدِ اَوْرَنْدَه اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنْوَرَه، ص: ۸۱ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا، أَيْنَ الطَّالِبُ بِدُخُوْلِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ شَآئِسْتَكِي وَ رِضَايَتِ مَرْدَمِ، كَجَاسْتِ خُونِ خُوَاَه پِيْمَبِرَانَ وَ فَرْزَنْدَانِ الْأَنْبِيَاءِ، أَيْنَ الطَّالِبُ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ، أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى پِيْمَبِرَانَ، كَجَاسْتِ خُونِ خُوَاَه كَشْتَه كَرْبَلَا، كَجَاسْتِ اَن يَارِي شَدَه وَ پِيْرُوْزَمَنْدِ بَرِ مَنِ اَعْتَدِي عَلَيْهِ وَافْتَرَى أَيْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَا، أَيْنَ كَسَانِي كِه بَرِ اَوْ سَتْمِ كَرْدَنْدِ وَ دَرْوُخِ بَسْتَنْدِ، كَجَاسْتِ اَن دَرْمَآنَدَه‌آئِ كِه چُونِ دَعَا كَنْدِ بَه اَجَابَتِ رَسَدِ، كَجَاسْتِ صَدْرُ الْخَلَائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوَى أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُضَيِّطِي وَابْنُ صَدْرِ مَخْلُوقَاتِ عَالَمِ اَن نِيكُو كَارِ بَا تَقْوَى، كَجَاسْتِ فَرْزَنْدِ پِيَاْمَبِرِ بَرِ كَزِيْدَه وَ فَرْزَنْدِ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى وَابْنُ خَدِيْجَةَ الْعُرَا، وَابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى، بِأَبِي عَلِيِّ مَرْتَضَى وَ فَرْزَنْدِ خَدِيْجَه رُوشَنِ سِيْمَا وَ فَرْزَنْدِ فَاطِمَه كَبْرِي، پَدْرِ أَنْتِ وَآمِي وَنَفْسِي لَكَ الْوَقَاءِ وَالْحَمِي يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ، وَ مَادَرَمِ بَفَدَايَتِ وَ خُودَمِ بَلَاكْرَدَانِ وَ سِپَرِ پِيْشِ رُوِي تُو بَآشَمِ اَي فَرْزَنْدِ بَزْرُكَانِ مَقْرَبِ دَرْگَآهِ حَقِّ يَا ابْنَ التُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِيْنَ، يَا ابْنَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيْنَ، يَا ابْنَ الْخَيْرَةِ اَي فَرْزَنْدِ نَجِيْبَانَ كْرَامِي، اَي فَرْزَنْدِ رَاَهْنَمَايَانِ رَآه يَافْتَه اَي فَرْزَنْدِ نِيكَانَ الْمُهْدِيْنَ، يَا ابْنَ الْعُطَارِفَةِ الْأَنْجَبِيْنَ، يَا ابْنَ الْأَطْيَابِ الْمُطَهَّرِيْنَ، پَاكِيْزَه اَي فَرْزَنْدِ كْرَامِيَانِ بَرِ كَزِيْدَه اَي فَرْزَنْدِ پَاكَانِ پَاكِيْزَه يَا ابْنَ الْخَضَارِمَةِ الْمُتَنْجَبِيْنَ، يَا ابْنَ الْقَمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِيْنَ، يَا ابْنَ اَي فَرْزَنْدِ جُوَاْنَمَرْدَانِ پَرِچُودِ بَرِ كَزِيْدَه اَي فَرْزَنْدِ دَرْيَاَهَآئِ بَخْشِشِ وَ تَابَانِ اَي فَرْزَنْدِ اَدْعِيَه وَ

زیارات مدینه منوره، ص: ۸۲ الیُدورِ الْمَیْرَةِ، یَابْنَ السُّرْجِ الْمُضَیْبَةِ، یَابْنَ الشَّهْبِ الثَّقِیْبَةِ، یَابْنَ ماههای نور افشان ای فرزند چراغهای تابان ای فرزند المانجم الزاهره، یَابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ، یَابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّاحِجَةِ، ستارگان فروزان ای فرزند اختران درخشان ای فرزند راههای روشن ای فرزند نشانه‌های آشکار یَابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ، یَابْنَ الشَّيْنِ الْمَشْهُورَةِ، یَابْنَ الْمَعَالِمِ ای فرزند دانشهای کامل ای فرزند آینه‌های معروف و مشهور ای فرزند آثار و معالم الماثوره، یَابْنَ الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ، یَابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ، رسیده (از خدا و انبیاء) ای فرزند معجزات موجود ای فرزند دلیلهای آشکار یَابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ، یَابْنَ التَّبَا الْعَظِيمِ، یَابْنَ مَنْ هُوَ فِی ای فرزند راه مستقیم ای فرزند آن خبر بسیار بزرگ ای فرزند کسی که در دفتر أم الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلَیْ حَکِیْمٍ، یَابْنَ الْآیَاتِ وَالْبِیِّنَاتِ، یَابْنَ اصلی نزد خداوند «علی» (والا-) و فرزانه است ای فرزند آیات و نشانه‌های آشکار ای فرزند الدلائل الظاهره، یَابْنَ الْبِرَاهِیْنِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ، یَابْنَ دلیلهای هویدا ای فرزند برهانهای نمایان روشن ای فرزند الْحَجَجِ الْبَالِغَاتِ، یَابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ، یَابْنَ طه وَالْمُحْكَمَاتِ، حجت‌های رسا ای فرزند نعمتهای شایان و فراوان ای فرزند طه و آیات محکم قرآن یَابْنَ یَسَ وَالذَّارِیَاتِ، یَابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِیَاتِ، یَابْنَ مَنْ دَنَى ای فرزند یس و ذاریات، ای فرزند طور و عادیات، ای فرزند کسی که (در شب معراج) نزدیک شد ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۸۳ فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَیْنِ أَوْ أَدْنَى دُتُوًّا وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِیِّ وَ نزدیک تر شد به فاصله دو کمان یا نزدیکتر، در نزدیکی و قرب نسبت به خدای والای الْمَاعْلَى لَیْتَ شِعْرِی أُدِیْنَ اَسْتَقْرَثُ بِكَ النَّوْیَ بَیْلَ اِیْ اَرْضِ اَعْلَى، ای کاش می‌دانستم در چه جایی منزل گرفته‌ای و چه سرزمین و مکانی تُقَلِّکَ أَوْ تُرَى أَوْ بَرَضِیْ أَوْ غَیْرِهَا أَمْ ذِی طُوی عَزِیْزٌ عَلَیَّ أَنْ تُوْرَا بِرِ خود نگهداشته آیا در کوه رضوایی یا غیر آن یا در ذی طوی، گران است بر من که اَرَى الْخَلْقَ وَلَا تُرَى وَلَا اَسْمِعُ لَكَ حَسَبًا وَلَا نَجْوَى عَزِیْزٌ مَرْدَمَ رَا بَیْنَمَ و لی تو دیده نشوی و نشنوم از تو صدا و نه رازی، گران است عَلَیَّ أَنْ تُحِیْطَ بِكَ دُونِی الْبَلْوَى وَلَا یَنَالُکَ مِنِی ضَعِیْجٌ وَلَا بَرَمَنَ که بی من بر تو تنها بلا احاطه کند، و صدای زاری و شکوه من به شِکْوَى بِنَفْسِی اَنْتَ مِنْ مُعِیْبٍ لَمْ یَخْلُ مِنَّا، بِنَفْسِی اَنْتَ مِنْ تُوْرَسَدَ، جانم به قربانت ای پنهانی که از میان ما بیرون نیستی جانم به قربانت ای دور نازح ما نَزَحَ عَنَّا، بِنَفْسِی اَنْتَ اَمِیْنٌ شَائِقٌ یَمْنَى مِنْ مُؤْمِنٍ اَزْ نَظْرِی که از ما دور نیست جانم به قربانت ای آرمان هر مشتاقی که آرزویت کنند از مردان و مُؤْمِنَهُ دَکْرًا فَحَنَّا، بِنَفْسِی اَنْتَ مِنْ عَقِیْدَ عَزَّ لَا یَسَامِی بِنَفْسِی وَ زَنَانَ بَا اِیْمَانِی که به یاد تو ناله از دل کشند جانم به قربانت ای بسته به عزتی که کسی بر تو برتری نگیرد جانم اَنْتَ مِنْ اَثِیْلِ مَجْدٍ لَا یُحَادِی بِنَفْسِی اَنْتَ مِنْ تِلَادِ نَعَمٍ به قربانت ای مجد و شوکت ریشه‌داری که هم‌طراز ندارد و جانم به قربانت ای نعمت دیرینه‌ای که ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۸۴ لَا تُضَاهِی بِنَفْسِی اَنْتَ مِنْ نَصِیْفِ شَرَفٍ لَا یَسَاوِی اِلی مَتِی شَبِیْهَ نَدَارَدَ جَانَمَ به قربانت ای قرین شرف و بزرگواری که برابر ندارد، تا کی اَحَارُ فِیْکَ یَا مُوْلَایَ، وَ اِلی مَتِی وَ اِیْ خِطَابٍ اِصْفُ فِیْکَ وَ اِیْ سَرْگَرْدَانِ تُو بَاشَمَ اِی مُوْلَایَ مَن، وَ تَا کِی وَ بَه چَه زَبَانِی وَ صَف تُو گویم وَ نَجْوِی عَزِیْزٌ عَلَیَّ اَنْ اُجَابَ دُوْنِکَ وَ اَنَاغِی عَزِیْزٌ عَلَیَّ اَنْ رَا زِ دِل کَنَمَ گَرَانِ وَ نَاگوَار اَسْتِ بَر مَن که پَاسَخِ اَز دِیْگَرِی جَز تُو بَشْنُومَ وَ گُفْتِگو کَنَمَ، گَرَانِ اَسْتِ بَر مَن که اَبْکِیْکَ وَ یَخْذُلُکَ الْوَرِی عَزِیْزٌ عَلَیَّ اَنْ یَجْرِی عَلَیْکَ دُوْنَهُمْ مَا بَر تُو بَگَرِیْمَ و لی مَرْدَمَ تُو رَا وَاگِذَارَنَدَ، گَرَانِ اَسْتِ بَر مَن که بَر تُو بَگِذَرَدَ اَنْچَه مِی گِذَرَدَ نَه جَرِی هَیْلُ مِنْ مُعِیْنٍ فَاطِیْلَ مَعَهُ الْعَوِیْلَ وَ الْبِکَاءَ، هَیْلُ مِنْ جَزْوَعٍ بَر دِیْگَرَانِ، اِیَا کَمِکَ کَارِی هَسْتِ که بَا او فَرِیَادَ وَ گَرِیَه رَا طُولَانِی کَنَمَ اِیَا بِی تَابِی هَسْتِ فَاَسَاعِدَ جَزْعَهُ اِذَا خَلَا، هَلْ قُذِیْتُ عَیْنٌ فَاَسَاعَدْتُهَا عَیْنِی عَلَی که چُون بَه خَلُوتِ رُودِ دَرِزَارِی وَ جَزَعِ کَمِکَشِ کَنَمَ اِیَا چَشْمِی هَسْتِ که خَارِ فِرَاقِ دَر اَنْ خَلِیْدَه وَ گَرِیَانِ بَاشَد تَا چَشْمِ پَرخَارِ الْقَذِی هَلْ اِلیْکَ یَابْنَ اَحْمَدَ سَبِیْلُ قَتْلَقِی هَلْ یَنْصَلُ یَوْمَنَا مِنْ نِیْزِ یَارِیْشِ دَهْدَ، اِیَا اِی پَسَرِ اَحْمَدِ بَسُویتِ رَاهِی هَسْتِ تَا دِیْدَارَتِ کَنَمَ اِیَا رُوزِ جَدَائِی مَا بَه وَعِدَه تُو پِیوسْتِ مِنْکَ بَعْدَهُ فَنَحْطِی مَتِی نَرْدُ مَنَاهَلْکَ الرُّوْیَهَ فَنَزُوْی مَتِی نَنْتَقِعُ مِی شُودَ تَا بَهْرَه مَنَدَ گَرِیْمَ؟ کِی مِی شُودَ که بَه سَرچَشْمَه‌های پَر اَبْتِ دَر اَیْمِ وَ سِیْرَابِ شُویْمَ؟ کِی مِی شُودَ که سِیْرَابِ گَرِیْمَ مِنْ عَذْبِ مَائِکَ فَقَدْ طَالَ الصَّدِی مَتِی نَعَادِیْکَ وَ تَرَاوِجِکَ اَز اَبِ وَ صِل تُو که تَشْنِگِی مَا بَه دَارَا زِ کَشِیْدَ؟ کِی مِی شُودَ که صَبْحِ وَ شَامِ رَا بَاتُو بَسَرِ بَرِیْمَ وَ دِیْدَه رُوشَنِ کَنِیْمَ؟ اَدْعِیَه وَ زیاراتِ مَدِیْنَه مَنُورَه، ص: ۸۵ فَتَقَرَّ عَیْنًا، مَتِی تَرَانَا وَ تَرَاکَ وَ قَدْ نَشَرْتِ لِوَاءِ النَّصِیْرِ تُرَى اَتْرَانَا کِی مِی شُودَ که تُو مَا رَا بِیْنِی وَ مَا تُو رَا

بینیم و پرچم نصرت را برافراشته باشی و مردم آن را مشاهده کنند؟ آیا می‌شود که بینیم نَحْفُ بِكَ وَأَنْتَ تُوْمُ الْمَلَأَ، وَقَدْ مَلَأَتِ الْأَرْضَ عِدْلًا، وَأَذَقْتَ آن روزی که گرداگردت را گرفته و تو رهبر مردم باشی و زمین را پر از عدل و داد کنی و بچشانی اعداء کَ هَوَانًا وَعِقَابًا، وَابْرَتِ الْعُنَاةَ وَجَعَدَةَ الْحَقِّ، وَقَطَعْتَ به دشمنانت خواری و کيفر را و نابود کنی سرکشان و منکران حق را و بزنی دابرِ الْمُتَكَبِّرِينَ، وَاجْتَسَّتْ أَصُولَ الظَّالِمِينَ، وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ ریشه گردنکشان را و بر کنی اساس ستمکاران را و ما بگوئیم: ستایش لله رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُزْبِ وَالْبُلُوِي وَإِلَيْكَ خَاصِ خَدا پروردگار جهانیان است خدایا تویی برطرف کننده گرفتاریها و بلا- و از تو اَسْتَعْدِي فَعِنْدَكَ الْعِيدُوِي وَأَنْتَ رَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى، فَأَعِثْ يا دادرسی و یاری جویم که در نزد تو است دادخواهی و یاری و تویی پروردگار آخرت و دنیا پس فریاد رسی کن ای غِيَاثُ الْمُسْتَغِيثِينَ عُبَيْدَكَ الْمُبْتَلَى وَ أَرِهَ سَيْدَهُ يا شَدِيدَ الْقُوِي فریادرس درماندگان از بنده خُرد گرفتارت، و بنمایان به او آفایش را ای سَخْتِ نِيرو وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى وَالْجَوِي وَبَرِّدْ غَلِيْلَهُ يا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ وَ زائل کن به دیدار آن حضرت از او اندوه و سوز دلش را و فرو نشان سوز عطشش را ای که بر عرش اَسْتَوِي وَمَنْ إِلَيْهِ الرَّجْعِي وَالْمُنْتَهَى اللَّهُمَّ وَنَحْنُ عِبْدُكَ استواری و ای که بسوی او است بازگشت و سر منزل هر چیز خدایا و مائیم بندگان تو ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۸۶ الشَّاقُونَ إِلَى وَلِيكَ الْمَذَكِرِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ، خَلَقْتَهُ لَنَا عَضِيْمَةً که شیفته دیدار نماینده‌ات هستیم آنکه مردم را به یاد تو و پیامبرت اندازد و تو او را آفریدی که نگهدار و ملاذاً، وَأَقَمْتَهُ لَنَا قِوَامًا وَمَعَاذًا، وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مَنًّا اَمَامًا، و پشتیبان ما باشد و برپایش داشتی تا قوام و پناهگاه ما باشد و او را پیشوای مؤمنین فَبَلِّغُهُ مَنَّا تَحِيَّةً وَسِلَامًا، وَزِدْنَا بِبَدَلِكَ يا رَبِّ اِكْرَامًا، وَاجْعَلْ از ما گردانی پس برسان به آن جناب از طرف ما تحیت و سلامی و بیفرا بدینوسیله ای پروردگار ما بر کرامت و مقام ما مُسْتَقَرًّا لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا، وَأَتِمِّمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيْمِكَ اِيَّاهُ اَمَامَنَا، و جایگاه او را جایگاه و اقامتگاه ما قرار ده و کامل کن نعمت را بر ما به مقدم داشتن آن بزرگوار را در پیش روی ما حَتَّى تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ وَمُرَافَقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ. اللَّهُمَّ تا ما را به بهشتهای تو درآورد و به رفاقت (و هم نشینی) شهیدان از بندگان خالصت برساند خدایا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ جَدِّهِ درود فرست بر محمد و آل محمد و درود فرست بر محمد جد بزرگوار او وَرَسُولِكَ السَّيِّدِ الْاَكْبَرِ، وَعَلَى اَبِيهِ السَّيِّدِ الْاَصْغَرِ، وَحَدِيَّتِهِ و رسول تو آن آقای بزرگ و بر علی پدر بزرگوارش آن آقای کوچکتر و بر جدش الصَّديْقَةُ الْكُبْرَى فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ، وَعَلَى مَنْ اَضِيْطَفَيْتْ صَدِيْقَهُ كِبْرَى فَاطِمَةَ دَخْتَرَ مُحَمَّدٍ که درود خدا بر او و آتش باد و به برگزیدگان نیک رفتار من آبا ئه الْبِرِّرَةِ، وَعَلَيْهِ اَفْضَلُ وَاَكْمَلُ وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ وَاَكْبَرُ وَأَوْفَرُ ما از پدران آن حضرت و بر خود آن جناب فزونتترین و کاملترین و تمامترین و مدامترین و بزرگترین و فراوانترین ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۸۷ صَلَّيْتُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَصَلِّ درودی که بفرستی بر یکی از برگزیدگان و نیکان از خلق خود و درود فرست بر آن جناب عَلَيْهِ صِلْمَةٌ لَا غَايَةَ لِعَدِّهَا، وَلَا نِهَائَةَ لِمَدِّهَا، وَلَا نَفَادَ لِأَمْدِهَا، درودی که شماره‌اش بی حد و مدتش بی نهایت و تمام نشدنی باشد اللَّهُمَّ وَاقِمِ بِهِ الْحَقَّ، وَأَذْخِصْ بِهِ الْبَاطِلَ، وَأَدِلْ بِهِ خَدَايَا حَقِّ را بوسیله آن حضرت برپا دار و باطل را بدو نابود گردان و دوستانت را بوسیله‌اش اَوْلِيَاءَكَ، وَأَذِلَّ بِهِ اَعْدَاءَكَ، وَصَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصِلْمَةً تُؤَدِّي به دولت رسان و دشمنانت رابدست او خوار گردان و پیوند کن خدایا میان ما و او را به پیوندی که برساند ما را اِلَى مُرَافَقَةِ سَلْفِهِ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ، وَيَمْكُتُ فِي بِهِ رِفَاقَتِ پدران گذشته او و بگردان ما را از کسانی که دامن آنها را بگیرند و در سایه لطف ظِلِّهِمْ، وَاعِنَّا عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ اِلَيْهِ، وَالْاِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ، آنها بایستند و کمکمان کن بر ادای حقوق آن حضرت و سعی و کوشش در فرمانبرداریش وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ، وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ، وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ و دوری از نافرمانیش و منت نه بر ما به خوشنودیش ببخش بر ما رَأْفَتِ و مهربانی وَدُعَاءَهُ وَخَيْرَهُ، ما ننال بِهِ سِعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ، وَفَوْزًا عِنْدَكَ، و دعا و خیر آن حضرت را بدان حد که برسیم بدانوسیله به رحمت وسیع تو و به کامیابی از نزد تو وَاجْعَلْ صَلَاتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً، وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً، وَدُعَاءَنَا بِهِ و بگردان نمازهای ما را بوسیله او پذیرفته و گناهانمان را آمرزیده و دعاهايمان را ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۸۸ مُسْتَجَابًا، وَاجْعَلْ اَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً، وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً، مستجاب شده و قرار ده روزیهای ما را بدان حضرت گسترده و اندوههای ما را بوسیله‌اش برطرف شده

وَ حَوَائِجِنَا بِهِ مَقْضِيَّةً، وَأَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَأَقْبِلْ تَقَرُّبَنَا وَ حَاجَتَهَا يَمَانَ رَا رَوَا شَدَه وَ رُو كُن بَسُو ي مَا (پروردگارا) بَدَان رُو ي بَزْر گَوَارَت وَ بِيذِير تَقْرُب جَوِيي إِلَيْكَ، وَأَنْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةً رَحِيمَةً، نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ، ثُمَّ مَا رَا بَدْر گَاهَت وَ بِنِگَر بَسُو ي مَا بَه نِگَاهِي مَهْرَبَانَانَه تَا بَدَانُوسِيْلَه بَتَوَانِيْم مَقَام خُود رَا دَر پِيْش تُو بَه كِمَال رَسَانِيْم وَ دِيْگَر لَا تَضْرِفُهَا عَنَّا بِجُودِكَ، وَاشْفِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ أَنْ مَقَام رَا اَز مَا بَا زَنْگَرْدَان بَه جُود خُودَت وَ سِيْرَابْمَانَ كُن اَز حَوْضِ جَدَش - كَه دَرُود خُودَا بَر او وَ آلِهِ بِكَأْسِهِ وَبِيْدِهِ، رَيًّا رَوِيًّا هِنِيئًا سَائِعًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ، يَا أَرْحَمَ وَ أَلْسَبَاد - اَز جَام او وَ بَدَسْت آن جَنَاب وَ سِيْر وَ سِيْرَاب وَ گَوَارَا وَ خُوش كَه تَشْنِگِي پَس اَز آن نَباشد اِي مَهْرَبَانَتَرِيْن الرَّاحِمِيْن». مَهْرَبَانَان.»

## دعای سمات

دعای سمات که به دعای شَبُور هم معروف است محتوایی اعتقادی و تاریخی دارد، و با اشاره به نامهای پروردگار و شگفتی‌های خلقت خدا و قدرت بی نظیر او که ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۸۹ در بعثت پیامبران و معجزه‌ها آشکار می‌شد، و با یادای از حضرت موسی، حضرت ابراهیم، حضرت یعقوب، حضرت اسحاق، و حضرت محمد صلی الله علیه و آله، و حوادث مربوط به پیامبران الهی، خداوند را به همه مقدسات سوگند می‌دهد، و مغفرت و رحمت او را می‌طلبد. این دعا در «مصباح» شیخ طوسی و «جمال الأسبوع» سید ابن طاووس و کتاب‌های کفعمی از «محمد بن عثمان عمری» - که یکی از نواب چهارگانه حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف بود - از امام باقر و امام صادق علیهما السلام روایت شده، و مستحب است این دعا را در ساعات آخر روز جمعه بخوانند. بیشتر علمای گذشته بر خواندن این دعا مواظبت می‌کردند. متن دعا این گونه است: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْمَأْعُظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ «خدایا از تو می‌خواهم به حق نام بزرگ و بزرگ‌تر و آن عزیزتر و برجسته‌تر الْأَكْرَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ وَ گَرَامِيْتَرْت هَمَانَ نَامِي كَه هَر گَاه بَخَوَانَدَت بَدَانَ نَام بَرَا ي گَشُودَن دَر هَا ي بَسْتَه آسْمَانَ اَدْعِيَه وَ زِيَارَت مَدِيْنَه مَنُورَه، ص: ۹۰ بِالرَّحْمَةِ أَنْفَتَحَتْ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ بِه رَحْمَتِ گَشُودَه شُود وَ هَر گَاه بَخَوَانَدَت بَدَانَ نَام بَرَا ي بَا ز شَدَن تَنگَنَاهَا ي دَر هَا ي زَمِيْن لِّلْفَرَجِ أَنْفَرَجَتْ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِيُسِّرَ تَيْسَرَتْ، وَإِذَا بَا ز شُود وَ هَر گَاه بَخَوَانَدَت بَدَانَ نَام بَرَا ي آسَانَ شَدَن سَخْتِي آسَانَ گَرُود وَ هَر گَاه دُعِيَ بِهِ عَلَى الْمَأْمُوتِ لِنُنشُورِ اُنْتَشَرَتْ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى بَخَوَانَدَت بَدَانَ نَام بَرَا ي زَنْدَه شَدَن مَرْد گَانَ زَنْدَه شُود وَ هَر گَاه بَخَوَانَدَت بَدَانَ نَام بَرَا ي كَشْفِ الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ اُنْكَشَفَتْ، وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، بِرَطْرَفِ شَدَن دَشُوَارِيْهَا بِرَطْرَفِ گَرُود وَ سُو گَنْد بَه عَظْمَتِ ذَاتِ بَزْر گَوَارَت كَه أَكْرَمِ الْوُجُوْهِ وَاعَزِ الْوُجُوْهِ، الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوْهُ، وَخَصَّعَتْ لَهُ بَزْر گَوَارَتَرِيْن وَ عَزِيْزَتَرِيْن ذَوَاتِ اسْتِ وَ تَمَام رُوْهَا دَر بَرَابَرِش خُوار گَشْتَه وَ گَرْدَنهَا دَر مَقَابِلِش الرَّقَابِ، وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ، وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَمِ شَدَه وَ صَدَاهَا اَز هِيْتِش خَامُوش گَشْتَه وَ دَلْهَا هَمَه اَز تَرَس او مَخَافَتِكَ، وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي تُمَسِّكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى هَرَا سَانَ گَشْتَه وَ سُو گَنْد بَه نِيْرُو وَ قَدْرَتِ كَه بَدَانَ آسْمَانَ رَا نِگَهْدَا شْتَهَا ي اَز اِيْنَكَه بَر زَمِيْنِ الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ، وَتُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا، اِفْتَدَ جَز بَه اِجَا زَه خُودَت وَ نِگَهْدَا شْتَهَا ي آسْمَانَهَا وَ زَمِيْنَهَا رَا اَز اِيْنَكَه اَز جَا ي خُودِ زَايِلِ شُوند وَبِمَشِيَّتِكَ الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ، وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ وَ سُو گَنْد بَه مَشِيْتِ وَ اِرَادَهَاتِ كَه جَهَانِيَانِ دَر بَرَابَرِش خُوار گَشْتَه وَ بَه حَقِّ آن كَلِمَهَاتِ كَه اَدْعِيَه وَ زِيَارَتِ مَدِيْنَه مَنُورَه، ص: ۹۱ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَيَّغَتْ بِهَا آسْمَانَهَا وَ زَمِيْنَهَا رَا بَدَانَ آفْرِيْدِي وَ بَه حَقِّ آن حَكْمَتِ كَه بُو سِيْلَه آن (مُوجُودَات) شِگْغَتِ الْعَجَائِبِ، وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا، وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَاخْتِي وَ تَارِيْگِي رَا بَدَانَ خُلُقِ فَرْمُودِي وَ آن رَا شَبِ قَرَارِ دَادِي وَ شَبِ رَا نِيْز (وَقْت) سَيَّكُنَّا، وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا، وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا أَرَامِش قَرَارِ دَادِي وَ نُوْر وَ رُوْشْنِي رَا بَدَانَ آفْرِيْدِي وَ رُوْزِش قَرَارِ دَادِي وَ رُوْزِرَاهِم (هَنْگَامِ كَارِ وَ) جَنْبِش مُبْصِرًا، وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً، وَخَلَقْتَ وَ مَاهِ بِيْنِش قَرَارِ دَادِي وَ بَدَانَ خُورْشِيْد رَا آفْرِيْدِي وَ خُورْشِيْد رَا نِيْز فَرُوزَانَ كَرْدِي، وَ بَدَانَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا، وَخَلَقْتَ بِهَا الْكُوكِبَ وَجَعَلْتَهَا مَاهَا رَا خُلُقِ كَرْدِي وَ آن رَا نُوْر وَ رُوْشْنَا يِي قَرَارِش دَادِي وَ بَدَانَ سِتَار گَانَ رَا

آفریدی و قرارشان دادی نُجوماً وَبُرُوجاً وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُوماً، وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ اخترانی تابناک و برجها و چراغهایی و زیور بخش آسمان و وسیله راندن (شیاطین) و قرار دادی برای آنها خاورها و مغارب، وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِي، وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَکاً و باخترها و نیز برایش طلوع گاهها و گردشگاهها مقرر ساختی و برای هر یک از آنها مدار حرکت و مسابح، وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسِنْتَ تَقْدِيرَهَا، و شناگاهی قرار دادی و روی اندازه‌های معین در آسمان منزلشان دادی و به خوبی اندازه گرفتی وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسِنْتَ تَصْوِيرَهَا، وَأَخْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِخْصَاءً، و صورتشان دادی و نیکو صورتشان دادی و آنها را بنامهای خویش دقیقاً برشمردی ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۹۲ وَدَبَّرْتَهَا بِحُكْمَتِكَ تَدْبِيرًا، وَأَحْسِنْتَ تَدْبِيرَهَا، وَسَخَّرْتَهَا و با حکمت خویش با کمال تدبیر اداره نمودی و به نیکی تدبیر کردی و بوسیله بَسِطَانِ اللَّيْلِ وَ سَيْطَانِ النَّهَارِ وَعَرَفْتُمْ بِهَا السَّاعَاتِ وَعَدَدَ الْبَيْنِينَ تَسَلَّطَ شَبَّ و روز تسخیرشان کردی و با آن شناساندی ساعت‌ها و شماره سال‌ها وَالْحِسَابِ، وَجَعَلْتَ رُؤْيَتَهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرَأً واحداً، و برقراری حساب را و دیدنشان را بر همه مردم یکنواخت کردی وَأَسَأَلَ لَكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ و از تو می‌خواهم خدایا به حق آن بزرگوار و مجدت که سخن گفتی بدان بنده و فرستاده‌ات موسی بن عمران عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمُقَدَّسِينَ فَوْقَ إِخْسَاسِ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي النَّوْرِ فَوْقَ غَمَائِمِ النَّوْرِ فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ كَرْوِيَانَ بِالْأَيْتِ اِبْرَاهِيمَ نُوْرٍ و بالا-تر از صندوق شهادت که در میان ستونی النَّارِ، وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ، وَفِي جَبَلِ حُورَيْثَ، فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ اِزْ آتَشِ (بود) و هم در طور سیناء و در کوه حوریت در وادی مقدس فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ، وَفِي دَرْبِ مَبَارَكٍ اِزْ جَانِبِ رَاسِ كَوْهٍ طُورٍ اِزْ دَرِخْتٍ و در اَرْضِ مِصْرَ بِتَشِيعِ آيَاتِ بَيْنَاتِ، وَيَوْمَ فَرَّقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ سِرْزَمِينَ مِصْرَ بَأَنَّهُ مَعْجِزَةٌ اَشْكَارٍ (به‌مجد و بزرگواریت در) رُوزِي كِهْ دَرِيَا رَا بَرای بَنِي إِسْرَائِيلَ اِدْعِيَهُ و زیارات مدینه منوره، ص: ۹۳ الْبُحْرِ، وَفِي الْمُتَبَجِّسَاتِ الَّتِي صَيَّرْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ شَكَاةٍ وَنِيزِ دَرِ (روز) چشمة‌های جوشیده و جاری (از سنگ) که از آن عجایی ساختی در دریای سُوفٍ، وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْعَمْرِ كَالْحِجَارَةِ، سَوْفِ و در دل آن دریای عظیم آب آن دریا را مانند سنگ سخت بستی وَجَاوَزْتَ بَيْنِي إِسْرَائِيلَ الْبُحْرِ، وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ و بنی‌اسرائیل را از دریا عبور دادی و وعده نیکت را به خاطر صبری که کردند بر ایشان بِمَا صَبَرُوا، وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ تَمَامَ كَرْدِي و آنان‌را بر شرق و غرب سرزمینی که برای جهانیان مبارک گردانده بودی فِيهَا لِلْعَالَمِينَ، وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَآكِبَهُ فِي النَّيْمِ، وَارث و مالک کردی و فرعون و سپاهیان را با مرکب‌هایشان در دریا غرق کردی وَبِأَسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْزَّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ، وَبِمَجْدِكَ و به حق نام بزرگ و اعظم و عزیزتر و برتر و گرامی‌ترت سوگند و به حق آن مجد و بزرگیت که الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِيمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ، بدان بر موسی کلیم خود علیه السلام در طور سیناء تجلی کردی وَلِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ، و پیش از آن نیز برای ابراهیم علیه السلام خلیل خود در مسجد خیف (تجلی کردی) وَلِإِسْحَاقَ صَفِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بئرِ شَيْعٍ، وَلِيعْقُوبَ نَبِيكَ و برای اسحاق برگزیده‌ات علیه السلام در بئر شیع (تجلی کردی) و برای یعقوب پیامبرت علیه السلام ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۹۴ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِبْرَاهِيمَ، وَأَوْفَيْتَ لِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ، در بیت ایل (خانه خدا) تجلی کردی، (و به مجد و بزرگواریت که) برای ابراهیم علیه السلام وَلِإِسْحَاقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِحَلْفِكَ، وَلِيعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِشَهَادَتِكَ، به پیمان خود وفا کردی و برای اسحاق به سوگندت و برای یعقوب به گواهی و برای مؤمنان وَلِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ، وَلِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ، فَأَجَبْتَ، وَبِمَجْدِكَ به وعده‌ات و برای خوانندگان به نام‌های که اجابتشان کردی، و به همان مجد و بزرگیت که برای الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ، وَبِآيَاتِكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي رَمَانَ (عبادتگاهش) آشکار گردید و به آن معجزات الَّتِي وَقَعَتْ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْعَلْبَةِ، بِآيَاتٍ و نشانه‌های که واقع شد که در سرزمین مصر با مجد و عزت و غلبه و به آن معجزات عَزِيْرَهُ، وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ، وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ، وَبِشَأْنِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ، باشکوه و به آن تسلط نیرومند و قدرت با عزت و به مقام آن کلمه کاملت وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، و به حق آن کلماتی که تفضل کردی بدانها بر اهل



آسمانها و زمین و اهل الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ، وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَيَّ وَ اهل دنیا و آخرت و به آن رحمت که بدان بر همه مخلوقات جَمِيعِ خَلْقِكَ، وَبِاشِيَةِ تَطَاعَتِكَ الَّتِي اَقَمْتَ بِهَا عَلَيَّ الْعَالَمِينَ، مَنَّتْ نَهَادِي وَ به آن توانائیت که جهانیان را بدان برپاداشتی ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۹۵ وَبُنُورِكَ الَّذِي قَدَّمَ خَرَّ مِنْ فَرْعِهِ طُورُ سَيْنَاءَ، وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَ بدان روشنی و نورت که در افتاد از دهشت آن طور سیناء و بدان علم و جلال و کبریا نکت و عزتت و جبروتت الَّتِي لَمْ تَسْتَقِلْهَا الْاَرْضُ، وَ بزرگواری و عزت و جبروتت که زمین قدرت کشیدن آن را نداشت و انْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَاوَاتُ، وَانْزَجَرَ لَهَا الْعُمُقُ الْاَكْبَرُ، وَرَكَدَتْ وَ آسمانها در برابرش به زانو درآمد و عمق اکبر زمین در مقابلش خود را واپس کشید و دریاها لَهَا الْبِحَارُ وَالْاَنْهَارُ، وَخَصَعَتْ لَهَا الْجِبَالَ، وَسَكَنْتْ لَهَا الْاَرْضُ وَ نهرها از جنبش ایستاد و کوهها در برابرش فروتن گشت و زمین با همه پست و بلندیهایش بَمَنَ كِبِهَا، وَاسْتَسَلَمَتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا، وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّيَّاحُ فِيْ اَو سَاكِنِ شَدَّ وَ تمام مخلوقات در برابرش تسلیم گردیدند و باها بخاطر آن در جَبْرِيَانَهَا، وَخَمِدَتْ لَهَا النَّبْرَانُ فِيْ اَوْطَانِهَا، وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي جَرِيَانِ خُودِ مَضْطَرَبِ گَرْدِيدِ وَ آتَشَهَا بُوَاسَطَهْ اَنِّ دَرِ جَاهَايِ خُودِ خَامُوشِ شَدَّ وَ به فرمانروایی مطلق عُرِفَتْ لَكَ بِه الْعَلْبَةُ دَهْرُ الدُّهُورِ، وَحَمِدَتْ بِه فِي السَّمَاوَاتِ كِهْ بِه وَاسَطَهْ اَنِّ هَمِيْشَهْ بِه پيروزی و غلبه معروف گشتی و بُوَاسَطَهْ اَنِّ دَرِ آسْمَانِهَا وَالْاَرْضِيْنَ، وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةُ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِاَبْنَا اَدَمَ وَ زمينها ستایش شدی و به حق آن کلمه صدق و راستت که پیش از این پدر ما آدم علیه السلام و فرزندانش وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ، وَاسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ بِه لُطْفِ وَ رَحْمَتِ سَبَقَتْ جَسْتِ وَ می خوانمت به حق آن گفتارت که بر هر چیز ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۹۶ شَيْءٍ، وَبُنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِه لِجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكَاً، وَخَرَّ غَلْبَهْ كَرْدَهْ وَبِه نُوْرِ ذَاتِ كِهْ بُوَسِيْلَهْ اَنِّ بَرِ كُوهِ تَجَلِيْ فَرْمُودِيْ وَ اَنْرَا اَزْ هَمِ مِتْلَاشِيْ سَاخْتِيْ وَ مُوسَى صِيْعَقًا، وَبِمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَي طُورِ سَيْنَاءَ، فَكَلَّمْتْ مَدْهُوشِ دَرِ اَفْتَادِ وَ به مجد و بزرگواریت که آشکار شد بر طور سیناء و بوسیله آن با بنده و به عِبَادِكَ وَرَسُولِكَ مُوسَى بِنِ عِمْرَانَ، وَبَطَّلَعْتِكَ فِي سَاعِيرٍ، پيامبرت موسی بن عمران تکلم کردی و به طلوع پرتوت در کوه ساعیر وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بَرَبْرَاتِ الْمُقَدَّسِيْنَ، وَجُودِ الْمَلَائِكَةِ وَ به ظهورت در کوه فاران (جای مناجات رسول خدا) در جایگاه مرتفع قدسیان و صفوف لشکر الصَّافِيْنَ، وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِيْنَ، وَبِرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فَرَشْتَكَانَ وَ در میان خشوع ملائکه تسبیح کننده و به حق آن برکاتت که برکت دادی فِيهَا عَلَي اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي اُمِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَارَكْتَ لِاسْحَاقَ صِيْفِيْكَ فِي اُمِّهِ عِيْسَى وَ برکت دادی بر اسحاق برگزیده‌ات در میان امت عیسی عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ اسْرَائِيْلِكَ فِي اُمِّهِ مُوسَى وَ برکت دادی بر یعقوب اسرائیل در امت موسی عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَبَارَكْتَ لِحَبِيْبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي وَ برکت دادی بر حبیب محمد صلی الله علیه و آله در عترت ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۹۷ عَمْرِيَّتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَ اُمَّتِهِ. اَللّٰهُمَّ وَ كَمَا غَبْنَاعَنْ ذَلِكْ وَ لَمْ نَشْهَدْهُ، وَ اَمْنَا وَ فَرَزَنْدَانَ وَ اَمْتَشِ خُدَايَا چنانچه ما در آن جریانات نبودیم و آنها را مشاهده نکرده و ندیده به وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَ عَدْلًا، اَنْ تُصَلِّيَ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اَنْ اَزْرُوِي رَاسْتِي وَ دَرَسْتِي بَدَانَ اِيْمَانِ اَوْرَدِيْمَ هَمَانُطُورِ مِيْ خُواهِمِ دَرُودِ فَرَسْتِي بِرْمُحَمَّدِ وَ آلِ مُحَمَّدِ وَ تَبَارَكَ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ تَرَحَّمْ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدِ وَ رَحْمَتِ فَرَسْتِ بِرْمُحَمَّدِ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، كَأَفْضَلِ مَا صِيَلَيْتْ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتْ عَلَي اِبْرَاهِيْمَ مُحَمَّدٍ مَانَدِ بَهْتَرِيْنَ دَرُودِ وَ بَرَكْتِ وَ رَحْمَتِي كِهْ بِر اِبْرَاهِيْمِ وَ آلِ اِبْرَاهِيْمِ، اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ، فَعَالَ لِمَا تُرِيْدُ، وَ اَنْتَ عَلَي اِبْرَاهِيْمِ فَرَسْتَادِي كِهْ بِرَاسْتِي تُو سْتُودَهْ وَ بَرِ كُوهَايِ وَ هَر چَهْ بَخُواهِی اَنْجَامِ دَهِي وَ تُو كُلُّ شَيْءٍ عَقْدِيْرٌ شَهِيْدٌ. بِرِ هَر چِيْزِ تُو اَنَايِي. «پس حاجات خود را ذکر می کنی و می گویی: اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ، وَ بِحَقِّ هَذِهِ الْاَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ «خدایا به حق این دعا و به حق این نامهایی که نداند تَفْسِيْرَهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ، صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، تَفْسِيْرَشِ رَا وَ نَدَانْدِ بَاطِنِ اَنْهَا رَا كُوسِي جَزِ تُو دَرُودِ فَرَسْتِ بِرْمُحَمَّدِ وَ آلِ مُحَمَّدِ اَدْعِيَهْ وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنَهْ مَنُورَهْ، ص: ۹۸ وَ اَفْعَلِ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ، وَ لَا تَفْعَلِ بِيْ مَا اَنَا اَهْلُهُ، وَ اَغْفِرْ لِيْ مِنْ وَ بَجَايِ اَرِ دَرَبَارَهْ مِنْ اَنْچَهْ رَا تُو شَايِسْتَهْ اَنِيْ وَ اَنْجَامِ مَدَهْ دَرَبَارَهْ مِنْ اَنْچَهْ مِنْ سَزَاوَارِ اَنَمِ وَ بِيَاْمَرِزِ دُنُوْبِيْ مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ، وَ وَسَّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ، گناهانم را آنچه گذشته و آنچه

پس از این سرزند و وسعت ده بر من از روزی حلالیت و اَكْفِنِي مَوْوَنَةَ اِنْسَانِ سَوْءٍ، وَجَارِ سَوْءٍ، وَقَرِّبِنِ سَوْءٍ، وَ سُلْطَانِ و مرا از زحمت و شرّ انسان بد و همسایه بد و رفیق بد و سلطان بد سَوْءٍ، اِنَّكَ عَلٰی مَا تَشَاءُ قَدِيْرٌ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ، آمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ، آمین ربّ کفایت فرما که تو بر هر چیز توانایی و به هر چیز دانایی اجابت فرما ای پروردگار الْعَالَمِيْنَ». جهانیان.» در بعضی از نسخ آمده است که بعد از وَ اَنْتَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ هر حاجت داری ذکر کن و بگو: «يا حَنَّانُ يا مَنَّانُ، يا بَدِيْعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يا ذَا «ای خدا ای مهر پیشه و ای نعمت بخش ای پدید آورنده آسمانها و زمین ای صاحب الْجَلالِ وَالْإِكْرَامِ، يا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ». جلال و بزرگواری ای مهربانترین مهربانان.» و مستحب است بعد از دعای سمات این دعا را بخواند: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۹۹ «اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ، وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَغْلَمُ «خدایا بحق این دعا و به حق این نامهایی که نداند تَفْسِيْرَهَا وَلَا تَأْوِيْلَهَا، وَلَا باطنها وَلَا ظاهرها غَيْرُكَ، أَنْ تُصَيِّرَ لِي تَفْسِيْرَ رَاوَنَةِ تَأْوِيْلَ رَاوَنَةِ باطنش را و نه ظاهرش را کسی جز تو (از تومی خواهم) که درود فرستی عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُرْزِقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ». بر محمد و آل محمد و اینکه روزی من گردانی خیر دنیا و آخرت را.» پس حاجت خود را بطلبد و بگوید: «وَأَفْعَلِ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ، وَانْتَقِمْ لِي «وانجام ده درباره من آنچه را تو شایسته آنی و ممکن با من آنچه را من سزاوار آنم و برای من مِنْ فُلانِ بْنِ فُلانِ». از فلان پسر فلان انتقام بگیر.» و به جای فلان بن فلان نام و نام پدر دشمن را بگوید: «وَأَعْفِرْ لِي ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ، «و بیامرز گناهانم را آنچه گذشته و آنچه از این پس سرزند وَلِوَالِدَيْ، وَلِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَوَسِعَ عَلَيَّ مِنْ وَبِامْرَزِ پَدْر و مادرم و همه مردان و زنان مؤمن را و وسعت ده بر من از ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۰۰ حلالِ رِزْقِكَ، وَاَكْفِنِي مَوْوَنَةَ اِنْسَانِ سَوْءٍ، وَجَارِ سَوْءٍ، وَ سُلْطَانِ رُوزِي حِلَالَتِ و مرا از زحمت و شرّ انسان بد و همسایه بد و سلطان سَوْءٍ، وَقَرِّبِنِ سَوْءٍ، وَیَوْمِ سَوْءٍ، وَسَاعِيَةِ سَوْءٍ، وَانْتَقِمْ لِي مِمَّنْ بَد و رفیق بد و روز بد و ساعت بد کفایت فرما و از کسی که به یَكِيْدُنِي، وَمِمَّنْ يَبْغِي عَلَيَّ، وَیَرِيْدُ بِي، وَبِأَهْلِي، وَأَوْلَادِي، من نیرنگ زند و بر من ستم کند و قصد ظلم به من و به خاندان و فرزندان و اِخْوَانِي، وَجِرَانِي، وَقَرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ظُلْمًا، و برادران و همسایگان و نزدیکان من از مردان مؤمن و زنان مؤمنه را دارد انتقام مرا بگیر اِنَّكَ عَلٰی مَا تَشَاءُ قَدِيْرٌ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ، آمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ». که تو بر هر چه بخواهی توانایی و به هر چیز دانایی اجابت فرما ای پروردگار جهانیان.» پس بگوید: «اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تَفَضَّلْ عَلٰی فُقَرَاءِ الْمُؤْمِنِيْنَ «خدایا به حق این دعاء بر (همه اهل ایمان) تفضل کن (اما) بر فقراى مؤمنين وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَى وَالثَّرْوَةَ، وَعَلَى مَرَضَى الْمُؤْمِنِيْنَ و مؤمنات به ثروت و توانگری و بر بیماران از مؤمنين وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ، وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِيْنَ و مؤمنات به شفاء و تندرستی و بر زندگان مؤمنين ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۰۱ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَامَةِ، وَعَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ و مؤمنات به لطف و بزرگواری و بر مردگان مؤمنين وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَعَلَى مُسَافِرِي الْمُؤْمِنِيْنَ و مؤمنات به آمرزش و رحمت و بر مسافرين مؤمنين وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرِّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ سَالِمِيْنَ غَانِمِيْنَ، بِرَحْمَتِكَ يا و مؤمنات به بازگشتن بسوی وطنهای خویش به سلامتی و بهره‌مندی به رحمت ای اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ، وَصَلَّى اللهُ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ مهربانترین مهربانان و صلوات و درود فرستد خداوند بر آقای ما محمد خاتم پیمبران وَعَتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا». و عترت پاکیزه‌اش سلام فرستد بسیار.» و شیخ بن فهد گفته که مستحب است بعد از دعاء سمات بگوئی: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُ لَكَ بِحَرَمِهِ هَذَا الدُّعَاءِ، وَبِمَا فَاتَ مِنْهُ مِنَ «خدایا از تو می‌خواهم به حرمت این دعا و به آنچه از نامهایت که در آن الْأَسْمَاءِ، وَبِمَا يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ مِنَ التَّفْسِيْرِ وَالتَّدْبِيْرِ الَّذِي لَا يُحِيْطُ بِهِ ذَكَرَ نَشَدَهُ و به آنچه در بردارد از تفسیر و تدبیری که کسی جز تو بر آن احاطه اِلْمَا اَنْتَ، أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا». ندارد که درباره من چنین و چنان کنی.» و بجای کذا و کذا حاجت خود را بخواهد. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۰۲

### دعای توسل

حاجتها را باید از خداوند خواست، اما برای برآورده شدن آنها باید کسانی را که مقرب درگاه خداوند، وسیله قرار داد، و خدا را به

حق و مقام و منزلت آنان قسم داد، و آنان را شفیع ساخت. این کار «توسل» نام دارد. مرحوم علامه مجلسی نقل می‌فرماید: دعای توسل را محمد بن بابویه از معصوم علیه السلام روایت کرده و گفته است: در هیچ امری این دعا را نخواندم، مگر آن که به زودی اثر اجابت آن را یافتم: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ خَلْقَهُ اللَّهُ عَلِيٌّ ابْنُ أَبِي طَالِبٍ يَا مَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ آقَايَ مَا وَ سِرورِ مَا، مَا رُوِىَ أَوْرَدِيمُ وَ شَفِيعُ كَرَفْتِيمُ وَ تَوَسَّلُ جَسْتِيمُ بوسيله تو به درگاه خدا وَ قَدَّمَ نَاكَ بَيْنَ يَدَيِّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، وَ تُوِىَ رَا پيش روى حاجت‌هاى خويش قرار داديم اى آبرومند در نزد خدا براى ما، نزد خدا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۰۳ يا اَبَا الْحَسَنِ يَا اميرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا حُجَّةَ اللَّهِ شَفَاعَتِ كُنِ اى ابوالحسن اى امير مؤمنان اى على بن ابى طالب اى حجت خدا على خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِرِخْلِ اى آقَايَ مَا وَ سِرورِ مَا رُوِىَ أَوْرَدِيمُ وَ شَفِيعُ كَرَفْتِيمُ وَ تَوَسَّلُ جَسْتِيمُ بوسيله تو به درگاه خدا وَ قَدَّمَ نَاكَ بَيْنَ يَدَيِّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، وَ تُوِىَ رَا پيش روى حاجت‌هاى خويش قرار داديم اى آبرومند نزد خدا اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قَرَّةَ عَيْنِ شَفَاعَتِ كُنِ براى ما نزد خدا، اى فاطمه زهرا اى دختر محمد اى نور چشم الرسولِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَاتِنَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ بِيغْمِرِ اى بانوى ما وَ سِرورِ مَا رُوِىَ أَوْرَدِيمُ وَ شَفِيعُ كَرَفْتِيمُ وَ تَوَسَّلُ جَسْتِيمُ بوسيله تو اى اللَّهُ وَ قَدَّمَ نَاكَ بَيْنَ يَدَيِّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ بيه درگاه خدا وَ تُوِىَ رَا پيش روى حاجت‌هاى خويش قرار داديم اى آبرومند پيش خدا، شَفَاعَتِ كُنِ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا اَبَامُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْمُجْتَبَى يَا بَنَى اى ابا محمد، اى حسن بن على، اى برگزیده، اى فرزند رسولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ على خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا رسولِ خدا، اى حجت خدا بر خلق، اى آقَايَ مَا وَ سِرورِ مَا رُوِىَ أَوْرَدِيمُ وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمَ نَاكَ بَيْنَ يَدَيِّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قَرَّةَ عَيْنِ شَفَاعَتِ كُنِ براى ما پيش خدا شَفَاعَتِ كُنِ اى آبرومند خود قرار داديم اى ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۰۴ وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا اَبَاعَبْدِ اللَّهِ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ ابرومند نزد خدا شَفَاعَتِ كُنِ براى ما پيش خدا، اى ابا عبدالله، اى حسين بن على أَيُّهَا الشَّهِيدُ يَا بَنَى رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ على خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا اى شهيد (راه حق)، اى فرزند رسولِ خدا، اى حجت بر خلق، اى آقا وَ مَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمَ نَاكَ بَيْنَ يَدَيِّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا حَاجَاتِنَا، يَا اَبَا الْحَسَنِ، اى على بن الحسين، اى زيور پرستش کنندگان، اى فرزند رسولِ خدا، اى حُجَّةَ اللَّهِ على خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا حجت خدا بر خلق، اى آقا وَ سِرورِ مَا، مَا رُوِىَ أَوْرَدِيمُ وَ شَفِيعُ كَرَفْتِيمُ وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمَ نَاكَ بَيْنَ يَدَيِّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا وَ تَوَسَّلُ جَسْتِيمُ بوسيله تو به درگاه خدا وَ تُوِىَ رَا پيش روى حاجت‌هاى خود قرار داديم، اى آبرومند نزد خدا براى ما پيش خدا شَفَاعَتِ كُنِ، اى اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ يَا بَنَى رَسُولِ اللَّهِ يَا ابوالحسن، اى على بن الحسين، اى زيور پرستش کنندگان، اى فرزند رسولِ خدا، اى حُجَّةَ اللَّهِ على خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا حجت خدا بر خلق، اى آقا وَ سِرورِ مَا، مَا رُوِىَ أَوْرَدِيمُ وَ شَفِيعُ كَرَفْتِيمُ وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمَ نَاكَ بَيْنَ يَدَيِّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا اَبَا جَعْفَرِ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ نزد خدا شَفَاعَتِ كُنِ براى ما پيش خدا، اى اباجعفر، اى محمد بن على أَيُّهَا الْبَاقِرُ يَا بَنَى رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ على خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا اى شکافنده علوم، اى فرزند رسولِ خدا، اى حجت خدا بر خلق، اى آقا وَ ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۰۵ وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمَ نَاكَ بَيْنَ يَدَيِّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ، يَا حَاجَاتِنَا، يَا اَبَا جَعْفَرِ يَا مُحَمَّدَ بْنَ جَعْفَرِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الصَّادِقُ يَا بَنَى رَسُولِ اللَّهِ يَا ابا عبدالله، اى جعفر بن محمد، اى (امام) صادق اى فرزند رسولِ خدا، اى حُجَّةَ اللَّهِ على خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا، إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا حجت خدا بر خلق، اى آقَايَ مَا وَ سِرورِ مَا، مَا رُوِىَ أَوْرَدِيمُ وَ شَفِيعُ كَرَفْتِيمُ وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَ قَدَّمَ نَاكَ بَيْنَ يَدَيِّ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهَةً وَ تَوَسَّلُ جَسْتِيمُ بوسيله تو به درگاه خدا وَ تُوِىَ رَا پيش روى حاجت‌هاى خويش قرار داديم، اى آبرومند نزد خدا، اى اَبَا الْحَسَنِ يَا مُحَمَّدَ بْنَ جَعْفَرِ أَيُّهَا



## دعای رفع گرفتاری

مرحوم شیخ کفعمی در بلدالأمین دعایی از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر ملهوف و مکروب و محزون و گرفتار و ترسانی آنرا بخواند، حق تعالی او را فرج کرامت فرماید، و آن دعا این است: «یا عِمَادَ مَنْ لَاعِمَادَ لَهُ، وَ یا ذُخْرَ مَنْ لَادُخْرَ لَهُ، وَ یا سَیْنَدَ مَنْ «ای تکیه گاه کسی که تکیه گاه ندارد ای ذخیره کسی که ذخیره ندارد و ای پشتیبان کسی که پشتیبان کسی لا حِزْرَ لَهُ، وَ یا غِیَاثَ مَنْ لَغِیَاثَ لَهُ، که پشتیبان ندارد و ای پناه کسی که پناهی ندارد و ای دادرسی که دادرسی ندارد و یا کَنْزَ مَنْ لا- کَنْزَ لَهُ، وَ یا عِزَّ مَنْ لا- عِزَّ لَهُ، یا کَرِیْمَ الْعَفْوَ، یا و ای گنج آن کس که گنجی ندارد و ای عزت آن کس که عزتی ندارد ای بزرگوار گذشت ای حَسَنَ التَّجَاوُزِ، یا عَوْنَ الضُّعْفَاءِ، یا کَنْزَ الْفُقَرَاءِ، یا عَظِیْمَ نِیکو در گذر ای یار ناتوانان ای گنج بی‌نویان ای بزرگ الرَّجَاءِ، یا مُنْقِذَ الْعَزْقِ یا مُنْجِیَ الْهَلْکِی یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ امید من ای نجات‌دهنده غریقان ای رهاننده هلاک‌شدگان ای احسان کننده ای نیکوکار ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۱۰ یا مُنْعَمُ یا مُفْضِلُ، أَنْتَ الَّذِی سَیَجِدُ لَکَ سَوَادَ اللَّیْلِ وَ نُورَ النَّهَارِ ای نعمت‌بخش ای زیاده‌بخش تویی که سجده (و خضوع) کرد برایت سیاهی شب و روشنی روز وَ ضَوْؤُ الْقَمَرِ وَ شُعَاعُ الشَّمْسِ وَ حَفِیْفُ الشَّجَرِ وَ دَوِیُّ الْمَاءِ، یا و تابش ماه و پرتو خورشید و صدای درخت و صدای مخصوص آب ای اللَّهُ یا اللَّهُ یا اللَّهُ، لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ خِیدَکَ لِشَرِیکِکَ لَکَ، یا رَبَّاهُ خدا ای خدا ای خدا معبودی نیست جز تو خدای یگانه ای که شریکی برایت نیست پروردگارا یا اللَّهُ، صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ افْعَلْ بِنَا ما أَنْتَ أَهْلُهُ». ای خدا درود فرست بر محمد و آل محمد و انجام ده درباره ما آنچه را تو شایسته آنی.» پس هر چه حاجت داری طلب کن.

## دعای فرج

مرحوم کفعمی در کتاب «مصباح» دعایی نقل کرده و فرموده است: این دعا را امام هادی علیه السلام به «یسع بن حمزه قمی» تعلیم داد، و فرمود که آل محمد صلی الله علیه و آله هنگام پیش آمدن بلاها و مواجهه با دشمنان و خوف از خطر و فقر این دعا را می‌خوانند، و برای ایمنی مفید می‌باشد. و این دعا، از دعاهای صحیفه سجّادیه است: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۱۱ «یا مَنْ تُحِلُّ بِهِ عَقْدَ الْمَكَارِهِ، وَ یا مَنْ يُفْتَأُ بِهِ حَدَّ الشَّدَائِدِ، وَ یا «ای که گشوده شود بوسیله او گره گرفتاریها و ای که شکسته شود بوسیله او تندی سختیها و ای مَنْ یُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ، ذَلَّتْ لِقُدْرَتِکَ که از او خواهش شود برای رهایی یافتن (از غمها و آمدن) بسوی فضای روح بخش گشایش، کارهای دشوار در برابر قدرت الصِّعَابِ، وَ تَسَبَّیْتُ بِلُطْفِکَ الْأَسْبَابِ، وَ جَرِی بِقُدْرَتِکَ الْقَضَاءِ، آسان گشته و اسباب و وسایل به سبب لطف تو فراهم گشته و قضا و قدر به قدرت جاری گشته وَ مَضَّتْ عَلَی إِرَادَتِکَ الْأَشْیَاءُ، فَهَی بِمَشِیَّتِکَ دُونَ قَوْلِکَ و همه چیز برطبق اراده تو گذشته است پس تمام چیزها به محض اراده تو بدون اینکه نیازی به گفتن مؤتمره، وَ بَرَادَتِکَ دُونَ نَهْیِکَ مُتَزَجِرَةٌ، أَنْتَ الْمِدْعُوُّ بِشَیْءٍ وَ فَرَمَان‌بردارند و به محض اراده‌ات بدون احتیاج به نهی و بازداشتن بازداشته‌اند تویی که برای رفع دشواریها لِلْمُهَمَّاتِ، وَأَنْتَ الْمَفْرُوعُ فِي الْمَلَمَّاتِ، لا یَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا ما خوانندت و تویی پناهگاه در سختیها دور نشود از آن سختیها مگر آنچه دَفَعْتَ، وَ لا- یُنْکَشِفُ مِنْهَا إِلَّا ما کَشَفْتَ، وَ قَدْ نَزَلَ بِي یا رَبِّ ما را که تو دور کنی و برطرف نگرده چیزی از آنها مگر آنچه را تو برطرف کنی و برآستی ای پروردگار من چیزی بر من رسیده قَدْ تَكَادَنِي ثِقْلُهُ، وَالْمَمِّ بِي ما قَدْ بَهَظَنِي حَمْلُهُ، وَ بَقُدْرَتِکَ أَوْرَدْتَهُ که سنگینی آن مرا به زحمت انداخته و وارد شده بر من آنچه به دوش کشیدنش وامانده‌ام کرده و البته به نیروی خودت آنرا بر عَلَی، وَ بِسُلْطَانِکَ وَجَّهْتَهُ إِلَی، فَلا- مُضِیدَ لِمَا أَوْرَدْتَ، وَ لا- من وارد کردی و به سلطنت و قدرت خویش آنرا متوجه من کردی پس آنچه را تو فرستادی بازگرداننده برایش نیست و آنچه را تو ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۱۲ صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ، وَ لا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ، وَ لا مُعْلِقَ لِمَا مَتَّوَجَّهَ ساخته‌ای برگرداننده ندارد و آنچه را تو بسته‌ای گشاینده ندارد و

آنچه را تو گشودی کسش فَتَحَتْ، وَلَا مُبَيَّرَ لِمَا عَسَّرْتَ، وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ، فَصَلِّ نَتَوَانِدُ بَسْتِ وَأَنْجِحْ رَا تُو دَشْوَار سَازِي آسَان كِنْدَه نَدَارْدِ وَ آن كَس رَا كِه تُو خَوَار كَنِ يَاور بِرَيش نِيسْتِ پَس دَرُود فَرَسْتِ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَافْتِيحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ، وَ اكْسِرْ بِرِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ بَغْشَا بِه فَضْلِ خُودِ پَرُورْدِ گَارَا بِرِ مَنِ دَرِ كِشَايشِ رَا وَ قَدْرَتِ تَسْلَطِي رَا كِه عَنِي سَيِّطَانِ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ، وَ اَنْلِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوْتُ، اِنْدُوه وَ غَمِ بِرِ مَنِ پيدا كَرْدِه بِه نِيروِي خُودِ دَرُهْمِ شَكَنِ وَ خُوشِ بِيِنِي خُودِ رَا دَرِ آنچِه شَكُوه كَرْدَمِ بِه مَنِ عَنَايَتِ كَنِ وَ اَدَقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ، وَ هَبْ لِي مِنْ لَمَدُنْكَ رَحْمَةً وَ شِيرِينِي رِفْتَارِ رَا دَرِبَارِه خُواستِه‌ام بِه مَنِ بِجِشَانِ وَ از نَزْدِ خُويشِ رَحْمَتِ وَ كِشَايشِ وَ فَرَجًا هَيِّنًا، وَ اجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَ حَيًّا، وَلَا تَشْغَلْنِي كُوارايِي بِه مَنِ بِيخِشِ وَ هَمِ از نَزْدِ خُودِ رَاه چاره فُوري بِرَايِمِ قَرَارِ دِهِ وَ سِرْگَرَمِ مَكَنِ بِالْإِهْتِمَامِ عَنِ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ وَ اسْتِغْمَالِ سَيِّئَتِكَ، فَقدْ ضِقتُ بِه اَهْمِيَتِ دَادَنِ بِه گِرْفَتاريهَي دُنْيا از اَنْجَامِ وَاجِبَاتِ وَ بَكَارِ بَسْتَنِ سَنْتِها وَ دَسْتُوراتِ زِيْرا كِه بِرَاسْتِي اِي پَرُورْدِ گَارِ مَنِ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ دَرْعًا، وَ امْتَلَأْتُ بِحَمَلٍ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا، سِينِه‌ام از اَيْنِ پيشِ آمَدِي كِه بِرَايِمِ كَرْدِه تَنگِ شُدِه وَ بِرَايِ تَحْمَلِ اَيْنِ حَادِثِه سِرْ تا پايِمِ رَا اِنْدُوه گِرْفَتِه وَ اَنْتَ الْقَادِرُ عَلَي كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ، وَ دَفَعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ، وَ تُو بِرِ دَفْعِ آنچِه بَدَانِ گِرْفَتَارِ شُدِه‌ام وَ بِرِطْرَفِ كَرْدَنِ آنچِه بَدَانِ دَرِافتادِه‌ام تُو انايِي ادعِيه وَ زِياراتِ مَدِينِه مَنُورِه، ص: ۱۱۳ فَافْعَلْ بِي ذَلِكْ وَ اِنْ لَمْ اَسْتَجِبْهُ مِنْكَ، يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ ذَا پَسِ تُو اَيْنِ كَارِ رَا دَرِبَارِه مَنِ بَكَنِ اِگر چِه مَنِ سَزَاوارِ اَيْنِ مَحَبَتِ تُو نِيسْتِمِ اِي صَاحِبِ عَرشِ عَظِيمِ وَ دَارِنْدِه المَنِ الْكَرِيمِ، فَانْتَ قَادِرٌ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ». نَعْمَتِ بَزْرَگِ زِيْرا كِه تُو تُو انايِي اِي مَهْرَبانْتَرينِ مَهْرَبانِها آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ».

### دعای سریع الإجابة

مرحوم کفعمی در «مصباح» دعایی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام نقل کرده، و فرموده است: این دعا منزلتی عظیم دارد، و زود به اجابت می‌رسد. متن دعا چنین است: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ التَّوْحِيدُ، «خدايا همانا من در محبوبترين چيزها در نزد تو كه عبارت از توحيد و يگانگيت بود از تو پيروي كردم وَ لَمْ اَعْصِكَ فِي اَبْغَضِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الْكُفْرُ، فَاغْفِرْ لِي مَا وَدَرِ مَبْغُوضِ تَرينِ چيزها در نزد تو كه عبارت از كفر بتو بود نافرمانيت نكردم پَس آنچِه در اَيْنِ مِيانِ اسْتِ بَيْنَهُما يَا مَنْ إِلَيْهِ مَقْرِي، آمِينَ مِمَّا فَرَعْتُ مِنْهُ إِلَيْكَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ از گناهانم بِيامرِزِ اِي كِه بِسُويِ اوستِ گِرِيزِ گاهِ مَنِ مَرَازِ آنچِه بِه خَاطِرِ آنِ بسُويَتِ پناهِ آوردم امانِ بَخِشِ خُدايا بِيامرِزِ ادعِيه وَ زِياراتِ مَدِينِه مَنُورِه، ص: ۱۱۴ لِي الْكَثِيرَ مِنْ مَعَاصِيكَ، وَاقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ، يا گناهانِ بَسِيارِ مَنِ و بِيذِيرِ از مَنِ طَاعَتِ اِنْدَكَمِ رَا اِي عُدَّتِي دُونَ الْعِيدِ، ويا رَجائِي وَالْمُعْتَمِدِ، ويا كَهْفِي وَالسَّنْدِ، ذَخِيرِه در مَقابِلِ سايِرِ ذَخِيرِه‌ها و اِي مَايِه اَمِيدِ وَ تَكِيه‌گاهِ مَنِ و اِي پناه‌گاهِ وَ نَگهبانمِ ويا وَاحِدًا يا اَحَدًا، يا قُلُّ هُوَ اللَّهُ اَحَدًا، اللَّهُ الصَّمَدُ، لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يَكُنْ اِي يَگانِه يَكْتا اِي آنكِه دَرُوصَفِ خُودِ بِه پِيغمِبَرْتِ گَفْتِي بَگو او خُدايِ يَكْتا اسْتِ خُدا بِي نِييازِ اسْتِ، نَزايِدِ يُولَدُ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْواً اَحَدًا، اَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنِ اصْطَفَيْتَهُمْ مِنْ وَ نِه زايِيدِه شُدِه وَ نِيسْتِ بِرَايشِ هَمْتا وَ مَانْدِي از تُو مِي خُواهمِ بِه حَقِّ آنانكِه از مِيانِ خُلُقِ خُودِ آنِها رَا خُلُقِكَ، وَ لَمْ تَجْعَلْ فِي خُلُقِكَ مِثْلَهُمْ اَحَدًا، اَنْ تَصِلِي عَلَي بِرِ گِرِيدِي وَ دَرِ خُلُقِ خُودِ هِيچكَسِ رَا مَانْدِ ايشانِ نَكْرَدِي كِه دَرُودِ فَرَسْتِي بِرِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ اَنْ تَفْعَلَ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُحَمَّدَ وَ آلِ او وَ دَرِبَارِه مَنِ اَنْجَامِ دِهِي آنچِه رَا تُو شايِستِه اِنِي خُدايا از تُو مِي خُواهمِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْكُبْرَى وَ الْمُحَمَّدِيَّةِ الْبَيْضَاءِ، وَ الْعُلُوبِيَّةِ الْعُلْيَا، بِه حَقِّ مَقامِ وَ حِدَانِيَتِ وَ يَكْتايِي بَزْرَگِ خُودِ تُو بِه مَقامِ مُحَمَّدِي آنِ مَقامِ تَابِنْدِه وَ بِه مَقامِ عُلُويِ آنِ مَقامِ والا وَ بَجْمِيعِ ما اَحْتَجَجْتِ بِه عَلَي عِبَادِكَ، وَ بِالْإِسْمِ الَّذِي حَجَبْتَهُ وَ بِه تَمَامِ حَجْتِهايِ خُودِ بِرِ بِنْدِگانتِ وَ بِه حَقِّ آنِ نَامِي كِه از خُلُقِ خُودِ عَنِ خُلُقِكَ، فَلَمْ يَخْرُجْ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، پَنهانِ دَاشْتِي كِه اِظْهَارِ نَشُودِ از تُو مَگرِ بَخُودِ كِه دَرُودِ فَرَسْتِي بِرِ مُحَمَّدِ وَ آلِ مُحَمَّدِ ادعِيه وَ زِياراتِ مَدِينِه مَنُورِه، ص: ۱۱۵ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَ مَخْرَجًا، وَ اَرْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَ بِرَايِ مَنِ دَرِ كَارِمِ كِشَايشِ وَ رَاهِ نَجَاتِي قَرَارِ دِهِي وَ بِه مَنِ رُوزِي دِهِي از آنجا كِه گِمانِ وَ مَنِ حَيْثُ لا- أَحْتَسِبُ، إِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ». دارم و از آنجا كه گمان ندارم كه تو روزي دهی هر كه را بخواهی

بی حساب.»

### دعای حضرت مهدی صلوات الله علیه

«اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ، وَبُعَدَ الْمُعَصِيَةِ، وَصِدْقَ النَّيِّ، «خدایا روزی ما کن توفیق اطاعت و دوری از گناه و صدق و صفای در نیت و عرفان الحُرْمَةِ، وَ أَكْرِمْنَا بِالْهُدَى وَالْإِسْتِقَامَةِ، وَ سَدِّدْ أَلْسِنَتَنَا وَ سَنَّاخِنِ أَنْجَحَ حَرَمَتِش لَازِمِ اسْتِ وَ گرامی دار ما را بوسیله هدایت شدن و استقامت و استوار کن زبانهای ما را بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةِ، وَ اَمَلًا قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ، وَ طَهِّرْ بِه دَرَسْتِگویی و حکمت و لبریز کن دلهای ما را از دانش و معرفت و پاک کن بَطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَالشُّبُهَةِ، وَ اكْفُفْ اَيْدِنَا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ، اندرون ما را از غذاهای حرام و شبهه‌ناک و بازدار دستهای ما را از ستم و دزدی وَ اغْضُضْ اَبْصَارَنَا عَنِ الفُجُورِ وَالْخِيَانَةِ، وَ اسْدُدْ اَسْمَاعَنَا عَنِ و بیوشان چشمان ما را از هرزگی و خیانت و ببند گوشهای ما را از شنیدن سخنان ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۱۶ اللُّغُو وَالْغِيْبَةِ، وَ تَفَضَّلْ عَلَي عَلَمَائِنَا بِالزُّهْدِ وَالنَّصِيحَةِ، وَ عَلَي بيهوده و غیبت و تفضل فرما بر علمای ما به پارسایی و خیرخواهی کردن و بر الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَالرَّعِيَّةِ، وَ عَلَي الْمُشْتَمِعِينَ بِالتَّبَاعِ دانش آموزان به کوشش داشتن و شوق و بر شنوندگان به پیروی کردن وَالْمَوْعِظَةَ، وَ عَلَي مَرَضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَالرَّاحَةِ، وَ عَلَي و پند گرفتن و بر بیماران مسلمان به بهبودی یافتن و آسودگی و بر مَوْتَاهُمْ بِالرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَ عَلَي مَشَايخِنَا بِالْوَقَارِ وَالسَّكِينَةِ، مردگان آنها به عطوفت و مهربانی کردن و بر پیرانمان به وقار و سنگینی وَ عَلَي الشَّبَابِ بِالْإِنَابَةِ وَالتَّوْبَةِ، وَ عَلَي النِّسَاءِ بِالحَيَاءِ وَالْعِفَّةِ، و بر جوانان به بازگشت و توبه و بر زنان به شرم و عفت وَ عَلَي الْأَغْنِيَاءِ بِالتَّوَضُّعِ وَالسَّعْيِ، وَ عَلَي الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ و بر توانگران به فروتنی و بخشش کردن و بر مستمندان به شکیبایی وَالْقَنَاعَةِ، وَ عَلَي الْغُرَاةِ بِالنُّصْرِ وَالْعَلِيَّةِ، وَ عَلَي الْأَسْرَاءِ و قناعت و بر پیکار کنندگان به یاری و پیروزی و بر اسیران بِالْخَلَاصِ وَالرَّاحَةِ، وَ عَلَي الْأُمَرَاءِ بِالْعَدْلِ وَالشَّفَقَةِ، وَ عَلَي به رهایی یافتن و آسودگی و بر زمامداران به عدالت داشتن و دلسوزی و بر الرَّعِيَّةِ بِالْأَنْصَافِ وَحُسْنِ السِّيَرَةِ، وَ بَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَ الزُّوَّارِ فِي مِلْتِ به انصاف و خوش رفتاری و برکت ده برای حاجیان و زائران در ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۱۷ الزَّادِ وَالتَّقْوَةِ، وَ اقْضِ مَا أُوجِبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، توشه و خرجی و به انجام رسان آنچه را بر ایشان واجب کردی از اعمال حج و عمره بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». بوسیله فضل و رحمت خودت ای مهربانترین مهربانان.»

### مناجات شعبانیه

دعایی است سرشار از مضامین عرفانی و بلند، و این دعا از «ابن خالویه» روایت شده است. وی گفته است: این مناجات حضرت امیرالمؤمنین و دیگر امامان معصوم علیهم السلام بوده، و آنان بر خواندن این دعا در ماه شعبان مداومت می کردند. و بدین جهت بزرگان دین، مانند حضرت امام خمینی قدس سره به این مناجات علاقه خاصی داشتند. خواندن این مناجات، با مفاهیم عالی‌ای که دارد برای هر وقتی که انسان حضور قلب و توجه داشته باشد مناسب است. «اللَّهُمَّ صِلْ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاسْمِعْ دُعَائِي إِذَا خَدَايَا دَرُودَ فَرَسْتِ بِرِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ بَشْنُو دَعَائِمِ رَا هِنْگَامِي كِه اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۱۱۸ دَعْوَتُكَ وَاسْمِعْ بِتَدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ، وَاقْبَلْ عَلَي إِذَا نَاجَيْتُكَ، فَقَدْ تُو رَا خَوَانِمِ وَ بَشْنُو صَدَائِمِ رَا هِر گَاه تُو رَا صَدَا زَنِمِ وَ رُو بَه مَن كَن هِر گَاه بَا تُو رَا زِ گُوِيْمِ زِيْرَا هَرَبْتُ إِلَيْكَ، وَ وَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ، مُسْتَكِينًا [مُسْتَكِينًا] لَكَ مُتَضَرِّعًا مَن بَه سُوِي تُو گَرِيخْتِمِ وَ پِيْش رُوِيْتِ اِيْسْتَادِمِ دَر حَالِ بِيْجَارِگِي وَ فَرُوْتَنِي بَه دَر گَاهْتِ إِلَيْكَ، رَاجِيًا لِمَا لَمَدَيْتُكَ تُوَابِي، وَ تَعَلَّمْتُ مَافِي نَفْسِي، وَ تَخَبَّرْتُ حَاجَتِي، وَ اَمِيْدُوَارِمِ ثُوَابِمِ رَا كِه دَر پِيْش تُو اِسْتِ وَ تُو أَنْجَحَ رَا مَن دَر دَل دَارِمِ مِي دَانِي وَ حَاجْتِمِ رَا آگَاهِي وَ تَعْرِفُ صَمِيْرِي، وَ لَا يَخْفِي عَلَيْكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَايَ، وَ مَا وَ از نِهَادِمِ بَاخْبِرِي وَ سِرَانْجَامِ كَارِ وَ سِرْمَنْزَلِ مَن بِر تُو رُوْشَنِ اِسْتِ وَ نِيْزِ أَنْجَحَ رَا اَرِيْدُ أَنْ اَبْدِي بِه مَن مَنطِقِي وَ أَنْفَوْهُ بِه مَن طَلِبْتِي، وَ اَرْجُوهُ مِي خَوَاهِمِ اَزِ گَفْتَارِمِ بَدَانِ لَبِ گَشَايِمِ وَ آن طَلِبِي رَا كِه مِي خَوَاهِمِ بَه زَبَانِ آرَمِ وَ اَمِيْدِ اَنْ رَا بَرَايِ لِعَاقِبَةِ أَمْرِي، وَ قَدْ جَرَتْ

مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي فِيمَا يَكُونُ مِنِّي سِرَانِجَامِ كَارِمِ دَارِمِ، اَي آقاي من مقدرات تو بر من جاري گشته در آنچه از من تا اِلى آخِرِ عُمُرِي مِنْ سِرِّيرَتِي وَعَلَانِيَتِي، وَبَيِّدِكَ لَا يَبِيدُ غَيْرِكَ آخِرِ عَمْرِ سِر زَنْدِ چِه از كارهاي پنهانم و چه آشكارم و بدست تو است نه به دست ديگري كم زيادتي وَنَقَصَتِي وَنَفَعِي وَضَرَّرِي، اِلَهِي اِنْ حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي وَزِيَادِ شَدْنِ وَسُودِ وَزِيَانِ مِنْ خُدَايَا اِگَرِ تُو مَرَا مَحْرُومِ كَنِي پَسِ كَيْسَتْ كِه يَزُوْقُنِي، وَ اِنْ خَذَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُنِي، اِلَهِي اَعُوذُ بِكَ رُوزِيْمِ دِهْدِ وَ اِگَرِ تُو خُوَارِمِ كَنِي پَسِ كَيْسَتْ كِه يَارِيْمِ دِهْدِ خُدَايَا پَنَاهِ بَرَمِ بَه تُو اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۱۱۹ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ، اِلَهِي اِنْ كُنْتُ غَيْرُ مُسْتَأْهِلٍ اَزِ خَشْمَتِ وَ فَرُورِيخْتَنِ عَذَابِ خُدَايَا اِگَرِ مِنْ شَايِسْتَكِي لِرَحْمَتِكَ فَمَأْنَتْ اَهْلِي اَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ، اِلَهِي كَأَنِّي رَحْمَتِ تُو رَا نِدَارِمِ وَلِي تُو شَايِسْتَه اَنِي كِه اَزِ زِيَادَه بَخَشِشْتِ بَه مِنْ اِحْسَانِ كَنِي خُدَايَا خُودِ رَا چِنَانِ مِي نِگَرَمِ كِه گُويَا بِنَفْسَتِي وَ اِقْفَهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ اَظْلَهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ، فَفَعَلْتِ دَرِ بَرَابَرْتِ اَيِسْتَادَه وَ اَن تُو كَلِ نِيكُوبِي كِه بَرِ تُو دَارِمِ بَرِ سِرِ مِنْ سَايَه اِفْكَندِه وَ تُو نِيَزِ اَن چِه رَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَتَعَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ، اِلَهِي اِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ اَوْلِي مِنْكَ شَايِسْتَه اَنِي دَرِبَارَه مِنْ اَنْجَامِ وَ مَرَا دَرِ سِرَابَرْدَه عَفُو خُوِيْشِ پُوْشَانْدَه اَي خُدَايَا اِگَرِ بَگْذَرِي پَسِ كَيْسَتْ كِه اَزِ تُو بَدِيْنِ بِذَلِيكَ، وَ اِنْ كَانَ قَدْ دَنَا اَجَلِي وَ لَمْ يُدْنِنِي مِنْكَ عَمَلِي، فَ قَدْ كَارِ سَزَاوَاتِرِ بَاشَدِ وَ اِگَرِ مَرِگَمِ نَزْدِيكِ شَدَه وَ عَمَلَمِ مَرَا بَه تُو نَزْدِيكِ نَكْرَدَه مِنْ جَعَلْتِ الْاِقْرَارَ بِالذَّنْبِ اِلَيْكَ وَ سَيَّلْتِي، اِلَهِي قَدْ جُرْتُ عَلَيَّ بَه نَاجَارِ قَرَارِ مِي دِهْمِ اِقْرَارِ بَه گِنَاهِ رَا وَسِيْلَه خُوِيْشِ بَه دَرِگَاهْتِ خُدَايَا مِنْ بَرِ خُوِيْشْتَنِ نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا، فَلَهَا الْوَيْلُ اِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا، اِلَهِي لَمْ يَزَلْ سَتَمِ كَرْدَمِ دَرِ اَن تُو جِهِي كِه بَدَانِ كَرْدَمِ پَسِ وَايِ بَرِ اُو اِگَرِ نِيَاْمَرِزِيْشِ خُدَايَا پِيُوسْتَه بِرُكِّ عَلَيَّ اَيَّامِ حَيَاتِي، فَلَا تَقْطَعْ بِرُكِّ عَنِي فِي مَمَاتِي، اِلَهِي دَرِ دُورَانِ زَنْدِگِي نِيكِي تُو بَرِ مِنْ مِي رَسَدِ پَسِ نِيكِيْتِ رَا دَرِ هَنْگَامِ مَرِگَمِ نِيَزِ اَزِ مِنْ مَگِيْرِ خُدَايَا كَيْفِ اَيْسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي، وَ اَنْتَ لَمْ تُؤَلِنِي اِلَّا مِنْ چِگُونَه مَأْيُوسِ شُومِ اَزِ اَيْنَكِه پَسِ اَزِ مَرِگَمِ مُورِدِ حَسْنِ نَظَرِ تُو وَاقِعِ گَرْدَمِ دَرِ صُورْتِي كِه اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۱۲۰ الْجَمِيْلَ فِي حَيَاتِي، اِلَهِي تَوَلَّ مِنْ اَمْرِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ، وَ عُدَّ عَلَيَّ دَرِ دُورَانِ زَنْدِگِيْمِ جَزِ بَه نِيكِي سِرِپَرِسْتِيْمِ نَكْرَدِي خُدَايَا سِرِپَرِسْتِي كَنِ كَارِ مَرَا چِنَانِچِه تُو شَايِسْتَه اَنِي وَ تُو جِهِ كَنِ بَرِ مِنْ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ، اِلَهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا بَه فَضْلِ خُوِيْشِ كِه هَمْچُونِ گَنَهكارِي هِسْتَمِ كِه نَادَانِيْشِ سِرَاپَا اُو رَا فَرَاگَرْفْتَه خُدَايَا بَرَاَسْتِي تُو گِنَاهَانِي رَا فِي الدُّنْيَا، وَ اَنَا اُحْوَجُ اِلَى سَتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْاٰخِرِي، اِلَهِي دَرِ دُنْيَا بَرِ مِنْ پُوْشَانْدِي كِه مِنْ بَه پُوْشَانْدَنِ اَنهَا دَرِ اٰخِرْتِ مَحْتَاجِ تَرَمِ قَدْ اَحْسَنْتَ اِلَيْ اِذْ لَمْ تَظْهَرْهَا لِاٰخِرِي مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ، فَلَا بَا اَيْنَكِه اَشْكَارِشِ نَكْرَدِي بَرَايِ هِيچِيكِ اَزِ بَنْدِگَانِ شَايِسْتَه اَتِ پَسِ تَقْضَى حُنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيَّ رُؤْسِ الْاَشْهَادِ، اِلَهِي جُودُكَ بَسَطَ دَرِ رُوزِ قِيَاْمَتِ دَرِ بَرَابَرِ دِيْدِگَانِ مَرْدَمِ مَرَا رَسُوَا مَكْنِ خُدَايَا جُودِ وَ بَخَشِشْتِ اَرْزُويْمِ رَا اَمَلِي، وَ عَفْوُكَ اَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي، اِلَهِي فَسِّرْنِي بِلِقَائِكَ يَوْمَ كَسْتَاخِ كَرْدَه وَ گَزْدَشْتِ تُو بَرْتَرِ اَسْتِ اَزِ عَمَلِ مِنْ خُدَايَا مَرَا دَرِ اَن رُوزِي كِه مِيَاْنِ بَنْدِگَانْتِ دَاوَرِي كَنِي تَقْضَى فِيْهِ بَيْنَ عِبَادِكَ، اِلَهِي اِعْتِذَارِي اِلَيْكَ اِعْتِذَارًا مِنْ لَمْ بَه دِيْدَارْتِ مَسْرُورِ سَاZِ خُدَايَا عَذْرُوَاهِي مِنْ بَه دَرِگَاهْتِ عَذْرُوَاهِي كَسِي اَسْتِ كِه يَسْتِيغْنِ عَنْ قَبُولِ عُدْرِهِ، فَاقْبَلْ عُدْرِي يَا اَكْرَمَ مَنْ اِعْتَذَرَ اِلَيْهِ بِي نِيَاZِ نَشَدَه اَزِ پَذِيْرْفْتَنِ عَذْرِشِ پَسِ عَذْرُ مَرَا پَذِيْر اَي بَزْرِگُوارْتَرِيْنِ كَسِي كِه گَنَهكارانِ بَه دَرِگَاهَشِ الْمُسِيْتُونَ، اِلَهِي لَا تَرُدَّ حَاجَتِي وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي، وَلَا تَقْطَعْ مَعْدَرْتِ خُوَاهِي كَنْسَدِ خُدَايَا حَاجْتَمِ رَا بَاZِ مَگَرْدَانِ وَ طَمَعَمِ رَا بَه نُوْمِيْدِي مَكْشَانِ وَ اَمِيْدِ وَ اَرْزُويْمِ رَا اَزِ اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۱۲۱ مِنْكَ رَجَائِي وَ اَمَلِي، اِلَهِي لَوْ اُرْدَتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي، وَلَوْ دَرِگَاهْتِ قَطْعِ مَفْرَمَا خُدَايَا اِگَرِ خُوَارِي مَرَا خُوَاَسْتَه بُوْدِي رَاهَنْمَانِيْمِ نَمِي كَرْدِي وَ اِگَرِ اُرْدَتَ فَضَّةَ يَحْتِي لَمْ تُعَافِنِي، اِلَهِي مَا اَظُنُّكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ رَسُوَايْمِ رَا مِي خُوَاَسْتِي تَنْدَرِسْتِيْمِ نَمِي دَادِي خُدَايَا گِمَانِ نِدَارِمِ كِه مَرَا BAZِ گَرْدَانِي دَرِ مُورِدِ اَفْتِيْتِ عُمُرِي فِي طَلْبِهَا مِنْكَ، اِلَهِي فَلَكَ الْحَمْدُ اَيِّدًا اَيِّدًا دَائِمًا حَاجَتِي كِه عَمْرِ خُوِيْشِ رَا Dَرِ خُوَاَسْتَنِ اَن اَزِ تُو سِپَرِي كَرْدَمِ خُدَايَا سَتَايِشِ خَاصِ تُو اَسْتِ سَتَايِشِ اَبْدِي سَزْمِيْدًا، يَزِيْدُ وَلَا يَبِيْدُ كَمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اِلَهِي اِنْ اَخَذْتَنِي جَاوِيْدَانِ هَمِيْشِگِي كِه فَرُونِ شُودِ وَلِي كَمِ نَكْرَدَدِ بَدَانِ نَحْوِ كِه دُوسْتِ دَارِي وَ خُوْشْنُودِ شُويِ خُدَايَا اِگَرِ مَرَا Bَه جِنَايْتِمِ بِجُزْمِي اَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ، وَ اِنْ اَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي اَخَذْتُكَ مَأخُودِ دَارِي مِنْ هَمِ تُو رَا Bَه عَفُوْتِ بَگِيْرِمِ وَ اِگَرِ Bَه گِنَاهَمِ بَگِيْرِي مِنْ هَمِ تُو Rَا Bَه اَمْرِزَشْتِ بِمَغْفِرَتِكَ، وَ اِنْ اَذْخَلْتَنِي النَّارَ اَعْلَمْتُ اَهْلَهَا اَنِي اُحْبُكَ، اِلَهِي



إِنْ بَكِرِمُ وَ أَكْرَبُ بِهٖ دُوْزَخْمِ بَسْرِیْ بَدُوْزَخِیَانِ اَعْلَامِ مِیْ كُنْمُ كِهٖ مِنْ تُو رَا دُوْسْتِ دَارْمُ خُدَایَا اِكْرُ عَمَلِ مِنْ دَرِ كَاَنْ صَیْغُرَ فِیْ جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِیْ، فَقَدْ كَبُرَ فِیْ جَنْبِ رَجَائِكَ كِنَارِ اطَاعَتِ اَز تُو كُوچَكِ اسْتِ و لِیْ اَرْزُوْمِ دَرِ كِنَارِ اَمِیْدِ تُو اَمَلِیْ، اِلٰهٰی كَيْفَ اَنْقَلَبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْحَيِّیَةِ مَحْزُوْمًا، وَقَدْ كَانَ بَزْرَكًا اسْتِ خُدَایَا چَكُوْنِهٖ مِنْ اَز پِیْشِ تُو مَحْرُوْمِ بَرِگَرْدَمُ بَا اِیْنِكِهٖ چِنَانِ حُسْنُ ظَنِّیْ بِجُوْدِكَ اَنْ تَقْلِبْنِیْ بِالنَّجَاةِ مَرْحُوْمًا، اِلٰهٰی وَقَدْ اَفْقَيْتُ حَسْنَ ظَنِّیْ مِنْ بِهٖ جُوْدِ وَ بَخْشِشْتِ دَاسْتَمُ كِهٖ مَرَا مَوْرِدِ رَحْمَتِ خُوِیْشِ قَرَارِ دَاَدِهٖ بَا نَجَاتِ بَا زَمِ خُوَاهِیْ گَرْدَانْدِ خُدَایَا مِنْ عَمْرَمُ رَا اَدْعِیْهٖ وَ زِیَارَاتِ مَدِیْنِهٖ مَنُوْرَهٖ، ص: ۱۲۲ عُمْرِیْ فِیْ شَرِّهٖ السَّهْوِ عَنكَ، وَ اَبْلَيْتُ شَبَابِیْ فِیْ سَكْرَهٗ التَّبَاعِیْدِ دَرِ حَرَصِ غَفْلَتِ اَز تُو سِپَرِیْ كَرْدَمُ وَ جُوَانِیْمُ رَا دَرِ مَسْتِیْ دُوْرِیْ اَز تُو اَز بَیْنِ مَنِّكَ، اِلٰهٰی فَلَمْ اَسْتَقِیْظْ اَیَّامَ اغْتِرَارِیْ بِكَ وَرُكُوْنِیْ اِلٰی سَبِیْلِ بَرْدَمُ وَ اَز اِیْنُو خُدَایَا بَیْدَارِ نَشْدَمُ دَرِ اَنْ رُوْزِگَارِیْ كِهٖ بِهٖ كَرْمُ تُو مَغْرُوْرِ بُوْدَمُ وَ بِهٖ رَا هِ خَشْمُ تُو سَخِطِكَ، اِلٰهٰی وَ اَنَا عَبْدُكَ وَ اِبْنُ عَبْدِكَ قَائِمٌ بَیْنَ یَدَيْكَ، مُتَوَسِّلٌ مَتَمَّیْلِیْ گِشْتِهٖ بُوْدَمُ خُدَایَا مِنْ بِنْدِهٖ تُو وَ فَرَزَنْدِ بِنْدِهٖ تُو اَمُ كِهٖ دَرِ بَرَابَرْتِ اِیْسْتَاَدِهٖ وَ بِهٖ وَ سِیْلِهٖ كَرْمُ تُو بِكْرَمِكَ اِلَيْكَ، اِلٰهٰی اَنَا عَبْدٌ اَتَنَصَّلُ اِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ اَوَاجِهْكَ بِهٖ بِهٖ دَرِ گَاهْتِ تُو سَلِ جُوِیْمُ خُدَایَا مِنْ بِنْدِهٖ اِیْ هَسْتَمُ كِهٖ مِیْ خُوَاهَمُ اَز اَلُوْدِگِیْ اَنْچِهٖ بَدَانِ بَا تُو رُوْبُوْرُو شَدْ مِ مِنْ قَلْبِ اسْتِخِیَائِیْ مِنْ نَظْرِكَ، وَ اَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ، اِذِ الْعَفْوُ نَعْتُ اَز بِیْ حِیَایِیْ خُوْدَمُ دَرِ پِیْشِ رُوِیْ تُو خُوْدِ رَا پَاكِ سَا زَمُ وَ اَز تُو گِزْدَشْتِ مِیْ خُوَاهَمُ زِیْرَا گِزْدَشْتِ وَ صَفِ لِكْرَمِكَ، اِلٰهٰی لَمْ یَكُنْ لِیْ حَوْلٌ فَاَنْتَقِلْ بِهٖ عَن مَعْصِیَّتِكَ اِلَّا فِیْ شِنَاسَایِیْ كَرْمُ تُو اسْتِ خُدَایَا مِنْ اَنْ نِیْرُوِیْ كِهٖ بَتُو اَمُ بُو سِیْلِهٖ اَنْ خُوْدِ رَا اَز نَا فَرْمَانِیْتِ مَنْتَقَلِ سَا زَمُ نَا دَارْمُ مَكْرُ دَرِ وَقْتِ اِثْقَاطِیْ لِمَحَبَّتِكَ، وَ كَمَا اُرْدَتْ اَنْ اَكُوْنَ كُنْتُ، فَشَكَرْتُكَ اَنْ وَقْتِ كِهٖ تُو بَرَا یِ دُو سْتِیْتِ بَیْدَارْمُ كِنِیْ وَ اَنْ طُوْرِ كِهٖ خُوَاهِیْ بَاشْمُ پَسِ تُو رَا سِپَاسِ گُوِیْمُ كِهٖ بِاِذْخَالِیْ فِیْ كَرْمِكَ وَ لِنَظْهِرِ قَلْبِیْ مِنْ اَوْسَاحِ الْعُقْلَةِ عَنكَ، مَرَا دَرِ كَرْمِ خُوِیْشِ دَاخِلِ كَرْدِیْ وَ دَلْمُ رَا اَز چَرَكِیْهَیْ بِیْ خَبْرِیْ وَ غَفْلَتِ اَز خُوِیْشِ پَا كِیْزِهٖ سَا خْتِ اِلٰهٰی اَنْظُرْ اِلَیَّ نَظْرَ مَنْ نَا دِیْتُهُ فَاَجَابَكَ، وَ اسْتِ تَعَمَّلْتُهُ بِمَعُوْنَتِكَ خُدَایَا بِهٖ مِنْ بَنَگَرِ نَگَرِیْسْتَنْ كَسِیْ كِهٖ اُو رَا خُو اَنْدِهٖ اِیْ وَ اُو پَا سَخْتِ دَا دِهٖ وَ بِهٖ یَا رِیْ خُوِیْشِ بِهٖ كَارِشِ وَا دَا شْتِهٖ اِیْ اَدْعِیْهٖ وَ زِیَارَاتِ مَدِیْنِهٖ مَنُوْرَهٖ، ص: ۱۲۳ فَاطَمَیْكَ، یَا قَرِیْبًا لَا یَبْعِدُ عَنِ الْمُعْتَرِّ بِهٖ، وَ یَا جُوَادًا لَا یَبْخُلُ وَ فَرْمَانِیْتِ كَرْدِهٖ، اِیْ نَزْدِیْكِیْ كِهٖ دُوْرِ نَگَرْدِیْ اَز اَنْ كَسِ كِهٖ بَدُو مَغْرُوْرِ گِشْتِهٖ وَ اِیْ بَخْشَنْدِهٖ اِیْ كِهٖ بَخْلِ نُوْرُزْدِ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهٗ، اِلٰهٰی هَبْ لِیْ قَلْبًا یُدِیْنِیْهِ مِنْكَ شَوْقَهٗ، وَ لِسَانًا اَز اَنْ كَسِ كِهٖ اَمِیْدِ نِیْكِیْشِ دَا رَدِ خُدَایَا دَلِیْ بِهٖ مِنْ بَدِهٖ كِهٖ اَشْتِیَاقِشِ بِهٖ تُو مَوْجِبِ نَزْدِیْكِیْشِ بِهٖ تُو گَرْدَدِ وَ زَبَانِیْ یُزْفَعُ اِلَيْكَ صِدْقَهٗ، وَ نَظْرًا یُقَرِّبُهٗ مِنْكَ حَقَهٗ، اِلٰهٰی اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ كِهٖ صِدْقِ گَفْتَارِشِ بَسُوِیْ تُو بَا لَا اَیْدِ وَ نَظْرِ حَقِیْقَتِ بَیْنِیْ كِهٖ هَمَانِ حَقِیْقَتِشِ اُو رَا بِهٖ تُو نَزْدِیْكِ گَرْدَانْدِ خُدَایَا كَسِیْ Kِهٖ بُو سِیْلِهٖ تُو بِكَ عَیْرٌ مَجْهُوْلٌ، وَ مَنْ لَا ذِ بِكَ عَیْرٌ مَحْذُوْلٌ، وَ مَنْ اَقْبَلَتْ عَلَیْهِ شِنَا خْتِهٖ شَدْ گَمْنَامِ نِیْسْتِ وَ كَسِیْ Kِهٖ بِهٖ تُو پَنَاهَنْدِهٖ شَدْ خُوَارِ نِیْسْتِ وَ كَسِیْ Kِهٖ تُو بَسُوِیْشِ رُو كِنِیْ بِنْدِهٖ عَیْرٌ مَمْلُوْلٌ، اِلٰهٰی اِنَّ مِنْ اَنْتَهَوَجِ بِكَ لِمُسْتَبِیْرٍ، وَ اِنَّ مِنْ اَعْتَصَمَ دِیْگَرِیْ نَخُوَاهْدِ بُوْدِ خُدَایَا بَرَا سْتِیْ هَر كَسِ Bِهٖ تُو رَا هِ جُوِیْدِ رَا هِشِ رُو شَنْ اسْتِ وَ هَر Kِهٖ Bِهٖ تُو پَنَاهِ بِكَ لِمُسْتَجِیْرٍ، وَقَدْ لُدْتُ بِكَ یَا اِلٰهٰی، فَلَا تُخِیْبْ ظَنِّیْ مِنْ جُوِیْدِ پَنَاهِ دَا رَدِ وَ مِنْ اِیْ خُدَا Bِهٖ تُو پَنَاهِ آوْرْدِهٖ اَمُ پَسِ گَمَانِیْ رَا Kِهٖ Bِهٖ رَحْمَتِ رَحْمَتِكَ وَ لَا- تَخْجِبْنِیْ عَن رَافِعَتِكَ، اِلٰهٰی اِقْنِیْ فِیْ اَهْلِیْ وَ لَا یَتِّعِكَ دَارْمُ نُو مِیْدِ مَكْنِ وَ اَز مَهْرِ خُوِیْشِ مَنْعَمُ مَكْنِ خُدَایَا جَا یِ مَرَا دَرِ مِیْ اَن دُو سْتَا رَا نْتِ مُقَامِ مَنْ رَجَا الزَّیَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ، اِلٰهٰی وَ اَلْهَمْنِیْ وَ لَهَا بِذِكْرِكَ جَا یِ اَنْ دَسْتِهٖ اَز اِیْشَانِ قَرَارِ دِهٖ Kِهٖ اَمِیْدِ اَفْزَا یِشِ دُو سْتِیْتِ رَا دَا رَنْدِ خُدَایَا دَرِ دَلْمِ اَنْدَا زِ شِیْدَا یِیْ وَ شِیْفْتِگِیْ اِلٰی ذِكْرِكَ، وَ هَمَّتِیْ فِیْ رُوْحِ نَجَاحِ اَسْمَائِكَ وَ مَحَلِّ قُدْسِكَ، ذِكْرُ خُوْدِ رَا پِیْا یِیْ وَ هَمْتَمُ رَا دَرِ نِشَا طِ فِیْرُوْزِ شَدْ نِ اَسْمَا نْتِ وَ مَحَلِّ قُدْسْتِ قَرَارِ Dِهٖ اَدْعِیْهٖ وَ زِیَارَاتِ مَدِیْنِهٖ مَنُوْرَهٖ، ص: ۱۲۴ اِلٰهٰی بِكَ عَلَیْكَ اِلَّا الْحَقَّتْنِیْ بِمَحَلِّ اَهْلِ طَاعَتِكَ، وَ اَلْمُتَوَى خُدَایَا Bِهٖ حَقِ خُوْدْتِ Bَرِ خُوْدْتِ سُو گَنْدِ Kِهٖ مَرَا Bِهٖ مَحَلِّ فَرْمَانِ بَرَا رِیْتِ وَ جَا یِگَا هٗ الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ، فَاِنِیْ لَا اَقْدِرُ لِنَفْسِیْ دَفْعًا وَ لَا اَمْلِكُ لَهَا شَا یْسْتِهٖ اِیْ اَز مَقَامِ خُو شِنُو دِیْتِ بَر سَا نِیْ زِیْرَا Kِهٖ مِنْ قَا دَرِ Bَرِ دَفْعِ چِیْزِیْ اَز خُوْدِ نِیْسْتَمُ وَ مَالِكِ سُو دِیْ نَفْعًا، اِلٰهٰی اَنَا عَیْدُكَ الضَّعِیْفُ الْمَذْنُبُ وَ مَمْلُوْكُكَ الْمُنِیْبُ، فَلَا هَمُ بَرَا یِشِ نِیْسْتَمُ خُدَایَا مِنْ بِنْدِهٖ نَا تُو اَنْ گَنْهَكَا رِ Tُو وَ مَمْلُوْكِ زَا رِیْ وَ بَا زِ گِشْتِ Bِهٖ Dَرِ گَا هْتِ هَسْتَمُ پَسِ تَجْعَلْنِیْ مِمَّنْ صَیْرَفَتْ عَنْهُ وَجْهُوكَ، وَ حَجَبَهُ سَهْوُهُ عَن عَفْوِكَ، مَرَا Dَرِ زَمْرِهٖ كَسَا نِیْ Kِهٖ رُوِیْ اَز اَن هَا گَرْدَانْدِیْ وَ غَفْلَتِشَانِ مَانَعِ اَز گِزْدَشْتِ Tُو گِشْتِهٖ قَرَارْمُ مَدِهٖ اِلٰهٰی هَبْ لِیْ كَمَالَ الْاِنْفِطَاعِ اِلَيْكَ، وَ اَنْزِ اَبْصَارَ قُلُوْبِنَا بِضِیَاءِ خُدَایَا Bَرِیْدَنْ كَامَلِیْ اَز خَلْقِ بَسُوِیْ خُوْدِ Bِهٖ

من عنایت کن و دیده‌های دلمان را به نور نظرها اِلَیْکَ، حَتَّى تَحْرِقَ أَبْصَارَ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ، فَتَصِلَ تَوْجَهْشَانِ بِه سَوِی خُودِ رُوشِنِ گُردانِ تا دیده‌های دل پرده‌های نور را پاره کند و به مخزن اصلی اِلِی مَعْدِنِ الْعَظْمَةِ، وَتَصِیْرُ أَرْوَاحِنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِکَ، اِلَهِی بزرگی و عظمت برسد و ارواح ما مرتبط به عزت قدست گردد خدایا وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ نَادِیْتَهُ فَأَجَابْکَ، وَلَا حَظَّتْهُ فَصَعِقَ لِجَلَالِکَ، قَرَامِ ده از کسانی که او را خواندی و پاسخت داد و در معرض توجه قرارش دادی و او در برابر جلال تو مدهوش گشت فَنَاجِیْتَهُ سِرّاً وَعَمَلًا لَکَ جَهْرًا، اِلَهِی لَمْ اسَلِطْ عَلَی حُسْنِ ظَنِّی وَ اِز اَیْنِ رُودِ دَر پَنهانی با او به راز گویی پرداختی ولی او آشکارا برای کار کرد خدایا به خوش بینی من ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۲۵ قُنُوطِ الْاَیَّاسِ، وَلَا انْقَطَعَ رَجَائِی مِنْ جَمِیلِ کَرَمِکَ، اِلَهِی اِنْ نَاامِیدِی رَا مَسَلَطْ مَکْنِ وَ اَمِیدَم رَا کِه بِه کَرَمِ نِیکویت دارم قطع مکن خدایا اِگَر کَانَتِ الْخَطَايَا قَدْ اسَلَقَطْتَنِی لَمَدِیْکَ، فَاصْفَحْ عَنِّی بِحُسْنِ تَوَكُّلِی خَطَاهايم مرا از نظرت انداخته پس بدان اعتماد خوبی که به تو دارم از عَلَیْکَ، اِلَهِی اِنْ حَظَّتْهُ الدُّنُوبُ مِنْ مَکَارِمِ لُطْفِکَ، فَعَدِّ تَبَهَّنِی مِنْ دَر گُذر خدایا اِگَر گَناهانم بوساطه بزرگواریهای لطفت مرا بی‌مقدار ساخته ولی در عوض اَلْیَقِیْنِ اِلِی کَرَمِ عَطْفِکَ، اِلَهِی اِنْ اَنَا مَتْنِی الْعَقْلُ عَنْ الْاَسْمِیْتَعْدَادِ یَقِیْنِ بِه بزرگ توجه تو مرا هشیار کرده خدایا اِگَر بی‌خبری از آماده شدن برای دیدارت لِلْقَائِکَ، فَعَدِّ تَبَهَّنِی الْمَعْرِفَةُ بِکَرَمِ الْاَلِیْکَ، اِلَهِی اِنْ دَعَانِی اِلِی مَرَا بِه خُوابِ فَرُودِ بَرده ولی در عوض معرفت به بزرگ نعمتهایت مرا بیدار کرده خدایا اِگَر بزرگ النَّارِ عَظِیْمِ عِقَابِکَ فَعَدِّ دَعَانِی اِلِی الْجَنَّةِ جَزِیْلُ ثَوَابِکَ، اِلَهِی کِیْفَرْتِ مَرَا بِه دُوزخِ مِی خُواند ولی در مَقابِلِ پاداش فراوانت مرا به بهشت دعوت می‌کند خدایا فَلَمَّکَ اَسْأَلُ وَ اِلِیْکَ اَبْتِهَلُ وَ اَرْغَبُ، وَ اَسْأَلُکَ اَنْ تُصَلِّی عَلَی پَسِ اِز تُو خُواهم و بسوی تو زاری کنم و بگرایم و از تو خُواهم که دَرُودِ فَرُوسْتِی بَر مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اَنْ تَجْعَلْنِی مِمَّنْ یُدِیْمُ ذِکْرَکَ، وَ لَا یَنْقُضُ مُحَمَّدَ وَ آلِ مُحَمَّدَ وَ مَرَا اِز کَسانِی قَرَامِ دِهی که پیوسته به یاد تواند و پیمانت را عَهْدَکَ، وَ لَا یَعْمَلُ عَنْ شُکْرِکَ، وَ لَا یَسِیْخَفُ بِاَمْرِکَ، اِلَهِی نَمِی شُکَنْدِ و اِز شُکْرِ تُو غافل نشوند و دستور تو را سَبِکِ نِشمارند خدایا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۲۶ وَ الْحَقِّی بِنُورِ عِزِّکَ الْاَبْجِجِ، فَأَکُونُ لَکَ عَارِفاً وَ عَن سِوَاکَ بَرسانِ مَرَا بِه نُورِ دَرخشانِ عِزْتِ تا عارف به ذات باشم و از غیر تو مُنْحَرِفاً وَ مِنْکَ خائِفاً مُراقِباً، یا ذَا الْجَلالِ وَ الْاِکْرَامِ، وَ صِلَی اللّهُ رُودِ گُردانِ باشم و از تو ترسان و نگران باشم ای صاحبِ جلالِ و بزرگواری و درود خدا بر عَلَی مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَ آلِهِ الطَّاهِرِیْنَ وَ سَلِّمْ تَسْلِیْمًا کَثِیْرًا. محمد پیامبرش و بر آل پاکش باد و سلام بسیار بر ایشان باد.»

### مناجات امیر مؤمنان علیه السلام

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ «اللَّهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُ لُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ مَالٌ وَ لَا بَنُونَ اِلاَّ مَنْ» خدایا از تو امان خواهم در آن روزی که سود ندهد کسی را نه مال و نه فرزندان مگر آن کس که اَتَى اللّهُ بِقَلْبِ سَلِیْمِ، وَ اَسْأَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَعْضُ الظَّالِمُ عَلَی دَلِی پاک به نزد خدا آورد و از تو امان خواهم در آن روزی که بگردد شخص ستمکار هر یَدِیْهِ یَقُولُ یا لَیْتَنِی اَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِیْلًا، وَ اَسْأَلُکَ الْاَمَانَ دُو دِستِ خُودِ رَا و گُوید ای کاش گرفته بودم با پیامبر راهی و از تو امان خواهم ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۲۷ یَوْمَ یُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِیْمَاهُمْ فِیؤُحَدُّ بِالنَّوْاصِی وَ الْاَقْدَامِ، دَر رُوزِی که شناخته شوند جنایتکاران به سیما و رخسارشان و بگیرندشان به پیشانیها و قدمها وَ اَسْأَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَجْزِی وَ اِلْمَدَّ عَنْ وَ لِدِهِ وَ لَا مَوْلُودٌ هُوَ جاز و از تو امان خواهم در آن روزی که کیفر نبیند پدری بجای فرزندش و نه فرزندى کیفر شود عَنْ وَ اِلْمَدَّ شَیْئًا اِنْ وَعِدَ اللّهُ حَقًّا، وَ اَسْأَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ بَجای پدرش براستی وعده خدا حق است و از تو امان خواهم در آن روزی که سود ندهد الظَّالِمِیْنَ مَعْدِرَتَهُمْ وَ لَهُمُ اللِّغْمَةُ وَ لَهُمُ سِوَةُ الدَّارِ، وَ اَسْأَلُکَ ستمکاران را عذرخواهیشان و بر ایشان است لعنت و ایشان را است بدی آن سرای و از تو امان الْاَمَانَ یَوْمَ لَا تَمْلِکُ نَفْسٌ لِنَفْسِ شَیْئًا وَ الْاَمْرُ یَوْمَئِذٍ لِلّهِ، خُواهم در روزی که مالک نیست کسی برای کسی دیگر چیزی را و کار در آن روز بدست خدا است وَ اَسْأَلُکَ الْاَمَانَ یَوْمَ یَفْرُؤُ الْمَرْءُ مِنْ اَخِیهِ وَ اُمِّهِ وَ اَبِیهِ وَ صَاحِبِیْتِهِ و از تو خواهم امان در آن روزی که بگریزد انسان از برادر و مادر و پدر و همسر و بینه لِكُلِّ

امْرِ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ، وَأَسْأَلُكَ الْأَمَانَ يَوْمَ و فرزندانش برای هر کس از ایشان در آن روز کاری است که (فقط) بدان پردازد و از تو خواهم امان در آن روزی يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِنَبِيٍّ وَصَاحِبَتِهِ وَآخِيهِ که شخص جنایتکار دوست دارد که فدا دهد از عذاب آن روز پسرانش و همسرش و برادرش وَفَصَّيَلَتْهُ الَّتِي تُوْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا وَ خويشاوندانش که او را در پناه گیرند و هر که در زمین هست یکسره که بلکه او را نجات دهد، هر گز که ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۲۸

لَطَى نَزَاعِيَهُ لِلشَّوَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ جَهَنَّمَ آتَشِي است سوزان که پوست از سر بکند مولاى من، مولاىم تویی سرور و منم بنده وَهَيْلٌ يَرْحَمُ الْعَبْدَ إِلَّا الْمَوْلَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا وَ آيا رحم کند بر بنده جز سرور او مولاى من اى مولاى من تویی مالک و منم المملوك وَهَيْلٌ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا الْمَالِكُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ مَمْلُوكٌ وَ آيا رحم کند بر مملوك جز مالک مولاى من اى مولاىم أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الدَّلِيلَ إِلَّا الْعَزِيزُ، مَوْلَايَ يَا تُوْبِي عَزْتَمَنْد و منم خوار و دليل و آيا رحم کند بر شخص خوار جز عزيز مولاى من اى مولاىم أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ إِلَّا مَوْلَايَ مِنْ تُوْبِي آفَرِيد گار و منم آفريده و آيا رحم کند بر آفريده جز الخالق، مولاى يا مولاىم أَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْحَقِيرُ وَهَلْ آفَرِيد گار. مولاى من، اى مولاى من، تویی بزرگ و منم ناچيز و آيا رحم کند يَرْحَمُ الْحَقِيرَ إِلَّا الْعَظِيمُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْقَوِيُّ بِرِ نَاجِيزِ جِز بزرگ، مولاى من، اى مولاى من، تو قوی و توانمندی وَأَنَا الضَّعِيفُ وَهَيْلٌ يَرْحَمُ الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ، و من ضعيف و ناتوان، آيا رحم کند بر ضعيف و ناتوان، جز قوی و توانمند؟ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ مَوْلَايَ مِنْ، اى مولاى من، تویی بی نیاز و منم نیازمند و آيا رحم کند ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۲۹ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِيُّ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا بِرِ نَاجِيزِ جِز بی نیاز؟ مولاى من، اى مولاى من، تویی عطابخش و منم السائل، وَهَلْ يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطَى، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ سَائِلٌ وَ آيا رحم کند بر سائل جز عطاکننده مولاى من اى مولاى من تویی الْحَيُّ، وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ، مَوْلَايَ يَا زَنْدِه و منم مرده و آيا رحم کند مرده را جز زنده مولاى من اى مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَانِي وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَانِي إِلَّا الْبَاقِي، مولاى من تویی باقى و منم فانى و آيا رحم کند بر فانى جز خدای باقى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الزَّائِلَ إِلَّا مَوْلَايَ مِنْ اى مولاى من تویی هميشگى و منم زوال پذیر و آيا رحم کند بر زوال پذیر جز الدائم، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ خدای هميشگى مولاى من اى مولاى من تویی روزی ده و منم روزی خور و آيا رحم کند الْمَرْزُوقُ إِلَّا الرَّازِقُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ روزی خور را جز روزی ده مولاى من اى مولاى من تویی سخاوتمند و منم بخيل وَهَلْ يَرْحَمُ الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعَافِي وَ آيا رحم کند بر بخيل جز سخاوتمند مولاى من اى مولاى من تویی عافيت بخش وَأَنَا الْمُتَبَتَّلِي وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَبَتَّلِي إِلَّا الْمُعَافِي، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ و منم گرفتار و آيا رحم کند بر شخص گرفتار جز عافيت بخش مولاى من اى مولاى من تویی عافيه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۳۰ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ، مَوْلَايَ يَا تُوْبِي بزرگ و منم کوچک و آيا رحم کند بر کوچک جز بزرگ مولاى من اى مَوْلَايَ أَنْتَ الْهَادِي وَأَنَا الضَّالُّ وَهَلْ يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِي، مولاى من تویی راهنما و منم گمراه و آيا رحم کند بر گمراه جز راهنما مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّحْمَانُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ يَرْحَمُ مَوْلَايَ مِنْ اى مولاى من تویی بخشاینده و منم بخشش پذیر و آيا رحم کند الْمَرْحُومَ إِلَّا الرَّحْمَانُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَأَنَا بِخَشْشِ پذیر را جز بخشاینده مولاى من اى مولاى من تویی سلطان و منم الْمُتَمَتِّحُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَمَتِّحَ إِلَّا السُّلْطَانُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ گرفتار آزمایش و آيا رحم کند به بنده گرفتار آزمایش جز سلطان مولاى من اى مولاى من أَنْتَ الدَّلِيلُ وَأَنَا الْمُتَحَيِّرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَحَيِّرَ إِلَّا الدَّلِيلُ، مَوْلَايَ تُوْبِي دليل و راهنما و منم متحير و سرگردان و آيا رحم کند سرگردان را جز راهنما مولاى من اى مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَفُورُ، وَأَنَا الْمَذْنِبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَذْنِبَ إِلَّا اى مولاى من تویی آمرزنده و منم گنهکار و آيا رحم کند گنهکار را جز الْغَفُورُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَالِبُ وَأَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ آمْرزنده مولاى من اى مولاى من تویی غالب و منم مغلوب و آيا رحم کند الْمَغْلُوبَ إِلَّا الْغَالِبُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ بر مغلوب جز غالب مولاى من اى مولاى من تویی پروردگار و منم پرورنده ادعیه و زیارات مدینه منوره،

ص: ۱۳۱ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ إِلَّا الرَّبُّ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَ آيَا رَحِمَ كَنْدِ پَرُورِيدِه رَا جَزِ پَرُورِدْ گَارِ مَوْلَايَ مِنْ آيِ مَوْلَايَ مِنْ تَوِييِ خُدَايَ بَا كَبْرِيَا وَ بَزْرْ گَمَنْشِ وَأَنَا الْخَاشِعُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْخَاشِعَ إِلَّا الْمُتَكَبِّرُ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ وَ مَنْمِ بَنْدِه فَرْوْتَنِ وَ آيَا رَحِمَ كَنْدِ بَرِ فَرْوْتَنِ جَزِ خُدَايَ بَزْرْ گَمَنْشِ مَوْلَايَ مِنْ آيِ مَوْلَايَ مِنْ اَرْحَمِنِي بِرَحْمَتِكَ، وَ اَرْضَ عَنِي بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ فَضْلِكَ يَا ذَا بَه مِنْ رَحِمِ كَنْ بَه رَحْمَتِ خُودِ وَ خُوشْنُودِ شُو اَزْ مَنْ بَه جُودِ وَ كَرَمِ وَ فَضْلِ خُودِ آيِ صَاحِبِ الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الطَّوْلِ وَ الْإِيمَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». جود و احسان و نعمت و امتنان به رحمت ای مهربانترین مهربانان. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۳۲

### چند مناجات از مناجات خمسۀ عشر

پانزده مناجات از امام زین العابدین علیه السلام روایت شده که مرحوم علامه مجلسی در بحار الأنوار فرموده: من این مناجات را در کتب بعضی از اصحاب دیدم. که چند نمونه آن را در اینجا ذکر می‌کنیم:

### مناجات نائین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ «إِلَهِي ائْتِنِي الْخَطَايَا تَوْبَ مِدَّتِي، وَ جَلِّئِي التَّبَاعُدَ مِنْكَ «خدایا خطاها و گناهان لباس خواری بر تنم کرده و دوری از تو لباس مسکنتی، و اَمَاتِ قَلْبِي عَظِيمُ جَنَائِي، فَأَخِيهِ بِتَوْبَةٍ مِنْكَ جَامِهَ بِيچارِ گِي بَرِ تَنْمِ افکننده و بزرگ جنایتیم دلم را میرانده پس تو زنده‌اش کن به بازگشت خودت یا اَمَلِي وَ بُعِيَّتِي، يَا سُوْلِي وَ مُتَيْتِي، فَوَعَزَّتْكَ مَا أَجِدُ لِذُنُوبِي (بسوی من) ای آرزو و مقصودم و ای خواسته و آرمانم به عزتت سوگند برای گناهانم سواک غافراً، وَ لَا اِرِي لِكَسْرِي غَيْرَكَ جَابِراً، وَ قَدْ خَضَعْتُ جَزْ تُو اَمْرَنْدِه آيِ نِيَابِمْ وَ بَرَايِ شَكْسْتِ گِي جَزْ تُو شَكْسْتِه بَنْدِي نِيَبِمْ وَ مَنْ بُو سِيْلِه آه وَ نَالِه كَرْدَنْ بَسُوِي اَدْعِيه وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنِه مَنْوَرِه، ص: ۱۳۳ بِالْإِنَانِيَةِ إِلَيْكَ، وَ عَنَوْتُ بِالْأَسِيْتِكَانِهِ لَدَيْكَ، فَانْ طَرَدْتَنِي مِنْ بَابِكَ تُو بَدْرْ گَاهْتِ خَاضِعِ گَشْتِه وَ بَا زَارِي كَرْدَنْ دَرِ بَرَابَرْتِ خُودِ رَا بَه خُورِي كَشَانْدَمْ پَسِ اِگَرِ تُوَامِ اَزْ دَرْ گَاهِ خُويشِ بَرَانِي دَرِ اَنْ حَالِ فَبِمَنْ اَلْوُدِّ، وَ اِنْ رَدَدْتَنِي عَنْ جَنَابِكَ فَبِمَنْ اَعُوذُ، فَوَا سِفَاهُ مِنْ بَه كِه رُو آوَرَمْ، وَ اِگَرِ تُوَامِ اَزْ نَزْدِ خُويشِ بَا زْ گَرْدَانِي بَه كِه پَنَاهِ بَرَمْ، وَ بَسِ اَفْسُوسِ اَزْ خَجَلَتِي وَ اَفْتِضَاحِي، وَ وَا اَلْهَفَاهُ مِنْ سُوءِ عَمَلِي وَ اَجْتِرَاحِي، شَرْمَنْدِ گِي وَ رَسُوَايِيْمِ وَ آيِ دَرِيغِ اَزْ كَارِ بَدِ وَ گَنَاهَانِي كِه بَدَسْتِ آوَرْدِه اَمِ اَسْأَلُكَ يَا غَافِرُ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ، وَيَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ، اَنْ تَهَبَ اَزْ تُو خُوَاهَمْ آيِ اَمْرَنْدِه گَنَاهِ بَزْرْ گِ وَ آيِ تَرْمِيْمِ كَنْنِدِه اَسْتِخْوَانِ شَكْسْتِه كِه بِيخْشِي لِي مُوَبَقَاتِ الْجَرَائِرِ، وَ تَسْتُرَ عَلَيَّ فَاضِحَاتِ السَّرَائِرِ، وَ لَا تُخْلِنِي بَرِ مَنْ گَنَاهَانِ نَابُودِ كَنْنِدِه اَمِ رَا وَ بِيُوشِي بَرِ مَنْ كَارِهَ آيِ پَنَهَانِي رَسُوَا كَنْنِدِه رَا وَ مَرَا فِي مَشْهَدِ الْقِيَامَةِ مِنْ بَرْدِ عَفْوِكَ وَ غَفْرِكَ، وَ لَا تُعْرِنِي مِنْ جَمِيْلِ دَرِ بَا زَارِ قِيَامَتِ اَزْ نَسِيْمِ جَانِ بَخْشِ عَفُوِ وَ اَمْرَنْشْتِ مَحْرُومِ نَفْرَمَايِي وَ اَزْ لِبَاسِ زِيْبَايِ گَشْدْتِ وَ صِيْفُحِكَ وَ سَتْرِكَ، اِلَهِي ظَلَلْتُ عَلَيَّ ذُنُوبِي عَمَامَ رَحْمَتِكَ، چَشْمِ پُوشِي خُودِ بَرَهْنَه اَمِ نَكْنِي خُدَايَا سَايِه اَبْرِ رَحْمَتِ رَا بَرِ گَنَاهَانِمْ بِيْنْدَا زْ اَرْسَلْ عَلَيَّ عُيُوبِي سِيْحَابِ رَأْفَتِكَ، اِلَهِي هَلْ يَجِيْرُهُ مِنْ سِيْحَطِهِ اَحَدٌ سِوَاهُ، اِلَهِي جَزْ بَه دَرْ گَاهِ مَوْلَايْشِ بَه كَجَا بَا زْ گَرْدِ دِ يَا بَفْرَسْتِ خُدَايَا آيَا بَنْدِه فَرَا رِي اَلْأَبْقَى اِلَّا اِلَى مَوْلَاهُ، اَمْ هَلْ يَجِيْرُهُ مِنْ سِيْحَطِهِ اَحَدٌ سِوَاهُ، اِلَهِي جَزْ بَه دَرْ گَاهِ مَوْلَايْشِ بَه كَجَا بَا زْ گَرْدِ دِ يَا آيَا كَسِي جَزْ اَوْ هَسْتِ كِه وِي رَا اَزْ خُشْمِ اَوْ پَنَاهِ دِهْدِ مَعْبُودَا اَدْعِيه وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنِه مَنْوَرِه، ص: ۱۳۴ اِنْ كَانَ النَّدَمُ عَلَيَّ الذَّنْبِ تَوْبَةً فَإِنِّي وَعِزَّتِكَ مِنَ النَّادِمِينَ، وَ اِنْ اِگَرِ پَشِيْمَانِي بَرِ گَنَاهِ تُوْبِه مَحْسُوبِ شُودِ پَسِ بَه عَزْتِ سُو گَنْدِ كِه بَرَا سْتِي مِنْ اَزْ پَشِيْمَانِمْ وَ اِگَرِ كَانَ اَلْأَسْتِغْفَارُ مِنَ الْخَطِيئَةِ حِطَّةً فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتَعْفِرِينَ، لَكَ اَمْرَنْشِ خُوَاهِي اَزْ خَطَا اَنْرَا پَاكِ كَنْدِ پَسِ بَرَا سْتِي مِنْ اَزْ اَمْرَنْشِ خُوَاهَانِمْ خُدَايَا تُو رَا اَلْعُتْبِي حَتَّى تَرْضَى اِلَهِي بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّ تَبَّ عَلَيَّ، وَ بِيحْلِمِكَ سَزْدِ كِه مَرَا مُؤَاخَذِه كَنْيِ تَا گَاهِي كِه خُوشْنُودِ شُويِ خُدَايَا بَه هِمَانِ قَدْرْتِي كِه بَرِ مَنْ دَارِي تُوْبَه اَمْ بِيْدِيْرِ وَ بَه بَرْدَبَارِيْتِ عَنِّي اَعْيُفُ عَنِّي، وَ بِيْعَلِمِكَ بِي اَرْفُقُ بِي، اِلَهِي اَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ اَزْ مَنْ بَكْدَرِ وَ بَه هِمَانِ عِلْمْتِ كِه بَه اِحْوَالِمْ دَارِي بَا مِنْ مَدَارَا كَنْ خُدَايَا تُوِييِ كِه دَرِي اَزْ عَفُوِ لِعِبَادِكَ بَاباً اِلَى عَفْوِكَ سِيْمَيْتَهُ التَّوْبَةَ، فَقُلْتُ تُوْبُوا اِلَى اللَّهِ تَوْبَةً خُودِ بَسُوِي بَنْدِ گَانْتِ بَا زْ كَرْدِي وَ نَامَشِ رَا تُوْبِه كَشَارْدِي وَ فَرْمُودِي «بَسُوِي خُدَا بَا Zْ گَرْدِيْدِ نَصُوحاً، فَمَا عُدْرُ مَنْ

أَغْفَلَ دُخُولَ الْبَابِ بَعْدَ فَتْحِهِ، إِلَهِي إِنَّ بَاتُوبَةَ صَادِقَانَهُ» پس دیگر چه عذری دارد آن کس که از وارد شدن در این در باز شده غفلت ورزد خدایا اگر کَانَ قَبِيحَ الذَّنْبِ مِنْ عِنْدِكَ فَلْيَحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ، إِلَهِي مَا أَنَا بِرَاسْتِي سِرَّ زِدْنَ كُنْهَ مِنْ بِنْدِهِاتِ زَشْتِ اسْتِ ولى گذشت نیز از نزد تو نیکو است معبودا من نخستین کسی نیستم بِأَوَّلٍ مَنْ عَصَاكَ فَتُبَّتْ عَلَيْهِ وَتَعَرَّضَ لِمَعْرُوفِكَ فَجِدْتُ عَلَيْهِ، که نافرمانیت کرده و توبه پذیرش گشته‌ای و خواستار احسانت گشته و تو بر او احسان کرده‌ای یا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّ، یا كَاشِفَ الضَّرِّ، یا عَظِيمَ الْبُرِّ، یا عَلِيماً بِمَا آيِ پذیرنده بیچاره‌ای غمزدا‌ی بزرگ احسان‌ای دانای ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۳۵ فِي السِّرِّ، یا جَمِيلَ السِّتْرِ، اسْتَشْفَعْتُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ إِلَيْكَ، اسرار نهران‌ای نیکو پرده‌پوش شفیع گردانم نزد تو جود و کرمت را وَتَوَسَّلْتُ بِحَنَانِكَ، وَتَرَحُّمِكَ لَدَيْكَ، فَاسْتَجِبْ دُعَائِي، وَلَا وَتَوَسَّلْ جِسْتَمَ بِه حَضْرَتِ و به مهربانیت در پیش تو پس دعایم مستجاب کن و امیدم را تُحْيِبْ فِيكَ رَجَائِي، وَتَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَكَفِّرْ خَطِيئَتِي، بِمَنِكَ دِرْبَارَه خُودِ تِ به نومیذی مبدل مکن و توبه‌ام را بپذیر و گناهام را به کرم و مهربانی وَرَحْمَتِكَ یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». خود نادیده گیر ای مهربانترین مهربانان.»

### مناجات شاکین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ «إِلَهِي إِلَيْكَ أَشْكُو نَفْسًا بِالسُّوءِ آثَارَهُ، وَإِلَى الْخَطِيئَةِ» خدایا به سوی تو شکایت آورم از نفسی که مرا همواره به بدی مُبَادِرَةً، وَبِمَعَاصِيكَ مُوَلَعَةً، وَلِسَيِّئَاتِكَ مُتَعَرِّضَةً، تَسْلُكٌ وادارد و به سوی گناه شتاب دارد و به نافرمانی‌هایت حریص است و به موجبات خشمت ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۳۶ بِی مَسَالِكِ الْمَهَالِكِ، وَتَجْعَلْنِي عِنْدَكَ أَهْوَنَ هَالِكِ، دست درازی کند مرا به راههایی که منجر به هلاکت می‌شود می‌کشاند و بصورت پست‌ترین کَثِيرَةَ الْعِلَلِ طَوِيلَةَ الْأَمَلِ، إِنَّ مَسْهَبَا الشَّرِّ تَجْرُجُ، وَإِنْ نَابُودَشْدِگَانِ دَرِ آوَرْدِ بِيْمَارِيْهَائِشِ بَسِيَارٍ و آرزویش دراز است اگر شری به او رسد بی‌تاب شود و اگر مَسْهَبَا الْخَيْرِ تَمْنَعُ، مِثَالَهُ إِلَى اللَّعْبِ وَاللَّهْوِ، مَمْلُوءَةً بِالْعَفْلَةِ خَيْرِي نَصِييْشِ گَرْدَدِ سِرْکَشِيْیِ کَنْدِ بِه اسباب بازی و سرگرمی‌های بیهوده بسیار متمایل و از بی‌خبری و وَالسَّهْوِ، تُسْرِعُ بِي إِلَى الْحَوْبَةِ، وَتُسَوِّفُنِي بِالتَّوْبَةِ، إِلَهِي أَشْكُو فِرَامُوشِيْ اِنْبَاشْتَه اسْتِ مَرَا بِه سُوِيْ گِنَاهِ شْتَابِ دِهْدِ و به نوبت توبه امروز و فردا می‌کند خدایا به تو شکایت إِلَيْكَ عَدُوًّا يُضِلُّنِي، وَشَيْطَانًا يُغْوِينِي، قَدْ مَلَأَ بِالْوَسْوَاسِ آوَرْمَ از دشمنی که گمراهم کند و شیطانی که مرا از راه بدر برد سینه‌ام را پَرِازِ صَدْرِي، وَأَحَاطَتْ هِرْوَاجِشُهُ بِقَلْبِي، يُعَاضِدُنِي لِي الْهَوَى وَبِزَيْنِ وَسُوسَه كَرْدَه و تحریکات زهر آگینش قلبم را احاطه کرده به هوی و هوسم کمک کند و دوستی دنیا را لِي حُبِّ الدُّنْيَا، وَيَحْوُلُ بَيْنِي وَبَيْنَ الطَّاعَةِ وَالزُّلْفَى إِلَهِي إِلَيْكَ بِشِشْمِ آرَائِشِ دِهْدِ مِیَانِ مَنِ و فرمانبرداری و تقرب به درگاہتِ حَائِلِ گَرْدَدِ خدایا پیش تو أَشْكُو قَلْبًا قَاسِيًا، مَعَ الْوَسْوَاسِ مُتَقَلِّبًا، وَبِالزَّيْنِ وَالطَّبِيعِ مُتَلَبِّسًا، شَكْوَه آرم از دلی که سخت شده و بدست وسوسه‌ها بگردد و به زنگ (خودبینی) و خوی زشت پوشیده شده وَعَيْنًا عَنِ الْبُكَاءِ مِنْ خَوْفِكَ جَامِدَةً، وَإِلَى مَا يَسِيرُهَا طَامِحَةً، و از دیده‌ای که به هنگام گریه کردن از خوف تو خشک است ولى برای نگرستن به مناظر خوش آیندش خیره و حریص است ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۳۷ إِلَهِي لَا حَوْلَ لِي وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِقُدْرَتِكَ، وَلَا نَجَاةَ لِي مِنْ مَكَارِهِ خدایا جنبش و نیرویی برای من نیست جز به نیروی تو و راه نجاتی از گرفتاری‌های الدُّنْيَا إِلَّا بِعِضَةِ مَنِّكَ، فَاسْأَلُكَ بِبِلَاغَةِ حِكْمَتِكَ، وَنَفَاذِ مَشِيئَتِكَ، دُنْيَا نِدَارْمَ جَزِ نِگَهْدَارِيْ تُوِ پَسِ از تُوِ می‌خواهم به حکمت رسایت و به مشیت جاری و گذرایت أَنْ لَا تَجْعَلَنِي لِغَيْرِ جُودِكَ مُتَعَرِّضًا، وَلَا تُصَيِّرْنِي لِلْفِتَنِ غَرَضًا، که مرا تنها در معرض جود و بخشش خود درآوری و هدف تیرهای بلا و آزمایش قرارم ندهی وَكُنْ لِي عَلَى الْأَعْدَاءِ نَاصِرًا، وَعَلَى الْمُخَازِي وَالْمُيُوبِ سَاتِرًا، و مرا در پیروزی بر دشمنان یاری کنی و رسوائیها و عیوبم را بپوشانی وَمِنْ الْبَلَايَا وَاقِيًا، وَعَنِ الْمَعَاصِي عَاصِمًا، بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ یا و از بلا محافظتم کنی و از گناهان نگاهم داری به مهر و رحمت ای أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». مهربانترین مهربانان.»

### مناجات خانقین



سلام بر مخلصان در فرمانبرداری اللّٰه، السّلام علیّ الأدلّٰه علیّ اللّٰه، السّلام علیّ الذّین منّ خدا سلام بر راهنمایان بسوی خدا سلام بر آن بزرگوارانی که هر که والا همّ فَعَدُوّ والی اللّٰه، و منّ عاداتهم فَعَدَى اللّٰه، و منّ دوستشان دارد خدای را دوست داشته و هر که دشمنشان دارد خدای را دشمن داشته و هر که عَرَفَهُمْ فَعَدُوّ عَرَفَ اللّٰه، و منّ جَهْلَهُمْ فَعَدُوّ جَهَلَ اللّٰه، و منّ آنان را بشناسد خدای را شناخته و هر که نشناسدشان خدای را نشناخته و هر که اعتصم بهم فَعَدُوّ اعتصم باللّٰه، و منّ تَخَلَّى مِنْهُمْ فَعَدُوّ تَخَلَّى مِنْ بَدَانَانِ چنگ زند به خدا چنگ زده و هر که آنان را رها کند خدای اللّٰه عَزَّوَجَلَّ، و اَشْهَدُ اللّٰهَ اَنِي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَأَلْتُمْ، و حَزَبٌ لِمَنْ عَزَّوَجَلَّ را رها کرده است و خدای را گواه گیرم که من تسلیمم برای هر کس که شما تسلیم اوئید در جنگم با هر که حَارَبْتُمْ، مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ، مُفَوَّضٌ فِي ذَلِكُمْ كُلِّهِ اِلَيْكُمْ، شما در جنگید ایمان دارم به نهان و آشکار شما و اختیار همه این کارها را به شما واگذار کنم لَعَنَ اللّٰهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، وَأَبْرَأُ اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ، خدا لعنت کند دشمن آل محمد را از جنّ و انس و بیزاری جویم بدرگاه خدا از ایشان وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ. و درود خدا بر محمد و آلش باد.» ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۴۲

### زیارت جامعه کبیره

زیارت جامعه، زیارتی است که به خاطر جامع بودن مطالب و تعبیرها و صفات و خصوصیات امامان علیهم السلام که در آن بیان شده، جامعیت خاصی دارد، و می‌توان هر یک از امامان و معصومین علیهم السلام را با آن زیارت کرد. نمونه‌های متعددی به عنوان زیارت جامعه در کتاب‌ها آمده‌است، که «زیارت جامعه کبیره» مفصل‌تر و جامع‌تر از همه است، و یک دوره «امام شناسی» به حساب می‌آید. صفات و فضایل و ویژگی‌های ائمه معصومین علیهم السلام در این زیارت گرد آمده، و کتاب‌های متعددی هم در شرح آن نوشته شده است. زائری که با معرفت و از روی بصیرت این زیارت را با توجه به معنایش در کنار قبور ائمه علیهم السلام بخواند، نوعی مرور بر اعتقادات و باورها و تجدید میثاق با اولیای دین کرده است. شیخ صدوق در «فقیه» و «عیون» روایت کرده از موسی بن عبدالله نخعی، که گفت: به حضرت امام علیّ الثقی علیه السلام عرض ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۴۳ کردم: یابن رسول اللّٰه! مرا تعلیم فرما زیارتی که با بلاغت کامل باشد، هر گاه خواستم زیارت کنم یکی از شما را، آن را بخوانم. فرمود: چون به آستانه در حرم رسیدی توقف کن، و شهادتین را بگو: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ «گواهی دهم که معبودی جز خدای یکتای بی‌همتا نیست، و گواهی دهم که مُحَمَّدًا صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَزِيذُهُ وَرَسُولُهُ». محمّد- درود خدا بر او و آلش باد- بنده و فرستاده او است.» و در حلی که غسل زیارت کرده‌ای داخل حَرَم می‌شوی و آنگاه که قبر را دیدی توقف کن و سی مرتبه «اللّٰهُ أَكْبَرُ» بگو، پس با دل آرام اندکی پیش برو، و گام‌ها را نزدیک بگذار، آنگاه توقف کن و سی مرتبه «اللّٰهُ أَكْبَرُ» بگو، پس نزدیک قبر مُطَهَّر برو، و چهل مرتبه «اللّٰهُ أَكْبَرُ» بگو تا صد تکبیر تمام شود، پس بگو: «السّلامُ عَلَیْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ، وَمَوْضِعِ الرّسَالَةِ،» سلام بر شما ای خاندان نبوت و جایگاه رسالت ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۴۴ وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ، وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ، وَمَعْدِنِ الرَّحْمَةِ، وَخُرَّانِ و مرکز رفت و آمد فرشتگان و جای فرود آمدن وحی (الهی) و معدن رحمت (حق) و گنجینه‌داران العِلْمِ، وَمُنْتَهَى الْجِلْمِ، وَاصْوَلِ الْكَرَمِ، وَقَادَةَ الْإِمَامِ، وَأَوْلِيَاءِ دَانِش و سرحد نهائی بردباری و اصول و اساس کرم و بزرگواری و پیشوایان ملتها و در اختیار دارندگان النِّعَمِ، وَعَنْصَرَةَ الْأَنْبَرِ، وَدَعَائِمِ الْأَخْيَارِ، وَسَاسِيَةَ الْعِبَادِ، وَأَرْكَانَ نِعْمَتِهَا و ریشه و اصول نیکان و استوانه‌های خوبان و زمامداران بندگان و پایه‌ها و ستونهای البلاد، وَأَبْوَابِ الْإِيمَانِ، وَأَمْنَاءَ الرَّحْمَانِ، وَسِيْلَةَ النَّبِيِّنَ، شهرها و بلاد و درهای ایمان و امینهای خدای رحمان و نژاد پیمبران وَصِيْفَةَ الْمُؤْمَلِينَ، وَعَتْرَةَ خَيْرِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَرَحْمَةَ اللَّهِ و زبده (اولاد) رسولان و عترت انتخاب شدگان پروردگار جهانیان، و رحمت خدا و وَبَرَكَاتِهِ، السّلامُ عَلَيَّ أَمِّهِ الْهُدَى وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ بَرَكَاتِش (نیز بر آنها باد) سلام بر پیشوایان هدایت و چراغهای تاریکی و نشانه‌های التقی و ذَوِي النَّهْيِ وَأَوْلِي الْحُجَى وَكَهْفِ الْتَوْرَى وَوَرَثَةِ پرهیزکاری و صاحبان خرد و دارندگان عقل و فطانت و پناهگاه مردمان و وارثان الأنبياء، وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى وَالِدَعْوَةِ الْحُسْنَى وَحُجَجِ اللَّهِ

علی پیمبران و نمونه اعلاى (الهی) و اهل دعوت نیکو (که مردم را به خدا می‌خوانند) و حجت‌های خدا بر اهل الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى اهل دنیا و آخرت و این جهان و رحمت خدا و برکاتش (نیز بر ایشان باد) سلام بر ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۴۵ محالِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ، وَمَسَاكِينِ بَرَكَةِ اللَّهِ، وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللَّهِ، جایگاه‌های شناسایی خدا و مسکنهای برکت خدا و کانه‌های حکمت خدا وَحَفْظَةَ سِرِّ اللَّهِ، وَحَمَلَةَ كِتَابِ اللَّهِ، وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ، وَذُرِّيَّةِ وَنَهْبَانَانَ راز خدا و حاملان کتاب خدا و اوصیاء پیامبر خدا و فرزندان رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، و رحمت خدا و برکاتش (نیز بر ایشان باد) سلام عَلَى الدُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ، وَالْأَدْلَاءِ عَلَى مَرْضَاءِ اللَّهِ، وَالْمُسْتَقْرِرِينَ بِرِضَا اللَّهِ بِسُؤْلِ خَدَا وَرَهْنَمَايَانِ بِسُؤْلِ مَوْجِبَاتِ خُوشنودی خدا و استقرار یافتگان فِي أَمْرِ اللَّهِ، وَالتَّامِينَ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ، وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ خَدَا وَكاملان در دوستی و محبت خدا و مخلصان در یگانه پرستی اللَّهِ، وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ، وَعِبَادِهِ الْمُكْرِمِينَ، الَّذِينَ خَدَا وَآشْكَارِ كُنْدِ كَانِ امر و نهی خدا و بندگان گرامی خدا آنانکه لَا يَشْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، پیشی نگیرند بر خداوند در گفتار و آنانکه بدستورش عمل کنند، و رحمت خدا و برکاتش (بر ایشان باد) السَّلَامُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ الدُّعَاءِ، وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ، وَالسَّادَةِ الْوَلَاةِ، سلام بر امامان دعوت کننده (بحق) و پیشوایان راهنما و آقایان سرپرست وَالذَّادَةَ الْحَمَاءِ، وَاهْلَ الذِّكْرِ وَأُولَى الْأَمْرِ، وَبَقِيَّةِ اللَّهِ وَخَيْرِيَّةِ وَدفاع کنندگان و حامیان (از دین خدا) و اهل ذکر و فرمانداران و نمایندگان خدا و برگزیدگان او ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۴۶ وَحِزْبِهِ وَعَيْبِهِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهَانِهِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَگروه او و گنجینه دانشش و حجت او و راه او و نور او و دلیل روشن او، و رحمت و بَرَكَاتُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخِدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، كَمَا خَدَا وَبَرَكَاتِش (بر ایشان باد) گواهی دهم که نیست معبودی جز خدای یگانه که شریک ندارد چنانچه شَهِدَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ، گواهی داده خدا برای خودش و گواهی دادند برای او فرشتگانش و دانشمندان از خلق او لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُتَّجِبُ مَعْبُودِي نِسْتِ جِزْ او که نیرومند و فرزانه است و گواهی دهم که محمد بنده انتخاب شده او است وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى وَرَسُولِ پسنديده او است که فرستاد او را با هدايت و آئين حق تا پيروزش کند بر الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ الْأَيْمَةُ هَمَّةِ آئينها و گرچه خوش نداشته باشند مشركان و گواهی دهم که شمائيد پيشوایان راهبر الرَّايشِدُونَ الْمُهَيَّدُونَ الْمُعْصُومُونَ الْمُكْرَمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ راه یافته معصوم گرامی مقرب پرهيزكار الصَّادِقُونَ الْمُضِيَّطْفُونَ، الْمُطِيعُونَ لِلَّهِ، الْقَوَامُونَ بِأَمْرِهِ، راستگوی زبده فرمانبرداران خدا و قيام کنندگان به فرمانش الْعَامِلُونَ بِأَرَادَتِهِ، الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ، اصْطَفَاكُمْ بَعْلَمِهِ، و انجام دهندگان خواسته‌اش و آنانکه به مقام كرامت او رسيدند، برگزيد شما را به علم خود ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۴۷ وَارْتِضَاكُمْ لِعَيْبِهِ، وَاخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ، وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ، وَأَعَزَّكُمْ وَپسنديدتان برای جريانات غيب (و پس پرده) خود و انتخابتان کرد برای راز خود و اختياراتان کرد به قدرتش و عزيزتان کرد بيهاده وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ، وَأَنْتَجَبَكُمْ بِنُورِهِ، وَأَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ، به راهنمائی خود و مخصوصتان داشت به دليل روشنش و برگزيد شما را برای نور خود و تأييد کرد شما را به روح خود وَرَضْتُمْ يَكُمُ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ، وَحُجَجًا عَلَى بَرِيَّتِهِ، وَأَنْصَارًا لِدِينِهِ، وَپسنديد شما را برای جانشيني در زمينش و تا که حجت‌هایی باشيد بر مخلوقش و ياورانی برای دينش وَحَفْظَةَ لِسْرَتِهِ، وَخَزَنَةَ عِلْمِهِ، وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ، وَتَرَاجِمَةً لَوْحِيهِ، و نگهبانانی برای رازش و گنجينه دارانی برای دانشش و سپردگان حكمتش و مفسران وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِهِ، وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ، وَأَعْلَامًا لِعِبَادِهِ، وَمَنَارًا وَحِيشَ وَپايه‌های یگانه شناسيش و گواھانی بر خلقتش و نشانه‌هایی برای بندگانش فِي بِلَادِهِ، وَأَدْلَمَاءَ عَلَى صِرَاطِهِ، عَصِيَّكُمْ اللَّهُ مِنَ الزَّلِيلِ، وَآمَنَكُمْ وَمشعلهایی در شهرها و بلادش و راهنمائي بر راهش، خداوند نگهداشت شما را از لغزش مِنَ الْفِتَنِ، وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَذْهَبَ عَنْكُمْ الرَّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَایمن داشت شمارا از فتنه‌ها و آزمایشها و پاکتان کرد از چرکی و دور کرد از شما اهل بيت پليدي را وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا، فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ، وَأَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ، وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ، وَبَخُوبِي پاكيزه تان کرد، شما نیز (در برابر) عظيم شمرديد شوكتش را و مقامش را بزرگ دانستيد و كرمش را ستوديد وَأَدْمَنْتُمْ ذِكْرَهُ، وَوَكَّدْتُمْ مِيثَاقَهُ، وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ، وَنَصَّيْتُمْ وَبه ذكر او ادامه





شما و نُورِکُمْ و طِبَّتْکُمْ و احِدَهُ، طابَتْ و وَطَّهْرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ، و نورتان و سرشتتان یکی است همگی پاک و پاکیزه است و برخی از برخی دیگر گرفته شده خَلَقْکُمْ اللَّهُ أَنْوَارًا، فَجَعَلْکُمْ بَعْضُهُمْ مُخَدِّقِينَ، حَتَّى مَنَّ عَلَيْنَا خَدَاوَنَد شما را بصورت نورهای آفرید و گرداگرد عرش خود قرارتان داد تا آنگاه که با آوردنتان در این جهان بر ما ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۵۱ بِکُمْ، فَجَعَلْکُمْ فِی بُیُوتِ اذْنِ اللَّهِ أَنْ تُزْفَعَ وَیَذْکَرُ فِیْهَا اسْمُهُ، منت گذارد و قرارتان داد در خانه‌هایی که اجازه داد بلند گردند و نام او در آنها برده شود وَجَعَلَ صِدَائِنَا عَلَیْکُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وِلَائِتِکُمْ طِیْبًا لِخَلْقِنَا، و مقرر داشت که درودهای ما بر شما و هم چنین آنچه را از دوستی شما برای ما مخصوص داشته همه اینها موجب پاکی اخلاق ما وَطَّهَّرَهُ لَأَنْفُسِنَا، وَتَزَكَّیْهِ لَنَا، وَكَفَّارَةً لِأَذْنُوبِنَا، فَکُنَّا عِنْدَهُ و پاک شدن خود ما و تزکیه ما و کفاره گناهان ما باشد و ما در نزد خدا از زمره مُسْلِمْینَ بِفَضْلِکُمْ، وَمَعْرُوفِینَ بِتَضَدِیقِنَا إِبَّاکُمْ، فَبَلَغَ اللَّهُ بِکُمْ تَسْلِیمَ شَدِّ گان برتری شما و شناخته شدگان به تصدیق مقام شما بودیم پس خداوند برساند شما را أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُکْرَمِینَ، وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُفَرِّقِینَ، وَأَرْفَعَ بِهِ شَرِيفَتِینَ جَائِغَ گرامیان و بلندترین منازل مقربان و بالاترین دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِینَ، حَيْثُ لَا یَلْحَقُهُ لَاحِقٌ، وَلَا یَفُوقُهُ فَائِقٌ، درجات رسولان آنجا که کسی بدان نرسد و فوق آن جایگاه کسی راه نیابد و پیش و لَا یَسْبِقُهُ سَابِقٌ، وَلَا یَطْمَعُ فِی اذْرَکِهِ طَامِعٌ، حَتَّى لَا یَبْقَى مَلْکٌ رُوی بر آن پیشی نگیرد و برای رسیدن بدانجا کسی طمع نبندد، تا اینکه بجای نماند فرشته مُقَرَّبٌ، وَلَا نَبِیُّ مُرْسَلٌ، وَلَا صَدِیقٌ وَلَا شَهِیدٌ، وَلَا عَالِمٌ وَلَا مَقْرَبِی و نه پیامبر مرسل و نه صدیق و نه شهید و نه عالم و نه جاهل، وَلَا دَنِیٌّ وَلَا فَاضِلٌ، وَلَا- مُؤْمِنٌ صَالِحٌ، وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ، جاهلی و نه پست و نه برتری و نه مؤمن نیک کردار و نه تبهکار بدکاری ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۵۲ وَلَا- جَبَّارٌ عَنِیدٌ، وَلَا- شَیْطَانٌ مَرِیدٌ، وَلَا- خَلْقٌ فِیْمَا بَیْنَ ذَلِکَ و نه گردنکش ستیزه‌جو و نه اهریمن متمرّد و نه خلق دیگری که در این میان شَهِیدٌ، إِلَّا عَرَفَهُمْ جَلَالَهُ أَمْرِکُمْ، وَعَظَمَ خَطَرَکُمْ، وَکَبَّرَ شَأْنِکُمْ، گواه باشد جز آنکه بشناساند به او خداوند جلالت و قدر و عظمت مقام و بزرگی منزلت و تَمَامُ نُورِکُمْ وَصِدْقُ مَقَاعِدِکُمْ، وَثَبَاتُ مَقَامِکُمْ، وَشَرَفُ و کامل بودن نورتان را و درستی منصبها و پابرجا بودنشان را (در اطاعت حق) و شرافت مَحَلِّکُمْ، وَمَنْزِلَتِکُمْ عِنْدَهُ، وَكَرَامَتِکُمْ عَلَیْهِ، وَخَاصَّتِکُمْ لَدَیْهِ، همگان و منزلت شما را در پیش خود و مقام گرامی شما را و خصوصیتی که در نزد او دارید و قُرْبَ مَنْزِلَتِکُمْ مِنْهُ، بِأَبِی أَنْتُمْ وَأُمِّی وَأَهْلِی وَمَالِی وَاشْرَی، و جایگاه نزدیکی که نسبت به او دارید پدر و مادر و خاندان و مال و فامیلم فدای شما، اَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُکُمْ أَنِّی مُؤْمِنٌ بِکُمْ وَبِمَا آمَنْتُمْ بِهِ، کَافِرٌ بَعْدُوکُمْ گواه گیرم خدا را و گواه گیرم شما را که من ایمان دارم به شما و بدانچه شما بدان ایمان دارید و کافر من نسبت به دشمن شما وَبِمَا کَفَرْتُمْ بِهِ، مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِکُمْ وَبِضَلَالِهِ مِنْ خَالَفِکُمْ، مُوَالٍ و بدانچه شما انکار آن را کردید بینا من به مقام شما و به گمراهی آنکه با شما مخالفت کرد دوست دار لُکُمْ وَلَأَوْلِیَائِکُمْ، مُبْغِضٌ لِأَعْدَائِکُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ، سَلَمٌ لِمَنْ شِئْنَا و دوستان شما و به گمراهی و بغض دشمنانتان را در دل دارم و دشمن آنها من، صَلَحٌ بَا هَر کَس سَالَمِکُمْ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَکُمْ، مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ، مُبْطِلٌ لِمَا بَاشِئَا صَلَحٌ کَنْد و در جنگم با هر کس که با شما در جنگ است حق می‌دانم آنچه را شما حق دانستید و باطل دانم آنچه را ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۵۳ أَبْطَلْتُمْ، مُطِيعٌ لُکُمْ، عَارِفٌ بِحَقِکُمْ، مُقَرِّبٌ بِفَضْلِکُمْ، مُحْتَمِلٌ شما باطل دانستید پیرو شما من عارف به حق شما من اقرار به برتری شما دارم بار علم دانش شما را اَعْلَمِکُمْ، مُحْتَجِبٌ بِذَمِّتِکُمْ، مُعْتَرِفٌ بِکُمْ، مُؤْمِنٌ بِأَبَائِکُمْ، تَحْمِلُ کُنْم و از مهالک در پرده عهد و امان شما روم به شما (و حقتان) اعتراف دارم و به بازگشتتان ایمان دارم مُصِیْدٌ بِرَجْعَتِکُمْ، مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِکُمْ، مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِکُمْ، آخِذٌ و رجعت شما را تصدیق دارم و چشم براه فرمان شما و منتظر دولت شما من گفتارتان بِقَوْلِکُمْ، عَامِلٌ بِأَمْرِکُمْ، مُسْتَجِیرٌ بِکُمْ، زَائِرٌ لُکُمْ، لَائِدٌ عَائِدٌ را بگیرم و دستورتان را انجام دهم و به شما پناه جویم و شما را زیارت کنم و به قبرهای بَقُورِکُمْ، مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِکُمْ، وَمُتَقَرِّبٌ بِکُمْ إِلَیْهِ، شما پناه آرم و شما را بدرگاه خدای عزوجل شفیع آرم و بوسیله شما به پیشگاهش تقرب جویم وَمُقَدِّمٌ کُمْ أَمَامَ طَبِیْتِی وَخَوَائِجِی وَإِرَادَتِی فِی کُلِّ أَحْوَالِی و شما را در پیش روی خواسته و حاجات و اراده‌ها قرار دهم در همه حالات وَأُمُورِی، مُؤْمِنٌ بِسِرِّکُمْ وَعَلَانِیَّتِکُمْ وَشَاهِدٌ کُمْ وَعَیْبِکُمْ وَأَوْلِکُمْ و کارهایم، ایمان دارم به نهان شما و آشکارتان و حاضران و غائبان و اول و آخِرِکُمْ، وَمَفْوُضٌ فِی ذَلِکَ کُلِّهِ إِلَیْکُمْ، وَمُسَلِّمٌ فِیهِ مَعْکُمْ، و در این باره کار را به

خودتان وامی گذارم (و هیچگونه ایرادی به کارهای شما ندارم) و تسلیم شمایم وَقَلْبِي لَكُمْ مُسْلِمٌ، وَرَأْيِي لَكُمْ تَبِعٌ، وَنُصَيْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ، حَتَّىٰ وَدَلْمٍ نِيزَ تَسْلِيمِ شِمَا اسْتِ وَ رَأْيِ مِنْ نِيزَ تَابِعِ (رای) شِمَا اسْتِ وَ یَارِیمْ بَرَايَتَانِ آمَادَه اسْتِ تَا آنْکِه ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۵۴ يُحْيِي اللّٰهَ دِيْنَهُ بِكُمْ، وَيُرَدُّكُمْ فِيْ اَيَّامِهِ، وَيُظْهِرُكُمْ لِعَدْلِهِ، خدای تعالی دینش را بوسیله شما زنده کند و دوباره بازگرداند شما را در روزها (ی حکومت) خود و آشکارتان سازد برای عدل خود وَيَمَكِّنُكُمْ فِيْ اَرْضِهِ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ غَيْرِكُمْ، اَمَنْتُ بِكُمْ، وَ پابرجایتان کند در روی زمینش، پس با شما باشم با شما نه با غیر شما و ایمان دارم به شما وَتَوَلَّيْتُ اَخْرَجَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهٖ اَوْلَكُمْ، وَبَرَّيْتُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ دُوسْتِ دَارْمِ اَخْرِيْنِ فَرْدِ شِمَا رَا بِهٖ هِمَانِ دَلِيْلِ كِهٖ دُوسْتِ دَارْمِ اَوَّلِيْنِ شَخْصِ شِمَا رَا وَ بِيْزَارِي جُويْمِ بِهٖ پيشگاه خدای عزوجل مِنْ اَعْيَادِكُمْ وَمِنْ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِيْنِ وَحَزْبِهِمْ از دشمنانتان و از جبت و طاغوت (خلفای ناحق) و شیاطین و پیروانشان الظَّالِمِيْنَ لَكُمْ، وَالْجَاوِدِيْنَ لِحَقِيْكُمْ، وَالْمَارْقِيْنَ مِنْ وِلَايَتِكُمْ، آن ستمکاران بر شما و منکران حق شما و بیرون‌روندگان از زیر بار ولایت شما وَالْغَاصِبِيْنَ لِارِثَتِكُمْ، وَالشَّاْكِیْنَ فِيْكُمْ، الْمُتَحْرِفِيْنَ عَنْكُمْ، وَمِنْ وَغِصْبِ كُنْدِگَانِ مِيرَاثِ شِمَا وَ شَكِّ كُنْدِگَانِ دَرْبَارِهٖ شِمَا وَ مَنَحْرِفِ شَدِگَانِ اَز طَرِيْقِهٖ شِمَا وَ اَز كُلِّ وِلِيْجِهٖ دُوْنَكُمْ، وَكُلِّ مُطَاعِ سِوَاكُمْ، وَمِنْ الْاُتْمَةِ الَّذِيْنَ هَر هَمْدَمِ وَ وَسِيْلَهٗ اِيْ غَيْرِ اَز شِمَا وَ هَر فَرْمَانِروائیِ جِزِ شِمَا وَ اَز پيشوایانی كِهٖ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ، فَتَبَتَّنِي اللّٰهُ اَبَدًا مَا حَيَّيْتُ عَلٰی مُوَالَاتِكُمْ مَرْدَمِ رَا بِهٖ دُوزخِ مِيْ خِوَانَدِ پَسِ خِداوندِ پابرجایم بدارد همیشه تا زنده‌ام بر موالاتِ وَ مَحَبَّتِكُمْ وَ دِيْنِكُمْ، وَوَفَّقَنِيْ لِطَاعَتِكُمْ، وَرَزَقَنِيْ شَفَاعَتَكُمْ، وَ دُوسْتِي وَ دِيْنِ وَ اَئِيْنِ شِمَا وَ مَوْفَقْمِ دَارْدِ بَرَايِ فَرْمَانِبرداریِ شِمَا وَ رُوزِيْمِ گَرْدَانْدِ شَفَاعَتِ شِمَا رَا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۵۵ وَوَجَعَلَنِيْ مِنْ خِيَارِ مُوَالِيْكُمْ، التَّابِعِيْنَ لِمَا دَعَوْتُمْ اِلَيْهِ، وَجَعَلَنِيْ وَ قَرَارْمِ دِهْدِ اَز بَرِگَزِيْدِگَانِ دُوسْتَانَتَانِ اَنَّاْنِکِهٖ تَابِعِ دَعْوَتِ شِمَا هَسْتَنْدِ وَ بَگَرْدَانْدِ مَرَا مِمَّنْ يَفْتَضُّ اَثَارَكُمْ، وَيَسْئَلُكُمْ سَبِيْلَكُمْ، وَيَهْتَدِيْ بِهَدَايَتِكُمْ، اَز كَسَانِي كِهٖ پيروي كند از آثار شما و می‌رود به راه شما و راهنمایی جوید به راهنمایی شما وَيُحَسِّرُ فِيْ رُؤْمَرَتِكُمْ، وَيَكْرُ فِيْ رَجْعَتِكُمْ، وَيَمْلِكُ فِيْ دَوْلَتِكُمْ، وَ مَحْشُورِ گَرْدَدِ دَر گِرُوهِ شِمَا وَ بَازِ گَرْدَدِ دَر دُورَانِ رَجْعَتِ وَ بَازِ گِشْتِ شِمَا وَ بِهٖ فَرْمَانِروائیِ رَسْدِ دَر دُورَانِ حُكُومَتِ شِمَا وَيُشْرَفُ فِيْ عَافِيَّتِكُمْ، وَيَمَكِّنُ فِيْ اَيَّامِكُمْ، وَتَقَرَّرَ عَيْنُهُ غَدًا وَ مَفْتَخِرِ گَرْدَدِ بِهٖ عَافِيَّتِ (وَ حَسَنِ عَاقِبَتِ) اَز شِمَا وَ مَقْتَدِرِ گَرْدَدِ دَر رُوزَهٗاِي (حُكُومَتِ) شِمَا وَ رُوشَنِ گَرْدَدِ دِيْدَهٗاشِ فَرْدَايِ قِيَامَتِ بَرُؤِيَّتِكُمْ، بِأَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّي وَنَفْسِيْ وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ، مَنْ ارَادَ اللّٰهَ بَدِيْدَارِ شِمَا پَدْرِ وَ مَادَرْمِ وَ خُودْمِ وَ خَانْدَانِ وَ دَارَائِيْمِ بِهٖ فِدَايِ شِمَا هَر كِهٖ اَهْنِگِ خِدا كُنْدِ بَدَا بِكُمْ، وَ مَنْ وَحَدَهُ قَبْلَ عَنَّاكُمْ، وَ مَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ، اَز شِمَا (بَايْدِ) شُرُوعِ كُنْدِ وَ اَنَكْسِ كِهٖ خِدا رَا بِهٖ يَكْتَانِيْ شِنَاسَدِ (طَرِيْقَهٗاشِ رَا) اَز شِمَا پَدِيْرِدِ وَ هَر كِهٖ قَصْدِ او كُنْدِ بِهٖ شِمَا رُو كُنْدِ مُوَالِيْ لَا اِخْصِيْ تَنَاءَكُمْ، وَلَا اَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَتَكُمْ، وَمِنْ سَرُورَانِ مَنْ ثَنَايِ شِمَا رَا تَتَوَانِمِ كَرْدِ وَ بَا مَدْحِ بِهٖ كَنهٖ وَ حَقِيْقَتِ شِمَا نَرَسْمِ وَ بَا الوُصْفِ قَدْرَكُمْ، وَأَنْتُمْ نُورُ الْاَخْيَارِ، وَهَدَاةُ الْاَبْرَارِ، وَحُجَّجُ تَوْصِيْفِ قَدْرِ وَ مَنَزَلَتِ شِمَا رَا بِيَانِ تَتَوَانِمِ كِهٖ شِمَائِيْدِ رُوشَنِيْ خُوبَانِ وَ رَاهِنَمَايِ نِيْكَانِ وَ حِجَّتَهٗاِي الْجَبَّارِ، بِكُمْ فَتَحَ اللّٰهُ وَ بِكُمْ يَخْتُمُ، وَ بِكُمْ يُنْزَلُ الْعَيْثُ، وَ بِكُمْ خِدَايِ جِبَارِ، خِداوندِ (عَالَمِ وَ جُودِ رَا) بِهٖ شِمَا اَغَازِ كَرْدِ وَ بِهٖ شِمَا نِيْزِ خْتَمِ كُنْدِ وَ بَخَاطِرِ شِمَا فَرُوزِ رِيْزِ دَر بَارَانِ رَا وَ بَخَاطِرِ شِمَا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۵۶ يُمَسِّكُ السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ عَلٰی الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهِ، وَ بِكُمْ يَنْفَسُ الْهَمُّ نَگِهٗ دَارْدِ اَسْمَانِ رَا اَز اِيْنِکِهٖ بَرِ زَمِيْنِ اِفْتَدِ جِزِ بِهٖ اِذْنِ او وَ بَخَاطِرِ شِمَا بَگِشَايْدِ اَنْدُوهٗ رَا وَيَكْشِفُ الضُّرَّ، وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهٖ رُسُلُهُ، وَهَبَطَتْ بِهٖ وَ بَرَطْرَفِ كُنْدِ سَخْتِيْ رَا وَ دَر پيشِ شِمَا اسْتِ اَنْچِهٖ رَا پِيْمَبْرَانَشِ فَرُودِ اَوْرَدِهٗ مَلَايْنِكْتُهُ، وَ اِلَى جِدِّكُمْ. وَ فَرَشْتِگَانَشِ بِهٖ زَمِيْنِ اَوْرَدَنْدِ وَ بَسُويِ جَدِّ شِمَا. وَ اِگَرِ زِيَارَتِ اَمِيْرِ مُؤْمِنَانِ عَلِيْهِ السَّلَامِ بَاشْدِ بِهٖ جَايِ «وَ اِلَى جَدِّكُمْ» بَگُو: «وَ اِلَى اَخِيْكَ»، «وَ بِهٖ سُويِ بَرَادَرْتِ»، بَعَثَ الرُّوْحَ الْاَمِيْنَ، اَتَاكُمْ اللّٰهُ مَا لَمْ يُوْتِ اَحَدًا مِنْ «رُوحِ الْاَمِيْنِ (جَبْرِيْلِ) نَازَلِ گَرْدِيْدِ، بِهٖ شِمَا دَادَهٗ اسْتِ خِداوندِ اَنْچِهٖ رَا بِهٖ هِيْجِيْكَ اَز مَرْدَمِ الْعَالَمِيْنَ، طَاطًا كُلُّ شَرِيْفٍ لِشَرِيْفِكُمْ، وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ جِهَانِيَانِ نَدَادَهٗ سَرِ (فَرُوتَنِي) بَزِيْرِ اَوْرَدِهٗ هَر شَخْصِ شَرِيْفِيْ دَر بَرَابَرِ شَرَفِ شِمَا وَ گَرْدَنِ نِهَادَهٗ هَر مُتَكَبِرِيْ لِطَاعَتِكُمْ، وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ، وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ، بِهٖ فَرْمَانِبرداریِ شِمَا وَ فَرُوتَنِ گِشْتِهٖ هَر گَرْدَنَكِشِيْ دَر بَرَابَرِ فَضْلِ شِمَا وَ خُوارِ شِدِهٖ هَر چيزِيْ بَرَايِ شِمَا وَ اَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِكُمْ، وَفَازَ الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكُمْ، بِكُمْ وَ رُوشَنِ شَدِ زَمِيْنِ بِهٖ پَرْتُو نُورِ شِمَا وَ رَسْتِگَارِ شَدَنْدِ مَرْدَمَانِ رَسْتِگَارِ بُوسِيْلَهٗ وِلَايَتِ وَ دُوسْتِي شِمَا، بُوسِيْلَهٗ شِمَا ادعیه و زیارات مدینه



أَبْغَضَ كَمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ. اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شُفَعَاءَ وَ هَر كَه شَمَا رَا دَشْمَن دَارِد خُدَاي رَا دَشْمَن دَاشْتَه. خُدَايَا! اِكْر مِن شَفِيعَانِي رَا مِي يَافْتَم اَدْعِيَه وَ زِيَارَات مَدِينَه مَنْوَرَه، ص: ۱۶۰ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَيُّمَةِ الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتَهُمْ كَه نَزْدِيكْتَر بَاشَنْد بَدْر گَاهْت از مَحْمَد وَ خَانْدَان نِيكُوِيَش آن پيشوايان نيكو كار بطور مسلم آنها را شُفَعَائِي، فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبَتْ لَهُمْ عَلَيْكَ أَشَأُ لَكَ أَنْ تُدْخِلَنِي شَفِيعَانَ خُود قَرَار مِي دَادَم پَس از تُو مِي خَوَافَم بَدَان حَقِي كَه بَرَاي ايشان بَر خُود وَاجِب كَرْدِي مَرَا فِي جُمْلَه الْعَارِفِينَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ، وَفِي زُمْرَةِ الْمُزْحُومِينَ دَر زَمْرَه عَارِفَان بَه مَقَام آنْها وَ بَه حَق آنْها قَرَارَم دَه وَ نيز دَر زَمْرَه كَسَانِي كَه بُوَسِيلَه شَفَاعَت آنْها بِشَفَاعَتِهِمْ، إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مَورِد مَهْر قَرَار كَرَفْتَه اَنْد كَه تُو مَهْر بَآنْتَرِين مَهْر بَآنَانِي وَ دَرُود خُدَا بَر مَحْمَد وَ آل الطَّاهِرِينَ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا، وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ». پَاكش وَ سَلام مَخْصُوص وَ بَسِيَارِي بَر آنْها بَاد وَ بَس اَسْت مَا رَا خُدَا وَ نِيكُو وَ كِيَلِي اَسْت.»

### زيارت امين الله

يكي از زيارت‌های بسيار معروف و معتبر است كه در كتاب‌های زيارت نقل شده است. مرحوم علامه مجلسي آن را از نظر متن و سند از بهترين زيارت دانسته كه مناسب است در همه حرمها و مزارهای ائمه عليهم السلام بر آن مداومت شود. اين زيارت، هم از زيارت‌های مطلقه محسوب مي‌شود كه ادعیه و زيارت مدینه منوره، ص: ۱۶۱ در هر وقت مي‌توان خواند، هم از زيارت‌های مخصوصه روز غدیر خم است، و هم از زيارت جامعه‌ای است كه در همه حرمهای مقدس ائمه عليهم السلام خوانده مي‌شود. محتوای عرفانی و سراسر شور و اشتياق به قرب الهی دارد. كيفيت آن چنان است كه به سندهای معتبر روايت شده از جابر از امام محمد باقر عليه السلام كه امام زين العابدين عليه السلام به زيارت اميرالمؤمنين عليه السلام آمد، و نزد قبر آن حضرت ايستاد، و گريست، و گفت: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَحُجَّتُهُ عَلَي عِبَادِهِ، «سلام بر تو ای امانتدار خدا در زمين او و حجتش بر بندگان او السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهِدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ سَلام بر تو ای امير مؤمنان گواهي دهم كه تو در راه خدا جهاد كَرْدِي جِهَادِهِ، وَعَمَلْتَ بِكِتَابِهِ، وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، چنانچه بايد و رفتار كَرْدِي بَه كِتَاب خُدَا (قرآن) وَ پيروی كَرْدِي از سنتهای پيامبرش صلى الله عليه و آله حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جِوَارِهِ، فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ، وَالزَّمَّ تَا اَيْنَكَه خُدَاوند تُو رَا بَه جِوَارِ خُوِيَش دَعْوَت فرمود و بَه اخْتِيَارِ خُودش جَانَت رَا قَبْض نمود و ملزم كَرْد اَعْدَاءَكَ الْحُجَّهَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَي جَمِيعِ خَلْقِهِ، دشمنانت رَا بَه حَجْت وَ بَرَهَان بَا حَجْت‌های رسای ديگري كه با تُو بُوَد بَر تَمَامِي خَلْقِ خُودِ ادْعِيَه وَ زِيَارَات مَدِينَه مَنْوَرَه، ص: ۱۶۲ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ، رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ، مُوَلَّعَةً خُدَايَا قَرَار دَه نَفْس مَرَا آرَام بَه تَقْدِيرَت وَ خُوشنُود بَه قَضَايَت وَ حَرِيصَ بِيذْكَرِكَ وَ دُعَائِكَ، مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ، مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ بَه ذَكَر وَ دَعَايَت وَ دُوسْتدَار بَر گزیدگان دُوسْتانَت وَ مَحْبُوبَ دَر زَمِينِ وَسَائِكَ، صَابِرَةً عَلَي نَزُولِ بَلَائِكَ، شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَائِكَ، وَ آسْمَانَت وَ شَكِيَا دَر مَورِد نَزُولِ بَلَايَتِ وَ سِپَاسْكَرَا دَر بَرَابَر نِعْمَت‌های فَرُودت ذَاكِرَةً لِسُوءِ بَلَائِكَ، مُشْتَاقَةً إِلَى فَرْجِهِ لِقَائِكَ، مُتَزَوِّدَةً التَّقْوَى وَ مَتَذَكِرَ عَطَايَا فَرَاوَانَتِ مُشْتَاقَ بَه شَاد گِشْتَن دِيْدَارَت تُو شَه گير پَرهيز كَارِي لِيَوْمِ جَزَائِكَ، مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ، مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ، بَرَاي رُوز پَادَاشْتِ پيروی كُننده رُوش‌های دُوسْتانَت دُورِي گزیننده اخلاق دشمنانَت مَشْعُورَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَ تَنَائِكَ». سَر گَرَم از دُنْيَا بَه سَتَايش وَ تَنَائِت.» پَس كُونَه خُود رَا بَر قَبْر كُذَاشْت وَ كَفت: «اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُحِبِّينَ إِلَيْكَ وَاللَّهُ، وَسَيُبَلِّ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ» خُدَايَا بَرَاسْتِي دِل‌های فَرُودتَان دَر گَاهْت بَسُوي تُو حيران اَسْت وَ رَاه‌های مُشْتَاقَان بَه جَانِب تُو شَارِعِيَّةً، وَ أَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةً، وَ أَفْنَدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ بَاز اَسْت وَ نِشَانَه‌های قَاصِدَان كُويْت أَشْكَار وَ نَمَايان اَسْت وَ قَلْب‌های عَارِفَان از تُو ادْعِيَه وَ زِيَارَات مَدِينَه مَنْوَرَه، ص: ۱۶۳ فَازِعَةً، وَ أَضْوَاتِ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةً، وَ أَبْوَابِ الْإِجَابَةِ لَهُمْ تَرَسَان اَسْت وَ صَدَا‌های خُواندگان بَطْرَف تُو صَاعِد وَ دَر‌های اِجَابَتِ بَرُويشان مُفْتَحَةً، وَ دَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةً، وَ تَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ بَاز اَسْت وَ دَعَايِ أَنْكَسْ كَه با تُو رَا ز گُويِد مُسْتَجَاب اَسْت وَ تُوْبَه أَنْكَسْ كَه بَه دَر گَاه تُو





و فرزند (آن امام) ستم‌دیده خدا لعنت کند مردمی که تو را کشتند و خدا اللّهُ اُمَّةً ظَلَمْتَكَ، و لَعَنَ اللّهُ اُمَّةً سَيِّمَعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَّتْ بِهِ. لعنت کند مردمی که به تو ستم کردند و خدا لعنت کند مردمی را که از این جریان اطلاع پیدا کرده و بدان راضی شدند. اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّهِ وَ ابْنِ وَلِيهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِسَلامِ بَرِ تَوَايِ وَلِيَّ اللّهِ وَ فرزند ولی خدا برستی که بزرگ گشت مصیبت تو و جَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ، فَلَعَنَ اللّهُ اُمَّةً وَ گران شد عزای تو بر ما و بر تمام مسلمانان، خدا لعنت کند مردمی قَتَلْتَكَ، وَ اَبْرَأُ اِلَى اللّهِ وَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ». که تو را کشتند و بیزاری جویم بسوی خدا و بسوی تو از آنها. «سپس به نیت زیارت دیگر شهدای کربلا بگو: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللّهِ وَ اَحْبَائِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا «سلام بر شما ای اولیاء خدا و دوستانش سلام بر شما ای ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۷۱ اَصْفِيَاءَ اللّهِ وَ اَوْدَائِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ دِينِ اللّهِ، السَّلَامُ بِرِ كَزِيدِ كَانِ خِدا وَ دُوسْتدَارَانِش سَلام بِرِ شِما اِی یاوران دین خدا سلام عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ رَسُولِ اللّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ بِرِ شِما اِی یاران رسول خدا سلام بر شما ای یاران اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ اَمِيرِ مُؤْمِنانِ سَلام بِرِ شِما اِی یاران فَاطِمه بانوی زَنانِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي مُحَمَّدِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ جِهَانِيانِ سَلام بِرِ شِما اِی یاران حَضرتِ ابا مُحَمَّدِ حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْوَلِيِّ الرَّكِيِّ النَّاصِحِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِي عَبْدِ اللّهِ، بِاَبِي اَنْ دُوسْتِ خَيرِ خِواهِ سَلام بِرِ شِما اِی یاران حَضرتِ ابا عَبْدِ اللّهِ پَدَرِ اَنْتُمْ وَ اُمِّي، طِبْتُمْ وَ طَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ، وَ فُزْتُمْ فُوزاً وَ مادرم بِه فدایِ شِما بِرِ اسْتِیِ پاكِيزه شَدِيدِ وَ پاكِيزه گشتِ اَنْ زَمِينِیِ كِه شِما دَرِ اَنْ مَدْفُونِ شَدِيدِ وَ بِه رِستگاریِ عَظِيماً، فَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَافُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجَنانِ مَعَ بَرِ كِیِ رِسیدیدِ پَسِ اِی كاشِ مَنِ هَمِ بِا شِما بُوَدَمِ كِه بِا شِما رِستگارِ كَرْدَمِ بِا الشُّهَداءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ اَوْلِيكَ رَفِيقاً وَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ شَهِدانِ وَ شایِستگانِ كِه اَنانِ نِكو رِفيقانیِ مِیِ باشند سَلام بِرِ شِما وَ رَحْمَةُ اللّهِ وَ بَرَ كاتُهُ». وَ رَحْمَتِ وَ بَرَ كاتِ خِدا بِرِ شِما باد.» ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۷۲

## زیارة آلِ یس

مرحوم مجلسی در کتاب بحار الأنوار به نقل از ناحیه مقدسه چنین آورده است که هرگاه خواستی به وسیله ما به سوی خداوند تبارک و تعالی و به سوی ما توجه کنی، بگو: «السَّلَامُ عَلِيَّ آلِ يَس، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللّهِ وَ رَبَّانِيَّ «سلام بر آل یاسین [خاندان پیامبر صلی الله علیه و آله سلام بر تو ای دعوت کننده بسوی خدا و عارف آیات، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللّهِ وَ دِيَانَ دِينِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِه آیاتش سلام بر تو ای واسطه خدا و سرپرست دین او سلام بر تو ای خَلِيفَةَ اللّهِ وَ ناصِرَةَ حَقِّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّهِ وَ دَلِيلَ خَلِيفَةَ خِدا وَ یاورِ حَقِّ او سلام بِرِ تَوَايِ حِجَتِ خِدا وَ رَاهنمائیِ اِرَادَتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تالِيَّ كِتَابِ اللّهِ وَ تَرْجُمَانَهُ، السَّلَامُ اراده او سلام بِرِ تَوَايِ تالوتِ كَنندهِ كِتَابِ خِدا وَ تفسیرِ كَنندهِ آیاتِ او سلام عَلَيْكَ فِي اَناءِ لَيْلِكَ وَ اطْرَافِ نَهَارِكَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللّهِ بِرِ تَوَايِ تمامِ اَناتِ وَ دقایقِ شبِ وَ سرتاسرِ روزِ سلام بِرِ تَوَايِ بجایِ ماندهِ ازِ طرفِ خِدا ادعیه و زیاراتِ مدینه منوره، ص: ۱۷۳ فِي اَرْضِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِثاقِ اللّهِ الَّذِي اخَذَهُ وَ وَكَّدَهُ، دَرِ رُویِ زَمینِ سَلام بِرِ تَوَايِ پیمانِ محكمِ خِدا كِه اَنْ را ازِ مردمِ كَرْتِ وَ تَأْكِیدِ كَرْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللّهِ الَّذِي ضَمِنَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَلَمُ سَلام بِرِ تَوَايِ وعدهِ خِدا كِه تضمینشِ كَرْدِه سَلام بِرِ تَوَايِ اِی بِرِ جَمِ الْمَنْصُوبِ، وَ الْعِلْمِ الْمَضِيئُوبِ، وَ الْعَوْتُ وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ بِرِ اِراشتهِ وَ دانشِ رِيزانِ وَ فَریادرسِ خَلقِ وَ رَحْمَتِ وَ سِيعِ حَقِّ وَ عَدَاً عَیْرِ مَكْذُوبِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ اَنْ وعدهایِ كِه دروغِ نشودِ سَلام بِرِ تَوَايِ هنگامیِ كِه بِپا مِیِ ایستیِ سَلام بِرِ تَوَايِ حِينَ تَقْعُدُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَأُ وَ تَسْمَعُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ هِنگامیِ كِه مِیِ نشینیِ سَلام بِرِ تَوَايِ هنگامیِ كِه (فرامینِ حَقِّ را) مِیِ خوانیِ وَ تفسیرِ مِیِ كنیِ سَلام بِرِ تَوَايِ هنگامیِ كِه تَصَلِي وَ تَقَنَّتْ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرُكِعُ وَ تَسْجُدُ، السَّلَامُ نِمازِ مِیِ خوانیِ وَ قنوتِ كنیِ سَلام بِرِ تَوَايِ هنگامیِ كِه رُكُوعِ وَ سَجْدِهِ بِجایِ آوریِ سَلام عَلَيْكَ حِينَ تُهَلِّلُ وَ تُكَبِّرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ وَ تَسْتَغْفِرُ، بِرِ تَوَايِ هنگامیِ كِه «لا اله الا الله» وَ «الله اكبر» گوئیِ سَلام بِرِ تَوَايِ هنگامیِ كِه خِدا را ستایشِ كنیِ وَ ازِ او آمزشِ خواهیِ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَ تُمْسِي، السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا سَلام بِرِ تَوَايِ هنگامیِ كِه بامدادِ كنیِ وَ شامِ كنیِ سَلام بِرِ تَوَايِ درِ شبِ هنگامیِ كِه ادعیه و







گذشت مُسْتَعِیْذاً بِجِلْمِكَ رَاجِئاً رَحْمَتِكَ لِاجْتِئَا إِلَى رُكْنِكَ عَائِداً وَ بِهِ بَرْدِ بَارِئَةٍ وَ اَمِیدوارم به رحمت و ملتجی گشته‌ام به پایه و اساس مرحمت و پناهنده‌ام بِرَأْفَتِكَ مُسْتَشْفِعاً بِوَلِيَّتِكَ وَ ابْنِ اَوْلِيَاءِكَ وَ صَیْفِيكَ وَ ابْنِ به مهرت و شفیع گرفته‌ام ولی تو و فرزند اولیاءت را و برگزیده‌ات و پسر ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۸۱ اَصْفِيَاءِكَ وَ اَمِيْنِكَ وَ ابْنِ اُمْنَائِكَ وَ خَلِيْفَتِكَ وَ ابْنِ خُلَفَائِكَ برگزیدگان را و امین تو و فرزندان اماندارانت را و جانشین تو و فرزندان جانشینانت را الَّذِيْنَ جَعَلْتَهُمُ الْوَسِيْلَةَ اِلَى رَحْمَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ وَ الذَّرِيْعَةَ اِلَى اَنَّا نَكُة قرارشان دادی وسیله‌ای بسوی رحمت و خوشنودیت و واسطه‌ای رَأْفَتِكَ وَ غُفْرَانِكَ اَللَّهُمَّ وَ اَوَّلُ حَاجَتِي اِلَيْكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي مَا بَرَأْتُ مَهْر وَ اَمْرُشْت خدایا نخستین حاجتم بدرگاه تو این است که بیامری سِلْفَ مِنْ ذُنُوْبِي عَلَي كَثْرَتِهَا وَ اَنْ تَعْصِمَ مَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ گناهان گذشته‌ام را با بسیاری آنها و نگاهم داری از گناه در باقیمانده عُمْرِي وَ تَطَهَّرَ دِيْنِي مِمَّا يُدْنِسُهُ وَ يَشْتَبِيْنُهُ وَ يَزِيْرِي بِهِ وَ تَحْمِيْهُ عَمْرَم وَ پاك كنى دين و آئين مرا از آنچه آلوده و چركينش كند و معيوبش سازد و نگاهداريش كنى مِنَ الرِّيبِ وَ الشُّكِّ وَ الفُسَادِ وَ الشُّرُكِ وَ تَثْبِيْتِي عَلَي طَاعَتِكَ وَ از شك و شبهه و فساد و شرک و استوارم بداری بر فرمانبرداری خود و طاعه رسولك وَ ذُرِّيَّتِهِ النَّجْبَاءِ السُّعْدَاءِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَ فرمانبرداری پیامبرت و فرزندان نجیب و سعادت‌مندش - که درودهای تو وَ رَحْمَتِكَ وَ سَلَامِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ تَحْيِيْنِي مَا اَحْيَيْتَنِي عَلَي رحمت و سلام و برکات بر ایشان باد- و زنده‌ام بداری تا هر قدر که زنده‌ام بر طاعتهم وَ تُمِيْتِنِي اِذَا اَمْتَنِي عَلَي طاعتهم وَ اَنْ لَا تَمُحُوْ مِنْ قَلْبِي فرمانبرداریشان و بمیرانیم هر گاه که مُرْدَم بر فرمانبرداریشان و محو نکنی از دل من ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۸۲ مَوَدَّتَهُمْ وَ مَحَبَّتَهُمْ وَ بَغْضَ اَعْدَائِهِمْ وَ مَرَاْفَقَةَ اَوْلِيَائِهِمْ وَ بَرَّهُمْ وَ دوستی و محبت ایشان و بغض دشمنانشان و رفاقت دوستانشان و نیکی کردن به ایشان را اَسْأَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تَقْبَلَ ذَلِيْكَ مِنْ مَنِي وَ تَحَبِّبْ اِلَيَّ عِبَادَتَكَ وَ و از تو خواهم پروردگارا که بپذیری این (زیارت و دعا) را از من و مرا دوستدار عبادت كنى الْمُوَاطَّئَةَ عَلَيْهِا وَ تَنْشِطِنِي لَهَا وَ تَبْغِضْ اِلَيَّ مَعْاصِيْكَ وَ و مواظبتم دهی بر آن و بنشاطم آوری برای عبادت و متنفرم كنى از گناهان مَحَارِمِكَ وَ تَدْفَعْنِي عَنْهَا وَ تُجَبِّبِنِي التَّقْوَةَ بِرَفِيْ صِيْلَاتِي وَ مَحْرَمَاتِ وَ بازم داری از آنها و برکنارم داری از کوتاهی کردن در نمازهایم وَ الْاِسْتِهَانَةَ بِهَا وَ التَّرَاخِي عَنْهَا وَ تُوَفِّقْنِي لِتَادِيْتِهَا كَمَا فَرَضْتَ وَ و سرسری گرفتن آن و سستی و کاهلی کردن در آن و موفقم دار برای اداء آن چنانچه واجب کرده‌ای اَمْرَتَ بِهِ عَلَي سَيِّئَةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ رَحْمَتِكَ وَ و دستور فرموده‌ای به روش پیامبرت- که درودهای تو و رحمت بَرَكَاتِكَ خُضُوْعاً وَ خُشُوْعاً وَ تَشْرَحْ صَدْرِي لِاِيْتَاءِ الزَّكَاةِ وَ و برکات بر او و آتش باد- با حال خضوع و خشوع و دیگر آنکه سینه‌ام را باز كنى (و بلندی نظر به من دهی) برای پرداختن زكات اِعْطَاءِ الصَّدَقَاتِ وَ بَدَلِ الْمَعْرُوْفِ وَ الْاِحْسَانِ اِلَى شِيْعَةِ آلِ وَ دادن صدقات و انجام کار نیک و احسان نسبت به شیعیان مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ مَوَاسَاتِهِمْ وَ لَا تَتَوَفَّانِي اِلَّا بَعْدَ اَنْ اَل مُحَمَّد عَلَيْهِمُ السَّلَام و مواسات با آنها و نمیرانیم مگر بعد از اینکه ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۸۳ تَزُوْفِنِي حَرِيْجَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَ زِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَ قُبُوْرِ الْاَبَائِمَّةِ عَلَيْهِمْ رُوْزِيْم كنى حج خانه کعبه‌ات و زیارت قبر پیامبرت و قبور امامان عليهم السلام را اَسْأَلُكَ يَا رَبِّ تَوْبَةً نَّصُوْحاً تَزُوْضَاها وَ يَتَّهَّ تَحْمَدُها وَ و از تو خواهم پروردگارا توبه حقیقی مورد پسندت را و نیتی که ستوده درگاه تو باشد عَمَلًا صَالِحاً تَقْبَلُها وَ اَنْ تَغْفِرَ لِي وَ تَرْحَمَنِي اِذَا تَوَفَّيْتَنِي وَ تَهْوُونَ وَ کردار شایسته‌ای که تو بپذیری و دیگر آنکه مرا بیامری و به من رحم كنى هنگامی که از این جهان مرا ببری و آسان كنى عَلَيَّ سَيِّئَاتِ الْمُوْتِ وَ تَحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ بر من سختیهای مرگ را و محشورم كنى در گروه محمد و آتش- درود خدا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ وَ تَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ تَجْعَلْ بَرِ اَوْ و اهل بیت باد- و داخل بهشتم كنى به رحمت خودت دَمْعِي غَزِيْرًا فِي طَاعَتِكَ وَ عِبْرَتِي جَارِيَةً فِيمَا يَفْرِيْنِي مِنْكَ وَ واشكم را فراوان كنى در انجام طاعتت و سرشکم را ریزان نمایی در آنچه مرا به تو نزدیک گرداند قَلْبِي عَطُوْفًا عَلَي اَوْلِيَائِكَ وَ تَصُوْنِنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا مِنْ و دلم را مهربان كنى نسبت به دوستانت و نگاهم داری در این دنیا الْعَاهَاتِ وَ الْاَفَاتِ وَ الْأَمْرَاضِ الشَّدِيْدَةِ وَ الْاَسْقَامِ الْمُرْمِنَةِ وَ از آسیبها و آفات و بیماریهای سخت و دردهای مزمن جَمِيْعِ اَنْوَاعِ الْبَلَاءِ وَ الْخَوَادِثِ وَ تَضِيْرَفِ قَلْبِي عَنِ الْحَرَامِ وَ و از هر نوع بلا و حادثه‌ای و بگردانی دلم را از توجه به حرام ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۸۴ تَبْغِضْ اِلَيَّ مَعْاصِيْكَ وَ تَحَبِّبْ اِلَيَّ الْحَلَالَ وَ تَفْتَحْ لِي اَبْوَابَهُ

وَ وَ مَبْغُوضِ گِردانی در نزد من نافرمانیهاست را و محبوب گردانی در پیش من حلال را و بگشائی برویم درهای آن را ثَبَّتَ یَتِّی وَ فَعَلِی عَلَیْهِ وَ تَمُدُّ فِی عُمُرِی وَ تَعْلِقُ أَبْوَابَ الْمَحْنِ وَ اسْتَوَارَ کُنِی نیت و کارم را بر آن و دراز گردانی عمرم را و بر بندی برویم درهای غم عنی وَ لَا تَسْلُبْنِی مَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَیَّ وَ لَا تَشْتَرِدْ شَیْئاً مِمَّا أَحْسَبْتُ وَ محنت را و نعمتهایی که به من داده‌ای از من نگیری و چیزی از احسانهای (بیشمار) به اِلَیَّ وَ لَا تَنْزِعْ مِنِی النِّعَمَ الَّتِی اَنْعَمْتَ بِهَا عَلَیَّ وَ تَزِیدَ فِیْهَا خُودَی را از من باز نستانی و جدا نکنی از من نعمتهای (بسیاری) را که به من عنایت فرمودی خَوْلَتْنِی وَ تَضَاعَفَهُ اَضْعَافاً مُضَاعَفَةً وَ تَزَوَّقْنِی مَالاً کَثِیراً وَ اسْبَعاً وَ بِنَفْرَائِی بر آنچه به من ارزانی داشتی و مضاعف گردانی آنرا به چندین برابر و روزیم کنی مالی بسیار و وسیع سائغاً هَنِیئاً نَایماً وَ اَفِیاً وَ عَزّاً بَاقِیاً کَافِیاً وَ جَاهاً عَرِیضاً مَنِیعاً وَ وَ رِیزَانِ وَ گوارا و با برکت و رسا، و نیز عزتی باقی و کافی، و آبروئی پهناور و شکوهمند نَعْمَةً سَابِغَةً عَامَّةً وَ تُغْتِنِی بِذَلِکَ عَنِ الْمَطْلَبِ الْمُنْکَدِّهِ وَ وَ نعمتی شایان و فراگیرنده و بی نیازم کن بدینوسیله از تکاپوهای پر مشقت المَوَارِدِ الصَّعْبَةِ وَ تَخْلِصِنِی مِنْهَا مُعَافِیً فِی دِیْنِی وَ نَفْسِی وَ وَ موارد سخت و دشوار و رهاییم دهی از آنها با سلامتی دین و جان و ولیدی و ما اَعْطِیْتِی وَ مَنَحْتِی وَ تَحْفَظُ عَلَیَّ مَالِی وَ جَمِیعَ مَا فَرَزْتَنَامِ وَ چیزهای دیگری که به من عطا کرده و ارزانی داشتی و نگهداری برایم مالم و همه آنچه را ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۸۵ خَوْلَتْنِی وَ تَقْبِضَ عَنِی اَیْدِی الْجَبَابِرَةِ وَ تَرُدَّنِی اِلَیَّ وَ طَنِی وَ به من بخشیده‌ای و برگیری از سر من دستهای (ستم پیشه) گردنکشان را و بازم گردانی به وطنم تِلْغِنِی نِهَایَةَ اَمْلِی فِی دُنْیَایَ وَ اٰخِرَتِی وَ تَجْعَلْ عَاقِبَتَهُ اَمْرِی وَ بَرَسَانِی مَرا به نهایت آرزویم در دنیا و آخرتم و بگردانی سرانجام کارم را مَحْمُودَةً حَسَنَةً سَلِیْمَةً وَ تَجْعَلْنِی رَحِیبَ الصَّدْرِ وَ اسْتَعِ الْخِالِ پسنندیده و نیکو و سالم، و قرارم دهی فراخ سینه (و بلند نظر) و فراخ حال حَسَنَ الْخُلُقِ بَعِیداً مِنَ الْبُخْلِ وَ الْمَنَعِ وَ الْبِنَاقِ وَ الْکِذْبِ وَ خوش خلقی و دور از بخل و ممانعت (از احسان و دستگیری) و نفاق و دروغ وَ الْبُهْتِ وَ قَوْلِ الزُّورِ وَ تُرْسِخْ فِی قَلْبِی مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بهتان و زورگویی و ریشه دار کنی در دلم دوستی محمد و آل محمد وَ شِیْعَتِهِمْ وَ تَحْرُسْنِی یا رَبِّ فِی نَفْسِی وَ اَهْلِی وَ مَالِی وَ ولیدی و شیعیانشان را و محافظتم کنی پروردگارا در جانم و خاندان و مال و فرزندان وَ اَهْلِ حُرَّاتِی وَ اِخْوَانِی وَ اَهْلِ مَوَدَّتِی وَ ذُرِّیَّتِی بِرَحْمَتِکَ وَ وَ نانخوران و برادران و دوستان و نژادم به مهر و جُودِکَ اللَّهُمَّ هِدْهُ حَاجَاتِی عِنْدَکَ وَ قَدْ اسْتَكْتَرْتُهَا لِلْوَمِی وَ جودت خدایا اینها بود حاجتهایی که من بدرگاه تو دارم و اینکه زیادشان کردم بخاطر گدا صفتی و حرص شُحِّی وَ هِیْ عِنْدَکَ صَغِيرَةٌ حَقِيرَةٌ وَ عَلَیْکَ سَهْلَةٌ یَسِيرَةٌ زِیَادِی است که من دارم ولی همه آنها در نزد تو کوچک و اندک است و انجامش برای تو سهل و آسان است ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۸۶ فَاسْأَلُکَ بِحَیَاهِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَکَ وَ پس از تو خواهم به آن آبروئی که محمد و آل محمد- که بر او و بر ایشان سلام باد- در نزد تو دارند بِحَقِّهِمْ عَلَیْکَ وَ بِمَا اَوْجَبَتْ لَهُمْ وَ بِسَائِرِ اَنْبِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ وَ به حقی که ایشان بر تو دارند و بدانچه واجب کرده‌ای برای ایشان و به حق سایر پیمبران و رسولان و اَصْفِیَائِکَ وَ اَوْلِیَائِکَ الْمُخْلِصَةِ مِنْ عِبَادِکَ وَ بِاسْمِکَ الْأَعْظَمِ بر گزیدگان و دوستان مخلص از بندگانت و به حق بزرگترین نام اعظمت الْأَعْظَمِ لَمَّا قَضَیْتَهَا کُلُّهَا وَ اَسْمِعْتِنِی بِهَا وَ لَمْ تُخِیْبْ اَمْلِی وَ که همه این حاجتها را برایم برآوری و کامروایم سازی بدانها و امید و آرزویم را مبدل به رَجَائِی، اللَّهُمَّ وَ شَفِّعْ صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ فِیَّ یا سَیِّدِی یا وَلِیَّ اللَّهِ نُوْمِیدِی نکنی خدایا و شفاعت صاحب این قبر را درباره من بپذیر، ای آقای من ای ولی خدا یا اَمِینَ اللَّهُ اَسْأَلُکَ اَنْ تَشْفَعَ لِی اِلَیَّ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ فِی هَذِهِ وای امانتدار خدا از تو خواهم که شفاعت کنی از من بدرگاه خدای عزوجل در همه این الْحَاجَاتِ کُلِّهَا بِحَقِّ اَبَائِکَ الطَّاهِرِیْنَ وَ بِحَقِّ اَوْلَادِکَ الْمُتَشَجِّبِیْنَ حاجتها به حق پدران پاکت و بحق فرزندان برگزیده‌ات فَإِنَّ لَکَ عِنْدَ اللَّهِ تَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُهُ الْمُنْزَلَةُ الشَّرِیْفَةُ وَ زِیْرَا که برای تو در نزد خداوندی که نامهایش منزّه است مقامی است بس شریف الْمَرْتَبَةُ الْجَلِیلَةُ وَ الْجَاهُ الْعَرِیضُ اللَّهُمَّ لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ اَوْجُهُ وَ مرتبتی است برجسته و آبروئی است پهناور و بسیار خدایا اگر من کسی را سراغ داشتم که آبرومندتر بود ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۸۷ عِنْدَکَ مِنْ هَذَا الْاِمَامِ وَ مِنْ اَبَائِهِ وَ اَبْنَائِهِ الطَّاهِرِیْنَ عَلَیْهِمْ در نزد تو از این امام بزرگوار و از پدران و فرزندان پاکیزه‌اش علیهم السلام وَ الصَّلَاةُ لَجَعَلْتُهُمْ شَفِّعَائِی وَ قَدْ مَتُّهُمْ اَمَامَ حَاجَتِی وَ بطور مسلم آنها را شفیعان خود می گرفتم و پیش روی حاجتها طَلَبَاتِی

هَذِهِ فَاسْمَعْ مِنِّي وَاسْتَجِبْ لِي وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَخَوَاسْتَهُ هَايِمِ قَرَارِ مِي دَادِمِ پَسِ اَزِ مَن بِيذِيرِ وَدَعَايِمِ رَا بَه اَجَابَتِ رَسَانِ وَانْجَامِ  
 دِه دِرْبَارِه مَن اَنجِه رَا تُو شَايِسْتِه اَنِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ وَمَا قَصُورَتْ عَنْهُ مَسْأَلَتِي وَعَجَزَتْ اِي مَهْرَبَانَتَرِينَ مَهْرَبَانَانِ خُدَايَا وَهَر  
 چِه رَا كُوتَاه اَمَدِ اَز اَن دِرْخَوَاسْتِ مَن (وَ اَز يَادِمِ رِفْتِ) وَ نَاتُوَانِ شُدِ عَنْهُ قُوْتِي وَ لَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِي مِنْ صَالِحِ دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ اَخْرَجْتَنِي اَز  
 اَن نِيروِيْمِ، وَ فِكْرَمِ بَدَانِ نَرَسِيْدِ اَز اَنجِه بَه صِلَاحِ دِيْنِ وَ دُنْيَا وَ اَخْرَجْتَنِي مِنْ اَحْزَانِي وَ اَحْزَانِي وَ هَبْ لِي وَ اغْفِرْ لِي  
 وَ مَنْ پَسِ اَنهَا رَا بَرِ مَن مَنْتِ گِذَارِ (وَ عَطَا فَرْمَا) وَ مَحَافِظْتَمِ كُنْ وَ پَاسَدَارِيْمِ كُنْ وَ بَه بَخْشِ بَرِ مَن وَ بِيَاْمَرْزِ مَرَا، وَ هَرِ كَسِ اَزَادَنِي  
 بِسُوءٍ اَوْ مَكْرُوهِ مِنْ شَيْطَانٍ مَرِيْدٍ اَوْ سَيْلَطَانٍ عَيْنِيْدٍ اَوْ كِه قَصْدِ دَارِدِ بَه مَن اَسِيْبِي يَا اَمْرِ نَاخُوشَايِنْدِي وَ اَرْدِ كَنْدِ چِه اَزِ شَيْطَانِي مَتْمَرْدِ يَا  
 سُلْطَانِي مَعَانِدِ مُخَالِفِ فِي دِيْنِ اَوْ مُنَازِعِ فِي دُنْيَا اَوْ حَاسِدِ عَلَيَّ نِعْمَةً اَوْ ظَالِمِ يَا مُخَالِفِ دِرِ دِيْنِ يَا سَتِيْزِه جُوئِي دِرِ مَالِ دُنْيَا يَا حَسُوْدِي  
 كِه دِرِ نِعْمَتِي بَرِ مَن رَشَكِ بَرْدِ يَا سَتْمَكَا رِ اَوْ بَاغِ فَاقْبِضْ عَنِي يَدَهُ وَ اصْرِفْ عَنِي كَيْدَهُ وَ اشْغَلْهُ عَنِي يَا زُوْر گُوِيِي (كِه بَاشُدِ) قَدْرَتَشِ  
 رَا اَزِ سَرِ مَن بَا زِ گِيْرِ وَ نَقْشِه اَشِ رَا اَزِ مَن بَا زِ گِرْدَانِ وَ اُو رَا بَخُودَشِ اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنِه مَنُورِه، ص: ۱۸۸ بِنَفْسِيهِ وَ اَكْفِيْنِي سَرَّهُ وَ سَرَّهُ  
 اَتْبَاعِهِ وَ شَيْطَانِيهِ وَ اَجْرَنِي مِنْ كُلِّ مَا مَشْغُولِ كُنْ وَ شَرِّ خُودَشِ وَ شَرِّ پِيروَانِ وَ شَيْطَانِيَشِ رَا اَزِ مَن كَفَايَتِ فَرْمَا وَ پَنَاهِمِ دِه اَزِ هَرِ چِه  
 يَضُرُّنِي وَ يُجْحِفْ بِي وَ اَعْطِنِي جَمِيْعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مِمَّا بَه مَن زِيَانِ زَنْدِ وَ بَه هَلَا-كْتَمِ اَنْدَا زِدِ وَ هَرِ خَيْرِ وَ خُوبِي اِسْتِ هَمِه رَا بَه مَن عَطَا  
 فَرْمَا چِه اَنكِه اَعْلَمُ وَ مِمَّا لَا-اَعْلَمُ، اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ مِي دَانِمِ وَ چِه اَن رَا كِه نَمِي دَانِمِ خُدَايَا دِرُودِ فَرَسْتِ بَرِ  
 مُحَمَّدِ وَ آلِ مُحَمَّدِ وَ بِيَاْمَرْزِ لِي وَ لِيْوَ اَلْتَدَيَّ وَ لِإِخْوَانِي وَ اَخْوَاتِي وَ اَعْمَامِي وَ عَمَّاتِي وَ مَرَا وَ پَدْرِ وَ مَادْرَمِ وَ بَرَادْرَانِ وَ خَوَاهِرَانِمِ وَ  
 عَمُو هَايِمِ وَ عَمِه هَايِمِ اَخْوَالِي وَ خَالَاتِي وَ اَجِيْدَادِي وَ خِيْدَاتِي وَ اَوْلَادِيْهِمْ وَ ذَرَارِيْهِمْ وَ دَائِيْهِمْ وَ خَالَه هَايِمِ وَ اَجْدَادِ وَ جَدِه هَايِمِ رَا وَ  
 فَرْزَنْدَانِشَانِ وَ نَزَادِشَانِ وَ وَ زُوْا جِي وَ ذُرِّيَّاتِي وَ اَقْرَبَائِي وَ اَصْدِقَائِي وَ جِيْرَانِي وَ اِخْوَانِي هَمْسِرَانِ وَ فَرْزَنْدَانِ خُودِمِ وَ خُوِيْشَانِمِ وَ رِفْقَا وَ  
 هَمْسَايِگَانِمِ وَ بَرَادْرَانِ دِيْنِيْمِ رَا فِيْكَ مَن اَهْلِ الشَّرْقِ وَ الْعَرَبِ وَ لِجَمِيْعِ اَهْلِ مَوَدَّتِي مَن اَزِ اَهْلِ شَرْقِ وَ غَرْبِ عَالَمِ وَ تَمَامِ اَنانكِه بَا مَن  
 دُوسْتِي دَاشْتِه وَ دَارَنْدِ اَزِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ، الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَ الْاَمْوَاتِ وَ لِجَمِيْعِ مَنْ مَرْدَانِ وَ زَنَانِ بَا اِيْمَانِ زَنْدِه وَ مَرْدِه شَانِ رَا وَ تَمَامِ  
 كَسَانِي كِه عَلَّمْنِي خَيْرًا اَوْ تَعَلَّمْ مِنِّي عِلْمًا، اللَّهُمَّ اَشْرِكْهُمْ فِي صَالِحِ دَعَائِي كَارِ خَيْرِي رَا بَه مَن يَادِ دَادِه يَا اَزِ مَن عِلْمِي اَمُوخْتِه اَنْدِ  
 خُدَايَا شَرِيْكَ سَا زِ اِيْشَانِ رَا دِرِ دَعَايِ خَيْرِي كِه كَرْدِه اَمِ اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنِه مَنُورِه، ص: ۱۸۹ وَ زِيَارَتِي لِمَشْهَدِ حُجَّتِكَ وَ وَايِكَ وَ  
 اَشْرِكْنِي فِي صَالِحِ زِيَارَتِي كِه اَزِ زِيَارَتِگَا هِجْتِ وَ وَايَتِ نَصِيْمِ شُدِه وَ مَرَا نِيْزِ دِرِ دَعَايِ خَيْرِ اِيْشَانِ اَدْعِيَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ  
 الرَّاحِمِينَ وَ بَلِّغْ وَايِكَ مِنْهُمْ السَّلَامَ شَرِيْكَ سَا زِ بَه مَهْرَتِ اِي مَهْرَبَانَتَرِينَ مَهْرَبَانَانِ وَ سَلَامِ بَرِ سَانِ اَزِ طَرْفِ اَنهَا بَرِ وَايِ خُودَتِ، وَ  
 السَّلَامَ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةَ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ يَا سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ يَا وَ سَلَامِ بَرِ تُو بَادِ اِي سُرُورِ وَ اَقَايِ مَن اِي فُلَانِ بَنِ فُلَانِ بَجَايِ «فُلَانِ بِنِ  
 فُلَانِ» نَامِ اِمَامِي رَا كِه زِيَارَتِ مِي كَنْدِ وَ نَامِ پَدْرِ اَن بَزِ رِگُوَارِ رَا بِگُوِيْدِ: صِلِّمَنِي اللهُ عَلَيْكَ وَ عَلَيَّ رُوْحَكَ وَ بَدَنِكَ اَنْتَ وَسَيِّلَتِي اِلَيَّ  
 دُورِدِ خُدَا بَرِ تُو وَ بَرِ رُوْحِ وَ جِسْمَتِ تُوِي وَ سِيْلِه مَن اللهُ وَ ذَرِيْعَتِي اِلَيْهِ وَ لِي حَقُّ مَوْلَاتِي وَ تَأْمِيْلِي فَكُنْ شَفِيْعِي بَدْرِگَا هِجْتِ وَ اَسْطَه  
 مَن دِرِ پِيْشِگَا هِشِ وَ مَن بَرِ تُو حَقِّ دُوسْتِي وَ اَرْزُومَنْدِي دَارِمِ پَسِ شَفِيْعِ مَن شُو اِلَيَّ اللهُ عَزَّ وَ جَلَّ فِي الْوُقُوفِ عَلَيَّ قِصَّتِي هِيْذِه وَ  
 صَرْفِي عَنِ بَدْرِگَا هِجْتِ اِيْشَانِ اَدْعِيَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ اَشْرِكْهُمْ فِي صَالِحِ دَعَائِي كَارِ خَيْرِي رَا بَه مَن يَادِ دَادِه يَا اَزِ مَن عِلْمِي اَمُوخْتِه اَنْدِ  
 اَرْزُومَنْدِي اِيْجَا بَا كَامِيَابِي بَدَانِجِه دِرْخَوَاسْتِ كَرْدِه اَمِ هَمِه رَا بَه مَهْرِ وَ قَدْرَتِ. خُدَايَا! رُوْزِيْمِ كُنْ عَقْلًا كَامِلًا وَ لُبًّا رَاجِحًا وَ عِزًّا بَاقِيًا وَ قَلْبًا  
 زَكِيًّا وَ عَمَلًا كَثِيْرًا وَ عَقْلِي كَامِلِ وَ خَرْدِي كِه بِيْجَرِبِدِ (بَرِ هُوَايِ نَفْسِ) وَ عَزْتِي بَاقِي وَ دَلِي پَاكِ وَ كَرْدَارِي بَسِيَارِ اَدْعِيَه وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنِه  
 مَنُورِه، ص: ۱۹۰ اَدْبَابًا بَارِعًا وَ اَجْعَلْ ذَلِكْ كُلَّهُ لِي وَ لَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا وَ اَدْبِي نِيكُو وَ هَمِه رَا بَسُوْدِ مَن قَرَارِ دِه نَه بَه زِيَانِ مَن  
 بَه مَهْرَتِ اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». اِي مَهْرَبَانَتَرِينَ مَهْرَبَانَانِ».

### دعا برای حضرت حجه بن الحسن

- عجل الله فرجه الشريف - هرگاه بخواهی برای خویش یا دیگران دست به دعا برداری بهتر آن است که نخست به نیت دعا برای

حضرت ولی عصر (عجل الله فرجه الشریف) این دعا را بخوانی: «اللَّهُمَّ كُنْ لَوَيْكَ الْحُجَّةُ بِنِ الْحَسَنِ، صَلِّمَاتِكَ عَلَيَّ وَعَلَى خدایا باش برای ولی خود حضرت حجت فرزند امام حسن عسکری که درودهای تو بر او و بر آباءه، فی هذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَائِدًا وَنَاصِرًا پدرانش باد در این ساعت و در هر ساعت یار و مددکار و نگهبان و رهبر و یاور و راهنما و دَلِيلًا وَعَيْنًا، حَتَّى تُسَبِّحَهُ أَرْضُكَ طَوْعًا، وَتُتَمَّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا». و دیده‌بان تا او را از روی میل و رغبت مردم در روی زمین سکونت دهی و بهره‌مندش سازی زمانی دراز.» ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۹۱

### دعای عهد

از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر کس چهل بامداد این دعا را بخواند از یاوران قائم ما باشد و چنانچه پیش از ظهور آن حضرت بمیرد خداوند او را زنده سازد تا در خدمت آن حضرت باشد و خداوند به هر کلمه این دعا هزار حسنه به او کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند. «اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ، وَرَبَّ الْبَحْرِ» خدایا ای پروردگار نور بزرگ و پروردگار کرسی بلند و پروردگار دریای الْمَسْجُورِ، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ، وَرَبَّ الظِّلِّ جوشان و فرو فرستنده تورات و انجیل و زبور و پروردگار سایه وَالْحَرُورِ، وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ و آفتاب داغ و فرو فرستنده قرآن بزرگ و پروردگار فرشتگان مقرب وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَبِنُورِ وَبِيمْبَرِ و مرسلین خدایا از تو خواهم به ذات بزرگوارت و به نور وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ جَمَالِ تَابَاتِ و فرمانروائی دیرینهات ای زنده ای پابنده از تو می‌خواهم بدان نامت ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۹۲ الَّذِي أَشْرَفَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُونَ، وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلُحُ که روشن شد بدان آسمانها و زمینها و بدان نامت که صالح و شایسته گشتند بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ، يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، وَيَا حَيُّ بَعْدَ كُلِّ مُؤْتَى وَمُيْتِ الْأَحْيَاءِ، یا موجود زنده و ای زنده در آن هنگام که زنده‌ای وجود نداشت ای زنده کن مردگان و ای میراننده زندگان ای حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ زنده‌ای که معبودی جز تو نیست خدایا برسان به مولای ما آن امام راهنمای راه یافته الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ، صَلِّمَاتُ اللَّهِ عَلَيَّ وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ، عَنْ و قیام کننده به فرمان تو- که درودهای خدا بر او و پدران پاکش باد- از طرف جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، همه مردان و زنان با ایمان در شرقهای زمین و غربهای آن سَهْلَهَا وَجَبَلِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا، وَعَنِي وَعَنْ وَالِدَيَّ مِنْ هَمُورِ آن و کوه آن، خشکی آن و دریایش، و از طرف من و پدر و مادرم الصَّلَاةِ زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَمِمَّا دَادَ كَلِمَاتِهِ وَمَا أَحْصَاءُ عِلْمُهُ وَأَحَاطَ دُرُودِهَائِي هُمُوزِ عَرْشِ خدایا و شماره کلمات و سخنان او و آنچه را دانشش احصاء کرده و کتاب و دفترش بِهِ كِتَابُهُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أُجِدُّدُ لَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عَشْتُ بَدَانِ احاطه دارد خدایا من تازه می‌کنم در بامداد این روز و هر چه زندگی کنم ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۹۳ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي، لَا- أَحُولُ عَنْهَا وَلَا- از روزهای دیگر عهد و پیمان و بیعتی برای آن حضرت در گردنم که هرگز از آن سرنیچم اَزُولُ أَيْدَاءً. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ، وَالذَّابِبِينَ عَنْهُ، و دست نکشم هرگز. خدایا! قرار ده مرا از یاران و کمک کارانش و دفاع کنندگان از او وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ، وَالْمُتَمَتِّلِينَ لِأَوَامِرِهِ، و شتابندگان بسوی او در برآوردن خواسته‌هایش و انجام دستورات و اوامرش وَالْمُحَامِلِينَ عَنْهُ، وَالسَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ، وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ و مدافعین از آن حضرت و پیشی گیرندگان بسوی خواسته‌اش و شهادت یافتگان بِيَدَيْهِ. اللَّهُمَّ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ بِرُوحِ خدایا اگر حائل شد میان من و او آن مرگی که قرار داده‌ای آن را بر بندگان حَتْمًا مَقْضِيًّا، فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي، مُؤْتَرًّا كَفْنِي، شاهراً سِنْفِي، حتمی و مقرر پس بیرونم آر از گورم کفن به خود پیچیده با شمشیر آخته مُجَرَّدًا قَنَاتِي، مُلَبِّيًا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِي. اللَّهُمَّ و نیزه برهنه پاسخ‌گویان به ندای آن خواننده بزرگوار در شهر و بادیه خدایا اَرْنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ، وَالغُرَّةَ الْحَمِيدَةَ، وَكَحْلَ نَظْرِي بِنَظْرِهِ بِنَمَائِيان به من آن جمال



هر چه می‌خواهد دعا کند.

### نماز حضرت فاطمه علیها السلام

روایت شده که حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز می‌گزارد که جبرئیل علیه السلام تعلیم او کرده بود، در رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه سوره قَمَدَر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید و چون سلام می‌گفت این دعا را می‌خواند: «سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ، سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ» منزه است (خدای) صاحب عزت بسیار بلند و مرتفع، منزه است (خدای) صاحب جلال الباذخ العظیم، سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ، سُبْحَانَ مَنْ وَالَا وَبَزَرَكَ، منزه است (خدای) صاحب فرمانروایی فاخر قدیم منزه است کسی لیس البهجه والجمال، سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ، که در بردارد خرمی و زیبایی را منزه است آنکه به ردای نور و وقار خود را آراسته سُبْحَانَ مَنْ يَرَى اَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا، سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ مَنْزِهِ اسْتِ انْكَه جَاى پاى مور را در روى سنگ صاف ببیند منزه است آنکه گذرگاه ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۱۹۸ الطير في الهواء، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ». پرنده را در هوا ببیند منزه است آنکه او این چنین است و جز او چنین نیست.» شیخ در مصباح المتهجدین فرموده: سزاوار است کسی که این نماز را بجا می‌آورد چون از تسیح فارغ شود زانوها و ذراعها را برهنه نماید و بچسباند همه مواضع سجود خود را بزمین بدون حاجز و حایلی و حاجت خود را از خدا بخواهد و دعا کند آنچه می‌خواهد و در همان حال سجده بگوید: «يا مَنْ لَيْسَ غَيْرُهُ رَبُّ يُدْعَى يا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلَهٌ يُخْشَى يا اى كسى كه جز او پروردگارى نيست كه خوانده شود و فوق او معبودى نيست كه از او بترسند اى مَنْ لَيْسَ دُونَهُ حَاجِزٌ يُتَّقَى يا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتَى يا مَنْ لَيْسَ آنكه جز او پادشاهى نيست كه از او پرهيزند اى كسى كه وزيرى برايش نيست كه به نزدش روند اى آنكه لَهُ حَاجِبٌ يُرْشَى يا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُعْشَى يا مَنْ لا يَزْدَادُ پُرده‌دارى ندارد تا به او رشوه دهند اى كسى كه دربانى ندارد كه او را پنهان كنند اى آنكه درخواست على كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَمًا وَ جُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ الدُّنُوبِ إِلَّا عَفْوَاً فَرَاوَانِ نِيْفَزَايِدْ جِزْ بَهْ كَرَمٍ وَ جُودِ خُودِ وَ بَرِ بَسِيَارِى كِنَاهَ (بندگان) جِزْ بَهْ كِذْشْتِ وَصِيْفَحَا، صِيلِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا». و چشم‌پوشى درود فرست بر محمد و آل محمد و به من چنين و چنان كن.» و بجای کلمه «کذا و کذا» حاجات خود را از خدا بخواهد.

### نماز دیگر از حضرت فاطمه علیها السلام:

شیخ طوسی و سید بن طاوس روایت کرده‌اند از صفوان که محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرض کرد: می‌خواهم مرا عملی تعلیم فرمائی که در این روز بهترین اعمال باشد. حضرت فرمود: من کسی را بهتر از حضرت فاطمه علیها السلام، نزد پیامبر سراغ ندارم و چیزی را بهتر از آنچه حضرت به او آموخت نشان ندارم. سپس فرمود: هر کس در روز جمعه غسل کند و چهار رکعت نماز گزارد بدو سلام و بخواند در رکعت اول بعد از حمد پنجاه مرتبه توحید، در رکعت دوم بعد از حمد پنجاه مرتبه وَالْعَادِيَاتِ در رکعت سوم بعد از حمد پنجاه مرتبه إِذَا زُلْزَلَتْ و در رکعت چهارم بعد از حمد پنجاه مرتبه «إِذَا جَاءَ نَصِيرُ اللَّهِ» چون از نماز فارغ شود این دعا بخواند: «إِلَهِي وَسِيدِي مَنْ تَهَيَّأَ أَوْ تَعَبَّأَ أَوْ أَعَدَّ أَوْ اسْتَعَدَّ لِرُفَادَةِ» (ای معبود و ای آقای من هر کس آماده و مجهز و مهیا و مستعد برای ورود بر مخلوق رجاء رفیده و فوائده و نائله و فواضله و جوائز له، فَإِلَيْكَ مَخْلُوقِي شده به امید دهش و فوائده و بخشش و عطایا و جوائزش ولی ای ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۰۰ یا إِلَهِي كَأَنْتَ تَهَيَّيْتِي وَتَعَبَّيْتِي وَإِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي، رَجَاءَ مَعْبُودٍ مِنْ بَهْ سُوِي تُو اسْتِ آمَادِ كِي وَ تَجْهِيْزِ وَ اسْتِعْدَادِ مِنْ بَهْ اَمِيْدِ فَوَائِدِكَ وَ مَعْرُوفِكَ وَ نَائِلِكَ وَ جَوَائِزِكَ، فَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ ذَلِكَ، يا فوائده و نيكي و بخشش و جوائز تو پس از اين باره محروم مكن اى مَنْ لا تَخِيْبُ عَلَيْهِ مَسْأَلَةُ السَّائِلِ، وَلَا تَنْقُصُهُ عَطِيَّةُ نَائِلٍ، فَإِنِّي كِهْ نَاامِيْدِ نَكُنْدِ سَائِلِي رَا دَرِ سَوَالِ وَ نَكَاهْدِ اَزْ اُو عَطَا وَ بَخْشْشِ وَ مِنْ لَمْ آتِكَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ





حضرت محمد صلی الله علیه و آله السَّلام، وَأَرْوَاحَ الْأَيَّامَةِ الصَّادِقِينَ سَلَامِي، وَارْزُدْ عَلَيَّ مِنْهُمْ وَبِهِ أَرْوَاحَ إِمَامَانِ رَاسْتِينَ بَرَسَانِ، وَ سَلَامَ أَنهَآ رَا بِهٖ مِّنَ السَّلَامِ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ بَازِ گِرْدَانِ، سَلَامَ وَ رَحْمَتَ وَ بَرَكَاتِ الهی بَرِ آنانِ بَادِ، خَدَاوندَا! این دو ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۰۴ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَأَتَيْنِي رَكَعَتَ رَا هَدِيهٖ مِي كَنِم بَهٗ پِيشگاهِ رَسولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهِمَا مَا أَمَلْتُ وَرَجَوْتُ فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ». وَ پاداشی رَا كَهٗ از تو امید وَ آرزو دارم وَ از پیامبرت برایم ثبت فرما ای یاور مؤمنان. «سپس سجده کن وَ چهل مرتبه بگو: «يا حَيُّ يا قَيُّوْمُ، يا حَيُّ لا يَمُوتُ، يا حَيُّ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، يا ذَا «ای زنده قائم به ذات، ای زنده جاویدان، ای زنده ای که معبودی جز تو نیست، ای صاحب الجلالِ وَالإِكْرَامِ، يا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». جلالت وَ کرامت، ای مهربانترین مهربانان.» آنگاه گونه راست را بر زمین گذار وَ همین دعا را که در سجده گفتی چهل بار بگو بعد گونه چپ را به زمین بگذار وَ همین دعا را چهل بار تکرار کن، پس سر از سجده بردار وَ دست راست را بلند کن وَ چهل مرتبه آن را بخوان، بعد دست‌ها را روی گردن خود بگذار وَ با انگشت سبابه اشاره کن وَ چهل مرتبه آن دعا را بگو، سپس محاسن خود را به دست چپ بگیر وَ شروع به گریه نما وَ چنانچه نتوانستی گریه کنی حالت گریه وَ زاری بخود بگیر وَ بگو: ادعیه وَ زیارات مدینه منوره، ص: ۲۰۵ «يا مُحَمَّدُ يا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَشْكُو إِلَيْكَ اللَّهُ وَإِلَيْكَ حاجتِي، «ای محمد، ای رسول خدا صلی الله علیه و آله، حاجتم را به تو و اهل بیتتک الراشدين حاجتی، وَبِكُمْ أَتَوَّجَّهُ إِلَى اللَّهِ فِي وَبِهٖ اهل بیت تو که هدایتگرند عرضه می‌دارم وَ به وسیله شما برای برآورده شدن حاجاتم به خداوند حاجتی». رو می‌کنم.» سپس سجده کن وَ در همان حال به اندازه یک نفس بگو: «يا اللَّهُ يا اللَّهُ»، بعد صلوات فرست وَ حاجتت را از خدا بخواه. امام صادق علیه السلام فرمود: کسی که این عمل را به جا آورد، من از سوی خدای عزوجل ضمانت می‌کنم که از جای خود برنخیزد جز آنکه حاجت او برآورده گردد.

### نماز جعفر طیار

نماز جعفر طیار علیه السلام با فضیلت و سند بسیار معتبر وارد شده، که مهمترین فضیلت آن، بخشیده شدن گناهان کبیره است، و افضل اوقات آن پیش از ظهر روز جمعه است، و چگونگی آن چهار رکعت است؛ دو نماز دو رکعتی، در هر رکعت پس از ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۰۶ حمد و سوره، قبل از آن که رکوع کند، پانزده مرتبه بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ»، و در رکوع پس از ذکر رکوع ده مرتبه آن را بگوید، و پس از رکوع در حال قیام ده مرتبه، و در سجده بعد از ذکر سجده ده مرتبه، و در جلوس بین دو سجده ده مرتبه، و در سجده دوم ده مرتبه، و پس از سجده دوم ده مرتبه بگوید، و در هر چهار رکعت به همین کیفیت عمل کند، که مجموع آن سیصد تسبیح می‌شود، و سوره مخصوصی در این نماز معین نشده، ولی افضل است که در رکعت اول پس از حمد، سوره «إِذَا زُلْزِلَتْ» و در رکعت دوم بعد از حمد، سوره «وَالْعَادِيَات» و در رکعت سوم «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ» و در رکعت چهارم «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» را بخواند. و نیز مستحب است در سجده دوم از رکعت چهارم پس از اتمام تسبیحات بگوید: «سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ، سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ» منزّه است آنکس که صاحب عزت و وقار است منزّه است آنکه مجد و بزرگواری (بندگانش را) وَتَكْرَمَ بِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لا يَبْغِي التَّسْبِيحَ إِلاَّ لَهُ، سُبْحَانَ مَنْ مَرَد تَوْجِهٖ قَرار می‌دهد منزّه است آنکه جز برای او تسبیح سزاوار نیست منزّه است آنکه ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۰۷ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، سُبْحَانَ ذِي الْمُنِّ وَالنَّعْمِ، سُبْحَانَ ذِي عِلْمِشِ هَمِهٖ چِيزَ رَا شَمارش كرده منزّه است خدای صاحب فضل و نعمت منزّه است خدای صاحب القُدْرَةِ وَالْكَرَمِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، كَرَمِ وَ قَدْرَتِ خَدَايا از تو می‌خواهم به حق آنچه موجب عزت عرش تو و مُنتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ، وَاسْمِكَ الْأَعْظَمِ، وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ گشته و به حق منتهای رحمت از کتاب تو و اسم اعظم و کلمات تامهات (اسماء حسنی یا کتابهای منزله یا غیر آن) الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا، صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِي بَيْتِهِ وَأَفْعَلُ بِبِي كَهٗ از نظر راستی و عدالت به حد

کمال رسیده درود فرست بر محمد و خاندانش و درباره من کَذَا وَكَذَا». چنین و چنان کن.» و به جای «وَأَفْعَلُ بِي كَذَا وَكَذَا» حاجت خود را از خدا بخواهد که برآورده می‌شود این شاء الله تعالی و مستحب است پس از اتمام چهار رکعت نماز دست‌ها را به دعا بردارد و بگوید: «یا رَبِّ یا رَبِّ» به قدر یک نفس و نیز کلمه «یا رَبَّاهُ یا رَبَّاهُ» را تکرار کند به قدر یک نفس، و «رَبِّ رَبِّ» به اندازه یک نفس، و «یا اللَّهُ یا اللَّهُ» به قدر یک نفس، و «یا حَیُّ یا حَیُّ» به اندازه یک نفس، و «یا رَحِیمُ یا رَحِیمُ» به اندازه یک نفس، ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۰۸ و بعد «یا رَحْمَانُ یا رَحْمَانُ» هفت مرتبه، و «یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ» هفت مرتبه، بگوید و آنگاه این دعا را بخواند: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَجِيبُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ، وَأَنْطِقُ بِالشَّاءِ عَلَيْكَ، «خدایا من گفتارم را به ستایش تو آغاز می‌کنم و به ثنای تو زبان می‌گشایم و اَمَجِدُكَ وَلَا غَايَةَ لِمَدْحِكَ، وَاثْنِي عَلَيْكَ، وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ وَتُورًا به بزرگی یاد می‌کنم و ستایشت پایان ندارد و تو را ثنا گویم ولی آنکس که به منتهای ثنائیک، وَأَمِيدَ مَجْدِكَ وَأَنْتَ لِحَلِيقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَهُ مَجْدِكَ؟ وَأَيُّ ثَنَائِي تُو وَانْتَهَائِي مَجْدُ وَعَظَمَتُ بَرَسَدِ كَيْسَتِ وَ كَجَا مَخْلُوقِ تُو مِي تُوَانَدُ بَه كَنه مَعْرِفَتِ مَجْدِ تُو بَرَسَدِ وَ چَه زَمَنِ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ، مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ، عَوَادًا عَلَيَّ وَتُو بَه فَضْلِ خُوِيشِ سَتُوَدَه نَبُوَدَه اِي وَ بَه مَجْدِ وَ عَظَمَتِ مَوْصُوفِ نَگَشْتَه اِي وَ بَا بَرْدَبَارِي الْمُدْنِيبِينَ بِحَلْمِكَ تَخَلَّفَ سُكَّانُ أَرْضِكَ عَن طَاعَتِكَ، فَكُنْتُ خُودِ بَرِ گَنهكارانِ پِي دَرِپِي بَا زَنَگَشْتَه اِي سَاكَنانِ زَمِينَتِ اَزِ اطاعتِ تُو سَرَبازِ زَدَنَدِ وَ لِي تُو عَلِيهِمْ عَطُوفًا بِجُودِكَ، جَوَادًا بِفَضْلِكَ، عَوَادًا بِكِرْمِكَ، يَا لَإِلَهَ بَرِ أَنهائِ بَه بَخْشِشِ وَ عَطَايَتِ مَهْرِ وَرِزِي وَ بَه فَضْلِ خُوِيشِ بَرِ أَنهائِ جُودِ كَنِي وَ بَه كَرَمَتِ پِي دَرِپِي بَرِ أَنهائِ بَا زَگَرْدِي اِي كَه نِيستِ مَعْبُودِي إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلالِ وَالْإِكْرَامِ». جز تو نعمت‌دهنده بسیار و صاحب جلال و کرامت.» ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۰۹

### اعمال دهه اول ذی حجه

ذی حجه از ماه‌های شریف است، و از این رو چون این ماه داخل می‌شد ضیاع‌های صحابه و تابعین در عبادت و نماز و نیایش نهایت سعی و اهتمام را داشتند. و ایام دهه اول آن «ایام معلومات» است که در قرآن کریم ذکر شده است، و در نهایت فضیلت و برکت است. از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت شده: که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی از این دهه محبوبتر نمی‌باشد، و از برای این دهه اعمالی است: اول: روزه گرفتن نه روز اول این دهه که ثواب روزه تمام عمر را دارد. دوم: خواندن دو رکعت نماز بین مغرب و عشاء در تمام شب‌های این دهه، در هر رکعت بعد از حمد یک مرتبه توحید، و آیه وَوَعَدْنَا مُوسَى نَلِيْنَهُ لَيْلَةً وَ أَتَمَمْنَا بِعَشْرِ فَنَمِّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ را ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱۰ بخواند تا با ثواب حاجیان شریک شود. سوم: از روز اول تا عصر روز عرفة بعد از نماز صبح و پیش از مغرب این دعا را، که شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند بخواند: «اللَّهُمَّ هَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَيَّ غَيْرَهَا مِنْ الْأَيَّامِ وَشَرَّفْتَهَا، «خدایا این روزهایی است که برتری و شرافتش دادی بر سایر روزها و به وَفَدَّ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنْكَ وَرَحْمَتِكَ، فَأَنْزَلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ، وَأَوْبِئْ لطف و رحمت مرا بدانها رساندی پس برکات خودت را بر ما فرو بار و از نعمتهای خود عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نَعْمَائِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ فِي أَيِّ رُوزِهَا بِرِ ما وَسَعَتِ دَه. خدایا! من از تو خواهم که درود فرستی بر محمد و آل و آل مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُهْدِيَنَا فِيهَا لِسَبِيلِ الْهُدَى وَالْعَفَافِ وَالْغِنَى مُحَمَّدٍ وَ نِيضِ خُوَاهِمِ كَه مَّا رَا دَرِ اِيْنِ رُوزِهَا بَه رَاهِ هُدَايَتِ وَ پَاكدامنی وَ بِي نِيازِي رَاهنمایی فرمایی وَالْعَمَلِ فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ وَ مَوْفِقمانِ داری بَه اِنجامِ آنچه دوست داری وَ مَوْجِبِ خُوشنودی تُو است خدایا از تو خواهم اِي جايگاهِ هَر شَكْوَى وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَأٍ، وَيَا عَالِمَ كُلِّ شَكَايَتِ وَ اِي شِنوایِ هَر سَخْنِ سِرِّي وَ رَا زِ وَ اِي حَاضِرِ دَرِ هَر جَمْعِ وَ اِي دَانایِ هَر خَفِيَّتِي، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُكْشِفَ عَنَّا فِيهَا نَهانِ كَه دَرُودِ فَرَسْتِي بَرِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَگَشايِي دَرِ اِيْنِ رُوزِهَا اَزِ مَّا اَدْعِيه وَ زِياراتِ مَدِينَه مَنورَه، ص: ۲۱۱ الْبَلَاءِ، وَتَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ، وَتُقَوِّبَنَا فِيهَا وَتُعِينَنَا، وَتُوقِّقَنَا بِلَاءِ وَ گَرَفْتاري رَا وَ مَسْتَجابِ گَرْدانيِ دَرِ أَنهائِ دَعَائِي مَّا رَا وَ نِيروِ دَهِي بَه مَّا دَرِ اِيْنِ رُوزِهَا

و کمکمان دهی، و موفقمان فیها لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى وَ عَلٰی مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ دَارِيْ پروردگارا بدانچه دوست داری و خوشنود گردی و بر آن چه واجب کرده‌ای بر ما از طَاعَتِكَ وَطَاعِيَهُ رَسُوْلِكَ وَاَهْلِ وَاَوْلِيَّيَكَ. اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ يا طَاعَتِ خودت و اطاعت پیامبرت و اهل ولایت خدایا از تو خواهم ای اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَهَبَ مَهْرَبَاترین مهربانان که درود فرستی بر محمد و آل محمد و در این ایام لَنَا فِيْهَا الرِّضَا، اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَا، وَلَا تَحْرِمْنَا خَيْرٍ مَا تُنَزِّلُ فِيْهَا خوشنودی خویش را به من ببخش که براستی تو شنوای دعائی و محروم مکن ما را از خیری که در این روزها مِنَ السَّمَا، وَطَهَّرْنَا مِنَ الذُّنُوْبِ يا عَلَّامُ الْغُيُوْبِ، وَاَوْجِبْ لَنَا از آسمان فرو باری و پاکمان کن از گناهان ای دانای بر نادیدنیها و واجب گردان فیها دَارَ الْخُلُوْدِ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ، وَلَا تَتْرُكْ در این ایام برای ما خانه جاویدان را خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و هیچ گناهی لَنَا فِيْهَا ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا اِلَّا فَرَّجْتَهُ، وَلَا دَيْنًا اِلَّا قَضَيْتَهُ، وَلَا بَرًا اِلَّا اَدَيْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَاَلْآخِرَةِ اِلَّا سَهَّلْتَهَا غَائِبِيْ جَزِ آنکه به گشائی و نه بدهی جَزِ آنکه پردازی و نه غائبًا اِلَّا اَدَيْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَاَلْآخِرَةِ اِلَّا سَهَّلْتَهَا غَائِبِيْ جَزِ آنکه به ما برسانی و نه حاجتی از حاجات دنیا و آخرت جَزِ آنکه آسان ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱۲ وَيَسِّرْهَا، اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ. اَللّٰهُمَّ يا عَالِمُ الْخَفِيَّاتِ، يا و هموارش گردانی که براستی تو بر هر چیز توانایی خدایا ای دانای اسرار پنهان ای رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ، يا مُجِيبَ الدُّعَوَاتِ، يا رَبَّ الْاَرْضِيْنَ رَحْمِ کننده بر اشک دیدگان ای اجابت کننده دعاها ای پروردگار زمینها و السَّمَاوَاتِ، يا مَنْ لَا تَشَابُهَ عَلَيْهِ الْاَصْوَاتِ، صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَسْمَانِهَا ای که صداها (ی بشمار) بر او اشتباه نشود درود فرست بر محمد و آل مُحَمَّدٍ، وَاَجْعَلْنَا فِيْهَا مِنْ عَتَقَاتِكَ وَطَلْقَاتِكَ مِنَ النَّارِ، وَاَلِ مُحَمَّدٍ وَاَقْرَبِ مَا را در این روزها از آزادشدگان و رهایی یافتگان از آتش و الْفَائِزِيْنَ بِجَنَّتِكَ، النَّاجِيْنَ بِرَحْمَتِكَ، يا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ، وَاَنْتَ شَوْنِدگان به بهشتت و نجات یافتگان بوسیله رحمت ای مهربانترین مهربانان وَصَلِّ عَلٰی اللّٰهِ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَاَلِهِ اَجْمَعِيْنَ، وَاَسَلِمُ عَلَيْهِمْ تَسْلِيْمًا. و درود خدا بر آقای ما محمد و آلش همگی، و درود فراوان بر آنان فرست. چهارم: در هر روز از دهه بخواند پنج دعایی را که حضرت جبرئیل از سوی خداوند برای حضرت عیسی هدیه آورده که در این دهه بخواند، و آن پنج دعا این است: (۱) «اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، لَهٗ الْمُلْكُ (۱)» «گواهی دهم که معبودی جز خدای یگانه نیست که شریک ندارد ملک هستی از آن او است ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱۳ وَ لَهُ الْحَمْدُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ». و ستایش خاص او است هر چه خیر است بدست اوست و او بر هر چیز توانا است. (۲) «اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، اَحَدًا صِدْمًا (۲)» «گواهی دهم که معبودی جز خدای یگانه نیست که شریک ندارد یگانه بی نیازی لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وُلْدًا». که همسر و فرزندی برای خود نگیرد. (۳) «اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، اَحَدًا صِدْمًا (۳)» «گواهی دهم که معبودی جز خدای یگانه نیست که شریک ندارد یگانه بی نیازی لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدًا». که نزاید و نه زائیده شده و نیست برایش هیچ همتایی. (۴) «اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، لَهٗ الْمُلْكُ (۴)» «گواهی دهم که معبودی جز خدای یگانه نیست که شریکی ندارد ملک هستی از آن اوست وَ لَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَاَسَلِمُ عَلَيْهِمْ تَسْلِيْمًا. و او بر هر چیز توانا است. (۵) «حَسْبِيَ اللّٰهُ وَكَفِيَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعَا، لَيْسَ وَّرَاءَ اللّٰهِ (۵)» «بس است مرا خدا و کافی است، بشنود خدا صدای هر کس را که دعا کند و رای خدا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱۴ مُنْتَهٰی اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِمَا دَعَا، وَاَنْتَ بَرِيٌّ مِّنْ تَبَرُّءٍ، وَاَنْ لِلّٰهِ الْآخِرَةَ الْاَنْتَهٰی نِيْسَتِ، گواهی دهم برای خدا بدانچه خوانده است و اینکه بیزار است از هر که از او بیزاری جسته و برای خدا است آخرت و الْاَوْلٰى . و دنیا.» حضرت عیسی علیه السلام ثواب بسیاری برای خواندن هر کدام از این پنج دعا را صد بار، نقل کرده است. پنجم: بخواند در هر روز این دهه این تهلیلات را که از امیرالمؤمنین علیه السلام روایت شده است با ثواب بسیار، و اگر روزی ده مرتبه بخواند بهتر است. «لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّيْلِ وَالذُّهُوْرِ، لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ» «معبودی جز خدا نیست به شماره شبها و روزگاران معبودی جز خدا نیست به شماره موجهای اَبْحُوْرٍ، لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ، لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ دَرِيْاهَا مَعْبُوْدِيْ جَزِ خدا نیست و رحمت

او بهتر است از آنچه مردم جمع کنند معبودی جز خدا نیست عِدَدَ الشُّوْكِ وَالشَّجْرِ، لا- إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبْرِ، لا- إِلَهَ إِلَّا بِهِ شماره هر خار و هر درخت معبودی جز خدا نیست به شماره هر مو و کُرک معبودی جز اللَّهُ عِدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدْرِ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِدَدَ لَمَحِ الْعَيْنِ، لا إِلَهَ إِلَّا خُدا نیست به شماره هر سنگ و کلوخ معبودی جز خدا نیست به شماره بهم خوردن چشمها معبودی ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱۵ اللَّهُ فِي اللَّيْلِ إِذَا عَسَيْتَ عَسَ، وَفِي الصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ، لا إِلَهَ إِلَّا جِزِ خُدا نیست در شب چون تاریک شود و در صبح چون بدمد معبودی نیست جِزِ اللَّهُ عِدَدَ الرِّيحِ فِي الْبَرَارِيِّ وَالصُّخُورِ، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْيَوْمِ خُدا به شماره بادها در صحراها و کوهها معبودی جز خدا نیست از امروز إِلَى يَوْمٍ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ». تا روز دمیده شدن در صور». روز اول ذی حجه: روز بسیار مبارکی است، و در آن چند عمل وارد است: اول: روزه که ثواب روزه هشتاد ماه را دارد. دوم: خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السلام، و طبق روایتی که شیخ نقل کرده، چهار رکعت است؛ دو نماز دو رکعتی، مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام، در هر رکعت حمد یک مرتبه، و توحید پنجاه مرتبه، و بعد از نماز، تسبیح حضرت را بخواند، و بگوید: «سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ، سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ» منزه است خدای صاحب عزت بلند و والا منزه است صاحب شوکت الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ، سُبْحَانَ مَنْ مَرْتَفَعٌ وَبَزْرُكٌ مَنْزَهُهُ است صاحب فرمانروائی گرانمایه و دیرینه منزّه است آنکس ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱۶ بَرِي أَثَرُ النَّمْلِ فِي الصَّفَا، سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي كِه بِنْدِ جَايِ پَايِ مَوْرٍ رَا بَرِ رَوِي سَنَكِ خَارَا مَنْزَهُهُ است آنکس که بِنْدِ رَدِّ عُبُورِ پَرْنَدِهِ رَا دَرِ الْهَوَاءِ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا- هَكَذَا غَيْرُهُ». هوا منزّه است آنکس که فقط او چنین است و جز او چنین نیست». سوم: نیم ساعت پیش از اذان ظهر، دو رکعت نماز گزارد، در هر رکعت حمد یک مرتبه، و بعد هر کدام از توحید و آیه الکرسی و سوره قدر، را ده مرتبه بخواند. چهارم: هر کس از ظالمی بترسد در این روز بگوید: «حَسْبِيَ حَسْبِي حَسْبِي مِنْ سُؤَالِي عِلْمُكَ بِحَالِي». «کفایت می کند، کفایت می کند، کفایت می کند، آگاهی تو از درخواستم و از حالم». تا حق تعالی شرّ ظالم را از او کفایت کند. و بدان که در این روز حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام متولد شده، و به روایت شیخین تزویج حضرت فاطمه با امیر المؤمنین علیهما السلام در این روز می باشد. روز هفتم: سال صد و چهارده هجری قمری، شهادت حضرت امام محمد باقر علیه السلام در مدینه واقع شده، که روز حُزْنِ شِيعَةٍ است. روز هشتم: روز تَزْوِيهِهُ است، و روزه اش فضیلت دارد، و ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱۷ روایت شده که کَفَّارَةُ شِصْتِ سَالِ گناه است، و شیخ شهید غسل این روز را مستحب دانسته است. شب نهم: شب عرفه، که از لیالی متبرّکه و شب مناجات با قاضی الحاجات است، و توبه در آن شب مقبول، و دعا در آن مستجاب است، و کسی که آن شب را به عبادت به سر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت دارد، و از برای آن شب چند عمل است که در بخش اول فصل سوم ذکر می شود. روز نهم: روز عرفه، و از اعیاد عظیمه است، اگر چه به اسم عید نامیده نشده است، و روزی است که حق تعالی بندگان خویش را به عبادت و اطاعت خود خوانده، و جود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده، و شیطان در این روز خوار و حقیر و رانده تر و خشمگین تر از همه اوقات خواهد بود. برای این روز چند عمل است، که بعضی از آنها در اعمال روز عرفه (ادعیه و زیارات مکه مکرمه) خواهد آمد. شب دهم: از لیالی متبرّکه و از جمله چهار شبی است که احیای آنها مستحب است، و درهای آسمان در این شب باز است، و سنت است در آن زیارت امام حسین علیه السلام و دعای: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱۸ «يا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَيِ الْبَرِيَّةِ، يا باسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ، يا اَيُّ كَسِيٍّ كِه فَضْلٍ وَبَخْشِشْتِ بَرِ خَلْقِ دَائِمِيٍّ اسْتِ وَ اَيُّ آنكِه دُو دَسْتِ احْسَانْتِ بَه عَطَابْخِشِي بَا زاسْتِ اَي صَا حَبِّ الْمَوَاهِبِ السَّيِّئَةِ، صَلَّى عَلَيِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرِ الْوَرَى دَارِنْدِه بَخْشِشْهَائِ اَرْجَمَنْدِ دَرُودِ فَرَسْتِ بَرِ مُحَمَّدٍ وَآلِشِ كِه بَهْتَرِيْنِ مَرْدَمَنْدِ سَجِيَّةِ، وَاعْفُوْ لَنَا يا ذَا الْعُلَى فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ». در سرشت و نهاد، و بیامرز ما را ای خدای بلند مرتبه در این شب». روز دهم: روز عید قربان و بسیار روز شریفی است، و بعضی اعمال آن در (ادعیه و زیارات مکه مکرمه) خواهد آمد.

عید غدیر، برای پیروان اهل بیت علیهم السلام، از اهمیت خاصی برخوردار است، چرا که عید آل محمد علیهم السلام و عید عدالت و رهبری است، و نزدائمه دارای حرمت و قداست بسیاری می‌باشد. در این روز رسول خدا صلی الله علیه و آله در غدیر خم حضرت علی علیه السلام را به ولایت و جانشینی خویش منصوب فرمود. اعمالی که برای این روز مبارک نوشته‌اند بسیار است، از جمله چند عمل زیر است: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۱۹ اول: روزه، که کفاره گناهان است و پاداش بسیار دارد. دوم: غسل. سوم: زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام، بخصوص «زیارت امین الله». چهارم: دو رکعت نماز و بهتر است در رکعت اول بعد از حمد سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد سوره توحید را بخواند و پس از پایان نماز به سجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند (شکراً لله)، سپس سر از سجده بردارد و این دعا را بخواند: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، «خدایا از تو درخواست می‌کنم بدانکه از برای تو است ستایش یگانه‌ای که شریک نداری و آنکه واحدی صمدی، لم تلد ولم تولد، و لم یکن لک کفواً و تویی یکتای یگانه‌ای بی‌نیاز که فرزندی نداری و فرزند کسی نیستی و نیست برایت احدی، و ان محمداً عبدك و رسولك، صلواتك عليه وآله، یا من همتایی و برستی محمد بنده و رسول تو است درودهای تو بر او و آتش باد ای که هو کحل یوم فی شأن، کما کان من شأنک ان تفضلت علی بآن هر روز در کاری هستی چنانچه از شأن تو بود که بر من تفضل فرمودی به جعلتني من اهل إجابتك، و اهل دينك، و اهل دعوتك، اینکه مرا از اهل اجابت و از اهل دینت و اهل دعوت قرار دادی ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۰ و وفقتني لذلك فی مبدأ خلقی، تفضلاً منک و کرمًا و جوداً، و موفقم داشتی بدان در آغاز آفرینش از روی تفضل و کرم و بخشش ثم ازدقت الفضل فضلاً و الجود جوداً و الکرّم کرمًا، رأفة منک سپس دنبال آوردی این فضل را به فضلی دگر و این بخشش را به بخششی دگر و این کرم را به کرمی دگر که آن هم از روی ورحمة، إلی ان جددت ذلك العهد لی تجدیداً بعید تجدیدک مهر و رحمت بود تا بدانجا که تازه کردی این عهد را برایم از نو پس از تجدید خلقی، و کنت نسیاً منسیاً ناسیاً ساهياً غافلاً، فانتمت نعمتك آفرینش در صورتی که من در فراموشی بودم و فراموشکاری و بی‌خبری و غفلت پس تو نعمت را بر من تمام کردی بآن ذکر تویی ذلک، ومنتت به علی، وهدیتني له، فلیکن من به اینکه آن را به یادم انداختی و بدان بر من منت نهادی و بر آن راهنمایم کردی پس همچنان باید شأنک یا إلهی و سیدی و مولای ان تيم لی ذلک، ولا تسلبني من شأن تو باشد ای معبود و آقا و مولای من که تمام کنی برایم آن نعمت را و از من سلب نفرمائی آن را حتی تتوفاني علی ذلک و أنت عني راض، فإنيك أحق تا هنگامی که بمیرانیم بر آن در حالی که تو از من خوشنود باشی که برستی تو سزاوارترین المومنین ان تيم نعمتك علی. اللهم سمعنا و أطعنا و اجبنا نعمت بخشانی که نعمت را بر من به پایان رسانی خدایا شنیدیم و پیروی کردیم و خواننده‌ات را داعیک بمنک، فلک الحمد، غفرانک ربنا و إلیک المصیر، آمنا اجابت کردیم به لطف تو پس از آن تو است حمد و آمرزش را خواهانیم پروردگارا و به سوی تو است بازگشت، ایمان داریم ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۱ بالله و حیده لا شریک له، و برسوله محمداً، به خدای یگانه‌ای که شریک ندارد و به رسولش محمد صلی الله علیه و آله و صدقنا و اجبنا داعی الله، و اتبعنا الرسول فی موالاة مؤلانا و تصدیق کردیم و اجابت کردیم داعی خدا را و پیروی کردیم از رسول (او) در مورد دوستی و اطاعت مولایمان و موالی المؤمنین امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب، عبد الله و مولای مؤمنان امیر مؤمنان علی بن ابی طالب بنده خدا و اخی رسول، و الصديق الأكبر و الحجة علی برئته، المؤید به و برادر رسول او و صدیق اکبر و حجت او بر آفریدگانش آنکه خداوند نبی و دینة الحق المبین، علماً لدين الله، و خازناً لعلمه، و عیبه پیامبرش و دین حق آشکارش را بوسیله او تایید کرد نشانه و پرچم دین خدا و خزینه دار دانش او و گنجینه غیب الله، و موضع سر الله، و امین الله علی خلقه، و شاهده فی غیب خدا و امین خدا بر خلق او و گواه او در برئته. اللهم ربنا اننا سمعنا منادياً ینادی للإیمان ان آمنوا برّبکم آفریدگانش خدایا ای پروردگار ما ما شنیدیم منادی را که ندا می‌کرد برای ایمان (و می‌گفت) ایمان آورید به پروردگارتان فآمنّا، ربنا فاعفوا لنا ذنوبنا و کفرنا عنا سیئاتنا و توفنا مع الأبرار، پروردگارا ما هم ایمان آوردیم پس بیامرز گناهانمان را و بدیهامان را پوشیده دار و ما را با نیکان بمیران ربنا و آتينا ما وعدتنا

عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا- پروردگارا عطا کن به ما چیزی را که بوسیله فرستادگانت به ما وعده دادی و در روز رستاخیز رسوایمان مکن که براستی تو ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۲ تُخْلِفُ الْمِعَادَ، فَأَنَا يَارَبَّنَا بِمَنِكَ وَلَطْفِكَ اجْبِنَا دَاعِيكَ، وَاتَّبِعْنَا خَلْفَ وَعْدِهِ نَسِي كُنِي، پس ما ای پروردگار به احسان و لطف تو اجابت کردیم داعی تو را و پیروی کردیم الرَسُولَ، وَصَدَقْنَا وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ، وَكَفَرْنَا بِالْحَبْتِ از رسول تو و تصدیقش کردیم و نیز تصدیق کردیم مولای مؤمنان را و کافر شدیم به جبت و طاغوت و الطَّاغُوتِ، فَوَلْنَا مَا تَوَلَّيْنَا، وَاحْشُرْنَا مَعَ أَيْمَانِنَا، فَأَنَا بِهِمْ (غاصبان حقوق آن حضرت) پس والی ما گردان آن را که ما به ولایت برگزیدیم و با امامان محشورمان کن که مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ، وَلَهُمْ مَسَلِّمُونَ، آمَنَّا بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ ايمان و اعتقاد داریم و تسلیم آنانیم ايمان داریم بر نهانشان و آشکارشان و وشاهددهم و غائبهم و حَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ، وَرَضْنَا بِهِمْ أَيْمَةً وَقَادَةَ حَاضِرِشَانِ وَغَائِبِشَانِ وَزنده‌شان و مرده‌شان و خوشنودیم به امامشان و سَادَةً، وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ، لَا نَتَّبِعِي بِهِمْ وَآقَائِشَانِ وَهَمَانَهَا مَا رَا در مابین خود و خدا از سایر خلق کافی هستند نجوئیم بجای ایشان یَدَلًا، وَلَا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيَجَّهُ، وَبَرَّئْنَا إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ بَدَلِي وَنَگیریم جز ایشان همدمی (یا معتمدی) و بیزاری جوئیم به درگاه خدا از هر که نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَالْآخِرِينَ، بَرِّا كُنْد در برابرشان جنگی از جن و انس از اولین و آخرین وَكَفَرْنَا بِالْحَبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالْأَوْثَانِ الْأَزْبَعَةَ وَأَشْيَاعِهِمْ وَكافر شدیم به جبت و طاغوت و بتهای چهارگانه و دنبال روندگان ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۳ وَأَتَّبَعِهِمْ وَكُلُّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، مِنْ أَوْلِ الدَّهْرِ وَپيروانشان و هر که دوستشان دارد از جن و انس از آغاز روزگار إِلَى آخِرِهِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نُسْهِدُكَ أَنَّا نَدِينُ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَأَلَّ تَا پايان آن خدایا تو را گواه می‌گیریم که ما متدین هستیم بدانچه متدین شد بدان محمد و آل مُحَمَّدٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا، وَدِينُنَا مَا دَانُوا مُحَمَّدٌ دَرُودِ خدَا بَرَاو و برایشان باد و گفتار ما همان است که آنها گفتند و دین ما همان است که آنها متدین بدان به، مَا قَالُوا بِهِ قُلْنَا، وَمَا دَانُوا بِهِ دَنَا، وَمَا أَنْكَرُوا أَنْكَرْنَا، وَمَنْ بَدَلْنَا هَر چَه رَا آنان گفتند ما هم گفتیم و هر چه رَا آنان متدین بدان شدند ما هم شدیم و هر چه رَا آنان انکار کردند ما هم انکار کردیم و هر که وَالُوا وَالَيْنَا، وَمَنْ عَادُوا عَادَيْنَا، وَمَنْ لَعَنُوا لَعْنَا، وَمَنْ تَبَرَّءُوا مِنْهُ رَا دُوست داشتند دوست داریم و هر که رَا دشمن دارند دشمن داریم و هر که رَا لعن کردند لعن کنیم و از هر که بیزاری جستند تَبَرَّأْنَا مِنْهُ، وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَيْهِ، آمَنَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضْنَا بيزاری جوئیم و بر هر که ترحم کردند ترحم کنیم ايمان آوردیم و تسلیم و خوشنود گشتیم وَاتَّبَعْنَا مَوَالِينَا، صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ. اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِيكَ وَلَا وَپيروی کردیم از سرورانمان درودهای خدا بر ایشان باد خدایا پس تو آن را برای ما تکمیل کن و از ما تَسَلِّبْنَا، وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا ثَابِتًا عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا، وَأَحِينَا سَلْبَ مَفْرَمًا وَآنرا پایگاهی ثابت در پیش ما قرار ده و پایگاه عاریت و موقتش قرار مده و زنده‌مان دار ما أَحْيَيْنَا عَلَيْهِ، وَآمِنَّا إِذَا آمَنَّا عَلَيْهِ، آلُ مُحَمَّدٍ أَيْمَانُنَا، فِيهِمْ نَأْتُمُّ بَرِ همان تا هرگاه که زنده‌مان داری و بمیرانمان بر آن هرگاه می‌رانند ايمان، آل محمد پیشوایان ما یابد به آنها اقتدا کنیم ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۴ وَإِيَّاهُمْ نُوَالِي، وَعَدُوَّهُمْ عَدُوُّ اللَّهِ نُعَادِي، فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي وَآنان را دوست داریم و دشمنشان را که دشمن خدا است دشمن داریم پس ما را در الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفْرَبِينَ، فَأَنَا بِذَلِكَ رَاضُونَ، يَا أَرْحَمَ دُنْيَا وَآخِرَتِ بَا ایشان قرار ده و از مقربان در گاهت گردان که براستی ما به همان خوشنودیم ای مهربانترین الرَّاحِمِينَ». مهربانان.» باز به سجده رود و صد مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ» و صد مرتبه «شُكْرًا لِلَّهِ» بگوید. و روایت شده که هر کس این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر نزد حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله حاضر شده باشد، و با آن حضرت بر ولایت بیعت کرده باشد، و بهتر آن است که این نماز را نزدیک زوال گذارد، که حضرت در آن ساعت امیرالمؤمنین علیه السلام را در غدیر خم به امامت و خلافت برای مردم نصب فرمود. پنجم: خواندن دعای ندبه. ششم: خواندن این دعا، که سید بن طاوس از شیخ مفید نقل کرده است: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ، وَعَلِيٍّ وَلِيِّكَ، وَالسَّانِ «خدایا از تو درخواست کنم به حق محمد پیامبرت و به حق علی ولی تو و بدان منزلت ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۵ وَالْقَدْرِ الَّذِي خَصَّصْتَهُمَا بِهِ دُونَ خَلْقِكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَرَبِّهِ» که بدان وسیله آن دو را از سایر مخلوق خود اختصاص دادی که درود

فرستی بر محمد و علی، و أَنْ تَبْدَأَ بِهِمَا فِي كُلِّ خَيْرٍ عَاجِلٍ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وِ عَلِيٍّ وِ از آنان شروع کنی در دادن هر خیری که فوری است خدایا درود فرست بر مُحَمَّدٍ وِ آلِ مُحَمَّدٍ، الْأَيْمَةَ الْقَادَةَ، وَالِدُعَاةَ السَّادَةَ، وَالنُّجُومَ مُحَمَّدٍ وِ آلِ مُحَمَّدٍ پیشوایان رهبر و خوانندگان بزرگ و سرور و ستارگان الزَّاهِرَةَ، وَالْأَعْلَامَ الْبَاهِرَةَ، وَسَاسَةَ الْعِبَادِ، وَأَرْكَانَ الْبِلَادِ، وَالنَّاقِصَةَ دَرِخْشَانَ وِ نشانه‌های فروزان و تدبیرکنندگان کار بندگان و پایه‌های جاهای آباد و ناقه الْمُرْسَلَةَ، وَالسَّفِينَةَ النَّاجِيَةَ الْجَارِيَةَ فِي اللَّجَجِ الْغَامِرَةِ. اللَّهُمَّ فرستاده شده و کشتی نجات که روان است در دریاهاى ژرف پر آب خدایا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وِ آلِ مُحَمَّدٍ، خُزَّانِ عِلْمِكَ، وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ، درود فرست بر محمد و آل محمد گنجینه‌های دانشت و پایه‌های محکم توحید تو و دَعَائِمِ دِينِكَ، وَمَعَادِنِ كَرَامَتِكَ، وَصِيْفُوْتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ، و ستونهای دین تو و معدنهای کرامتت و برگزیدگان از خلقت و خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، الْأَتْقِيَاءَ الْأَنْقِيَاءَ النَّجْبَاءَ الْأَبْرَارَ، وَالْبَابِ و بهترین آفریدگانت آن پرهیزکاران پاکیزه و برگزیدگان نیکوکار و درگاهی الْمُتَبَتَّلِي بِه النَّاسُ، مَنْ اتَاهُ نَجَا، وَمَنْ أَبَاهُ هُوَ اللَّهُمَّ صَلِّ که مورد ابتلاى مردم است هر که بدان درگاه آمد نجات یافت و هر که سرباز زد سقوط کرد خدایا درود ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۶ عَلَى مُحَمَّدٍ وِ آلِ مُحَمَّدٍ، أَهْلِي الذُّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتُ بِمَسْئَلَتِهِمْ، فرست بر محمد و آل محمد اهل ذکری که دستور فرمودی بپرسش مسائل از آنها وَذَوِي الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتُ بِمَوَدَّتِهِمْ، وَفَرَضْتُ حَقَّهُمْ، و خویشاوندانی که دستور فرمودی به دوست داشتشان و حقشان را واجب کردی وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ مَنْ اقْتَصَصَ آثَارَهُمْ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وِ بهشت را بازگشتگاه (و سرمنزل) کسی قرار دادی که آثارشان را پیروی کند خدایا درود فرست بر محمد و آل مُحَمَّدٍ، كَمَا أَمُرُوا بِطَاعَتِكَ، وَنَهَوْنَا عَنْ مَعْصِيَتِكَ، وَذَلُّوا و آل محمد چنانچه دستور پیروی تو را دادند و از نافرمانیت نهی کردند و بندگانت عِبَادَكَ عَلَى وَخِدَاتِيَّتِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُ لَكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ را به یگانگیت راهنمایی کردند خدایا من از تو می‌خواهم به حق محمد پیامبرت وَنَجِيكَ وَصِيْفُوْتِكَ وَأَمِينِكَ وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ، وَبِحَقِّ أَمِيرٍ وِ گرامی و برگزیده و امین تو و فرستاده‌ات بسوی خلق و به حق امیر الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْسُوبِ الدِّينِ، وَقَائِدِ الْعُرَى الْمُحْجَلِينَ، الْوَصِيِّ الْمُؤْمِنِ وِ پیشوای دین و رهبر سفیدرویان آن وصی الْوَفِيِّ، وَالصَّدِيقِ الْأَكْبَرِ، وَالْفَارُوقِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ، با وفا و صدیق اکبر و جداکننده بین حق و باطل وَالشَّاهِدِ لَكَ، وَالذَّالِّ عَلَيْكَ، وَالصَّادِقِ بِأَمْرِكَ، وَالْمُجَاهِدِ فِي وِ گواه تو و راهنمایی کننده بر تو و آشکار کننده دستورت و جهادکننده در ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۷ سَبِيلِكَ، لَمْ تَأْخُذْهُ فِيكَ لَوْمَةً لَائِمَةً، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وِ آلِ مُحَمَّدٍ وِ راحت آنکه نگیردش (و ناراحتش نکند) درباره تو ملامت ملامت کننده‌ای که درود فرستی بر محمد و آل مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ لَوْلِيكَ مُحَمَّدٍ وِ مرا قرار دهی در این روزی که بستی برای ولی خود الْعَهْدِ فِي أَغْنَاكِ خَلْقِكَ، وَأَكْمَلْتَ لَهُمُ الدِّينَ مِنَ الْعَارِفِينَ پیمان (امامت) را در گردن خلق خود و کامل گرداندی برای آنها دین را از عارفان بِحُرْمَتِهِ، وَالْمُقَرَّرِينَ بِفَضْلِهِ، مِنْ عَتَقَاتِكَ وَطَلَقَاتِكَ مِنَ النَّارِ، و لا- به حرمتش و اقرارکنندگان به فضل او از آزادشدگان و رهاشدگانت از آتش و تُشْمِتُ بِي حَاسِدِي النِّعَمِ. اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ عِيدَكَ الْأَكْبَرَ، شَاد مَكْنَ نَسَبِ بَه مِنْ حَسُودَانِم رَا دَر نَعْمَتِهَائِت خدایا چنانچه آنرا عید بزرگ خود قرار داده‌ای وَسَمَّيْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمُعْهُودِ، وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ وَنَامِيدِي أَنْرَا دَر آسْمَان رُوز عَهْدِ مَعْهُودِ و در زمین روز الْمِشَاقِ الْمَأْخُودِ وَالْجَمْعِ الْمَسْئُولِ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وِ آلِ پیمان گرفتن و انجمن بازخواست شده درود فرست بر محمد و آل مُحَمَّدٍ، وَأَقْرُرْ بِهِ عُيُونَنَا، وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا، وَلَا تُنْصِبْ لَنَا بَعِيدَ إِذْ مُحَمَّدٍ وِ روشن کن بوسیله‌اش دیدگان ما را و گردآور بدستش پراکندگی ما را و گمراهمان مکن پس از آنکه هِدَيْتَنَا، وَاجْعَلْنَا لِأَنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، هِدَايْتِمَان كَرْدِي و قرارمان ده از سپاسگزاران نعمتهایت ای مهربانترین مهربانان ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۸ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَفْنَا فَضْلَ هَذَا الْيَوْمِ، وَبَصَّرْنَا حُرْمَتَهُ، وَكَرَّمْنَا سِتَائِسَ خَاصِ خَدَائِسِ اسْتِ كِه شَنَاسَانِد بَه مَا فَضِيلَتِ اَيْن رُوز رَا و بِيْنَامَان كَرْد بَه حَرْمَتِ اَيْن رُوز و گرامیمان داشت بِهِ، وَشَرَّفْنَا بِمَعْرِفَتِهِ، وَهَدَانَا بِنُورِهِ، يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَا أَمِيرَ بَدَانِ وِ شَرَاْفْتِمَان دَاد بَه مَعْرِفْتِش و هِدَايْتِمَان كَرْد بَه نُورِش اِي رَسُولِ خَدَا اِي اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، عَلَيْنَا وَعَلَى عِتْرَتِكُمْ وَعَلَى مُجْبِيكُمَا مِنِّي أَفْضَلُ مُؤْمِنَانِ بَرِ شَمَا وِ بَرِ عْتَرَتِ شَمَا وِ بَرِ دُوسْتَانِ شَمَا بَهْتَرِينَ السَّلَامِ مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَبِكَمَا أَتَوَجَّهُ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ سَلَامٌ وِ دُرُودِ مِنْ بَادِ تَا بَرِپَاسْتِ شَبِ و



روز و بوسيله او رو كنم بسوی خدا پروردگار من و پروردگارتان فی نَجَاحِ طَلَبْتِي، وَقَضَاءِ حَوَائِجِي، وَتَيْبَةِ رِأْسِي أُمُورِي». در موفق شدن به مقصودم و برآورده شدن حاجاتم و آسان شدن كارهايم». هفتم: آنكه در دیدار با برادران مؤمن، این تهنیت را به يكديگر بگویند كه سپاس نعمت ولایت است: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ» «ستایش خاص خدایی است كه قرار داد ما را از تمسك جویان به ولایت امیر مؤمنان وَالْأَثَمَةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ». و سایر امامان عليهم السلام». و نیز بخواند: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۲۹ «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِهَذَا الْيَوْمِ، وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ» «ستایش خاص خدایی است كه گرامی داشت ما را به این روز و قرارمان داد از وفاكنندگان بَعْدِيهِ إِلَيْنَا وَمِيثَاقِهِ الَّذِي وَاتَّقْنَا بِهِ مِنْ وَايَتِهِ وَوَلَاةِ أَمْرِهِ، وَالْقَوْمَ بِهِ عَهْدِي كَمَا كَرِهَ وَبَدَأَ بِمِثَالِهِ» «ستایش خاص خدایی است كه گرامی داشت ما را به این روز و قرارمان نداد از منكران و تكذیب كنندگان روز جزا». هشتم آنكه صد مرتبه بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَتَمَامَ نِعْمَتِهِ بِوَلَايَةِ» «ستایش خاص خدایی است كه قرار داد كمال دین و تمام شدن نعمتش را به ولایت امیرالمؤمنین عَلِي بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ». امیر مؤمنان علی بن ابی طالب علیه السلام».

### اعمال روز مباحله

طبق يك سنت دیرین، گاه دو نفر یا دو گروه با هم در مسأله‌ای اختلاف نظر داشتند و هیچ يك به گفته دیگری قانع نمی‌شدند، باهم «مباحله» می‌کردند، و از خداوند می‌خواستند كه طرف باطل را با فرستادن عذابی هلاك كند و طرف حق ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳۰ پیروز شود. مسیحیان نجران، چون به رسالت پیامبر خدا صلی الله علیه و آله ایمان نداشتند، می‌خواستند كه با مباحله، حق آشكار شود. نصارای نجران در تاریخ مقرر و مكان معین با همه زیورها و آرایش‌ها و تشریفات حاضر شدند. رسول خدا صلی الله علیه و آله هم همراه با اهل بیت خاص خود برای مباحله حاضر شدند. رسول خدا پیش از آنكه خواست مباحله كند، عبا بر دوش مبارك گرفت و سپس امیرالمؤمنین و فاطمه و حسن و حسین عليهم السلام را داخل در زیر عبا نمود، و گفت: پروردگارا! هر پیغمبری را اهل بیته بوده است كه مخصوصترین خلق بوده‌اند، بار خداوند! اینها اهل بیت من می‌باشند، پس از ایشان برطرف كن شك و گناه را، و پاك كن ایشان را. پس جبرئیل نازل شد و آیه تطهیر را در شأن ایشان آورد. پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله آن چهار بزرگوار را بیرون برد از برای مباحله، چون نگاه نصاری بر ایشان افتاد و حَقَانِیَّتِ آن حضرت و آثار نزول عذاب را مشاهده كردند، جرأت مباحله نمودند، و درخواست مصالحه و قبول جزیه نمودند. در این روز نیز حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام در حال ركوع ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳۱ انگشتی خود را به سائل داد، و آیه إِنَّمَا وَثِقُكُمْ اللَّهُ ... در شأنش نازل شد، و بالجمله این روز، روز شریفی است، و در آن چند عمل وارد است: اول: غسل، دوم: روزه، سوم: دو ركعت نماز، مثل نماز روز عید غدیر كه از نظر وقت و کیفیت و ثواب و خواندن آیه الكرسی مثل نماز روز عید غدیر است. چهارم: خواندن دعای مباحله كه شبیه به دعای سحر ماه رمضان است، و شیخ و سید هر دو دعای روز مباحله را از حضرت صادق علیه السلام چنین نقل کرده‌اند: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُ لُحُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاءِ وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهَيْئِي. اللَّهُمَّ «خدایا از تو خواهم از درخشنده‌ترین مراتب درخشندگیت و همه مراتب آن درخشنده است خدایا إِنِّي أَسْأَلُ لُكَ بِبَهَائِكَ كَلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِّهِ از تو خواهم به تمام مراتب درخشندگیت خدایا از تو خواهم از باشوكت ترین مراتب جلال و كَلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٍ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كَلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي وَتَمَامِ مَرَاتِبِ جَلَالِ تَوْشُو كَتَمُنْدِ اسْتِ خَدَايَا از تو خواهم به همه مراتب جلال خدایا از أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٍ. اللَّهُمَّ إِنِّي تَوْ خَوَامِ از زیباترین مراتب جمال تو و همه مراتب جمالت زیباست خدایا از ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳۲ أَسْأَلُ لُكَ بِجَمَالِكَ كَلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ تَوْ خَوَامِ به همه مراتب جمالت خدایا تو را خوانم چنانچه دستورم دادی پس دعایم را به اجابت لی كَمَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ

رسان چنانچه وعده‌ام دادی خدایا از تو خواهم از بزرگترین مراتب عظمت و همه عَظَمَتِكَ عَظِيْمَةً. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي مَرَاتِبَ أَنْ بَرِّكَ است خدایا از تو خواهم به همه عظمت خدایا از تو أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَيْرٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَوَافِ أَنْ تَابِنْدَه است خدایا از تو خواهم بِنُورِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلُّ بِه تمام مراتب روشنیت خدایا از تو خواهم از وسیع‌ترین مراتب رحمت و همه رَحْمَتِكَ وَسِعَةً. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي رَحْمَتِ تُو وَسِيعِ است خدایا از تو خواهم به همه مراتب رحمت خدایا تُو أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ إِنِّي رَا مِي خَوَانِمِ هَمَجَانِكِه دَسْتُورِمِ دَادِي پَسِ اِجَابَتِ كُنِ دَعَايِمِ رَا چنانچه وعده فرمودی خدایا از أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تُو خَوَافِ مِنْ كَامَلْتِنِ مَرَاتِبِ كَمَالَتِ وَتَمَامِ مَرَاتِبِ أَنْ كَامِلِ است خدایا از تُو خَوَافِ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتْمَمِهَا وَكُلُّ بِه تمام مراتب کمالت خدایا از تُو خَوَافِ از تمامترین کلمات و سخنان و تمام ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳۳ كَلِمَاتِكَ تَامَةً. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي كَلِمَاتِ تَامِ وَتَمَامِ است خدایا از تُو خَوَافِ بِه کلمات همگی خدایا از أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي تُو خَوَافِ بِه بزرگترین نامهایت و همه نامهایت بزرگ است خدایا از تُو أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ خَوَافِ بِه نَامَهَايْتِ هَمَكِي خَدَايَا مِنْ تُو رَا مِي خَوَانِمِ چنانچه به مِنْ دَسْتُورِ دَادِي پَسِ بِه اِجَابَتِ رَسَانِ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلُّ دَعَايِمِ رَا چنانچه وعده‌ام فرمودی خدایا از تُو خَوَافِ بِه عزیزترین مراتب عزت و همه عِزَّتِكَ عَزِيْزَةً. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَرَاتِبِ تُو عَزِيْزِ اسْتِ خَدَايَا مِنْ تُو خَوَافِ بِه همه مراتب عزت خدایا از تُو خَوَافِ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِه گذرترین اراده و خواست و همه مراتب اراده تُو گذراست خدایا از تُو خَوَافِ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَيْطَلَّتْ بِهَا بِه تمام مراتب اراده و خواست خدایا از تُو خَوَافِ بَدَانِ قُدْرَتِ كِه بُوَسِيْلِهِ أَنْ عَلِي كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَيْطِلَةٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِ هَمِه چيزِ بَرْتَرِي گِرْفَتِي گرچه تمام مراتب قدرت برتری گیرنده است خدایا از تُو خَوَافِ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا بِه تمام مراتب قدرت خدایا مِنْ تُو رَا خَوَانِمِ چنانچه دستورم دادی تُو هَمِ اِجَابَتِمِ كُنِ چنانچه ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳۴ وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِعٌ، وَعَدِه فرمودی خدایا از تُو خَوَافِ مِنْ نَافِذْتِنِ مَرَاتِبِ دَانِشْتِ بَا اَيْنِ كِه تمام مراتب دانشت نافذ است اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ خَدَايَا مِنْ تُو خَوَافِ بِه مراتب دانشت همگی خدایا از تُو خَوَافِ از پَسَنَدِيْدَه تَرِيْنِ بِأَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ كِفْتَارِ وَتَمَامِ كِفْتَارِ تُو پَسَنَدِيْدَه اسْتِ خَدَايَا مِنْ تُو خَوَافِ بِه همه گفتارت خدایا مِنْ تُو خَوَافِ بِه اِنْتِ اِسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّهَا إِلَيْكَ حَبِيْبَةٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي مِنْ تُو خَوَافِ بِه مَحْبُوْبَتَرِيْنِ چيزِي كِه از تُو دَرخَوَاسْتِ شَدِه وَ هَمِه اِنْتِهَا پِيْشِ تُو مَحْبُوْبِ اسْتِ خَدَايَا مِنْ تُو خَوَافِ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ تُو خَوَافِ بِه تمام آنچه از تُو دَرخَوَاسْتِ شَدِه خَدَايَا مِنْ تُو رَا خَوَانِمِ چنانچه دستورم دادی پَسِ اِجَابَتِمِ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلُّ كُنِ چنانچه وعده‌ام فرمودی خدایا از تُو خَوَافِ بِه شریفترین مراتب شرف و تمامی شَرَفِكَ شَرِيْفٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي مَرَاتِبِ شَرَفِ تُو شَرِيْفِ اسْتِ خَدَايَا مِنْ تُو خَوَافِ بِه مراتب شرف همگی خدایا از تُو أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي خَوَافِ بِه حَقِ بَادَوَامَتَرِيْنِ مَرَاتِبِ سُلْطَنَتِ وَ تَمَامِ مَرَاتِبِ أَنْ دَائِمِي اسْتِ خَدَايَا مِنْ تُو خَوَافِ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلُّ تُو خَوَافِ بِه مراتب سلطنت همگی خدایا از تُو خَوَافِ بِه گرانمایه‌ترین مراتب فرمانروایت و تمام ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳۵ مُلْكِكَ فَافْخَرٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ مَرَاتِبِ فَرْمَانِ رُوَايَتِ گِرَانْمَايَه اسْتِ خَدَايَا مِنْ تُو خَوَافِ بِه تمام مراتب فرمانروایت خدایا مِنْ تُو رَا خَوَانِمِ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ چنانچه دستورم دادی پَسِ اِجَابَتِمِ كُنِ چنانچه وعده‌ام فرمودی خدایا از تُو خَوَافِ بِه علائِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلُّ عَلَائِكَ عَالٍ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَلَائِكَ كُلِّهِ، وَالْأَتَرِيْنِ مَرَاتِبِ

بلندیت و تمام مراتب بلندی تو والا- است خدایا از تو خواهم به والا-ترین مراتب بلندیت همگی اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَعْجَبِهَا وَكُلِّ آيَاتِكَ عَجِيْبَةً. اللَّهُمَّ خدایا از تو خواهم به شگفت‌ترین آیات و نشانه‌هایت و همه آیات تو شگفت است خدایا إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ از تو خواهم به آیات همگی خدایا از تو خواهم به قدیم‌ترین نعمت و كُلِّ مَنِّكَ قَدِيمٍ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ وَهَمَّ نِعْمَتِهَا قَدِيمٍ است خدایا از تو خواهم به همه اقسام نعمت خدایا من تو را خوانم کَمَا أَمْرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا چنانچه دستورم دادی پس اجابت کن دعایم را چنانچه وعده فرمودی خدایا من از تو خواهم به آنچه أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّوْنِ وَالْجَبْرُوتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ تُوَدَّرُ آتِي از مقامات و قدرت و عظمت خدایا از تو خواهم به حق هر مقام و كُلِّ جَبْرُوتٍ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ، یا و هر قدرت و عظمتی که داری خدایا من از تو خواهم بدانچه اجابت کنی بدان هنگامی که تورا خوانم ای ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳۶ اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْأَلُكَ بِبَهَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا خدایا که معبودی جز تو نیست از تو خواهم به درخشندگی کلمه «لااله الا-انت» ای که نیست معبودی جز أَنْتَ، أَسْأَلُكَ بِجَلَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْأَلُكَ بِبَلَاءِ تُوَدَّرُ از تو خواهم به جلال و شوکت کلمه «لا-اله الا-انت» ای که معبودی جز تو نیست از تو خواهم به إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمْرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا كَلِمَةُ «لااله الاانت» خدایا تورا خوانم چنانچه دستورم دادی پس اجابت کن دعایم را چنانچه وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْمِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامًّا، وَعَدَمَ فرمودی خدایا از تو خواهم از عمومی‌ترین اقسام روزیت و تمام اقسام روزی تو عمومی است اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ خدایا از تو خواهم به تمام اقسام روزی تو خدایا از تو خواهم از گواراترین عطایای بَاهِنِيهِ وَكُلِّ عَطَائِكَ هَنِئِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ تو و تمام عطاهاست گوارا است خدایا از تو خواهم به تمام عطایات خدایا إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَبِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلٍ. اللَّهُمَّ إِنِّي از تو خواهم به فوری‌ترین خیر و نیکی و تمام نیکیهای تو فوری است خدایا از تو أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ خَوَافِمْ بِتَمَامِ نِيكِيهَايَتِ خدایا از تو خواهم به فزون‌ترین فضل تو و همه فَضْلِكَ فَاضِلٍ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي فَضْلٌ تُوَفَّرُونَ است خدایا از تو خواهم به فضل تو همگی خدایا تورا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳۷ أَدْعُوكَ كَمَا أَمْرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ خَوَافِمْ چنانچه دستورم دادی پس اجابت کن چنانچه وعده فرمودی خدایا درود فرست بر مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِدِيقِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و برانگیز مرا با داشتن ایمان به خودت و تصدیق بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامِ، وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، به رسالت- که درود بر او و آلش باد- و ولایت علی بن ابی طالب وَالتَّبَرُّؤِ مِنْ عَدُوِّهِ، وَالْإِيْتِمَامِ بِالْأَنْبِيَاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمْ وَبِزَارِيهِمْ وَالتَّصَدِيقِ بِدِيقِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ زيرا که من خوشنودم بدین ای پروردگار من خدایا درود فرست بر محمد عَدُوِّكَ وَرَسُولِكَ فِي الْأَوْلِيَيْنِ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ فِي الْأَخْرِيْنَ، بنده و رسالت در زمره اولین و درود فرست بر محمد در زمره آخرین وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ فِي وَدُرود فرست بر محمد در عالم بالا و درود فرست بر محمد در الْمُرْسَلِينَ. اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرْفَ وَالْفَضْلَ زَمْرَةَ مَرْسَلِينَ خدایا عطا کن به محمد مقام وسیله و شرف و فضیلت وَالدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَقْتَعْنِي وَدرجه بزرگ را خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و قانع کن مرا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۳۸ بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيْمَا أَعْطَيْتَنِي، وَاحْفَظْنِي فِي عَيْتِي وَفِي بَدَانِيهِ رُوزِيْمِ كَرْدِهِ وَبِرَكْتِهِ به من در آنچه به من داده‌ای و نگهداری کن مرا در غیبتم و كُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِي. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَابْعَثْنِي هَرَّ غَائِبِي كَمَا مَرْبُوطٌ به من است خدایا درود فرست بر محمد و آل محمد و برانگیز مرا عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ بِرِإِيمَانِ به خودت و تصدیق به رسولت خدایا درود فرست بر محمد و آل مُحَمَّدٍ، وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرِيْنَ خَوَافِمْ رَا كَمَا خَوَافِمْ تُو و بهشت باشد و پناه برم به تُو مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

وَأَلِ مِنْ بَدْتَرِينَ بَدَاهَا كَيْ خَشْمِ تُو وَ آتَشِ دُوزَخِ بَاشِدْ خُدَايَا دُرُودِ فَرَسْتِ بَرِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اَحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ، وَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ، وَ مِنْ كُلِّ مِحْرَةٍ، وَ مِنْ كُلِّ مَحْفَظْتِ كُنْ مَرَا مِنْ هَرِ پِيشِ آمَدِ نَاگُوارِ وَ از هَرِ گُرفَتاری وَ از هَرِ عُقُوبَةٍ، وَ مِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ، وَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ، وَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ، وَ مِنْ كُلِّ شَكْنَجِهِ وَ از هَرِ فِتْنَه وَ از هَرِ بَلَاءِ وَ از هَرِ بَدِي وَ از هَرِ مَكْرُوهٍ، وَ مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ، وَ مِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ نَارِاحَتِي وَ از هَرِ مَصِيبَتِ وَ از هَرِ آفَتِي كِه نازل شُدِه يَا بَعْدِ از اَيْنِ از آسْمَانِ إِلَى الْأَرْضِ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ، وَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، بَزِمِينِ نازل شُودِ دَرِ اَيْنِ سَاعَتِ وَ دَرِ اَيْنِ شَبِ وَ دَرِ اَيْنِ رُوزِ ادعِيه وَ زِيَارَتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۲۳۹ وَ فِي هَذَا الشَّهْرِ، وَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ وَ دَرِ اَيْنِ مَاهِ وَ دَرِ اَيْنِ سَالِ خُدَايَا دُرُودِ فَرَسْتِ بَرِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اَقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُورٍ، وَ مِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ، وَ مِنْ كُلِّ مُحَمَّدٍ وَ نَصِييمِ كُنْ از هَرِ شَادِي وَ از هَرِ خُوشحَالِي وَ از هَرِ اِسْتِيقَامَةٍ، وَ مِنْ كُلِّ فَرْجٍ، وَ مِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ، وَ مِنْ كُلِّ سِلَامَةٍ، وَ مِنْ پَايدَارِي وَ از هَرِ گُشَايشِي وَ از هَرِ تَنْدَرَسْتِي وَ از هَرِ سِلَامَتِي وَ از كُلِّ كَرَامَةٍ، وَ مِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ، وَ مِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ، هَرِ كَرَامَتِ وَ از هَرِ رُوزِي فَرَاخِ حَلَالِ پَاكِي وَ از هَرِ نِعْمَتِي وَ مِنْ كُلِّ سَعَةِ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، فِي هَذِهِ وَ از هَرِ وَسْعَتِي كِه نازل شُدِه يَا بَعْدِ از اَيْنِ نازل شُودِ از آسْمَانِ بَه زَمِينِ دَرِ اَيْنِ السَّاعَةِ، وَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَ فِي هَذَا الشَّهْرِ، وَ فِي سَاعَتِ وَ دَرِ اَيْنِ شَبِ وَ دَرِ اَيْنِ رُوزِ وَ دَرِ اَيْنِ مَاهِ وَ دَرِ هَذِهِ السَّنَةِ. اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أُخْلِقَتْ وَ جَهِي عِنْدَكَ، اَيْنِ سَالِ خُدَايَا اِكْرِ چنانچِه گناهانم شَرْمَنده كَرده است چهره‌ام را پِيشِ تُو وَ حَالَتْ بَيْنِي وَ بَيْنِكَ، وَ عَظِيزَتْ حَالِي عِنْدَكَ، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَ حَالِ شَدِ مِيانِ مَنِ وَ تُو وَ حَالِمِ را پِيشِ تُو تَغْيِيرِ دَادِه پَسِ از تُو خُواهم بَه حَقِ نُورِ وَ جَهِيكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ، وَ بُوْجِهِ مُحَمَّدٍ حَيْبِيكَ الْمُضِيْطَفِي وَ بُوْجِهِ ذَاتِ كِه خَامُوشِ نَشُودِ وَ بَه آبرُويِ مُحَمَّدِ مَصْطَفِي حَيْبِ تُو وَ بَه آبرُويِ ادعِيه وَ زِيَارَتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۲۴۰ وَ لِيْكَ عَلِي الْمُرْتَضَى وَ بِحَقِّ أَوْلِيائِكَ الَّذِينَ اِنْتَجَبْتَهُمْ، أَنْ ولى تُو عَلِي مَرْتَضَى وَ بَه حَقِ اَوْلِيائَتِ كِه بَرِ گَزِيْدِي اَنها را كِه تُصَلِّمَنِي عَلِي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعْفِرَ لِي ما مَضَى مِنْ دُرُودِ فَرَسْتِي بَرِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بِيامِرِي بَرِ اِيمِ گُذِشْتَه‌هاى از ذُنُوبِي، وَأَنْ تُعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ گناهانم را وَ نِگَاهم دَارِي دَرِ آيندِه عَمْرَمِ وَ پِناهِ مِي بَرَمِ بَه تُو خُدَايَا از اَيْنَكِه اَعُوذَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعْصِيَةٍ بِكَ أَيْدِئاً ما أَبْقَيْتَنِي، حَتَّى تَتَوَفَّانِي وَأَنَا باز گُردَمِ بَه يَكِي از گناهان وَ نافرمانِيهاى هَرِ گَزِ تا زنده‌ام (يعنِي) تا اَنگاهِ كِه مَرَا بِميرانِي وَ مِنْ لَمَكِّ مُطِيعٍ وَأَنْتَ عِنِي راضٍ، وَأَنْ تُخْتِمَ لِي عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ، فَرْمَانِبَردارِ تُو باشم وَ تُو از مَنِ خُوشنُودِ باشِي وَ بَه اِنجامِ رِسانِي عَمَلِ مَرَا بَه نِيكُوتَرينِ اَن وَ تَجْعَلِ لِي ثُوابَهُ الْجَنَّةِ، وَأَنْ تُفْعَلَ لِي بِى ما أَنْتَ أَهْلُهُ، يَا أَهْلَ وَ پاداشِ اَنرا بَرِ اِيمِ بَهشتِ مَقْرَرِ دَارِي وَ اِنجامِ دِهِي دَرِ بارِه مَنِ اَنچِه را تُو شايِستِه اَنِي اِي اهلِ التَّقْوَى وَ يَا أَهْلَ الْمُغْفِرَةِ، صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، تَقْوَى وَ اِي شايِستِه اَمْرَشِ دُرُودِ فَرَسْتِ بَرِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَزْحَمِنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. وَ رَحْمِ كُنْ بَه مَنِ بَه رَحْمَتِ خُويشِ اِي مَهْرَباتَرينِ مَهْرَبانان. ادعِيه وَ زِيَارَتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۲۴۱

## فصل دوم: اعمال مدینه منوره

### فضيلت زيارت پيامبر، فاطمه زهرا و ائمه بقيع عليهم السلام

#### و فاطمه زهرا و ائمه بقيع عليهم السلام

مستحب مؤكّد است برای مردم، خصوصاً حجاج، مُشَرَّف شدن به زیارت روضه مُطَهَّره و آستانه منوره فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله، و ترک زیارت آن حضرت باعث جفا در حق او می‌شود. و شیخ شهید فرموده: اگر مردم ترک زیارت آن حضرت کنند، بر امام است که ایشان را مجبور کند به رفتن زیارت آن حضرت، زیرا که ترک زیارت آن حضرت موجب جفا در حق پیامبر صلی الله علیه و آله است. شیخ صدوق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: هرگاه کسی از شما حج کند، باید حجش را ختم کند به زیارت ما، زیرا که این از تمامی حج است. و نیز روایت کرده از حضرت

امیرالمؤمنین علیه السلام که فرمود: تمام کنید حجّ خود را به ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۴۴ زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله که ترک زیارت آن حضرت بعد از حجّ جفا و خلاف ادب است، و شما را امر به این کرده‌اند، و بروید به زیارت قبوری که حق تعالی لازم گردانیده است بر شما حقّ آنها و زیارت آنها را، و روزی از حق تعالی طلب کنید نزد آن قبرها، و نیز از ابو الصّیلت هَرَوی روایت کرده که گفت: به خدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کردم که نظر شما درباره این حدیث که مؤمنین از منازل خویش در بهشت، زیارت می‌کنند پروردگارش را چیست؟ حضرت در جواب او فرمودند: ای ابا الصّیلت! حق تعالی پیغمبرش حضرت محمّد صلی الله علیه و آله را بر جمیع خلقش - از پیغمبران و فرشتگان - برتری بخشیده و اطاعت او را اطاعت خود، و بیعت با او را بیعت با خود، و زیارت او را زیارت خودش شمرده است، چنانچه در سوره نساء آیه ۸۰ فرمود: مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، و در سوره فتح، آیه ۴۸ فرموده: إِنَّ الدِّينَ يُبَايِعُكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ. حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده: «هر کس مرا زیارت کند در حال حیات یا بعد از فوت من چنان است که حق تعالی را ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۴۵ زیارت کرده باشد...». و حمیری در «قرب الاسناد» از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده: هر کس مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از فوت من شفیع او گردم در روز قیامت. و در حدیثی است که حضرت صادق علیه السلام روز عیدی رفت به زیارت رسول الله صلی الله علیه و آله و بر آن حضرت سلام کرد، و فرمود: ما به سبب زیارت و سلام بر رسول خدا صلی الله علیه و آله بر اهل همه شهرها مکه و غیر مکه، فضیلت داریم. و مرحوم شیخ طوسی در تهذیب از یزید بن عبدالملک روایت کرده، و او از پدرش، از جدّش، که گفت: به خدمت حضرت فاطمه علیها السلام مشرف شدم، آن حضرت بر من سلام کرد، سپس از من پرسید که برای چه آمده‌ای؟ عرض کردم: برای طلب برکت و ثواب. فرمود: خبر داد مرا پدرم، و اینک حاضر است که هر کس بر او و بر من سه روز سلام کند، حق تعالی بهشت را از برای او واجب گرداند، گفتم: در حال حیانتان؟ فرمود: بلی، و هم چنین بعد از موت ما. علامه مجلسی فرموده که در حدیث معتبر از عبدالله بن عباس منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود: هر کس ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۴۶ امام حسن علیه السلام را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت گردد و نلغزد در روزی که قدم‌ها بر آن بلغزد. و در «مقنعه» از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: هر کس مرا زیارت کند گناهانش آمرزیده شود و فقیر و پریشان نمیرد. ابن قولویه در کامل الزیارات حدیث طولانی از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و از جمله فرازهای آن این است که: مردی به خدمت حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد، و عرض کرد: آیا باید زیارت کرد پدرت را؟ فرمود: بلی. عرض کرد: پاداش آن چیست؟ فرمود: اگر با اعتقاد و متابعت از امامت او باشد پاداش آن بهشت است. عرض کرد: کسی که اعراض کند از زیارت او چه خواهد داشت؟ فرمود: حسرت خواهد داشت در یوم الحسرة که روز قیامت است ... و احادیث در این باب بسیار است.

## آداب زیارت

زیارت، دیدار با روحهای پاک و الگوهای کمال و آینه‌های حق‌نماست. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۴۷ زائر، خود را در برابر وجودهای والا- و پیشوایان معصومی دیده، با اعتراف به نقص خود و کمال آن اولیای الهی، به فضایل آنان اشاره می‌کند، و دروهای خود را نثارشان می‌نماید، و پیوند خویش را با آنان و با راه و تعالیم و فرهنگشان ابراز می‌دارد. از این رو، نخستین شرط زیارت، «ادب» است، و ادب هم در سایه معرفت و محبت پدید می‌آید. خود را در محضر رسول الله صلی الله علیه و آله دیدن، و در برابر قبور پاک امامان ایستادن، هم آداب ظاهری دارد، هم آداب باطنی. آنچه در منابع روایی مانند «بحار الأنوار» و نوشته‌های علما درباره آداب زیارت آمده، بسیار است، و در این جا برخی از آن آداب را نقل می‌کنیم: ۱- قبل از ورود به زیارتگاه، غسل کردن و باطهارت بودن و خواندن این دعا هنگام غسل زیارت مستحب است: «بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نُورًا وَطَهْرًا وَجِزْأً «به نام خدا، و

به یاری خدا، خداوند! این غسل را نور، پاکیزگی، حرز و شفاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسَقَمٍ وَأَفْهٍ وَعَاهِيَةٍ. اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي، و شفای از هر درد، بیماری، آفت برایم قرار ده خداوند! با آن قلبم را پاک ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۴۸ وَأَشْرَحْ بِهِ صَدْرِي، وَسَهِّلْ لِي بِهِ أَمْرِي». سینه‌ام را گشاده و کارم را آسان فرما. ۲- لباس های پاکیزه پوشیدن و عطر و بوی خوش استعمال کردن. ۳- هنگام رفتن به زیارت، قدم‌های کوتاه برداشتن، با آرامش و وقار راه رفتن، با خضوع و خشوع آمدن، سر به زیر انداختن و به این طرف و آن طرف و بالا نگاه نکردن، و ترک کلمات بیهوده و مخاصمه و مجادله نمودن در راه، تا رسیدن به حرم. ۴- هنگام رفتن به حرم و زیارت، زبان به تسبیح و حمد خدا گشودن، و صلوات بر محمد و آل او فرستادن، و دهان را با یاد خدا و نام اهل بیت معطر ساختن. ۵- بر درگاه حرم ایستادن، و دعا خواندن، و اجازه ورود خواستن، و سعی در تحصیل رقت قلب و خشوع دل نمودن، و مقام و عظمت صاحب قبر را تصور نمودن، و این که او ما را می‌بیند، سخن ما را می‌شنود، و سلام ما را پاسخ می‌دهد. هرگاه رقت قلب حاصل شد و آمادگی روحی پدید آمد، در این حال وارد شود، و زیارت نماید. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۴۹ ۶- در وقت داخل شدن، پای راست را مقدم داشتن، و هنگام خروج از حرم پای چپ را، آن گونه که در ورود و خروج مسجد مستحب است. ۷- در برابر ضریح ایستادن و زیارت نامه‌هایی را که از ائمه علیهم السلام رسیده، خواندن. ۸- در زیارت قبر معصومین علیهم السلام رو به قبر منور آنها ایستادن، و پس از فراغت از زیارت، با تضرع دعا کردن، و از خداوند حاجت خواستن، سپس به طرف بالای سر رفتن، و رو به قبله دعا کردن، و زیارت خواندن. ۹- صاحب قبر را برای بر آمدن حاجت و رفع نیاز نزد خداوند شفیع قرار دادن. ۱۰- ایستادن هنگام خواندن زیارت، اگر عذری و وضعی ندارد. ۱۱- هنگام مشاهده قبر مطهر و پیش از خواندن زیارت، (آرام) اللَّهُ أَكْبَرُ بگوید. ۱۲- خواندن دو رکعت نماز زیارت در حرم مطهر، و اگر زیارت ائمه است، بالای سر بهتر است. و پس از نماز، دعاهای منقول را خواندن، و حاجت طلبیدن، و تلاوت قرآن ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۰ با آرامش و ترتیل و طمأنینه، و هدیه کردن ثواب آن به روح مقدس آن معصوم. ۱۳- پرهیز از سخنان ناشایست، و کلمات لغو و بیهوده، و جدال‌های بی‌مورد در حرم‌ها و زیارتگاه‌ها. ۱۴- صدای خود را در نماز و زیارت خیلی بلند نکردن، که مزاحم زیارت دیگران نشود. ۱۵- وداع کردن با پیامبر صلی الله علیه و آله و امام علیه السلام، هنگام بیرون آمدن از شهر (زیارت وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله و ائمه در همین کتاب آمده است). ۱۶- پس از زیارت، تعجیل در بیرون آمدن، تا هم شدت شوق برای رجوع به زیارت بیشتر شود و هم نوبت و فرصت برای دیگران باشد، و پرهیز از اختلاط با زنان در مشاهده مشرفه، و رعایت حرمت و دوری از هر نوع خطا و گناه. هم چنین در صورت ازدحام و کثرت زوآر، رعایت حال آنان را کردن، و مکان و فرصت زیارت به آنان دادن. ۱۷- حضور قلب داشتن در تمام مراحل زیارت، و نیز توبه و استغفار و صدقه به نیازمندان و انفاق به مستحقان. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۱ ۱۸- هنگام زیارت، باید زمینه‌ای برای کمال روحی و رشد معنوی و تصفیه قلب انسان فراهم شود، تا زائر را در اخلاق و زندگی و عفاف و تقوا به اولیاء الله نزدیک سازد، و وسیله‌ای برای توبه، تطهیر، و تزکیه باطنی وی گردد. این جز با توفیق الهی و جز با داشتن «معرفت» و «محبت» نسبت به این بزرگواران، فراهم نمی‌شود. اساس ارزش زیارت هم به معرفت است، و درباره زیارت ائمه و معصومین علیهم السلام تعبیر «عَارِفًا بِحَقِّهِ» اشاره به همین نکته است، و گرنه، زیارت بی‌معرفت، آن ثواب و کمال مطلوب را ندارد.

### زیارت اول حضرت رسول صلی الله علیه و آله

هرگاه به مدینه الرسول وارد شدی، پس از غسل زیارت اذن دخول بخوان: «اللَّهُمَّ اِنِّي قَدْ وَقَفْتُ عَلَى بَابٍ مِنْ ابْوَابِ بُيُوتِ نَبِيِّكَ «خدایا من ایستاده‌ام بر در خانه‌ای از درهای خانه‌های پیامبرت ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۲ صِلْ لَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَقَدْ مَنَعَتِ النَّاسَ أَنْ يَدْخُلُوا إِلَّا بِإِذْنِهِ، که دروهای تو بر او و آلش باد و چنان است که تو قدغن فرموده‌ای که مردم داخل آن گردند جز به اذن او، و قُلْتُ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُفْرغُوا إِلَيْكُمْ مِنْ دَارِهِمْ وَأَنْ يَخْرُجُوا إِلَيْكُمْ وَأَنْ يَسْأَلُواكُمْ فَمَا لَكُمْ أَنْ تُجِيبُوا لَهُمْ نَحْوَ مَا سَأَلُواكُمْ مِنْ شَيْءٍ مِنْ دَارِهِمْ أَوْ لِيَسْأَلُواكُمْ مِنْ دَارِهِمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ»

جز اینکه يُؤذَنَ لَكُمْ»، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقِدُ حُرْمَةَ صَاحِبِ هَذَا الْمَشْهَدِ بِه شَمَا اذْنِ دَهْنِد. خدایا من معتقدم به احترام صاحب این زیارتگاه الشَّرِيفِ فِي عَيْتِهِ، كَمَا أَعْتَقِدُهَا فِي حَضْرَتِهِ، وَاعْلَمُ أَنَّ رَسُولَكَ شَرِيفٌ فِي زَمَانِ غَيْبَتٍ وَ پنهانیش، چنانچه این عقیده را در زمان حضورش دارم و می دانم که وَخُلَفَاءُكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَحْيَاءٌ عِنْدَكَ يُزْرَقُونَ، يَرُونَ مَقَامِي رَسُولٍ تُو وَ جانشینانش علیهم السلام زنده اند و در نزد تو روزی می خورند و هم اکنون جای مرا می بینند وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي وَيَرُدُّونَ سِلَامِي، وَأَنْتَ حَجَبْتَ عَنِّي سَمْعِي وَ سختم را می شنوند و سلام مرا جواب دهند. ولی تو جلو گرفته‌ای از گوش من شنیدن سخنان را، و باز کلامهم، وَفَتَحْتَ بَابَ فَهْمِي بِلَيْدِ مُنَاجَاتِهِمْ، وَإِنِّي أَسْتَأْذِنُكَ كَرْدَه‌ای دریچه فهمم را به مناجات لذیذ ایشان، و من اکنون ای پروردگرم، اولاً از تو اذن می طلبم يَا رَبِّ أَوْلَمَا، وَأَسْتَأْذِنُ رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثَانِيًا ... و ثانیاً از رسول تو صلی الله علیه و آله اذن می گیرم ... ءَاذْخُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، ءَاذْخُلُ يَا حُجْبَةَ اللَّهِ، ءَاذْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ أَيَا دَاخِلِ شَوْمِ أَي رَسُولِ خدَا، أَيَا دَاخِلِ شَوْمِ أَي حِجْتِ خدَا، أَيَا دَاخِلِ شَوْمِ أَي فَرَشْتِگَانِ ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۳ اللَّهُ الْمُقَرَّبِينَ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ، فَأَذْنُ لِي يَا مَوْلَايَ مَقْرَبِ خدَا، که در این زیارتگاه اقامت دارید، پس اذنی من مولاي من فِي الدُّخُولِ أَفْضَلُ مَا اذْنَتْ لِأَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ، فَانْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا لِأَيِّ دَاخِلِ شَدْنِ، بَهْتَرِينَ اذْنِي رَا كِه بَه يَكِي از دوستانت می دهی، که اگر من شایسته آن لِدَلِيكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ لِدَلِيكَ»، نیستم، حتماً تو شایسته آنی.» پس داخل شو، و بگو: «بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَلَى مَلَّةٍ «به نام خدا، و به یاد خدا، و در راه خدا، و بر شریعت و آیین رسول الله صلی الله علیه و آله وَآلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي رَسُولِ خدَا- درود خدا بر او و آلش باد- خدایا! بیامرز مرا وَارْحَمْنِي، وَتُبَّ عَلَيَّ، أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ». و به من رحم کن و توبه ام را بپذیر، که به راستی توئی توبه پذیر مهربان.» از در جبرئیل داخل شو، و مقدم دار پای راست را، و صد مرتبه اللَّهُ أَكْبَرُ بگو. آنگاه دو رکعت نماز تحیت مسجد بگزار، آنگاه نزد قبر مطهر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله بایست و بگو: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۴ «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ، «سلام بر تو ای رسول خدا سلام بر تو ای پیغمبر خدا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ سَلَامٍ بِرِ تُو ای محمد فرزند عبدالله، سلام بر تو ای خاتم النبیین، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسَالَةَ، وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ، وَآتَيْتَ بِرِيسَالَتِ الْغَاوِي دَهْمِ كِه تُو رِسَالَتِ رَا رِسَانْدِي وَ نَمَازِ رَا بِرِپَا دَاشْتِي وَ الزَّكَاةَ، وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَعَبَدْتَ اللَّهَ زَكَاتِ دَادِي وَ امر کردی به معروف و نهی کردی از کار بد و عبادت کردی خدا را مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ، فَصَلِّمَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلَى رُوِي اِخْلَاصِ تَا مَرْگِ بَه سِرَاغْتِ آمَدِ. پس درودهای خدا و رحمتش بر تو و بر أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ». خاندان طاهر و پاکیزه ات.» سپس رو به قبله در کنار ستونی که در سمت راست مرقد مطهر است بایست، در حالی که قبر مطهر در سمت چپ تو و منبر در سمت راست تو باشد که در این حال در بالا سِرِ رسول خدا صلی الله علیه و آله قرار گرفته‌ای و بگو: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ «گواهی دهم که معبودی نیست جز خدای یگانه‌ای که شریک ندارد و گواهی دهم که ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۵ مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنَّكَ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ بِنْدَه وَ رَسُولِ او اسْت وَ گواهی دهم که تویی رسول خدا و همانا تویی مُحَمَّدُ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَتِ رَبِّكَ، وَنَصَيْحَتَ فَرَزَنْدِ عَبْدِ اللَّهِ وَ گواهی دهم که رسالت پروردگارت را رساندی و خیرخواهی کردی لِأُمَّتِكَ، وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ لِبرای امتت و در راه خدا جهاد کردی و خدا را پرستش کردی تا مرگت فرا رسید الْيَقِينُ بِالْحُكْمِيَّةِ وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ، وَأَدَيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ، بِه وسيله حکمت و پند نیک و آنچه را از حق به عهده داشتی ادا کردی وَأَنَّكَ قَدْ رُوْفَتْ بِالْمُؤْمِنِينَ، وَغَلْظَتْ عَلَى الْكَافِرِينَ، فَلَبَّغَ اللَّهُ وَ براستی تو نسبت به مؤمنان مهربان و نسبت به کافران سخت گیر بودی خدایت به بِبِكَ أَفْضَلُ شَرَفِ مَحَلِ الْمُكْرَمِينَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَدَنَا بِهْتَرِينَ شَرَاغْتِ جَايْگَاهِ گرامیان برساند، ستایش خدایی را اسْت كِه مَا رَا بِه وسيله بِكَ مِنَ الشَّرِكِ وَالضَّلَالَةِ. اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ تُو از شرک و گمراهی نجات بخشید. خدایا! پس درودهای خود و درودهای مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَاءِكَ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، فرشتگان مقربت و پیامبران مرسلت و بندگان شایسته ات و أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، وَ مَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ مِنْ وَ ساکنان آسمانها و

زمینها و هرکه را برای تو ای پروردگار جهانیان تسبیح گویند از ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۶ **الْأُولَیْنِ وَالْآخِرِیْنَ، عَلِی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَنَبِیِّکَ** اولین و آخرین همه را یکجا قرار ده، برای محمد بنده و رسولت و پیامبرت و **وَأَمِیْنَتِکَ وَنَجِیِّکَ وَحَبِیْبِکَ وَصَیِّفِیِّکَ وَخَاصَّتِکَ وَصَیْفُوتِکَ** امین (بر وحیت) و همرازت و حبیبیت و دوست خالص و مخصوصت و برگزیده و **وَخَیْرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ. اللَّهُمَّ أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِیْعَةَ، وَآتِهِ وَ** منتخب تو از میان خلقت خدایا به محمد درجه بلندی عطا فرما و **مَقَامَ الوَسِیْلَةِ مِنَ الْجَنَّةِ، وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً یُعْطُهُ بِهِ الْأَوْلُونَ** وسیله را در بهشت به او بده و به مقام پسندیده‌ای او را برگزین که غبطه خورند به او اولین و **الْآخِرُونَ. اللَّهُمَّ إِنَّکَ قُلْتَ: وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَآخِرِیْنَ** خدایا تو فرمودی «و اگر ایشان در آن هنگام که به خود ستم کردند **جَاءُواکَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَحَّیْدُوا** الله به نزد تو آیند و از خدا آمرزش خواهند و پیغمبر هم برای ایشان آمرزش بخواهد همانا بیابند خدای را **تَوَّاباً رَحِیماً، وَإِنِّی أَنْتِیْکَ مُسْتَعْفِرٌ تَائِباً** من ذُنُوبِی، و اینی بسیار توبه‌پذیر و مهربان» و من آمرزش‌خواهانه به درگاہ آمده و توبه از گناهانم کردم و **مَنْ أَتَوْجَّهَ بِکَ إِلَى اللَّهِ رَبِّی وَرَبِّکَ لِيُغْفِرَ لِي ذُنُوبِی**، بوسیله تو رو به خدائی کرده‌ام که پروردگار من و تو است تا بیمارزد گناهانم را.» و حاجت خود را بطلب، امید است که برآورده شود. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۷ پس صلوات و درودهای مخصوص بر رسول اکرم صلی الله علیه و آله را بخوان: **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلِی مُحَمَّدٍ** کما حَمَلَ وَحِیْکَ وَبَلَّغَ رِسالَتِکَ، «خدایا درود فرست بر محمد چنانچه وحی تو را متحمل شد و پیامهات را رسانید و **صَلِّ عَلِی مُحَمَّدٍ** کما أَحَلَّ حلالِکَ، وَحَرَّمَ حرامِکَ، وَعَلَّمَ و درود فرست بر محمد چنانچه حلال کرد حلال تو را و حرام کرد حرام تو را و به مردم یاد داد **کِتَابِکَ، وَصَلِّ عَلِی مُحَمَّدٍ** کما اقامَ الصَّلَاةَ، وَآتَى الزَّکَاةَ، وَدَعَا کِتَابَکَ تو را و درود فرست بر محمد چنانچه برپاداشت نماز را و زکات داد و بدین تو **إِلِی دِیْنِکَ، وَصَلِّ عَلِی مُحَمَّدٍ** کما صَدَّقَ بوعَدِکَ، وَأَشْفَقَ مِنْ دَعْوَتِکَ فرمود و درود فرست بر محمد چنانچه وعده تو را تصدیق کرد و ترسانید (مردم را) از وعیدت، و **صَلِّ عَلِی مُحَمَّدٍ** کما غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوبَ، وَسَتَرْتَ بِهِ تَهْدِیدِکَ تو و درود فرست بر محمد چنانچه بوسیله‌اش گناهان را و پوشاندی بدو العُیُوبَ، وَفَرَّجْتَ بِهِ الْکُرُوبَ، وَصَلِّ عَلِی مُحَمَّدٍ کما دَفَعْتَ بِهِ عِیُوبَکَ و برطرف کردی بدو گرفتاریها را و درود فرست بر محمد چنانچه دفع کردی بدو الشَّقَاءَ، وَكَشَفْتَ بِهِ الْعُمَّاءَ، وَأَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ، وَنَجَّیْتَ بِهِ مِنْ بَدْبِخْتِکَ را و زدودی بدو غمها را و اجابت کردی بدو دعا را و نجات دادی به برکت او از **الْبَلَاءِ، وَصَلِّ عَلِی مُحَمَّدٍ** کما رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ، وَأَخِیْتَ بِهِ بِلَا و درود فرست بر محمد چنانچه رحم کردی بدو بندگان را و زنده کردی بدو ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۸ **الْبِلَادَ، وَقَصَّیْمْتَ** بِهِ الْجَبَابِرَةَ، وَأَهْلَکْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ، وَصَلِّ عَلِی شَهْرَهَا و بلاد را و شکستی بدو گردنکشان را و هلاک کردی بدو فرعونها را و درود فرست بر **مُحَمَّدٍ** کما أَضْعَفْتَ بِهِ الْأَمْوَالَ، وَأَحْرَزْتَ بِهِ مِنَ الْأَهْوَالِ، محمد چنانچه چند برابر کردی بدو اموال را و حفظ کردی بدو (مردم) را از هراسها و **كَسَّرْتَ** بِهِ الْأَصْنَامَ، وَرَحِمْتَ بِهِ الْأَنَامَ، وَصَلِّ عَلِی مُحَمَّدٍ کما و شکستی بدو بتها را و رحم کردی بدو بر مردمان و درود فرست بر محمد چنانچه **بَعَثْتَهُ** بِخَیْرِ الْأَذْیَانِ، وَأَعَزَّزْتَ بِهِ الْإِیْمَانَ، وَتَبَّرْتَ بِهِ الْأَوْثَانَ، برانگیختی او را به بهترین ادیان و عزت دادی به او بر ایمان و نابود کردی بدو بتان را و **عَظَّمْتَ** بِهِ الْبَیْتَ الْحَرَامَ، وَصَلِّ عَلِی مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَیْتِهِ و عظمت دادی بدو به خانه کعبه و درود فرست بر محمد و خاندان الطَّاهِرِیْنَ الْأَخْیَارِ وَسَلِّمْ تَسْلِیماً. پاک و نیکو کارش و سلام مخصوص بر ایشان فرست.»

### زیارت دوم حضرت رسول صلی الله علیه و آله

با سند صحیح و با دو روایت، از امام رضا علیه السلام روایت شده است که رو به قبر مطهر پیامبر صلی الله علیه و آله ایستاده، و چنین می‌خوانی: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۵۹ **السَّلَامُ عَلِی رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ** «سلام بر پیامبر خدا، سلام و رحمت و برکات خدا و بر کائنات، **السَّلَامُ عَلَیْکَ** یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، **السَّلَامُ عَلَیْکَ** یا بر تو، سلام بر تو ای محمد بن عبدالله، سلام بر تو ای خَیْرَةَ اللَّهِ، **السَّلَامُ عَلَیْکَ** یا حَبِیْبِ اللَّهِ، **السَّلَامُ عَلَیْکَ** یا انتخاب شده خدا، سلام بر تو ای حَبِیْبِ خدایا، سلام بر تو ای برگزیده





لَكَ بِهَا، وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مَنِي، و از گناهانم به درگاهت آموزش جویم و اقرار بدان گناهانم نیز دارم و تو خود آنها را بهتر از من می‌دانی و مَتَّوَجِّهًا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِي الرَّحْمَةِ، صِلَمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، و توجه کنم به درگاهت بوسیله پیامبر رحمت درودهای تو بر او و آتش باد ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۶۳ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا پس قرار ده خدایا به حق محمد و خاندانش مرا آبرومند پیش خود در دنیا وَالْآخِرَةِ، وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ، یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللَّهِ، بِأَبِي أَنْتَ و آخرت و از نزدیکانت، ای محمد ای رسول خدا پدر و مادرم و اُمِّی یا نَبِيِّ اللَّهِ، یا سَيِّدِ خَلْقِ اللَّهِ، اِنِّي اَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ به فدایت ای پیامبر خدا ای آقای خلق خدا من بوسیله تو رو کنم به درگاه خدا رَبِّكَ وَرَبِّي، لِیَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، وَيَقْبَلَ مِنِّي عَمَلِي، وَيَقْضِيَ لِي پروردگار تو و پروردگارم تا پیامزد گناهانم را و بپذیرد از من کردارم را و برآورد خِوَانِجِي، فَكُنْ لِي شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي، فَنِعْمَ الْمَسْئُولُ حاجاتم را پس تو هم شفیع من باش در پیشگاه پروردگارت و پروردگار من زیرا که نیکو خدائی است که از او درخواست شود رَبِّي، وَنِعْمَ الشَّفِيعُ أَنْتَ یا مُحَمَّدُ، عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ مَوْلَا و پروردگار من و تو هم نیکو شفیع هستی ای محمد که بر تو و اهل بَيْتِكَ السَّلَامُ. اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ، بَيْتِ سَلَامِ بَادِ خَدَايَا و واجب گردان برای من از نزد خود آموزش و رحمت وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ، كَمَا أَوْجَبْتَ لِمَنْ اتَى نَبِيَّكَ و روزی فراخ پاکیزه و سودمند چنانچه واجب گرداندی برای کسی که به نزد پیامبرت مُحَمَّدًا صِلَمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَهُوَ حَيٌّ، فَاقْرَأْ لَهُ بِذُنُوبِهِ، وَاسْتِغْفِرْ مُحَمَّد- که درودهای تو بر او و آتش باد- در زمان حیات او می‌آمد و اقرار به گناهانش می‌کرد و رسول تو ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۶۴ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ یا أَرْحَمَ عَلَيْهِ و آله السلام برایش آموزش می‌خواست و تو هم او را می‌آموزیدی به رحمتت ای مهربانترین الرَّاحِمِينَ». مهربانان».

### بخشی از مستحبات مسجدالنبی صلی الله علیه و آله

در مسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله بسیار نماز بگزار، چون که برای هر نماز در آن مکان شریف، معادل ثواب یک هزار نماز در نامه اعمال نماز گزار می‌نویسند، و خصوصاً بین منبر و مرقد منور آن حضرت افضل است. از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است که فرمودند: بین قبر و منبر من باغی از باغ‌های بهشت است، و حدود روضه شریفه طولاً از قبر منور تا موضع منبر آن حضرت، و عرضاً از منبر تا ستون چهارم قرار گرفته، و مستحب است این دعا را در روضه مبارکه بخوانند: «اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ جَنَّتِكَ، وَشُعْبَةٌ مِنْ شَعَبِ «خداوند! این جا بوستانی از بوستانهای بهشت تو است، و بخشی از ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۶۵ رَحْمَتِكَ، الَّتِي ذَكَرَهَا رَسُولُكَ وَأَبَانٌ عَنْ فَضْلِهَا، وَشَرَفِ التَّعْبُدِ رَحْمَتِ تُو مِي بَاشِد كِه اَز اَن وَ فَضِيلَتِ وَ شَرَافَتِ عِبَادَتِ تُو در لَكَ فِيهَا، فَقَدْ بَلَّغْتِيهَا فِي سَلَامَةٍ نَفْسِي، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا سَيِّدِي اَن ياد كرده است كِه مِرا در كِمالِ سَلَامَتِ بِه اِنجا رِساندِي. پس سپاس تراست ای سرورم علی عظیم نِعْمَتِكَ عَلَيَّ فِي ذَلِكَ، وَعَلَى مَا رَزَقْتَنِيهِ مِنْ بَرِّ اِن نِعْمَتِ بزرگت (توفیق زیارت)، شکر و سپاس تو را سزااست بر اینکه طاعَتِكَ، وَطَلَبِ مَرْضَاتِكَ، وَتَعْظِيمِ حُرْمَةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ طَاعَتِ و موجبات جلب رضایت خویش و بزرگداشت درود پیامبر، که رحمت خدا و برکاتش بر و آله، بِيَارَةِ قَبْرِهِ وَالتَّسْلِيمِ عَلَيْهِ، وَالتَّرَدُّدِ فِي مَشَاهِدِهِ وَمَوَاقِفِهِ، او باد، را به وسیله زیارت مرقدش و آمد و شد در اماکن و تردد و توقفش را نصیص نمودی، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَايَ، حَمْدًا يَنْتَظِمُ بِهِ مَحَامِدُ حَمَلُهُ پس حمد ترا سزااست ای مولایم، حمدی هماهنگ با حمد حاملان عَرْشِكَ، وَسَيِّكَاَنِ سَيِّمَاوَاتِكَ لَكَ، وَبِقَضَائِهِ عَنْهُ حَمْدٌ مِنْ مَضَى عَرْشِ وَ ساكنان آسمانها براي، حمدی فراتر از حمد گذشتگان وَيَفْضُلُ حَمْدٌ مِنْ بَقِيٍّ مِنْ خَلْقِكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَايَ، حَمْدٌ وَ بَرْتَرِ اَز حَمْدِ اَيندگان خلقت، حمد ویژه تو است ای مولایم، حمدی همانند حمد مَنْ عَرَفَ الْحَمْدَ لَكَ، وَالتَّوْفِيقَ لِلْحَمْدِ مِنْكَ، حَمْدًا يَمْلَأُ عَارِفَانِ بِه حَمْدِ وَ قَدْرِشَناسان توفيق حمد تو، حمدی به گنجایش فضای هستی و به امتداد ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۶۶ مَاخَلَقْتَ وَيَبْلُغُ حَيْثُ مَا أَرَدْتَ، وَلَا يَحْجُبُ عَنْكَ وَلَا يَقْضِي خَواستِ و اراده تو، حمدی که محبوب و وامانده از وصول به تو نگردد دُونَكَ، وَيَبْلُغُ أَفْصَى رِضاكَ وَلَا يَبْلُغُ آخِرَهُ أَوَائِلُ مَحَامِدِ و موافق با كِمالِ رضائتِ باشد، حمدی كِه آغازين سپاس‌های

خلقت به پای آن نرسد، خَلَقَكَ لَكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ مَا عُرِفَ الْحَمْدُ، وَاعْتَقَدَ الْحَمْدُ، حمد ترا از آنگاه که حمد را می‌شناسم و به آن معتقدم و آن لحظه که حمد سرآغاز و جَعَلَ ابْتِدَاءَ الْكَلَامِ الْحَمْدُ، یا باقی العزِّ وَالْعَظْمَةِ، وَدَائِمَ گردیده، ای صاحب عزت و عظمت و سلطنت و قدرت جاودان و دارنده قدرت و السُّلْطَانِ وَالْقُدْرَةَ وَشَدِيدَ الْبُطْشِ وَالْقُوَّةَ، وَنَافِذَ الْأَمْرِ وَالْإِرَادَةَ، توانایی و امر و اراده نافذ، و رحمت و مغفرت گسترده وَوَسِعَ الرَّحْمَهُ وَالْمَغْفِرَةَ، وَرَبَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ، كَمْ مَن نَعِمَةٍ و پروردگار دنیا و آخرت، چه بسیار نعمت‌هایی که حمد من در خور اندکی لَكَ عَلَيَّ يَقْضِي عَنْ أَيْسَرِهَا حَمِيدِي، وَلَا يَبْلُغُ أَذْنَاهَا شُكْرِي، از آنها نمی‌باشد و شکر من به اندازه کمترین آنها نیست و چه بسا الطافی که بیشترین و كَمْ مِنْ صِنَائِعِ مِنْكَ إِلَيَّ لَا يَحِيطُ بِكَثْرَتِهَا وَهَمِي، وَلَا يَقْدِرُهَا أَنِهَا فَرَاتِرَازِ گمان من است و اندیشه‌ام به آنها نمی‌رسد، فَكْرِي. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ نَبِيِّكَ الْمُصْطَفَى بَيْنَ الْبَرِيَّةِ طِفْلاً خَدَاوَنَدَا! بر پیامبرت، برجسته‌ترین فرد در کودکی ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۶۷ وَخَيْرِهَا شَابًا وَكَهْلًا، أَطْهَرَ الْمُطَهَّرِينَ شَيْمَةً، وَأَجْوَدَ وَبَرَّتِينَ أَنِهَا فِي جَوَانِي وَكَهْنِ سَالِي، پاک و پاکیزه‌ترین مردم در اخلاق و سخی‌ترین الْمُسْتَمْتَرِينَ دِيمَةً، وَأَعْظَمَ الْخَلْقِ جَزْئُومَةً، الَّذِي أَوْصَحَتْ بِهِ وَمَدَاوَمَ تَرِينِ سخاوتمندان و بزرگترین و اصیل‌ترین آفریده‌ها که به وسیله او الدَّلَالَاتِ، وَأَقَمْتَ بِهِ الرِّسَالَاتِ، وَخَتَمْتَ بِهِ الثُّبُوتِ، وَفَتَحْتَ رَاهِی هِدَايَتِ رَا رُوشَن و رسالت‌ها را اقامه و نبوت را به او پایان دادی بَابِ الْخَيْرَاتِ، وَبِهِ وَسِيلَهُ أَوْ بِهِ بَابِ الْخَيْرَاتِ، وَأَظْهَرْتَهُ مَظْهَرًا، وَابْتَعَثْتَهُ نَبِيًّا وَهَادِيًّا أَمِينًا كَشُودِي وَ أَوْ رَا جُلُوهَ كَرِ سَاخْتِي، وَ بَهْ عِنَاوَانِ پِيَا مِير، هِدَايَتِ كَر، أَمِين، رَا هِنَمَا، مَهْدِيًّا، دَاعِيًّا إِلَيْكَ، وَدَالًا عَلَيْكَ، وَحُجَّةً بَيْنَ يَدَيْكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ دَعْوَتِ كُنِنِدَه خَلْقِ بَه سُوِي تُو حِجَتِ خُوِي شِ بَرَا نِ كِي خَتِي، خَدَاوَنَدَا! دُرُودِ فَرَسْتِ عَلَيَّ الْمُعْصُومِينَ مِنْ عَثْرَتِهِ وَالطَّيِّبِينَ مِنْ أَسِيرَتِهِ، وَشَرَّفْ لَدَيْكَ بَرِ مَعْصُومَانِ عَتْرَتِ پِيَا مِير وَ پَا كَا نِ خَا نَا نِشِ وَ جَا يِ كَا هِشَا نِ رَا دَرِ دَرِ كَا هِتِ وَ أَلَا سَا زِ وَ مَقَامِشَا نِ رَا بِه مَنَا زِلَهُمْ، وَ عَظَمَ عِنْدَكَ مَرَاتِبَهُمْ، وَاجْعَلْ فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى وَالَا وَ بَزْرُ كِ گِرْدَانِ وَ دَرِ رَفِيقِ اَعْلَا جَا يِشَا نِ دَه، مَجَالِسِهِمْ، وَارْفَعْ إِلَيَّ قُرْبَ رَسُولِكَ دَرَجَاتِهِمْ، وَتَمِّمْ بِلِقَائِهِ وَ دَرَجَاتِشَا نِ تَا مَقَامِ قُرْبِ پِيَا مِيرتِ بَا لَا وَ بَا دِيدَارِشِ سُرُورَهُمْ، وَوَفِّ بِمَكَانِهِ أُنْسَهُمْ. سرورشان را کامل و انشان را وافر ساز.» ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۶۸

### دعا و نماز نزد ستون توبه

دو رکعت نماز نزدیک ستون ابولبابه که معروف به «ستون توبه» است بگزار، و بعد از آن این دعا را بخوان: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. اللَّهُمَّ لَا تُهِنِّي بِالْفَقْرِ، وَلَا تُذِلَّنِي (به نام خداوند رحمان و رحیم، خداوند! مرا با تهی دستی خوار مساز و با قرض بالدین، وَلَا تُزِدْنِي إِلَى الْهَلَاكَةِ، وَأَعْصِمْنِي كَيْ أَعْتَصِمَ، ذَلِيلٌ مَّكَرْدَانِ، وَ بَه هَلَا كَتَمِ مِينِدَا زِ، وَ مَرَا زِ كِنَا هَ بَا زِدَا رَا تَا آلُودَه نِ كَرْدَم، وَأَضِيْلِحْنِي كُنِي أَنْصِيْلِحَ، وَاهْدِنِي كُنِي أَهْتِدِي. اللَّهُمَّ اَعْنِي عَلَيَّ وَ تَوْفِيقِ اَصْلَا حَمِ بَخْشِ تَا صَالِحِ كَرْدَمِ وَ هِدَا يَتَمِ كُنِ تَا دَرِ رَاهِ هِدَا يَتِ كَامِ نَهَم، خَدَاوَنَدَا! مَرَا بَرِ اجْتِهَادِ نَفْسِي، وَلَا تُعَذِّبْنِي بِسُوءِ ظَنِّي، وَلَا تُهْلِكْنِي وَأَنْتَ جِهَادُ بَا نَفْسِ يَارِي دَه، وَ بَه كِي فَرِ بَدِ كِمَانِي دِ چَارَمِ مَكْن، وَ مَرَا هَلَا كِ نَكْنِ كَه تُو رَجَائِي، وَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَقَدْ أَخْطَأْتُ، وَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَهْتَدِيَ، وَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تُحْسِنَ وَقَدْ أَسَأْتُ، وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ شَا يَسْتَهْ كُنْدِشْتِي وَ مَنِ اَهْلِ لَغْزِشِ وَ كِنَا هَمِ اَدْعِيَه وَ زِيَا رَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۲۶۹ أَهْلٌ أَنْ تُحْسِنَ وَقَدْ أَسَأْتُ، وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ الْمَغْفِرَةَ، مَنِ تَبَه كَارَمِ وَ تُو شَا يَسْتَه نِ كُو كَارِي، وَ تُو بَا پَرِهِي زِ كَارَانِ وَ آمَرِزِشِ خُوَا هَانِي فَوْفَقْنِي لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى وَيَسِّرْ لِي الْيَسِيرَ، وَجَنِّبْنِي كُلَّ پَسِ مَرَا بَه اَنِ چَه دُوسْتِ دَارِي مَوْفِقِ بَدَارِ، وَ مَرَا بَه اَمُورِ سَهْلِ وَ آسَانِ رَهْنُمُونِ وَ اَزِ دِشُوَارِي هَا عَسِيرِ. اللَّهُمَّ اَعْنِنِي بِالْحَلَالِ مِنَ الْحَرَامِ، وَبِالطَّاعَاتِ عَنِ الدُّرُومِ دَارِ، خَدَاوَنَدَا! مَرَا بَا رُوزِي حَلَالِ اَزِ كَسْبِ حَرَامِ وَ بَا اِطَاعَتِ اَزِ الْمَعَا صِي، وَبِالْغِنَى عَنِ الْفَقْرِ، وَبِالْجَنَّةِ عَنِ النَّارِ، وَبِالْبَابِ اَرَارِ عَنِ مَعْصِيَتِ وَ بَا دَارَا يِي اَزِ فَقْرِ وَ بَا بَهْشْتِ اَزِ دُوزِخِ وَ بَا مِصَا حِبْتِ نِي كَا نِ اَزِ الْفَجَارِ، يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، وَأَنْتَ بَدَانِ بِي نِيَا زَمِ كُنِ، اِي اَنِكِه بِي هِمْتَا وَ شِنُوَا وَ بِي نَا يِي وَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَلْدِيْرٌ». بر انجام هر چیز توانایی.» پس حاجات خود را طلب کن، که به خواست خدا مُسْتَجَابِ می‌شود.

## استحباب روزه و دعا در مدینه منوره و مسجدالنبی صلی الله علیه و آله

مستحب است سه روز در مدینه منوره به قصد برآورده شدن حاجات روزه بگیرند، گرچه مسافر باشند، و شایسته ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۷۰ است روزهای چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه باشد، و نیز مستحب است شب چهارشنبه و روز آن نزدیک ستون ابولبابه نماز گزارند، و شب پنجشنبه و روز آن نزد ستونی که مقابل آن قرار گرفته نماز گزارند، و شب و روز جمعه نزد ستونی که جنب محراب حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله واقع شده نماز گزارند، و جهت برآورده شدن حاجات دنیوی و اخروی خود از درگاه الهی مسئلت نمایند، و ضمن دعاهایی که می‌خوانی این دعا باشد: «اللَّهُمَّ مَا كَانَتْ لِي إِلَيْكَ مِنْ حَاجَةٍ شَرَعْتُ أَنَا فِي طَلِبِهَا «خداوندا! حاجت‌هایی که من به تو دارم، چه آنها که شروع به درخواست کرده یا و التماسها او لم اشرع، سألتكها أو لم أسألكها، فإني أتوجه إليك هنوز نکرده‌ام، و در مقام مسئلت برآمده یا برنیامده‌ام، من با تو سئل بنبيك مُحَمَّد نبي الرَّحمة صلي الله عليه وآله، في قضاء به پیامبر رحمت حضرت محمد صلی الله علیه و آله برای برآورده شدن حوائجی صیغیرها و کبیرها. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُوَّتِكَ كَوَچُك و بزرگ آنها به تو رو نموده‌ام، خداوندا! ترا به عزت و نیرو و قُدْرَتِكَ، وَجَمِيعِ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ قُدْرَتِ و آنچه به آن آگاهی، سوگندت می‌دهم که بر محمد ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۷۱ و آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا». و آتش درود فرست و در حق من چنین و چنان کن.» و آنگاه حاجات خود را بطلب، که ان شاء الله مستجاب می‌شود.

### نماز و دعا نزد مقام جبرئیل

مستحب است در مقام جبرئیل نماز گزارد، و دعا بخواند، و آن همان مقامی است که جبرئیل هنگام ورود بر پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله به آنجا که می‌رسید از ایشان اذن ورود می‌طلبید، و مکان آن زیر ناودانی است که بالای در خانه حضرت زهرا علیها السلام قرار گرفته، و در خانه آن حضرت - بنا بر روایاتی که قبر آن بانوی معظمه را در خانه اش معین کرده است - همان دری است که محاذی قبر آن حضرت است، و پس از نماز بگو: «يَا مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ، وَمَلَأَهَا جُنُودًا مِنَ الْمُسَيِّحِينَ لَهُ مِنْ «ای خالق آسمان‌ها که آنها را از سپاه فرشتگان ملائکته، وَالْمُمْجِدِينَ لِقُدْرَتِهِ وَعَظَمَتِهِ، وَأَفْرَغَ عَلَي أَبْدَانِهِمْ تَسْبِيحَ كُو و تعظیم کنندگان در برابر قدرت و عظمت آکنده‌ای و آنان را به ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۷۲ حُلَّ الْكِرَامَاتِ، وَأَنْطَقَ أَلْسِنَتَهُمْ بِضُرُوبِ اللُّغَاتِ، وَالْبَسَهُمْ زِيور کرامات آراسته‌ای و با لغات گونه‌گون به سخنشان آورده‌ای و جامه شعار التَّقْوَى وَقَلَدَهُمْ قَلَائِدَ النُّهَى وَجَعَلَهُمْ أَوْفَرَ أَجْناسِ تَقْوَا بر آنها پوشانده و گردن‌بند خرد بر آنها نهاده‌ای و آنها را خَلِقِهِ مَعْرِفَةً بِوَحْدَانِيَّتِهِ وَقُدْرَتِهِ وَجَلَالَتِهِ وَعَظَمَتِهِ، وَأَكْمَلَهُمْ عِلْمًا در یگانگی، قدرت، جلال و عظمت خویش و علم و آگاهی به آن شناساترین و به، و أَشَدَّهُمْ فَرَقًا، وَ أَدْوَمَهُمْ لَهُ طَاعِيَةً وَ خُضُوعًا وَ اسْتِيكَانَةً وَ خُشُوعًا، عَالَمِ تَرِينِ آفَرِيدِهِ هَايَتِ وَ خَايِفِ تَرِينِ آنَانِ وَ مَدَاوَمِ تَرِينِ اطاعت کنندگان و خاضع ترین و مطیع ترین یا مَنْ فَضَّلَ الْأَمِينِ جَبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِخَصَائِصِهِ وَ دَرَجَاتِهِ وَ خَاشِعِ تَرِينِشَانِ قَرَارِ دَادِهِ، اِي آنکه جبرئیل امین علیه السلام را بواسطه ویژگی‌ها و مقام و درجاتش و مَنَازِلِهِ، وَ اخْتَارَهُ لَوْحِيهِ وَ سَفَارَتِهِ وَ عَهْدِهِ وَ أَمَانَتِهِ، وَ انْزَالِ كُتُبِهِ بَرْتَرِي بَخْشِيدِهِ اِي او را برای مقام ابلاغ وحی و سفارت و عهد و امانت و نازل کردن کتاب‌های آسمانی و أَوَامِرِهِ عَلَي أُنْبِيَائِهِ وَ رُسُلِهِ، وَ جَعَلَهُ وَاسِطَةً بَيْنَ نَفْسِهِ وَ بَيْنَهُمْ، و اوامر خویش بر پیامبران و فرستادگان برگزیده و او را واسطه میان خویش و آنها قرار داده‌ای، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَي مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ عَلَي جَمِيعِ از تو می‌خواهم که بر محمد و آلش درود فرستی و بر تمام ملائکاتک و سَيِّدَانِ سَمَاوَاتِكَ، أَعْلَمِ خَلْقِكَ بِكَ، وَ أَخَوَفِ فرشتگان و ساکنان آسمان‌ها که داناترین خلقت به تو و خایف‌ترینشان ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۷۳ خَلْقِكَ لَمَكَ، وَ أَقْرَبِ خَلْقِكَ مِنْكَ، وَ أَعْمَلِ خَلْقِكَ بِطَاعَتِكَ، از تو و نزدیک‌ترینشان به تو، و اطاعت کننده ترینشان از تو می‌باشند، الَّذِينَ لَا يَعْشَاهُمْ نَوْمُ الْعِيُونِ، وَلَا سَهُوُ







زیرا تو پاره تن او هستی و روح اوئی در پیکرش جُتیه، کَمَا قَالَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ سَلَامِ اللَّهِ وَأَفْضَلُ صِلَوَاتِهِ، اَشْهَدُ اللَّهُ هَمَانُ طُورُ كِهْ اَوِ  
 که بهترین درود و سلام خدا براو باد فرمود، گواه گیرم خدا و وَرَسُولُهُ أَنِي رَاضٍ عَمَّنْ رَضِيَتْ عَنْهُ، سَاخِطٌ عَمَّنْ سَخِطَتْ بِمِمْبِرَانِ و  
 فرشتگانش را که من راضیم از هر که تو از او راضی هستی و خشمگینم بر هر که تو بر علیه، مُتَبَرِّءٌ مِمَّنْ تَبَرَّاتِ مِنْهُ، مُوَالٍ لِمَنْ وَاَلَيْتِ،  
 مُعَادٍ لِمَنْ اَوِ خَشْمِگِیْنِ بِیْزَارِی جَوِیْمِ اَزِ هَرْ كِهْ تُو اَزِ اَوِ بِیْزَارِی جَوِئِی دُوسْتَدَارِمِ هَرْ كِهْ رَا تُو دُوسْتَدَارِی، دُشْمَنْ دَارِمِ هَرْ عَادِئِی،  
 مُبْغِضٌ لِمَنْ اَبْغَضْتِ، مُحِبٌّ لِمَنْ اَحْبَبْتِ، وَكَفَى بِاللَّهِ كِهْ رَا تُو دُشْمَنْ دَارِی تَنْفَرِ دَارِمِ اَزِ هَرْ كِهْ تُو تَنْفَرِ دَارِی دُوسْتَمِ بَا هَرْ كِهْ تُو  
 دُوسْتِ دَارِی و بس است خدا شَهِدًا وَحْسَبِيًّا وَجَازِيًّا وَمُثْبِتًا. برای گواهی و حسابرسی و کیفر دادن و پاداش نیک دادن. سپس  
 می گویی: «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيَّ وَعَلَى عِيْدِكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ «خدايا درود فرست بر بنده و رسولت حضرت محمّد بن  
 عبدالله ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۸۵ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَخَيْرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ، وَصَلِّ عَلَيَّ وَصَلِّ عَلَيْهِ عَلِيُّ بْنُ آخِرِينَ پیامبر و بهترین  
 خلقت و درود فرست بر وصی پیامبر علی بن ابی طالب امیر المؤمنین، و امام المومنین، وَخَيْرِ الْوَصِيِّينَ، ابی طالب امیر المؤمنین و  
 پیشوای مسلمانان و بهترین اوصیا وَصَلِّ عَلَيَّ فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَصَلِّ عَلَيَّ و درود فرست بر فاطمه دختر حضرت  
 محمّد بهترین زنان عالم و درود فرست بر سَيِّدَتِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَصَلِّ عَلَيَّ زَيْنَ بَهْتَرِينَ جوانان اهل بهشت  
 حسن و حسین، و درود فرست بر زین العابدین عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ باقر علم العابدین علی بن حسین، و درود  
 فرست بر محمد بن علی؛ شکافنده علم النبیین، وَصَلِّ عَلَيَّ الصَّادِقِ عَنِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَيَّ پیامبران، و درود فرست بر حضرت  
 صادق از سوی خداوند، جعفر بن محمد، و درود فرست علی كَاطِمِ الْعَيْظِ فِي اللَّهِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، وَصَلِّ عَلَيَّ الرَّضَا بِرُفُو نَشَانْدِهْ  
 خشم در راه خدا موسی بن جعفر، و درود فرست بر عَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَصَلِّ عَلَيَّ التَّقِيِّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَصَلِّ عَلَيَّ عَلِيٍّ بِنِ مَوْسَى  
 الرضا، و درود فرست بر محمد تقی، و درود فرست بر التَّقِيِّ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَيَّ الزَّكِيِّ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، علی النقی، و درود  
 فرست بر حسن بن علی ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۸۶ وَصَلِّ عَلَيَّ الْحُجَّهِ الْقَائِمِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ. اللَّهُمَّ أَحْيِي بِهِ الْعِدَلَ، و  
 درود فرست بر حجت قائم فرزند حسن بن علی. خدايا به واسطه او عدل را وَأَمْتٌ بِهِ الْجَوْرَ، وَزَيْنٌ بِطَوْلِ بَقَائِهِ الْأَرْضَ، وَأَظْهَرُ بِهِ  
 دِينَكَ زَنْدِهْ بَدَارِ، وَجُورٌ وَسْتَمٌ رَا اَزِ مِیْآنِ بَرْدَارِ، وَزَمِينٌ رَا بَهْ وَجُودِشِ زِينَتِ بَخْشِ، وَدِينٌ وَسَنْتِ پِیْامْبَرْتِ رَا بَهْ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ، حَتَّى  
 لَا يَسْتَحْفِي بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةً أَحَدٍ مِنْ وَجُودِشِ آشْكَارِ سَازِ، تَا اِيْنِکِهْ اَزِ خُوفِ هِيْجِ كَسِ چيزی اَزِ حَقِّ الْخَلْقِ، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَعْوَانِهِ  
 وَأَشْيَاعِهِ، وَالْمَقْبُولِينَ فِي زُمْرَةِ پَنْهَانِ نَمَانْدِ، وَ مَا رَا اَزِ شِيعِيَانِ وَ تَابِعِيْنِشِ قَرَارِ دِهْ، وَ اَزِ جَمْلِهْ دُوسْتَدَارَانِشِ أَوْلِيَاءِهِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.  
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، قَبُولِ فَرْمَا، اَيِ مَهْرَبَانِ تَرِيْنِ مَهْرَبَانَانِ. خدايا درود فرست بر محمّد و اهل بَيْتِشِ، الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ  
 الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا، آنهایی که ناپاکی را از ایشان دور کردی و پاک و پاکیزه شان قرار دادی.» سپس دو رکعت نماز بگزار  
 در مسجد پیامبر صلی الله علیه و آله، و ثواب آن را به روح منور حضرت زهرا علیها السلام هدیه کن، آنگاه این دعا را بخوان:  
 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّ مُحَمَّدٍ، وَبِأَهْلِ «خداوندا! من به وسیله پیامبران حضرت محمد صلی الله علیه و آله وسلم ادعیه و زیارات  
 مدینه منوره، ص: ۲۸۷ بَيْتِهِ صِلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ الَّذِي وَاَهْلِ بَيْتِشِ - که درود تو بر آنان باد- به تو رو نموده‌ام،  
 و به حق خودت که از عظمت آن جز لا- يَعْلَمُ كُنْهَهُ سِوَاكَ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَكَ عَظِيمٌ، تو آگاه نمی باشی و نیز به حق  
 آنکه حَقِّشِ نَزْدَتِ بَزْرَگِ اسْتِ وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسَيْنِيَّةِ الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ أَدْعُوكَ بِهَا، وَأَسْأَلُكَ وَبِهْ نَامِ هَايِ نِيْكَتِ كِهْ مَرَا بَهْ يَادِ كَرْدِنِ  
 خُودِ بَهْ اَنْهَا دُستور داده‌ای و به بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي أَمَرْتَنِي بِهِ إِبْرَاهِيمَ، أَنْ يَدْعُوَ اسْمَ اعْظَمْتِ كِهْ اِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَا اَمْرِ كَرْدِي تَا  
 پَرْنْدِهْ رَا بِهْ الطَّيْرِ فَأَجَابْتَهُ، وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي قُلْتَ لِلنَّارِ كُونِي بَرْدًا بِأَنْ فَرَا خُوانْدِ، وَ پَرْنْدِهْ اَجَابْتِ كَرْدِ، وَ بَهْ نَامِ بَزْرَگْتِ كِهْ بَه  
 آتَشِ فَرْمُودِي بِرِ اِبْرَاهِيمَ وَسَلِّ لَامًا عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ، فَكَانَتْ بَرْدًا، وَبِأَحْبِ الْأَسْمَاءِ سَرْدِ وَ سَلَامَتِ باشِ، وَ سَرْدِ وَ سَلَامَتِ شَدِ وَ بَه  
 مَحْبُوبِ تَرِيْنِ نَامِ هَا اِلَيْكَ وَ أَشْرَفِهَا وَ أَعْظَمِهَا لَمَدِيْكَ، وَ أَشْرِعِهَا اِجَابَةً وَ أَنْجِحِهَا طَلِيَّةً، نَزْدَتِ وَ شَرِيْفِ تَرِيْنِ وَ عَظِيْمِ تَرِيْنِشَانِ پِشْتِ، وَ  
 سَرِيْعِ تَرِيْنِ اَنْهَا بَرَا اِجَابَتِ دَعَا وَ بَرَأُورْدِهْ شَدِنِ حَاجَاتِ وَبِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ مُسْتَحَقُّهُ وَ مُسْتَوْجِبُهُ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَارْعَبُ وَبِهْ اَنْچِهْ كِهْ تُو



شایسته و سزاوار و مستوجب آن می‌باشی به تو توسل می‌جویم و به تو اظهار اشتیاق اِلَیْکَ، وَاتَّصِرُحُ اِلَیْکَ، وَأُلِحُّ عَلَیْکَ، وَأَسْأَلُکَ بِکُتُبِکَ الَّتِیْ أَنْزَلْتَهَا عَلَیَّ کُنْمَ و بدرگاهت زاری و اصرار می‌ورزم و از تو می‌خواهم به کتاب‌هایی که بر ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۸۸ علی أَنْبِیَاتِکَ وَرُسُلِکَ صَیِّمَاتِکَ عَلَیْهِمْ، مِنَ التَّوْبِیَةِ وَالْإِنْجِیلِ فرستاد گانت- که درود تو بر آنان باد- نازل کرده‌ای؛ از تورات و انجیل وَالرُّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِیمِ، فَمَآءٌ فِیْهَا اسْمُکَ الْعَظِیمُ، وَبِمَا فِیْهَا وَزُجُورِ و قرآن عظیم که در آنها اسم اعظم و دیگر مِنْ اَسْمَائِکَ الْعَظِیمِ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ نَامِیَّ بزرگ تو می‌باشد که درود فرستی بر محمد و آل محمد و درهای مُحَمَّدٍ وَشَیْعَتِهِمْ وَمُحِبِّهِمْ وَعَبْدِی، وَتَفْتَحَ أَبْوَابَ و گشایش به محمد و خاندان و شیعیان و دوستانش و من عنایت‌فرمایی و درهای آسمان را برای السَّمَاءِ لِتَدْعَائِی، وَتَرْفَعَهُ فِی عِلِّیْنَ، وَتَأْذَنَ لِی فِی هَذَا الْیَوْمِ اجابت دعایم بگشایی و آن را تا عَلَیِّینَ بالا بری و در این روز وَفِی هَذِهِ السَّاعَةِ بِفَرَجِی وَإِعْطَاءِ أَمَلِی وَسُؤْلِی فِی الدُّنْیَا و همین ساعت اذن فرج برایم صادر فرمایی، و آرزو و خواست دنیا وَ الْأَخِرَةِ، یا مَنْ لَا یَعْلَمُ أَحَدٌ کَیْفَ هُوَ وَقُدْرَتُهُ إِلَّا هُوَ، یا مَنْ سَدَّ و آخرتم را برآوری، ای آنکه کسی به حقیقت و قدرتش جز خود او آگاه نیست، ای آنکه هوا را الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ، وَکَبَسَ الْأَرْضَ عَلَی الْمَاءِ، وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ با آسمان مسدود کرده‌ای و زمین را بر روی آب گسترده‌ای و برای خویش أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ، یا مَنْ سَمَّیَ نَفْسَهُ بِالْإِسْمِ الَّذِی تُقْضَى بِهِ نِیکوترین نام‌ها برگزیده‌ای، ای آنکه خود را به نامی نامیده‌ای که با یاد کردن آن ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۸۹ حَاجَةٌ مِنْ یَدْعُوهُ، أَسْأَلُکَ بِحَقِّ ذَلِکَ الْإِسْمِ، فَلَا شَفِیعَ أَقْوَى لِی حَاجَتِ دَعَاکَ برآورده شود، ترا به حق آن نام می‌خوانم که شفیع قوی‌تر منه، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُقْضِیَ لِی از آن ندارم، درود فرستی بر محمد و آل محمد و حوائجِ حَوَائِجِی، وَتُسَمِّعَ بِمُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، را برآوری و به حق محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، و علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِیِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بْنِ مُوسَى و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَالْحَبِیْبَةَ الْمُتَنْظِرَةَ لِأَذْنِکَ، صَیِّمَاتِکَ مُحَمَّدٍ و حسن بن علی و الْحَبِیْبَةَ الْمُتَنْظِرَةَ که درود وَسَیِّمَاتِکَ وَرَحْمَتِکَ وَبَرَکَاتِکَ عَلَیْهِمْ صَوْتِی لِیَشْفَعُوا لِی و سلام و رحمت و برکات بر آنها باد که دعایم را بشنوی و آنان مرا نزد تو شفاعت اِلَیْکَ، وَتَشْفَعَهُمْ فِیَّ، وَلَا- تَرُدَّنِیْ خَائِبًا، بِحَقِّ لَا- إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. کنند و شفاعتشان را درباره من پذیرا گردی و نومیدم بازنگردانی، به معبودی که جز تو کسی نیست.» سپس حاجات را بخواه که اِنْ شَاءَ اللَّهُ برآورده می‌شود. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۹۰

### زیارت دوم حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

«السَّلَامُ عَلَیْکَ یا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَکَ الَّذِی خَلَقَکَ قَبْلَ أَنْ یَخْلُقَکَ، «سلام بر تو ای آزمود ترا آنکس که تو را آفرید، پیش از آنکه تو را خلق کند فَوْجَدَکَ لِمَا امْتَحَنَکَ صَابِرَةً، وَزَعَمْنَا أَنَا لَکَ أَوْلِیَاءَ وَمُصَدِّقُونَ آزمودت و تو در آن آزمایش بردبار و شکیبا بودی و ما دوستان تو و صابرون، وَلِکُلِّ مَا أَتَانَا بِهِ أَبُوکَ، صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَأَتَانَا وَتَصَدِّقُ کُنْدَهُ و شکیباییم به آنچه پدرت صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ بِهِ وَصَدِیْقُهُ عَلَیْهِ السَّلَامُ، فَأَنَا نَسَأُکَ إِنْ کُنَّا صَدِّقًاکَ إِلَّا الْحَقِّینَا و وصیش علیه السلام آورده‌اند تسلیم هستیم و ای خدا ما از تو می‌خواهیم همچنانکه ما تصدیق کننده‌ایم به درجه بَصَدِیقِنَا لَهْمَا لِبِشْرٍ أَنْفُسِنَا بِأَنَا قَدْ طَهَّرْنَا بَوْلَانِیَّتِکَ». عالی‌ای برسانی تا ما خود را مژده دهیم که بخاطر ولایت این خانواده پاک شدیم.» آنگاه می‌گویی: «السَّلَامُ عَلَیْکَ یا بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْکَ یا بِنْتُ «سلام بر تو ای دختر رسول خدا، سلام بر تو ای دختر نبی الله، السَّلَامُ عَلَیْکَ یا بِنْتُ حَبِیبِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْکَ یا بِنْتُ پیامبر خدا، سلام بر تو ای دختر حبیب خدا، سلام بر تو ای دختر ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۹۱ خَلِیلِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْکَ یا بِنْتُ أَمِینِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْکَ یا بِنْتُ خَلِیلِ اللَّهِ، سلام بر تو ای دختر امین خدا، سلام بر تو ای دختر بهترین آفریده خدا، خَیْرِ خَلْقِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْکَ أَيْتُهَا الْمُحَدِّثَةُ الْعَلِیْمَةُ، اشْهَدُ اللَّهُ سَلَامًا بر تو ای هم سخن با فرشتگان و ای دانا، خدا را و همچنین وَرَسُولُهُ وَمَلَائِکَتُهُ أَنِی رَاضٍ عَمَّنْ رَضِیتِ

عَنْهُ، سَاخِطٌ عَلَى مَنْ يَمِيرُ وَفَرَشْتَاغَانِشَ رَا گَوَاهِ مِیْ گِیْرِمِ کِه مَن اَز هَر کَس کِه تُو اَز او خُوشنُود باشی خوشنُودم و بر هر کس کِه تُو اَز او خُشْمَنَاکِ سَخِطْتِ عَلَیْهِ، مُتَبَرِّءٌ مِمَّنْ تَبَرَّأْتِ مِنْهُ، مُوَالٍ لِمَنْ وَآلِیْتِ، مُعَادٍ بَاشِی خُشْمَنَاکِم، بِیْزَارِی مِیْ جُویمِ اَز هَر کَس کِه تُو اَز او بِیْزَارِی و دُوسْتِ دَارِمِ هَر کَسِی کِه تُو او رَا دُوسْتِ دَارِی و دُشْمَنِ دَارِمِ لِمَنْ عَادِیْتِ، مُبْغِضٌ لِمَنْ أَبْغَضْتِ، مُحِبٌّ لِمَنْ أَحْبَبْتِ، وَکَفِیْ کَسِی رَا کِه تُو دُشْمَنِ دَارِی و ناخُوشنُودم اَز کَسِی کِه تُو اَز او ناخُوشنُودی دُوسْتِ دَارِمِ کَسِی رَا کِه تُو دُوسْتَدَارِ آنِی و کَافِی بِاللَّهِ شَهِیداً وَحَسَبِیاً وَجَازِیاً وَمُثِیباً. است خداوند گواه و پاداش دهنده من باشد.» پس دو رکعت نماز زیارت بگزار، به همان ترتیبی که در زیارت اول آن حضرت ذکر کردیم. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۹۲

### زیارت ائمه بقیع علیهم السلام

چون خواستی این بزرگواران را زیارت کنی آنچه در آداب زیارت ذکر شد (از غسل، طهارت، پوشیدن جامه‌های پاک و پاکیزه، استعمال بوی خوش و إذن دخول و امثال آن) اینجا نیز بجای آور، و در اذن دخول بگو: «یا مَوَالِیْ یا اَبْنَاءَ رَسُوْلِ اللّٰهِ، عَبِدُکُمْ وَاِبْنُ اَمَّتِکُمْ، الدَّلِیْلُ «ای آفایان من ای فرزندان رسول خدا من بنده شما و پسر کنیز شمایم که ذلیل بین ایدیکم، وَالْمُضْعَفُ فِی عُلُوِّ قَدْرِکُمْ، وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکُمْ، در برابرتان و فزاینده در علو قدر و منزلتتان و اعتراف کننده به حق شمایم جاءکم مُسْتَجِیراً بِکُمْ، قاصداً اِلَیْ حَرَمِکُمْ، مُتَقَرِّباً اِلَیْ مَقَامِکُمْ، آمده‌ام به درگاهتان به حال پناه خواهی و حرم شما را قصد کرده و بوسیله مقام شما تقرب جویم مُتَّوَسِّلاً اِلَیْ اللّٰهِ تَعَالٰی بِکُمْ، اَدْخُلْ یا مَوَالِیْ، اَدْخُلْ یا اَوْلِیَاءَ و متوسل شوم به خدای تعالی آیا داخل شوم ای سروران من آیا داخل شوم ای اولیای اللّٰهِ، اَدْخُلْ یا مَلَائِکَةَ اللّٰهِ الْمُحَدِّقِیْنَ بِهَذَا الْحَرَمِ، الْمُقِیْمِیْنَ خُدا آیا داخل شوم ای فرشتگان خدا که حلقه‌وار اطراف این حرم را گرفته و در این زیارتگاه ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۹۳ بِهَذَا الْمَشْهَدِ. رحل اقامت افکنده‌اید.» و بعد از خضوع و خشوع و رقت قلب داخل شو و پای راست را مقدم دار، و بگو: «اللّٰهُ اَكْبَرُ کَبِیْرًا، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثِیْرًا، وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُکْرَةً» خدا بزرگتر است به بزرگی کامل و ستایش خاص خداست بسیار منزّه است خدا در بامداد و اصیلاً، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّیْدِ، الْمَاجِدِ الْاَحَدِ، الْمُتَفَضِّلِ و پسین و ستایش خاص خدا است که یگانه و بی‌نیاز و شوکت‌مند و یکتا و فرونبخش الْمَنَّانِ، الْمُتَطَوَّلِ الْحَنَّانِ، الَّذِیْ مَنْ بَطَوْلِهِ، وَسَهَّلَ زِیَارَةَ سَادَتِیْ و نعمت ده و احسان‌بخش و مهرورز است خدائی که منت نهاد بوسیله احسان خود و آسان کرد برایم زیارت سرورانم را بِاِحْسَانِهِ، وَلَمْ یَجْعَلْنِیْ عَنْ زِیَارَتِهِمْ مَمْنُوعًا، بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ. به احسان خود و مرا از زیارتشان بی‌بهره نساخت بلکه به من لطف و تفضل فرمود.» پس نزدیک قبور مقدسه ایشان برو، و رو به قبر آن بزرگواران بایست و بگو: «السَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدٰی السَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلُ التَّقْوٰی «سلام بر شما پیشوایان هدایت سلام بر شما شایستگان پرهیزکاری ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۹۴ السَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْحُجَّهٔ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیَا، السَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا سَلَامُ بَرِ اَهْلِ دُنْیَا سَلَامُ بَرِ اَهْلِ الْقَوْمِ فِی الْبَرِیَّةِ بِالْقِسْطِ، السَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلُ الصَّفْوَةِ، السَّلَامُ قِیَامِ کُنْدِگَانِ بَه عَدَلِ دَر مِیَانِ مَرْدَمِ سَلَامُ بَرِ شَمَا اِی شَایْسْتِگَانِ بَرِ گَزِیْدِ گِی سَلَامُ عَلَیْکُمْ آلِ رَسُوْلِ اللّٰهِ، السَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلُ النَّجْوٰی السَّلَامُ بَرِ شَمَا اِی آلِ رَسُوْلِ خُدا، سَلَامُ بَرِ شَمَا اِی اَهْلِ رَاذِ، سَلَامُ عَلَیْکُمْ الْعُرْوَةُ الْوُثْقٰی اَشْهَدُ اَنَّکُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَنَصَحْتُمْ بَرِ شَمَا اِی رِیْسَمَانِ و دِستاوِیزِ مَحْکَمِ حَقِّ، گَوَاهِی دَهْمِ کِه شَمَا و لٰی شَمَا وَصَبَرْتُمْ فِی ذَاتِ اللّٰهِ، وَکَذَّبْتُمْ وَاسٰی اِلَیْکُمْ فَعَفَوْتُمْ، بِخُوبِی تَبْلِیغِ و خِیْرِخَوَاهِی کَرِیْدِ و دَر مَورِدِ خُدا شِکِیَّائِی کَرِیْدِ بَا اِیْنِکِه شَمَا رَا تَکْذِیْبِ کَرِیْدِ و بَا شَمَا بَد کَرِیْدِ و اَشْهَدُ اَنَّکُمْ الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ، وَاَنَّ طَاعَتَکُمْ اَنَّهُمْ رَا بَخْشِیْدِیْدِ و گَوَاهِی دَهْمِ کِه شَمَائِیْدِ اَمَامَانِ رَا هَبِرِ رَا هِ یافته و همانا اطاعت شما مفروضه، وَاَنَّ قَوْلَکُمْ الصِّدْقُ، وَاَنَّکُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجَابُوا، وَاَجِبْ اَسْتِ و گَفْتَارَتَانِ رَا سْتِ اَسْتِ و بَرَا سْتِی شَمَا مَرْدَمِ رَا بَه خُدا دَعُوْتِ کَرِیْدِ و لٰی اِجَابَتِ نَکَرِیْدِ وَاَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا، وَاَنَّکُمْ دَعَائِمُ الدِّیْنِ وَاَرَاکَانَ الْاَرْضِ، لَمْ و دِستور دَا دِیْدِ و لٰی اِطَاعَتِ نَکَرِیْدِ و هَمَانَا شَمَائِیْدِ پَا یِه‌های دِیْنِ و رَکْنِهای زَمِیْنِ و هَمَوَارِه تَزَالُوا بَعِیْنِ اللّٰهِ، یَسْخُحْکُمْ مِنْ اَصْلَابِ کُلِّ مَطَهَّرٍ، وَیَنْقُلْکُمْ فِی دَر زِیْرِ نَظَرِ خُدا بُو دِیْدِ کِه بَرِ مِی دَا شْتِ شَمَا رَا اَز صِلْبِهای هَر شَخْصِ پَاکِ و مَنْتَقِلْتَانِ مِی سَا خْتِ اَدْعِیِه و زِیَارَاتِ مَدِیْنِه مَنُورِه، ص:



وَنَهِيهِ، وَأَمَانَاتُ دَانِش و حافظان اسرار، محل نزول وحی و جایگاه‌های امر و نهی او و امانت‌های التَّوْبَةِ، وَوَدَائِعُ الرَّسَالَةِ، وَفِي بَيْتِكُمْ نَزَلَ الْقُرْآنُ، وَمِنْ دَارِكُمْ نُبُوت و ودیعه‌های رسالت. و خانه شما محل نزول قرآن ظَهَرَ الْأَسْلَامُ وَالْإِيْمَانُ، وَإِلَيْكُمْ مُخْتَلَفٌ رُسُلُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةُ، و ظهور اسلام و ایمان و آمد و شد فرستادگان و فرشتگان الهی است. وَ أَنْتُمْ أَهْلُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِينَ ارْتَضَاكُمْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِلْإِمَامِيَّةِ، شما همان خاندان ابراهیم‌اید که خدای عزوجل به امامت شما رضا داد وَاجْتَبَاكُمْ لِلْخِلَافَةِ، وَعَصِيَمَكُمْ مِنَ الذُّنُوبِ، وَبَرَأَكُمْ مِنْ و به خلافت برگزید و از گناهان مصون و معصومان داشت و از عیب‌ها العُيُوبِ، وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الرَّجْسِ، وَفَضَّلَكُمْ بِالنُّوعِ وَالْجِنْسِ، بر کنارتان ساخت و از پلیدی گناه پاکتان داشت و بر همه انواع و اجناس ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۲۹۹

وَاصِيَةً طَفَاكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ بِالنُّورِ وَالْهُدَى وَالْعِلْمِ وَالتَّقَى آفریده‌ها برتری‌تان بخشید و شما را به واسطه نور و هدایت، دانش و تقوا، وَالْحِلْمِ وَالنُّهَى وَالسَّكِينَةَ وَالْوَقَارَ، وَالْحَشِيَّةَ وَالْإِسْتِغْفَارَ، بردباری و خردورزی، سنگینی و وقار، خشیت و استغفار، وَالْحِكْمَةَ وَالْإِنْبَاءَ، وَالتَّقْوَى وَالْعَفَافَ، وَالرِّضَا وَالْكَفَافَ، حِکْمَت و آثار، پرهیزکاری و عفاف، رِضَا و کفافی، وَالْقُلُوبِ الزَّكَايَةَ، وَالتَّقْوَى الْعَالِيَةَ، وَالْأَشْخَاصِ الْمُتَمَيِّزَةَ، دل‌های پاکیزه و جان‌های متعالی، و چهره‌های تابناک وَالْأَحْسَابِ الْكَبِيرَةَ، وَالْأَنْسَابِ الطَّاهِرَةَ، وَالْأَنْوَارِ الْبَاهِرَةَ و شخصیت‌های والا- و نسب‌های پاک و نورهای درخشان الْمُؤَصُّوْلَهُ، وَالْأَحْكَامِ الْمُقْرُونَةَ، وَأَكْرَمَكُمْ بِالْآيَاتِ، وَأَيَّدَكُمْ وَفَرَاغَكُمْ، و قوانین مقرون بر جهانیان برگزید، شما را به واسطه نزول آیاتی در حقتان اکرام کرد، بِالْبَيِّنَاتِ، وَأَعَزَّكُمْ بِالْحَجَجِ الْبَالِغَةِ، وَالْأَدِلَّةِ الْوَاضِحَةِ، وَخَصَّكُمْ وَبِاحْتِجَاتِهَا رِيسَا و دلایل روشن عزتتان بخشید و شما را به بِالْأَقْوَالِ الصَّادِقَةِ، وَالْأَمْثَالِ النَّاطِقَةِ، وَالتَّمَوَّعِ الشَّافِيَةِ، گفتار صادقانه، مثال‌های گویا، پندهای شافی وَالْحِكْمِ الْبَالِغَةِ، وَوَرَّثَكُمْ عِلْمَ الْكِتَابِ، وَمَنْحَكُمْ فَضْلَ و حکمت‌های رسا اختصاص داد و میراث بران دانش قرآنتان کرده و به شما فصل الخطاب ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰۰ الْخِطَابِ، وَأَرْشَدَكُمْ لِطُرُقِ الصَّوَابِ، وَأَوْدَعَكُمْ عِلْمَ الْمَنِيَا عِنَايَتِ كَرْدِه و به راه راست رهنمونتان گردیده و علم مَنِيَا وَالْبَلَايَا، وَمَكُونِ الْخَفَايَا، وَمَعَالِمِ التَّنْزِيلِ، وَمَفَاصِلِ التَّوِيلِ، و بلایا و ژرفای اسرار و معالم قرآن، و فصل‌های تأویل وَمَوَارِيثِ الْأَنْبِيَاءِ، كِتَابُوتِ الْحِكْمَةِ، وَشِعَارِ الْخَلِيلِ، وَمَنْسَبَةِ وَمِيرَاثِ پیامبران- مانند تابوت حکمت و شفای ابراهیم خلیل و عصای موسای الْكَلِيمِ، وَسَابِغَةِ دَاوُدَ، وَخَاتَمِ الْمُلْكِ، وَفَضْلِ الْمُصْطَفَى كَلِيمِ وَزَرِه دَاوُد و انگشتر سلیمان و فضیلت حضرت مصطفی وَسَيْفِ الْمُرْتَضَى وَالْجَفْرِ الْعَظِيمِ، وَالْإِزْثِ الْقَدِيمِ، وَضَرْبِ شَمْسِيرِ حضرت مرتضی و جفر عظیم وارث قدیم را نزد شما به ودیعه سپرد و در قرآن لَكُمْ فِي الْقُرْآنِ أَثْمَالًا، وَأَمْتَحَنَكُمْ بَلْوَى، وَأَحْلَكَكُمْ مَحَلَّ نَهْرِ كَرِيمِ بَرَايَتَانِ ضَرْبِ الْمَثَلِهَا زِد و به بلاها آزموده‌تان، و شما را هم چون نهر طلوت، وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ الصَّدَقَةَ، وَأَحَلَّ لَكُمْ الْخُمْسَ، وَتَرَّهَكُمْ طَلُوتِ سَبَبِ آزمونِ خَلْقِ قَرَارِ دَاد، و بر شما صدقه را حرام و خمس را حلال ساخت و از عَنِ الْخَبَائِثِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا و مَا بَطَّنَ، فَأَنْتُمْ الْعِبَادُ الْمُكْرَمُونَ، وَالْخُلَفَاءُ پِلْدِي‌های پِلْدَا و نِهَانِ پَاكْتَانِ دَاشْت، شَمَائِدِ بِنْدِگَانِ گَرَامِي خِدَا، الرَّاشِدُونَ، وَالْأَوْصِيَاءُ الْمُصْطَفُونَ، وَالْإِئِمَّةُ الْمَعْصُومُونَ، و اَوْصِيَايِ بَرِگَرِيْدِه و پِيشوَايَانِ ادْعِيِه و زِيَارَاتِ مَدِينِه مَنُورِه، ص: ۳۰۱

وَالْأَوْلِيَاءِ الْمُرْضِيُونَ وَالْعُلَمَاءُ الصَّادِقُونَ، وَالْحُكَمَاءُ الرَّاسِخُونَ مَعْصُوم و اولیای پسنیدیده شده و علمای راستین، و حکمای راسخ و الْمُبْسُوتُونَ، وَالْبَشَرَاءُ النَّدْرَاءُ الشُّرَفَاءُ الْفَضْلَاءُ، وَالسَّادَةُ الْأَتْقِيَاءُ، تَبِيْنِ گَر، و مَزْدِه دِهْنْدِگَانِ رَحْمَتِ و بِيْمِ دِهْنْدِگَانِ از عَذَابِ، شَرِيفَانِ فَاضِلِ، و سَرُورَانِ پَرهِيْزِ كَارِ، الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ، وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَاللَّابِسُونَ شِعَارَ آمْرَانِ بِه مَعْرُوفِ وَنَاهِيَانِ از مَنْكَرِ، و آزْمَائِشِ شَدِگَانِ الْبَلْوَى وَرَدَاءِ التَّقْوَى وَالْمُتَسَرِّبُونَ نُورَ الْهُدَى وَالصَّابِرُونَ بِبَلَاهَا و جَامِه پُوشَانِ تَقْوَا و تَن پُوشَانِ فَرُوعِ هِدَايَتِ، و شَكِيْبِيَايَانِ فِي الْبُؤْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبِئْسَ، وَلَدَكُمْ الْحَقُّ، وَرَبَّكُمْ دَرِ دَشْوَارِي‌ها و آسِيْب‌ها و نَبْرِدِها، زَادِگَانِ حَقِيْقَتِ و دَسْتِ پَرُورِدِگَانِ الصِّدْقِ، وَغَدَاكُمْ الْبَقِيْنَ، وَطَقَّ بِفَضْلِكُمُ الدِّينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ صِدَاقَتِ و تَغْذِيِه شَدِگَانِ يَقِيْنِ و شَمَائِدِ كِه دِيْنِ دَرِ فَضِيْلَتَانِ سَخْنِ كَفْتِه است و گَواهِی دِهْم كِه شَمَا السَّيْلُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَالطَّرُقُ إِلَى ثَوَابِهِ، وَالْهُدَاهُ إِلَى رَاهِيْهايِ شِنَاخْتِ خِدَاوَنْدِ عَزَّ وَجَلَّ و كَسْبِ پَادَاشِ، و هِدَايَتِ خَلِيْقَتِه، وَالْأَعْلَامُ فِي بَرِيْتِه، وَالشُّفْرَاءُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ خَلْفِه، وَأَوْتَادُهُ و پَرچَم‌هايِ رَاهِنَمَائِي خَلْقِ و واسطه‌هايِ مِيانِ مَخْلُوقِ و اوْتَادِ فِي أَرْضِه، وَخَزَائِنُهُ عَلَى عِلْمِه، وَأَنْصَارُ كَلِمَةِ التَّقْوَى وَمَعَالِمِ زَمِيْنِ و گَنْجِيْنِه‌هايِ عِلْمِ، و ياورِي رَسَانانِ مَرْدَمِ بَرَايِ كَسْبِ تَقْوَا و

راهنمایان ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰۲ سُبُلِ الْهُدَى وَمَفْرَعِ الْعِبَادِ إِذَا اخْتَلَفُوا، وَالِدَالُونَ عَلَى الْحَقِّ إِذَا رَاهُ هِدَايَتٍ وَ مَرَجَ حَلَّ اخْتِلَافَاتٍ، و ارائه دهندگان حق در تنازعوا، وَالنُّجُومُ الَّتِي بِكُمْ يُهْتَدَى وَبِأَقْوَالِكُمْ وَأَفْعَالِكُمْ مَنَازِعَاتٍ، و ستارگانی که به وسیله شما هدایت و به گفتار و کردارتان یفتیدی وَبِفَضْلِكُمْ نَطَقَ الْقُرْآنُ، وَبِوَلَايَتِكُمْ كَمَلَ الدِّينُ عمل کرد و قرآن در فضیلتان سخن گفته و با ولایتان دین و ایمان به و الْإِيمَانُ، وَإِنَّكُمْ عَلَى مِنْهَاجِ الْحَقِّ، وَمَنْ خَالَفَكُمْ عَلَى مِنْهَاجِ كَمَالٍ رَسِيدَةٍ، و شما باید که در طریق حق قرار دارید و مخالفانتان در راه الْبَاطِلِ، وَأَنَّ اللَّهَ أَوْدَعَ قُلُوبَكُمْ أَسْرَارَ الْعُيُوبِ وَمَقَادِيرَ بَاطِلٍ، و خداوند به دلهایتان اسرار غیب و مقدرات الْخُطُوبِ، وَأَوْفَدَ إِلَيْكُمْ تَأْيِيدَ السَّكِينَةِ وَطَمَأْنِينَةَ الْوَقَارِ، وَجَعَلَ مَهْمَ رَا سِپَرْدَه است و آرامش و طمأنینه و وقار به شما عطا فرموده، و دیدگانتان أَبْصَارَكُمْ مَأْلِفًا لِلْقُدْرَةِ، وَأَرْوَاحَكُمْ مَعَادِنَ لِلْقُدْسِ، فَلَا يَنْعَتُكُمْ رَا تیز و نیرومند و روح‌هایتان رَا کانون قداست ساخته، حق توصیف‌تان رَا إِلَّا الْمَلَائِكَةَ، وَلَا- يَصِفُكُمْ إِلَّا الرُّسُلُ، أَنْتُمْ أَمَنَاءُ اللَّهِ وَأَجْبَاؤُهُ، جز فرشتگان و پیامبران نتوانند ادا کنند، شما باید امنا و اولیای الهی، وَعِبَادَةٌ لِلْقُدْسِ وَأَضِيْفِيَاؤُهُ، وَأَنْصَارُ تَوْحِيدِهِ، وَأَرْكَانُ تَمَجِيدِهِ، و بندگان مقدس و برگزیدگان او و یاوران توحید و ارکان تمجید ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰۳ وَدَعَائِمُ تَحْمِيدِهِ، وَدُعَاتُهُ إِلَى دِينِهِ، وَحَرَسَةُ خَلَائِقِهِ، وَحَفَظَةُ وَبَاهِیَ تَحْمِيدِ وَفِرَاخَوَانَانِ بَه دین و پاسداران خلق، و نگهبانان شراعیهِ، وَأَنَا أَشْهَدُ اللَّهَ خَالِقِي، وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيَاءَهُ وَرُسُلَهُ، شَرِيعَتِ اَو، و من آفریدگارم و فرشتگان و پیامبرانش وَأَشْهَدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ، مُقَرَّرٌ بِفَضْلِكُمْ، مُعْتَقِدٌ لِأَمَانَتِكُمْ، و شما (امامان) رَا گواه می‌گیرم که به شما ایمان دارم و به فضیلتتان اقرار و به امامتتان معترف مُؤْمِنٌ بِعِضْمَتِكُمْ، خَاضِعٌ لِوَلَايَتِكُمْ، مُتَقَرَّبٌ إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَبِه عصمت‌تان مؤمن و به ولایت‌تان خاضع می‌باشم و با دوستی شما و بِحُبِّكُمْ، وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ، عَالِمٌ بِأَنَّ اللَّهَ جَلَّ جَلَالُهُ قَدْ دَشْمَنِي دَشْمَانَتَانِ بَه خدایانند سبْحان تقرب می‌جویم، و به اینکه خدای بزرگ شما طَهَّرَكُمْ مِنَ الْفَوَاحِشِ مَاظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ، وَمِنْ كُلِّ رَيْبٍ وَرَجَاسَةٍ رَا از گناهان آشکار و نهان و از هر پلیدی و پستی پاکتان داشته وَدَنَائِهِ وَنَجَاسَتِهِ، وَأَعْطَاكُمْ رَايَةَ الْحَقِّ، الَّتِي مَنْ تَقَدَّمَهَا ضَلَّ، آگاه می‌باشم و شما رَا پرچمدار حق ساخته، پِشِی گزیده بر آن گمراه وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا ذَلَّ، وَفَرَضَ طَاعَتَكُمْ وَمَوَدَّتَكُمْ عَلَى كُلِّ وَتَخَلَّفَ كُنْدَه از آن خوار می‌باشد، و اطاعتتان رَا بر هر أَسْوَدَ وَأَبْيَضَ مِنْ عِبَادِهِ، فَصَلِّمُوا اللَّهَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ سِیَاهِ وَسَفِيدِی از بندگان لازم گردانیده، درودهای الهی بر روح‌ها و ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰۴ وَأَجْسَادِكُمْ». پیکرهای شما باد.» آنگاه بگو: «السَّلَامُ عَلَى أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، سَيِّدِ شَبَابِ أَهْلِ «سَلَامُ بَرِ ابِي مُحَمَّدِ حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ سِرور جوانان الْجَنَّةِ، السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ، بَهْشْت، سَلَامُ بَرِ ابِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنْتِ عَابِدَانِ، السَّلَامُ عَلَى أَبِي جَعْفَرِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الدِّينِ، السَّلَامُ سَلَامُ بَرِ ابِي جَعْفَرِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ شَكَّافِنْدَه دَانَش دینی، سَلَامُ عَلِيٍّ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ الْأَمِينِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ بَرِ ابِي عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ صَادِقِ وَأَمِينِ، وَرَحْمَتُ وَبَرَكَاتُهُ، بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي، لَقَدْ رَضِيَ عَنْكُمْ تَدَى الْإِيمَانِ، وَرَبِّيتُمْ فِي اَو بَرِ شَمَا، پَدَر و مَادَرَم فِدَايْتَانِ بَاد، شَمَا از پستان ایمان تغذیه شدید و در دامان حَجْرِ الْإِسْلَامِ، وَاصْطَفَاكُمْ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ، وَوَرَّثَكُمْ عِلْمَ اسْلَامِ پَرورش یافتید و خداوند شما رَا بر مردمان برگزید، و دَانَشِ قُرْآنِ بَه الْكِتَابِ، وَعَلَّمَكُمْ فَضِيلَ الْخُطَابِ، وَأَجْرَى فِيكُمْ مَوَارِيثَ شَمَا بَخْشِيد، وَفَصَلَ الْخُطَابِ بَه شَمَا آمُوخت و در میان شما میراث‌های ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰۵ الثُّبُوهُ، وَفَجَّرَ بِكُمْ يَنْبِيعَ الْحِكْمَةِ، وَالزَّمَكُمْ بِحِفْظِ الشَّرِيعَةِ، پیامبری جاری ساخت، و چشمه‌های حکمت به وسیله شما جوشید، و شما رَا حافظان شریعت قرار داد وَفَرَضَ طَاعَتَكُمْ وَمَوَدَّتَكُمْ عَلَى النَّاسِ، السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَاطَاعَتِ وَمَحَبَّتِ شَمَا رَا بَرِ مَرْدَمِ وَاجِبِ سَاحْتِ. سَلَامُ بَرِ حَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ، خَلِيفَتِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، الْإِمَامِ الرَّضِيِّ الْهَادِي الْمُرْضِيِّ، بِنِ عَلِيٍّ، جَانَشِينِ امیر مؤمنان امام پسندیده، هِدَايَتِگَر، عِلْمِ الدِّينِ وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ، الْعَامِلِ بِالْحَقِّ وَالْقَائِمِ بِالْقِسْطِ، أَفْضَلَ پَرچم بر افراشته دین، پِشِوای پرهیزکاران عامل به حق و قائم به عدل، بَهْتَرِينَ، وَأَطْيَبَ وَازَكِي وَأَنْمَى مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ پَاكيزه‌ترین و بالنده‌ترین درودهایی که به یکی از اولیا و برگزیدگان و محبانت وَأَضِيْفِيَاؤِكَ وَ أَجْبَائِكَ، صِيْلَاةً تَبِيضُ بِهَا وَجْهَهُ، وَتَطْيِبُ بِهَا مِی فَرَسْتی، دَرودِی که مایه روسفیدی، و طراوت رُوحَهُ، فَقَدْ لَزِمَ عَنْ آبَائِهِ الْوَصِيَّةَ، وَدَفَعَ عَنِ الْإِسْلَامِ الْبَلِيَّةَ، رُوحِ اَو گَردد، اَو بَه وصیت پدرانش پای بند بود و از اسلام

گرفتاری‌ها را دفع نمود، فَلَمَّا خَافَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الْفِتْنََ رَكَنَ إِلَى الذِّیْ إِلَيْهِ رَكَنَ، وَكَانَ وَ بِهِ خَاطِرَ بِيَمْنَاكَ بُوْدُنَ از گرفتاری مؤمنان به آنچه واقع شد تن داد، و از بما آتاهُ اللهُ عَالِمًا، وَبِدِينِهِ قَائِمًا، فَأَجْزِهِ اللهُمَّ جَزَاءَ الْعَارِفِينَ، پیش به آن حادثه آگاه بود، و در دینش استوار، پس خداوندا! او را پاداش عارفان عنایت فرما ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰۶ وَصَلِ عَلَيْهِ فِي الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَبَلِّغْهُ مِنَّا السَّلَامَ، وَارْذُدْ وَ درود فرست بر او در اولین و آخرین و سلام ما را به او ابلاغ کن و سلام عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ او را در پاسخ او به ماباز گردان برحمت ای مهربان‌ترین مهربانان. خداوندا درود فرست بر الإمام الوَصِيِّ، وَالسَّيِّدِ الرَّضِيِّ، وَالْعَابِدِ الْأَمِينِ، عَلِيِّ بْنِ إِمَامِ (سَجَاد) وَصِيِّ إِمَامِ (پیشین) و سرور پسندیده، و عابد امین علی بن الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ، إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَارِثِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ، الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ إِمَامِ مُؤْمِنَانِ وَ وراث علم نبیین، الحسین زین العابدین امام مؤمنان و وارث علم پیامبران، اللَّهُمَّ اخْصِصْهُ بِمَا خَصَّيْتَهُ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ شَرَائِفِ رِضْوَانِكَ، خُداوندا! به او اختصاص ده به آنچه به اولیای اختصاص داده‌ای از وَكَرَائِمِ تَحِيَّاتِكَ، وَنَوَامِي بَرَكَاتِكَ، فَلَقَدْ بَلَّغَ فِي عِبَادِهِ، وَنَصَّحَ تَحِيَّاتِ كَرَامَاتِ و از برکات فرایندهات، که او در میان بندگان تبلیغ کرد و در اطاعت لَمَكَ فِي طَاعَتِهِ، وَسَارَعَ فِي رِضَاكَ، وَسَلَكَ بِالْأَمَّةِ طَرِيقَ إِخْلَاصِ داشت و در جلب رضایت شناخت و راه هدایت را هُداكَ، وَقَضَى مَا كَانَ عَلَيْهِ مِنْ حَقِّكَ فِي دَوْلَتِهِ، وَأَدَّى مَا بِهِ أَمْتِ نمود و حقی را که از تو بر ذمه داشت به انجام رساند و آنچه بر او وَجَبَ عَلَيْهِ فِي وِلايَتِهِ، حَيْثِي أَنْقَضْتَ أَيَّامَهُ، وَكَانَ بِشَيْعَتِهِ وَاجِبُ بُوْدُنِ ادا نمود تا آنگاه که روزگار عمرش به پایان رسید، و او نسبت به پیروانش ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰۷ رُوُوفًا، وَبِرِعِيَّتِهِ رَحِيمًا. اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ مِنَّا السَّلَامَ، وَارْذُدْ مِنْهُ عَلَيْنَا رُوُوفًا وَ بِهِ رِعِيَّتِ مَهْرَبَانِ بُوْدُنِ، خُداوندا! از ما به او سلام و سلام او را به ما السَّلَامَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ. اللَّهُمَّ وَصَلِ عَلَيَّ بَازْگَرْدَانِ وَ سَلَامِ وَ رَحْمَتِ وَ بَرَكَاتِ الهی بر او باد، خُداوندا! درود فرست بر الوَصِيِّ الْبَاقِرِ، وَالْإِمَامِ الطَّاهِرِ، وَالْعَلَمِ الطَّاهِرِ، مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَصِيِّ (او) بَاقِرِ؛ إِمَامِ پَاكَ وَ پَرچَمِ آشکار؛ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ؛ أَبِي جَعْفَرِ الْبَاقِرِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ وَ لِيكَ، الصَّادِعِ بِالْحَقِّ، أَبِي جَعْفَرِ بَاقِرِ، خُداوندا! درود فرست بر ولایت؛ آشکار کننده حق، وَالنَّاطِقِ بِالصِّدْقِ، الَّذِي بَقَرَ الْعِلْمَ بَقْرًا وَبَيَّنَّهُ سِتْرًا وَجَهْرًا، وَقَضَى وَ كَوِينِ صَادِقِ، أَنْكَه عِلْمَ رَا شَكَاكَفَ وَ آن را در نِهَانِ وَ آشكار تبیین نمود، وَ حَقِّي رَا كِه بِالْحَقِّ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ، وَأَدَّى الْأَمَانَةَ الَّتِي صَارَتْ إِلَيْهِ، وَأَمَرَ بِرِ عَهْدِهِ داشت به انجام رساند و امانتی که به او رسیده بود ادا کرد و به طاعتِ بَطَاعَتِكَ، وَ نَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ. اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا تُو دَسْتُوْرًا وَ از معصیت نهی کرد، خُداوندا! چنانچه او را نوری قرار دادی يَسْتَضِيُّ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ، وَفَضْلًا يَفْتَدِي بِهِ الْمُتَّقُونَ، فَصَلِّ عَلَيْهِ كِه مُؤْمِنَانِ از آن نورانی گردند، و به فضایل او اقتدا نمایند پس بر او وَعَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ، وَأَبْنَائِهِ الْمُعْصُومِينَ، أَفْضَلَ الصَّلَاةِ وَ بر پدران پاکش و فرزندانش معصومش، بهترین و کاملترین ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰۸ وَأَجْزَلَهَا، وَأَعْطَهُ سُؤْلَهُ وَغَايَةَ مَأْمُولِهِ، وَأَبْلَغَهُ مِنَّا السَّلَامَ، وَارْذُدْ درود را بفرست، و او را به خواسته و نهایت آرزویش برسان و سلامان را به او ابلاغ و سلام عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ. اللَّهُمَّ او را به ما بازگردان، سلام و رحمت و برکات الهی بر او باد. خُداوندا! وَصَلِّ عَلَيَّ إِمَامِ الْهَادِي، وَصِيِّ الْأَوْصِيَاءِ، وَوَارِثِ عِلْمِ درود فرست بر امام هادی، وَصِيِّ اَوْصِيَاءِ وَ وراث علم الْأَنْبِيَاءِ، عِلْمِ الدِّينِ، وَالنَّاطِقِ بِالْحَقِّ الْيَقِينِ، وَأَبِي الْمَسَاكِينِ، وَأَنْبِيَاءِ؛ پَرچَمِ بَرَا فَرَا شَكَاكَفَ دِينِ وَ كَوِينِ صَادِقِ بَه طُوْرِ يَقِينِ؛ پَدَرِ بِيچَا رْگَا نَ؛ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصَّادِقِ الْأَمِينِ. اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ كَمَا عَبَدَكَ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدِ صَادِقِ امین، خُداوندا! چنانچه ترا خالصانه مُخْلِصًا وَأَطَاعَكَ مُخْلِصًا مُجْتَهِدًا، وَأَجْزِهِ عَنْ إِحْيَاءِ سُنَّتِكَ عِبَادَتِ وَ اطاعت کرد و در اطاعتت کوشید، پس بر او درود فرست، و به خاطر احیای سُنَّتِ وَأَقَامَتِهِ فَرَائِضِكَ خَيْرِ جَزَاءِ الْمُتَّقِينَ، وَأَفْضَلَ ثَوَابِ الصَّالِحِينَ، وَ اقامه واجبات بهترین پاداشی که به پرهیزکاران و شایستگان می‌دهی به او عنایت فرما، وَخَصَّهُ مِنَّا بِالسَّلَامِ، وَارْذُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَ سلامش را به ما بازگردان سلام و رحمت وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ. و برکات الهی بر او باد. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۰۹

### زیارت امام حسن مجتبی علیه السلام

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ «سلام بر تو ای پسر رسول خدا، سلام بر تو ای فرستاده پروردگار عالمیان



«السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْبَاقِرُ بِعِلْمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا «سلام بر تو ای شکافنده علم الهی، سلام بر تو ای الْفَاحِصُ عَنِ دِينِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْمُؤْمِنُ لِحُكْمِ اللَّهِ، تحقیق کننده دین الهی، سلام بر تو ای تبیین کننده حکم خدا، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْفَائِمُ بِقِسْطِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النَّاصِحُ سلام بر تو ای قائم به قسط و عدل الهی، سلام بر تو ای پند دهنده لِعِبَادِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الدَّاعِي إِلَى اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ بندگان خدا، سلام بر تو ای فراخوان مردم بسوی خدا، سلام بر تو أَيُّهَا الدَّلِيلُ عَلَى اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْحَبْلُ الْمَتِينُ، السَّلَامُ ای راهنمای به سوی خدا، سلام بر تو ای رِيسْمَان (واسطه) استوار، سلام عَلَیْكَ أَيُّهَا الْفَضْلُ الْمُؤْمِنُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النُّورُ السَّاطِعُ، بر تو ای فضیلت آشکارا، سلام بر تو ای نور درخشان، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْبِدْرُ اللَّامِعُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْحَقُّ سلام بر تو ای ماه تابان، سلام بر تو ای حق ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۱۴ الْأَبْلُجُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْأَسْرَجُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا رُوشَن، سلام بر تو ای چراغ فروزان، سلام بر تو ای النَّجْمُ الْأَزْهَرُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْكَوْكَبُ الْأَبْهَرُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ ستاره تابناک، سلام بر تو ای اختر نورافشان، سلام بر تو أَيُّهَا الْمُتَزَّهُ عَنِ الْمُعْضَلَاتِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْمَعْصُومُ مِنْ آي مَنَزَه از درماندگی، سلام بر تو ای مَصُون از الزلَمَاتِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الزَّكِيُّ فِي الْحَسَبِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ لغزش‌ها، سلام بر تو ای پاكيزه حَسَبِ، سلام بر تو أَيُّهَا الرَّفِيعُ فِي النَّسَبِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْقَصْرُ الْمَشِيدُ، ای وَالْاَنْسَبِ، سلام بر تو ای كاخ فرازمند، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ أَجْمَعِينَ، أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ سلام بر تو ای حجت الهی بر همه خلق، گواهی می‌دهم ای مولايم أَنَّنِكَ قَدْ صَدَعْتَ بِالْحَقِّ صَدْعًا، وَبَقَرْتَ الْعِلْمَ بَقْرًا، وَنَثَرْتَهُ نَثْرًا، که تو حق را به خوبی آشکار ساختی و علم را به حقیقت شکافتی و آن را منتشر ساختی لَمْ تَأْخُذْكَ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَّائِمٌ، وَكُنْتَ لِدِينِ اللَّهِ مُكَاتِمًا، و در راه خدا از سرزنش سرزنشگران نهراسیدی و اسرار دین الهی را پنهان داشتی وَقَضَيْتَ مَا كَانَ عَلَیْكَ، وَأَخْرَجْتَ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ وِلَايَةِ غَيْرِ اللَّهِ و وظیفه‌ات را به انجام رساندی، و دوستانت را از ولایت غیر خدا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۱۵ إِلَى وِلَايَةِ اللَّهِ، وَأَمَرْتَ بِطَاعَةِ اللَّهِ، وَنَهَيْتَ عَنِ مَعْصِيَةِ اللَّهِ، به ولایت خدا سوق دادی، و به اطاعت الهی دستور و از معصیتش نهی نمودی حَتَّى قَبَضَكَ اللَّهُ إِلَى رِضْوَانِهِ، وَذَهَبَ بِكَ إِلَى دَارِ كَرَامَتِهِ، تا آنگاه که خداوند ترا به سوی روضه رضوان و سرای کرامت و إِلَى مَسَاكِنِ أَصْفِيَاءِهِ، وَمُجَاوِرَةِ أَوْلِيَائِهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةً و جایگاه برگزیدگان و جوار اولیائش برد، سلام و رحمت و اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ». بر کات الهی بر تو.»

### زیارت امام صادق علیه السلام

«السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الصَّادِقُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا «سلام بر تو ای امام راستین، سلام بر تو ای الْوَصِيُّ النَّاطِقُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الْفَائِقُ الرَّائِقُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ وَصِي ناطق، سلام بر تو ای مصلح برتر، سلام بر تو أَيُّهَا السَّنَامُ الْأَعْظَمُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ، السَّلَامُ ای بزرگ بزرگان، سلام بر تو ای صراط استوار، سلام ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۱۶ عَلَیْكَ یا مَصْبَاحَ الظُّلُمَاتِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا دَافِعَ الْمُعْضَلَاتِ، بر تو ای چراغ تاریکی‌ها، سلام بر تو ای دَفْع کننده مشکلات، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا مِفْتَاحَ الْخَيْرَاتِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا مَعِيدِنَ سلام بر تو ای کلید خیرات، سلام بر تو ای مَعْدِنَ الْبَرَكَاتِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا صَاحِبَ الْحُجَجِ وَالِدَلَالَاتِ، السَّلَامُ بر کات، سلام بر تو که دارنده حجت‌ها و دلایلی، سلام عَلَیْكَ یا صَاحِبَ الْبُرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا نَاصِرَ بر تو ای صاحب برهان‌های آشکار، سلام بر تو ای یاور دینِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا نَاشِئِرَ حُكْمِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا دین خدا، سلام بر تو ای ناشر حکم خدا، سلام بر تو ای فَاصِلَ الْخَطَابَاتِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ، السَّلَامُ داور در امور مهم، سلام بر تو ای برطرف کننده اندوهها، سلام عَلَیْكَ یا عَمِيدَ الصَّادِقِينَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا لِسَانَ النَّاطِقِينَ، بر تو ای مورد اعتماد راستگویان، سلام بر تو ای زبان گویندگان، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا خَلْفَ الْخَائِفِينَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا زَعِيمَ سلام بر تو ای جانشین بیمناکان، سلام بر تو ای رهبر الصَّادِقِينَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ یا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ، السَّلَامُ راستگویان صالح، سلام بر تو ای سرور مسلمانان، سلام ادعیه و زیارات مدینه



منوره، ص: ۳۱۷ عَلَیْكَ يَا هَادِيَ الْمُضَلِّينَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا سَيِّدَ الطَّائِعِينَ، بر تو ای هدایتگر گمراهان، سلام بر تو ای آرامش مطیعان، أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ إِنَّكَ عَلَى الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَشَمْسُ غَوَاهِي مِیْ دَهْمِ اِیْ مَوْلَايِمِ كِه تُو دَر مَسِیْرِ هِدَايَتِي رِیْسْمَانِ مَسْتَحْكَمِ، خورشید الضحی وَبَحْرُ الْمَدَى وَكَهْفُ الْوَرَى وَالْمَثَلُ الْأَعْلَى صَيَّلَى نِیْمِه رُوزِ، دِرِیَایِ كَرَمِ، پناهگاه مردم و الگوی برتر می باشی، دَرُودِ اللَّهِ عَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ، وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَى الْعَبَّاسِ عَمِ بِرِوَانِ وَبِیْكَرْتِ وَسَلَامِ بِرِ تُو وَبِرِ عَبَّاسِ عَمُوِي رَسُوْلِ اللَّهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. رسول خدا که درود و رحمت و برکات خدا بر او باد.»

### زیارت وداع ائمه بقیع علیهم السلام

مرحوم شیخ طوسی و سید بن طاوس گفته‌اند که چون خواستی ائمه بقیع را وداع کنی، بگو: «السَّلَامُ عَلَیْكُمْ أَئِمَّةَ الْهُدَى وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، أَشْتَوِدُّكُمْ اللَّهُ «سلام و رحمت و برکات خدا بر شما ای پیشوایان هدایت شما را به خدا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۱۸ وَأَقْرَأُ عَلَیْكُمْ السَّلَامَ، آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ مِیْ سِپَارِمِ وَدَرُودِ وَدَاعِ بِه شَمَا عَرَضَه مِیْ دَارِمِ، وَ اِیْمَانِ دَارِمِ بِه خِدَاوَنْدِ وَ پِیَامْبِرِ وَ بِه آنِچِه كِه آوْرْدِه اِیْدِ، وَدَلَّلْتُمْ عَلَیْهِ. اللَّهُمَّ فَكُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ.» و راهنمایی کردید بر آن. خدایا! مرا از جمله شاهدان قرار ده.» پس دعا بسیار کن، و از خداوند بخواه که بار دیگر زیارت ایشان را نصیب تو گرداند، و این آخرین زیارت تو نباشد.

### زیارت عباس بن عبدالمطلب علیهما السلام

عباس بن عبدالمطلب، عموی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله مقامی والا دارد، و در راه اسلام فداکاری‌های بسیار کرده و از حامیان رسول خدا صلی الله علیه و آله بوده، که قبر او در قبرستان بقیع است. در مفتاح الجنات این زیارت برای آن بزرگوار نقل شده است: «السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا عَمَّ «سلام بر تو ای عباس پسر عبدالمطلب، سلام بر تو ای رسول الله، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَاحِبَ السَّقَايَةِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.» عموی رسول خدا، سلام بر تو ای ساقی حجاج و رحمت و برکات الهی بر تو باد.»

### زیارت مادر گرامی امیرالمؤمنین علیهما السلام

زیارت فاطمه بنت اسد مادر گرامی امیرالمؤمنین علیهما السلام فاطمه بنت اسد، از زنان عالی مقام و مورد احترام خاص رسول خدا صلی الله علیه و آله بود، و فرزندی هم چون علی بن ابی طالب علیه السلام به دنیا آورد. قبر ایشان نزدیک قبور ائمه بقیع است، لکن بعضی گفته‌اند قبر آن مخدّره نزدیک قبر حلیمه سعدیه دایه پیامبر صلی الله علیه و آله می باشد. نزد قبر آن بانوی مجلّه می گویی: «السَّلَامُ عَلَیْ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْ رَسُوْلِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَی «سلام بر پیامبر خدا سلام بر رسول خدا سلام بر مُحَمَّدِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، السَّلَامُ عَلَی مُحَمَّدِ سَيِّدِ الْأَوْلِيْنَ، السَّلَامُ مُحَمَّدِ آقَايِ رَسُوْلَانِ سَلَامِ بِرِ مُحَمَّدِ آقَايِ اَوْلِيْنَ، سَلَامِ عَلَی مُحَمَّدِ سَيِّدِ الْآخِرِيْنَ، السَّلَامُ عَلَی مَنْ بَعَثَهُ اللَّهُ رَحْمَةً بِرِ مُحَمَّدِ آقَايِ آخِرِيْنَ سَلَامِ بِرِ كَسِيْ كِه خِدَا بِرَانْگِيخْتَشِ رَحْمَتِ لِّلْعَالَمِيْنَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ بِرِ اِیْمَانِ سَلَامِ وَرَحْمَتِ خِدَا وَبِرِ كَاتَشِ بِرِ تُو اِیْ پِیْغَمْبِرِ سَلَامِ اِدْعِيَه وَ زِيَارَتِ مَدِيْنِه مَنُورِه، ص: ۳۲۰ عَلَی فَاطِمَةَ بِنْتِ اَسَدِ الْهَاشِمِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا الصِّدِّيقَةُ بِرِ فَاطِمِه دَخْتَرِ اَسَدِ اَنْ بَانُوِي هَاشِمِي سَلَامِ بِرِ تُو اِیْ رَاسْتِگُوِي الْمَرْضِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا التَّمِيْمَةُ النَّبِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ أَيُّهَا پِرسِنْدِيْدِه سَلَامِ بِرِ تُو اِیْ بَانُوِي پَرِهِيْزِ كَارِ پَاكِيْزِه سَلَامِ بِرِ تُو اِیْ الْكَرِيْمَةُ الرِّضِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا كَافِلَةَ مُحَمَّدِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، بَانُوِي بَزْرِگُوَارِ وَخُوشَنُودِ اِز حَقِ سَلَامِ بِرِ تُو اِیْ كِفَالَتِ كَنْدِه مُحَمَّدِ خَاتَمِ پِیْمْبِرَانِ السَّلَامِ عَلَیْكَ يَا وَالِدَةَ سَيِّدِ الْوَصِيَّةِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَنْ سَلَامِ بِرِ تُو اِیْ مَادِرِ بَزْرِگِ اَوْصِيَايِ الْهِي، سَلَامِ بِرِ تُو اِیْ كِه ظَهَرَتْ شَفَقَتُهَا عَلَی رَسُوْلِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا أَشْكَارِ شَدِ مَهْرَتِ نَسْبَتِ بِه رَسُوْلِ خِدَا خَاتَمِ پِیْمْبِرَانِ سَلَامِ بِرِ تُو اِیْ مَنْ تَرَبِّيْتُهَا لَوْلِي اللَّهِ

الْأَمِينِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ كَمَا بِهِ أَوْ تَفْوِيضُ شَدِّ تَرْبِيَةِ وَلِيِّ اللَّهِ أَمِينِ سَلَامٌ بِرُوحِ تَوْ وَبَدَنِكَ الطَّاهِرِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَدَدِكَ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَدَنِ پَاكْتِ سَلَامٌ بِرُوحِ تَوْ وَبِرُوحِ فَرْزَنْدَتِ وَرَحْمَتِ خُدا وَبِرُوحِ كَاتِهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ أَحْسَنْتَ الْكِفَالَهَ، وَأَدَيْتَ الْأَمَانَةَ، وَبِرُكَاثِشِ گَوَاهِي دَهْمِ كِه بَرَاَسْتِي تَوْ بِخُوبِي كِفَالَتِ كَرْدِي وَحَقِ اَمَانَتِ رَا اِدا كَرْدِي وَاجْتَهَدْتِ فِي مَرْضَاةِ اللَّهِ، وَبَالَغْتِ فِي حِفْظِ رَسُولِ اللَّهِ، عَارِفَةً وَدِرِ بَدَسْتِ آوَرْدِنِ مَوْجِبَاتِ خُوشنُودِي خُدا كُوشِشِ كَرْدِي وَدِرِ نَگَهْدَارِي رَسُولِ خُدا حِدِ اَعْلَايِ سَعِي خُودِ رَا مَبْدُولِ دَاشْتِي دِرِ حَالِي كِه اَدْعِيه وَزِيَارَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۳۲۱ بِحَقِّهِ، مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِ، مُعْتَرِفَةً بِبُتُوْتِهِ، مُسْتَبْتَبَةً بِرَهْمَتِهِ، كَافِلَةً بِحَقِّ اَوْ اَشْنَا وَبِهَرَاَسْتِ گَوَائِشِ اِيْمَانِ دَاشْتِي وَبِه نُبُوتِشِ مَعْتَرِفِ وَبِه نَعْمَتِشِ بِيْنَا وَاَشْنَا بُودِي وَتَرْبِيَتِشِ بِتَرْبِيَتِهِ، مُشْفِقَةً عَلَي نَفْسِهِ، وَاقِفَةً عَلَي خِدْمَتِهِ، مُخْتَارَةً رَا بَعْدَه گَرَفْتِي وَنَسَبِ بَدَانِ حَضْرَتِ مَهْرِ وَرَزِيدِي وَبِرَايِ خِدْمَتِ كَارِشِ خُودِ رَا مَهْيَا كَرْدِي وَخُوشنُودِشِ رَا اَخْتِيَارِ كَرْدِي رِضَا، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مَضَيْتِ عَلَي الْاِيْمَانِ وَالتَّمَسُّكِ بِأَشْرَفِ وَگَوَاهِي دَهْمِ كِه تَوْ اَزِ اَيْنِ جِهَانِ رَفْتِي دِرِ حَالِي كِه بِحَقِّ اِيْمَانِ دَاشْتِي وَبِه بَهْتَرِيْنِ الْاُدْيَانِ، رَاضِيَةً مَرْضِيَةً، طَاهِرَةً زَكِيَةً، تَقِيَةً نَقِيَةً، فَرْضِيَةً اِدْيَانِ مَتَمَسِّكِ گَشْتَه وَدِرِ حَالِ خُوشنُودِي وَپَسَنْدِيدِ گِي وَپَاكِي وَپَاكِيْزِ گِي وَپَرَهِيْزِ كَارِي وَدُورِ اَزِ هَرِ بَدِي بُودِي پَسِ اللَّهُ عَنكَ وَأَرْضَاكَ، وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنَزْلَكَ وَمَأْوَاكَ، اللَّهُمَّ صَيِّلْ خُدا اَزِ تَوْ خُوشنُودِ بَادِ وَخُوشنُودِ سَازِدِ وَبَهْشْتِ رَا مَنَزَلِ وَمَأْوَايِ قَرَارِ دِهْدِ خُدايَا دِرُودِ فَرَسْتِ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا، وَثَبِّتْنِي عَلَي بَرِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسُودِ دِهْ مَرَا بوسِيْلَه زِيَارَتِ اَيْنِ بَانُويِ مَحْتَرَمِ وَثَابِتْمِ بَدَارِ مَحَبَّتِهَا، وَلَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ الْأَنْمَةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهَا، بِه دُوسْتِيْشِ وَمَحْرُومِ مَكْنِ اَزِ شَفَاعَتِ اَوْ وَشَفَاعَتِ اِمَامَانِ اَزِ نَزَادِشِ وَارْزُقْنِي مُرَافَقَتَهَا، وَاحْشُرْنِي مَعَهَا وَمَعَ اَوْلَادِهَا الطَّاهِرِيْنَ، وَرُوزِيْمِ كُنْ هَمِ جُوارِشِ رَا وَمَحْشُورِ كُنْ مَرَا بَا اَوْ وَبَا فَرْزَنْدَانِ پَاكِشِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي اِيَّاهَا، وَارْزُقْنِي الْعُودَ خُدايَا قَرَارِ مَدَه اَيْنِ زِيَارَتْمِ رَا آخِرِيْنِ زِيَارَتْمِ وَرُوزِيْمِ گَرْدَانِ اَمْدِنِ اَدْعِيه وَزِيَارَاتِ مَدِينَه مَنُورَه، ص: ۳۲۲ اِيَّاهَا اَيِّدَا مَا اَبْقَيْتَنِي، وَاِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زَمْرَتِهَا، بِه زِيَارَتِشِ رَا هَمِيْشَه تا زَنْدَه اَمِ دَارِي وَچُونِ مَرَا مِيرَانْدِي دِرِ زَمْرَه اَوْ مَحْشُورْمِ كُنْ وَادْخُلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا، بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ. اللَّهُمَّ وَدِرِ شَفَاعَتِ اَوْ دَاخِلْمِ گَرْدَانِ بِه رَحْمَتِ اِي مَهْرَبَانْتَرِيْنِ مَهْرَبَانِ خُدايَا بِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنَزَلَتِهَا لَدَيْكَ، اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيْعِ بِه حَقِّي كِه اَيْنِ بَانُويِ مَحْتَرَمِ نَزْدِ تَوْ دَارْدِ وَبِه مَقَامِ وَنَزَلْتِ اَوْ دِرِ دَرِگَاهْتِ كِه بِيَاْمَرِزِ مَرَا وَپَدَرِ وَمَادَرْمِ وَهَمِه الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ مَرْدَانِ مُؤْمِنِ وَزَنَانِ بَا اِيْمَانِ رَا وَبَدَه بِه مَا دِرِ دُنْيَا خُوبِي وَدِرِ آخِرَتِ حَسَنَةً، وَقَنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابِ النَّارِ. نِيْزِ خُوبِي وَنَگَاهَمَانِ دَارِ بِه رَحْمَتِ اَزِ عَذَابِ دُوزَخِ.»

### زيارت دختران حضرت رسول صلی الله عليه و آله

رسول خدا صلی الله عليه و آله غير از فاطمه زهرا عليها السلام دختران ديگري هم به نام‌های «زينب»، «ام كلثوم» و «رقيه» داشته است كه قبرشان در بقیع می‌باشد. برای زیارت آنان، نزدیک قبرشان می‌ایستی و به امید ثواب، چنین می‌گویی: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۲۳ «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا «سَلَامٌ بِرُوحِ تَوْ اِي پِيَاْمِرِ پُرُورْدِگَارِ جِهَانِيَانِ، سَلَامٌ بِرُ تَوْ اِي صَفْوَةَ جَمِيْعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنِ اَخْتَارَهُ بِرِگَزِيْدَه هَمِه پِيَاْمِرَانِ وَرَسُولَانِ، سَلَامٌ وَرَحْمَتِ وَبِرُكَاثِ خُدا بِرُ تَوْ اِي اَيْنِ كِه خُداوندِ اللَّهُ عَلَي الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبِرُوحِ كَاتِهِ، السَّلَامُ عَلَي تَوْ رَا بِرِ تَمَامِ اَفْرِيْدَه هَايِشِ اِنْتِخَابِ كَرْدِ، سَلَامٌ بِرِ بَنَاتِ السَيِّدِ الْمُصِطَفِيِّ السَّلَامُ عَلَي بَنَاتِ النَّبِيِّ الْمُجْتَبِيِّ دَخْتَرَانِ حَضْرَتِ مُصْطَفِي، سَلَامٌ بِرِ دَخْتَرَانِ پِيَاْمِرِ بِرِگَزِيْدَه، السَّلَامُ عَلَي بَنَاتِ مَنِ اَضِيْطْفِيَهُ اللَّهُ فِي السَّمَاءِ، وَفَضَّلَهُ عَلَي سَلَامِ بِرِ دَخْتَرَانِ اَيْنِ كِه خُداوندِ اَوْ رَا دِرِ آسْمَانِ بِرِگَزِيْدِ وَبِرِ خَلْقِ جَمِيْعِ الْبَرِيَّةِ وَالْوَرَى السَّلَامُ عَلَي ذُرِّيَّةِ السَيِّدِ الْجَلِيلِ، مِنْ بَرْتَرِيِ دَادِ، سَلَامٌ بِرِ فَرْزَنْدَانِ سُرُورِ بَزُرْگُوارِ اَزِ نَسْلِ اِسْمَاعِيْلَ، وَسَلَالَةِ اِبْرَاهِيْمَ الْخَلِيلِ، السَّلَامُ عَلَي بَنَاتِ نَسْلِ اِسْمَاعِيْلِ وَاَزِ فَرْزَنْدَانِ اِبْرَاهِيْمِ خَلِيلِ، سَلَامٌ بِرِ دَخْتَرَانِ النَّبِيِّ الرَّسُولِ، السَّلَامُ عَلَي اَخْوَاتِ فَاطِمَةَ الزُّهْرَاءِ الْبَتُولِ، پِيَاْمِرِ مَرْسَلِ، سَلَامٌ بِرِ خُواهرَانِ فَاطِمَه؛ زَهْرَايِ بَتُولِ السَّلَامُ عَلَي زَيْنَبِ وَامِّ كَلْثُومِ وَرُقِيَّةَ، السَّلَامُ عَلَي الشَّرِيْفَاتِ سَلَامٌ بِرِ زَيْنَبِ وَامِّ كَلْثُومِ وَرُقِيَّةَ، سَلَامٌ بِرِ

بانوان ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۲۴ الْأَحْسَابِ، وَالطَّاهِرَاتِ الْأَنْسَابِ، السَّلَامُ عَلَى بَنَاتِ الْأَبَاءِ وَالْأَكْهَرِ وَپاکیزه نسب، سلام بر دختران پدران الْأَعَاظِمِ، وَسَيِّلَةِ الْأَخِيَادِ الْأَكْرَامِ الْأَفَاخِمِ، عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بزرگوار و فرزندان نیای کریم و بزرگ؛ عبدالمطلب وَعَبْدِمَنَاF وَهَاشِمِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. و عبد مناف و هاشم و رحمت و برکات خدا بر آنان باد.»

### زیارت عقیل و عبدالله فرزند جعفر طیار علیهما السلام

زیارت جناب عقیل و جناب عبدالله فرزند جعفر طیار علیهما السلام عقیل و جعفر طیار هر دو برادران علی بن ابی طالب هستند. عبدالله پسر جعفر طیار، همسر حضرت زینب علیها السلام است. قبر عقیل و عبدالله بن جعفر در بقیع قرار دارد. در زیارت این دو بزرگوار چنین می‌گویی: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا يَا عَقِيلَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ» سلام بر تو ای سرور ما عقیل بن ابی طالب، سلام بر تو ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۲۵ يَا ابْنَ عَمِّ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَمِّ نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ أَي پسر عموی رسول خدا، سلام بر تو ای پسر عموی پیامبر خدا، سلام عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَمِّ حَبِيبِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَمِّ الْمُضَيَّطِيِّ بر تو ای پسر عموی حبیب خدا، سلام بر تو ای پسر عموی حضرت مصطفی، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَخَا عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ سلام بر تو ای برادر علی مرتضی، سلام بر تو ای عبدالله فرزند بن جعفر الطَّيَّارِ فِي الْجَنَانِ، وَعَلَى مَنْ حَوْلَكُمَا مِنْ أَصْحَابِ جَعْفَرِ پروازکننده در بهشت، و سلام بر کسانی که اطراف شمایند از اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله رَسُولِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْكُمَا وَأَرْضَاكُمَا أَحْسَنَ الرِّضَا، خداوند از شما خوشنود باشد و شما را به بهترین صورت خوشنود سازد و وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنَزِلَكُمَا وَمَسْكَنَكُمَا وَمَحَلَّكُمَا وَمَأْوِيَكُمَا، بهشت را منزل و مسکن و جایگاه و سر پناهتان قرار دهد، السَّلَامُ عَلَيْكُمَا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد.»

### زیارت ابراهیم، فرزند رسول اکرم صلی الله علیه و آله

ابراهیم، پسر رسول الله صلی الله علیه و آله در کودکی از دنیا رفت و پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله را داغدار کرد. در گذشت ابراهیم، پیامبر را به شدت غمگین ساخت و آن حضرت در سوگ فرزند، اشک می‌ریخت و می‌فرمود: «چشم اشک‌فشان است و غمگین، ولی سخنی نمی‌گویم که موجب ناخوشنودی پروردگاران گردد.» (۱) این فرزند، که مورد علاقه شدید پیامبر صلی الله علیه و آله بود، در بقیع به خاک سپرده شد. برای زیارت او، در قبرستان بقیع، نزدیک قبر او می‌ایستی و چنین می‌گویی: «السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى» سلام بر رسول خدا سلام بر پیامبر خدا سلام بر حَبِيبِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى نَجِيِّ اللَّهِ، حَبِيبِ اللَّهِ سلام به برگزیده خدا سلام بر انتخاب شده خدا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۲۷ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الْمُرْسَلِينَ، سلام بر محمد بن عبدالله آقای پیمبران و خاتم رسولان وَخَيْرِهِ اللَّهُ مِنْ خَلْقِهِ فِي أَرْضِهِ وَسَمَائِهِ، السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ وَبِرْكَاتِهِ خدا از خلقش در زمین و آسمانش سلام بر همه انبیاءِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ، السَّلَامُ عَلَى السُّعْدَاءِ وَ الشُّهَدَاءِ پیمبران و رسولان سلام بر سعادتمندان و شهیدان وَالصَّالِحِينَ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، السَّلَامُ وَبندگان شایسته حق سلام بر ما و بر بندگان صالح خدا سلام عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الرُّوحُ الزَّكِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا النَّفْسُ الشَّرِيفَةُ، بر تو ای روح پاک سلام بر تو ای جان شریف السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَيْرِ الْوَرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ پاك سلام بر تو ای فرزند بهترین مردم سلام بر تو ای فرزند النَّبِيِّ الْمُجْتَبَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُبْعُوثِ إِلَى كَافَّةِ الْوَرَى پیامبر برگزیده سلام بر تو ای فرزند برانگیخته شده بسوی عموم مردم السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ النَّذِيرِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ السَّرَاحِ سلام بر تو ای فرزند بشیر و نذیر سلام بر تو ای فرزند چراغ ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۲۸ الْمُنِيرِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُؤَيَّدِ بِالْقُرْآنِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ تَابِنَاكِ سلام بر تو ای فرزند آنکس که بوسیله

قرآن تأیید شد سلام بر تو ای فرزند الْمُرْسَلِ إِلَى الْبِائِسِ وَالْعَجَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ صَاحِبِ الرَّايَةِ آنکس که بسوی انس و جن فرستاده شد سلام بر تو ای فرزند صاحب پرچم وَالْعَلَامَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الشَّفِيعِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ و علامت سلام بر تو ای فرزند شفیع در روز قیامت سلام بر تو يَا ابْنَ مَنْ حَبَاهُ اللَّهُ بِالْكَرَامِيَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، ای فرزند آن کس که خدایش مخصوص فرمود به بزرگواری سلام بر تو و رحمت خدا و برکاتش أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ اخْتَارَ اللَّهُ لَكَ دَارَ إِنْعَامِهِ قَبْلَ أَنْ يَكْتُبَ عَلَيْكَ گواهی دهم که براستی خداوند برای تو خانه نعمت خود را انتخاب فرمود پیش از آنکه مقرر و واجب کند بر تو أَحْكَامَهُ، أَوْ يُكَلِّفَكَ حَلَالَهُ وَحَرَامَهُ، فَتَقْلَبَكَ إِلَيْهِ طَيْبًا زَاكِيًا احکام خود را یا تکلیف کند تو را به حلال و حرامش پس تو را بدان خانه منتقل فرمود پاک و مبرا مَرَضِيًّا طَاهِرًا مِنْ كُلِّ نَجَسٍ، مُقَدَّسًا مِنْ كُلِّ دَنَسٍ، وَبَوَّأَكَ جَنَّةً وَپسندیده و پاکیزه از هر نجاست و تمیز از هر کثافت و آلودگی و جای داد الْمَأْوَى وَرَفَعَكَ إِلَى الدَّرَجَاتِ الْعُلَى وَصَيَّمَنِي اللَّهُ عَلَيْكَ در بهشت آسایش و بالایت برد به درجات بالا- و درود خدا بر تو صِيْلَةٌ تَقَرُّ بِهَا عَيْنُ رَسُولِهِ، وَتُبْلَغُهُ أَكْبَرُ مِأْمُولِهِ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ درودی که روشن شود بدان دیده رسول خدا و برساندش به بزرگترین آرزویش خدایا قرار ده ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۲۹ أَفْضَلَ صِيْلَاتِكَ وَأَزْكَاهَا، وَأَنْمِي بَرَكَاتِكَ وَأَوْفَاهَا، علی بهترین درودها و پاکیزه‌ترین آنها و فزاینده‌ترین برکاتش و کاملترین آنها را بر رَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، رسول خود و پیامبرت و برگزیده از خلقت محمد خاتم پیامبران وَعلی مَنْ نَسَبَ مِنْ أَوْلَادِهِ الطَّيِّبِينَ، وَعلی مَا خَلَفَ مِنْ عَتْرَتِهِ وَ بر نسل او از اولاد پاکش و بر یادگاری که بجای گذارد از عترت الطَّاهِرِينَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ پاكيزه‌اش به رحمت ای مهربانترین خدایا از تو خواهم به حق مُحَمَّدٍ صَفِيكَ، وَإِبْرَاهِيمَ نَجْلِ نَبِيِّكَ أَنْ تَجْعَلَ سَعْيِي بِهِمْ محمد برگزیده‌ات و به حق ابراهیم فرزند پیامبرت که قرار دهی سعی مرا بدیشان مَشْكُورًا، وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا، وَحَيَاتِي بِهِمْ سَعِيدَةً، وَعَاقِبَتِي مَرْمُودَةً سپاسگزاری و گناهم را آمرزیده و زندگیم را سعادت‌مند و عاقبتم بهم حَمِيدَةً، وَحَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً، وَأَفْعَالِي بِهِمْ مَرْضِيَّةً، را ستوده و حاجاتم را روا شده و کردارم را پسندیده وَأُمُورِي بِهِمْ مَسْعُودَةً، وَشُؤُنِي بِهِمْ مَحْمُودَةً. اللَّهُمَّ وَأَحْسِنْ وَ کارهایم را مقرون به سعادت و وضعم را مورد پسند و ستوده خدایا و نیکو گردان لِي التَّوْفِيقَ، وَنَفْسَ عَنِي كُلَّ هَمٍّ وَضِيقٍ. اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي عِقَابِيكَ، برایم توفیق را و برطرف کن از من هر اندوه و فشاری را خدایا دور کن مرا از عقاب و شکنجه‌ات و ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۳۰ وَامْتَنِحْنِي تَوَابِكَ، وَأَسْئَلُكَ بِجَنَانِكَ، وَأَرْزُقْنِي رِضْوَانِكَ تفضل کن بر من پاداش نیکت را و سکنایم ده در بهشتت و روزیم گردان رضوان وَأَمَانِكَ، وَأَشْرِكْ لِي فِي صَالِحِ دُعَائِي وَالِدِي وَوَلَدِي وَجَمِيعَ وَامْنِيَّتِ رَا وَ شَرِيكَ گردان با من در دعای شایسته‌ام پدر و مادرم و فرزندانم و همه الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ، إِنَّكَ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ وَ مؤمنان را زندگان از ایشان و مردگانشان را که براستی تویی صاحب اختیار الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ». اعمال ماندگار و شایسته آمین ای پروردگار جهانیان.»

### زیارت اسماعیل فرزند امام صادق علیهما السلام

اسماعیل، فرزند بزرگ امام صادق علیه السلام بود، و عده‌ای از شیعیان پس از امام صادق به امامت او اعتقاد پیدا کردند و به «اسماعیلیه» معروف شدند، اگر چه خود به امامت برادرش امام موسی کاظم عقیده داشت و مورد احترام آن حضرت بود. در زیارت اسماعیل می‌گویی: «السَّلَامُ عَلَيَّ جَدِّكَ الْمُصِطَفَى السَّلَامُ عَلَيَّ أَبِيكَ الْمُرْتَضَى «سلام بر جدت (حضرت) مصطفی، سلام بر پدرت (حضرت) مرتضی، ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۳۱ الرِّضَا، السَّلَامُ عَلَيَّ السَّيِّدَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، السَّلَامُ عَلَيَّ سلام بر دو سرور (امام) حسن و (امام) حسین، سلام بر خَدِيجَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيَّ مادر مؤمنان و مادر بانوی بانوان جهان؛ خدیجه، سلام بر فاطِمَةَ أُمِّ الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ، السَّلَامُ عَلَيَّ النَّفُوسِ الْفَاحِشَةِ، بِحُورِ مَادِرِ اِمَامَانِ پاك (حضرت) فاطمه، سلام بر جان‌های والا- و دریاهاى الْعُلُومِ الرَّاحِرَةِ، شُفَعَائِي فِي الْآخِرَةِ، وَأَوْلِيَائِي عِنْدَ عَوْدِ دَانَشْ؛ شَفِيعَانِمِ در آخرت و مددکارانم به هنگام

بازگشت الرُّوحِ إِلَى الْعِظَامِ النَّخْرَةِ، أَيْمَةُ الْخَلْقِ وَوَلَاةُ الْحَقِّ، السَّلَامُ عَلَيْكَ رَوَانٌ بِهِ اسْتِخْوَانُ هَيْ فَرَسُودَه؛ پِشْوَايَانِ رَاسْتِیْنِ وَ وُلَاتِ حَقِّ، سَلَامٌ بَرِ تَوِ اَیُّهَا الشَّخْصُ الشَّرِیْفُ، الطَّاهِرُ الْكَرِیْمُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اِی شَخْصِیْتِ شَرِیْفِ؛ (امام) پَاك و بزرگوار، گواهی می‌دهم که معبودی جز الله نیست و اینکه وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَمُصِیطُفِیْهِ، وَأَنَّ عَلِیًّا وَوَلِیُّهُ وَمُجْتَبَاؤُهُ، وَأَنَّ حَضْرَتِ مُحَمَّدَ بَنْدَه وَ بَرگزیده او است و اینکه حضرت علی ولی و منتخب او می‌باشد و امامت تا الإمامة فی وُلْدِهِ اِلی یَوْمِ الدِّیْنِ، نَعْلَمُ ذَلِكَ عِلْمُ الْیَقِیْنِ، وَنَحْنُ قِیَامَتِ دَر مِیَانِ فَرزندان (معصوم) او است، و برای ما امری یقینی است و بر این اِتْمَانِکَ مُعْتَقِدُونَ، وَفِی نَصْرِیْرِهِمْ مُجْتَهِدُونَ». باوریم و در یاریشان کوشا می‌باشیم.» ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۳۲

### زیارت حلیمه سعدیه علیها السلام

حلیمه سعدیه، دایه و مادر رضاعی رسول خدا صلی الله علیه و آله بود که آن حضرت را در کودکی از عبدالمطلب (جد پیامبر) تحویل گرفت و میان قبیله خود در بیرون مکه برد، و به او شیر داد و بزرگش کرد. زنی با عاطفه و مهربان که افتخار دایگی پیامبر صلی الله علیه و آله را داشت، و مورد احترام و علاقه حضرت بود. در زیارت آن بانوی عظیم الشان چنین می‌گویی: «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ حَبِيبِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَرگزیده خدا، سلام بر تو ای مادر (رضاعی) پیامبر خدا، سلام بر تو ای مادر صِیْفِیِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَرگزیده خدا، سلام بر تو ای مادر حبیب خدا، سلام بر تو ای اُمُّ الْمُصِیطُفِیِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُرْضِعَةَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَرگزیده خدا، سلام بر تو ای دایه رسول خدا، سلام بر تو ای حَلِیْمَةَ السَّعْدِیَّةِ، فَرَضَتِی اللَّهُ تَعَالَى عَنكَ وَأَرْضَاكَ، وَجَعَلَ اِی حَلِیْمَه سَعْدِیَه، خدَاوند تَعَالَى اِز تُو خُوشنُود بَاد وَ تَرَا خُوشنُود سَازَد، وَ بَهْشْتِ الْجَنَّةِ مُنْزِلِكَ وَمَأْوَاكَ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ». رَا مَنزَلِ وَ پَنَاهِگَاهْتَانِ قَرَار دَهْد وَ رَحْمَتِ وَ بَرَكَاتِ خدَا بَر تُو بَاد.»

### زیارت عمه‌های رسول اکرم صلی الله علیه و آله

قبر این دو بانوی بزرگوار «صفیه و عاتکه»، دختران عبدالمطلب و ام البنین مادر حضرت ابوالفضل علیه السلام در بقیع در کنار هم قرار دارند. صفیه، زنی شجاع، با کمال و ادیب و شاعر بود، و در آغاز ظهور اسلام مسلمان شد، و با پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله بیعت کرد، و به مدینه هجرت نمود. در جنگ اُحُد و خندق هم حاضر بود، و در سال ۲۰ هجری در سن ۷۳ سالگی از دنیا رفت. عاتکه نیز زنی با ایمان بود، و در ردیف صحابه پیامبر قرار داشت، و همراه مسلمانان مهاجر به مدینه هجرت کرد. در زیارت دو عمه حضرت رسول صلی الله علیه و آله صفیه و عاتکه می‌گویی: «السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا عَمَّتِي رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا «سَلَامٌ بَر شَمَا دُو عَمَّه رَسُولِ خدَا، سَلَامٌ بَر شَمَا دُو عَمَّتِي نَبِيِّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا عَمَّتِي حَبِيبِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَمَّه پیامبر خدا، سلام بر شما دو عمه حبیب خدا، سلام ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۳۴ عَلَيْكُمَا يَا عَمَّتِي الْمُصِیطُفِیِ رَضِیْتِی اللَّهُ تَعَالَى عَنكُمَا وَجَعَلَ بَر شَمَا دُو عَمَّه حضرت مصطفی، خدَاوند اِز شَمَا خُوشنُود بَاد وَ بَهْشْتِ الْجَنَّةِ مُنْزِلِكُمَا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ». رَا جَایگَاهْتَانِ قَرَار دَهْد وَ رَحْمَتِ وَ بَرَكَاتِ خدَا بَر شَمَا بَاد.»

### زیارت ام‌البنین مادر حضرت ابوالفضل علیه السلام

ام‌البنین، که نامش «فاطمه» دختر حزام است، زنی رشید، شجاع و عارف و فاضل و نجیب و با اخلاص بود که پس از شهادت حضرت زهرا علیها السلام، به همسری امیرالمؤمنین در آمد، و صاحب چهار فرزند رشید به نامهای عباس، عبدالله، جعفر و عثمان شد که هر چهار نفر در کربلا، در رکاب امام حسین علیه السلام جنگیدند، و شربت شهادت نوشیدند. ام‌البنین برای شهدای کربلا و چهار شهید خود در مدینه عزاداری می‌کرد، و در رثایشان شعر می‌سرود، و از احیاگران یاد کربلا و شهدا بود. در زیارت ام‌البنین



خدا صلی الله علیه و آله و ولایت امیر مؤمنان و دیگر السَّلام، وَالْبَائِمَةُ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلام، فَصَلِّ لِي اللَّهُ عَلَيْكَ حَيًّا ائِمَّة طاهرين عليهم السلام اقرار کردی، خداوند در حال حیات و مرگ و مَمِيَّتًا، وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ». بر تو درود فرستاد و رحمت و برکاتش بر تو باد.»

### زیارت دوم حضرت عبدالله بن عبدالمطلب علیهما السلام

«السَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمَجْدِ الْأَيْلِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا «سلام بر تو ای بزرگوار و اصیل، سلام بر تو ای خَيْرَةَ فَرْعٍ مِنْ دَوْحَةِ الْخَلِيلِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الدِّيْبِ بَهْتَرِينَ شَاخَسَارِ شَجَرَةِ اِبْرَاهِيمِ خَلِيلِ، سلام بر تو ای فرزند اسماعیلِ إِسْمَاعِيلِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا سِبْلَةَ الْأَبْرَارِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا ذَبِيحٍ، سلام بر تو ای که از دودمان نیکانی، سلام بر تو ای پدر النَّبِيِّ الْمُخْتَارِ، وَعَمَّ الْوَصِيِّ الْكَرَّارِ، وَالِدِ الْأَيْمَةِ الْأَطْهَارِ، پیامبر برگزیده و عموی وصی [او حیدر] کزار و پدر ائمه اطهار السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَضَاءَتْ بُنُورَ جَبِينِهِ عِنْدَ وِلادَتِهِ أَطْرَافُ سَلام بر تو ای آنکه با نور پیشانی‌اش به هنگام ولادتش کرانه‌های آسمان السَّماءِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا يُوسُفَ آلِ عَبْدِ مَنَافٍ، السَّلامُ عَلَيْكَ روشن شد، سلام بر تو ای یوسف خاندان عبد مناف، سلام بر تو یا مَنْ سَلَّمَكَ مَسَلَّمَكَ جَدَّهُ إِسْمَاعِيلِ، فَأَسَلَّمَكَ لِأَبِيهِ لِيَذْبَحَهُ، ای آنکه پیرو راه جدش اسماعیل بود و در برابر پدر برای ذبح تسلیم گشت ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۴۰ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ فَدَاهُ اللَّهُ بِمَا فَدَاَهُ، فَتَقَبَّلَهُ فَأَعْطَاهُ اللَّهُ وَأَبَاهُ، سلام بر تو که خداوند فدایی برایت قرار داد و فدایش را پذیرا شد السَّلامُ عَلَيْكَ يَا حَامِلَ نُورِ الثُّبُوءِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَشْرَفَ سَلام بر تو ای حامل نور پیامبری، سلام بر تو ای شریف‌ترین النَّاسِ فِي الْأَبُوءِ وَالْأَبْنَاءِ، السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ، مردم از جهت پدر و فرزند، سلام بر تو ای پدر خاتم پیامبران السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الطَّاهِرِينَ بَعْدَ الطَّاهِرِينَ، وَابْنَ الطَّاهِرِينَ، سلام بر تو ای پدر پاکان و پاکان و فرزند پاکیزگان وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ». و رحمت و برکات خدا بر شما باد.»

### فضیلت زیارت حمزه و سایر شهدای اُحد

فضیلت زیارت حضرت حمزه و سایر شهدای اُحد در سال سوّم هجری در شمال مدینه، در دامنه کوه اُحد جنگی میان مسلمانان و کفار اتفاق افتاد که ابتدا مسلمانان پیروز شدند، ولی در مرحله بعد در اثر تخلف، عده‌ای از ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۴۱ فرمان رهبری سرپیچی کردند، و در نتیجه بیش از هفتاد نفر از مسلمانان شهید شدند. فخر المحققین در رساله فخریه نوشته: مُسْتَحَب است زیارت حضرت حمزه علیه السلام و دیگر شهدای اُحد در قبرستان اُحد. از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله نقل است که هر کس مرا زیارت کند و عمویم حمزه را زیارت نماید، به من جفا کرده است. شیخ مفید رحمه الله فرموده که پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله به زیارت قبر حمزه امر می‌فرمود و به زیارت ایشان و شهدا اهتمام می‌کرد. حضرت فاطمه علیها السلام پس از رحلت رسول اکرم صلی الله علیه و آله بر زیارت قبر آن بزرگوار مواظبت می‌نمود. و از زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله سنت شده است که مسلمانان به زیارت عموی گرامی آن حضرت می‌روند، و در کنار قبرش درنگ می‌کنند. و در حدیث است که حضرت فاطمه علیها السلام پس از رحلت پدر روزهای دوشنبه و پنج‌شنبه هر هفته به زیارت قبور شهدا می‌رفت و با اشاره به مواضع مسلمانان در صحنه جنگ اُحد، می‌فرمود: این جا موضع رسول خدا صلی الله علیه و آله بود، و در این مکان مشرکین، و به نقلی دیگر در آن جا نمازی گزارده می‌کرد. شهدای اُحد رضوان الله علیهم حدود هفتاد نفر می‌باشند. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص:





کنی ولی از بدی حساب ترس دارم پس بنگر امروز پناه آوردنم را به قَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ، فَبِهِمَا فُكِنِي مِنَ النَّارِ، وَلَا تَخَيَّبْ سِعِي، وَلَا قَبْرِ عَمُوِيْ پيغمبرت پس به حق هر دو آنها که آزادم کن از آتش و نوید مکن کوششم را و يَهُونَنَّ عَلَيَّكَ اِيْتِهَالِي، وَلَا تَخَجِبَنَّ عَنْكَ صَوْتِي، وَلَا تَقْلِبْنِي بِغَيْرِ مَبَادَا زَارِي مِنْ نَزْدِ تُو نَاجِيزِ وَ خَوَارِ قَرَارِ كَيْدِ وَ صَدَايِ مِنْ اَزِ تُو مَحْجُوبِ كَرْدِ وَ بَدُونِ حَاجَاتِمِ مَرَا حَوَائِجِي، يَا غِيَاثُ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَ مَحْزُونٍ، يَا مُفَرِّجًا عَنِ بَازِ نَگَرْدَانِ اِي فَرِيَادِرِسِ هَر مَحْنَتِ زَدِه وَ غَمْنَاكَ وَ اِي كَشَايِنْدِه (انده) اَزِ الْمَلْهُوفِ الْحَيْرَانِ الْغَرِيْقِ الْمُسْرِفِ عَلَي الْهَلَكَةِ، فَصَلِّ عَلَي اِنْدُوهِگِيْنِ سِرْگَرْدَانِ وَ غَرِيْقِي كِه مَشْرَفِ بَرِ هَلَاكَتِ اسْتِ پَسِ دَرُودِ فَرَسْتِ بَرِ اِدْعِيهِ وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنِهِ مَنْوَرِه، ص: ۳۴۶ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ انْظُرْ اِلَيَّ نَظْرَةً لَا اَشْقَى بِعَيْدِهَا اَبِيْدًا، وَ اِرْحَمْ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ بَنِيَّ كِه مَشْرَفِ بَرِ هَلَاكَتِ اسْتِ پَسِ دَرُودِ فَرَسْتِ بَرِ اِدْعِيهِ وَ نَگَرِيَسْتِنِي كِه هَر كَزِ پَسِ اَزِ اَنِ بَدِ بَخْتِ نَشُومِ وَ رَحْمِ كُنِ تَضَرُّعِي وَ عَزِيْرَتِي وَ اِنْفِرَادِي، فَقَدْ رَجَوْتُ رِضَاكَ، وَ تَحَرَّيْتُ بِهِ زَارِي وَ اَشْكُ وَ تَنْهَاتِيْمِ چُونَكِه مِنْ بِهِ خُوشَنُودِيْتِ اَمِيْدُوَارَمِ وَ جُوِيْمِ اَنِ الْحَيْرَانِ الَّذِي لَا يَعْطِيهِ اَحَدٌ سِوَاكَ، فَلَا تُرَدِّ اَمْلِي، اَللّٰهُمَّ اِنْ تَعَاقَبْتَ خَيْرِي رَا كِه عَطَا نَكُنْدِ اَنِ رَا اِحْدِي جَزِ تُو پَسِ اَرْزُوِيْمِ رَا بَازِ مَگَرْدَانِ خُدَايَا اِگَرِ كَيْفِرُ كُنِي فَمَوْلِيْ لَهُ الْقُدْرَةُ عَلَي عِبْدِهِ وَ جَزَائِهِ بِشُوءِ فِعْلِه، فَلَا اَحِيْنَّ پَسِ مَوْلَانِيْ هَسْتِي كِه بَرِ بِنْدِهَاتِ قَدْرَتِ دَارِي وَ پَادَاشِ عَمَلِ بَدَشِ بُوْدِهِ پَسِ نُوْمِيْدَمِ مَسَازِ الْيَوْمِ، وَلَا تُصَيِّرْ فَنِيْ بِغَيْرِ حَاجَتِي، وَلَا تَخَيَّبَنَّ شُخُوَصَتِي اَمْرُوَزِ وَ بَازِمِ مَگَرْدَانِ بَدُونِ رُوَا شُدِنِ حَاجَتِمِ وَ نَااَمِيْدِ مَكُنِ حَرَكَتِ كَرْدِنِ وَ وِفَادَتِي، فَقَدْ اَنْفَدْتُ نَفَقَتِي، وَ اَنْعَبْتُ يَدِنِي، وَ قَطَعْتُ وَ اَمْدَمْتِ رَا چُونَكِه بُوْلَمِ رَا خَرَجِ كَرْدِهَامِ وَ بَدَنَمِ رَا بِهِ تَعَبِ اَفَكُنْدَمِ وَ بِيَابَانِ هَايِ الْمَفَازَاتِ، وَ خَلَفْتُ الْاَهْلَ وَ الْمَالَ وَ مَا خَوَّلْتِنِي، وَ اَثَرْتُ مَا بَسِيَارِي رَا پَشْتِ سِرْ كَزَارِدَمِ وَ زَنِ وَ فَرَزَنْدِ وَ مَالِ وَ مَنَالِمِ وَ اَنْچِهِ رَا بِهِ مِنْ دَادِي هَمِهِ رَا بَجَايِ كَزَارِدَمِ وَ اَنْچِهِ رَا عِنْدَكَ عَلَي نَفْسِي، وَ لُدْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، پِشِ تُو اسْتِ بَرَايِ خُودِ اَخْتِيَارِ كَرْدَمِ وَ بِهِ قَبْرِ عَمُوِيْ پِيغمْبَرْتِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ پَنَاهِ اُورْدَمِ وَ تَقَرَّبْتُ بِهِ اِيْتِغَاءِ مَرْضَاتِكَ، فَعُدُّ بِحِلْمِكَ عَلَي جَهْلِي، وَ بُوَسِيْلِهِ اُو بَرَايِ جِسْتِنِ خُوشَنُودِيْتِ تَقَرَّبِ جِسْتَمِ پَسِ بَازِ كَرْدِ بَا بَرْدَبَارِيْتِ بَرِ نَادَانِيْمِ اِدْعِيهِ وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنِهِ مَنْوَرِه، ص: ۳۴۷ وَ بَرَأْتِكَ عَلَي ذَنْبِي، فَقَدْ عَظَمْتُ جُرْمِي، بِرَحْمَتِكَ يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمًا. وَ بَا مَهْرَتِ بَرِ گَنَاهَمِ كِه بَرَاَسْتِي گَنَاهَانِمِ بَزْرُگِ گَشْتِهِ بِهِ مَهْرَتِ، اِي بَزْرُگُوَارِ اِي بَزْرُگُوَارِ.»

### زیارت دیگر شهدای احد

#### اشاره

در زیارت شهدای جنگِ اُحُد که در دامنه کوه اُحُد دفن هستند، چنین می‌گویی: «السَّلَامُ عَلَي رَسُوْلِ اللهِ، السَّلَامُ عَلَي نَبِيِّ اللهِ، السَّلَامُ عَلَي رَسُوْلِ خُدَا سَلَامِ بَرِ پِيَامِبِرِ خُدَا سَلَامِ بَرِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ، السَّلَامُ عَلَي اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِيْنَ، السَّلَامُ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ سَلَامِ بَرِ خَانْدَانِ پَاكَشِ سَلَامِ عَلَيْنُكُمْ اَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الْمُؤْمِنُونَ، السَّلَامُ عَلَيْنُكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ بَرِ شَمَا اِي شَهِيْدَانِ بَا اِيْمَانِ سَلَامِ بَرِ شَمَا اِي خَانْدَانِ الْاِيْمَانِ وَ التَّوْحِيْدِ، السَّلَامُ عَلَيْنُكُمْ يَا اَنْصَارَ دِيْنِ اللهِ وَ اَنْصَارَ اِيْمَانِ وَ تُوْحِيْدِ سَلَامِ بَرِ شَمَا اِي يَارَانِ دِيْنِ خُدَا وَ يَارَانِ رَسُوْلِه، عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ، سَلَامٌ عَلَيْنُكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى رَسُوْلِ خُدَا- كِه بَرِ اُو وَ اَلَشِّ سَلَامِ بَاد- سَلَامِ بَرِ شَمَا بَدَانِ شَكِيَايِي كِه كَرْدِيْدِ پَسِ چِه خُوبِ اسْتِ اِدْعِيهِ وَ زِيَارَاتِ مَدِيْنِهِ مَنْوَرِه، ص: ۳۴۸ الدَّارِ، اَشْهَدُ اَنَّ اللهُ اَخْتَارَكُمْ لِدِيْنِه، وَ اصْطَفَاكُمْ لِرَسُوْلِه، وَ اَشْهَدُ خَانِهِ اَخْرَتِ شَمَا گُوَاهِيْ دَهْمِ كِه بَرَاَسْتِي خُدَاوَنْدِ شَمَا رَا بَرَايِ دِيْنِ خُودِ اِنْتِخَابِ فَرْمُودِ وَ بَرِ كَزِيْدَتَانِ بَرَايِ رَسُوْلِ خُودِ وَ گُوَاهِيْ دَهْمِ اَنَّكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِه، وَ ذَبَبْتُمْ عَنْ دِيْنِ اللهِ وَ عَنْ كِه شَمَا دَرِ رَاهِ خُدَا جِهَادِ كَرْدِيْدِ اَنْطُورِ كِه بَايْدِ وَ دِفَاعِ كَرْدِيْدِ اَزِ دِيْنِ خُدَا وَ اَزِ نَبِيِه، وَ جِيْدْتُمْ بِاَنْفُسِكُمْ دُوْنَه، وَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَاتِلْتُمْ عَلَي مَنِهَاجِ پِيغمْبَرِ خُدَا وَ جَانبَايِي كَرْدِيْدِ دَرِ رَكَابِ رَسُوْلِ خُدَا وَ گُوَاهِيْ دَهْمِ كِه شَمَا بَرِ هَمَانِ رَاهِ رَسُوْلِ اللهِ، فَجَزَاكُمُ اللهُ عَنْ نَبِيِه وَ عَنْ الْاِسْلَامِ وَ اَهْلِه اَفْضَلَ رَسُوْلِ خُدَا كَشْتِه شَدِيْدِ پَسِ خُدَايْتَانِ پَادَاشِ دِهْدِ اَزِ جَانِبِ پِيَامِبِرِشِ وَ اَزِ دِيْنِ اِسْلَامِ وَ مَسْلَمَانَانِ بَهْتَرِيْنِ الْجَزَاءِ، وَ عَرَفْنَا وَ جُوهَكُمْ فِي مَحَلِّ رِضْوَانِه وَ مَوْضِعِ اِكْرَامِه مَعَ پَادَاشِ وَ بَشَنَاسَانْدِ بِهِ مَا چِهْرِه هَايِ شَمَا رَا دَرِ جَايْگَاهِ رِضْوَانِ وَ اِكْرَامِشِ هَمْرَاهِ بَا النَّبِيِّنَ وَ الصِّدِّيقِيْنَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِيْنَ، وَ حَسَنَ اَوْلِيَاكَ

پیمبران و راستگویان و شهیدان و صالحان و چه نیکو رفیقاً، أَشْهَدُ أَنَّكُمْ حِزْبُ اللَّهِ، وَأَنَّ مَنْ حَارَبَكُمْ فَقَدْ حَارَبَ اللَّهَ، رفیقانی هستند آنها گواهی دهم که شمائید حزب خدا و هر که با شما بجنگد مسلماً با خدا جنگ کرده و إِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ الْفَائِزِينَ، الَّذِينَ هُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ و براستی شما از مقربان و رستگارانید که در پیشگاه پروردگارشان زنده‌اند يُرْزَقُونَ، فَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، و روزی می‌خورند پس لعنت خدا و فرشتگان و همه مردم بر آنکه شما را کشت ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۴۹ أَتَيْتُكُمْ يَا أَهْلَ التَّوْحِيدِ زَائِراً وَبِحَقِّكُمْ عَارِفاً، وَبِزِيَارَتِكُمْ آمَدَهَامَ به نزد شما برای زیارت ای اهل توحید و به حق شما عارفم و بوسیله زیارت شما إِلَى اللَّهِ مُتَقَرِّباً، وَبِمَا سَبَقَ مِنْ شَرِيفِ الْأَعْمَالِ وَمَرْضِي الْأَفْعَالِ به سوی خدا تقرب جویم و بدانچه گذشته از اعمال شریف و کارهای پسندیده عالماً، فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ، وَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ دَانَايِمَ پس بر شما باد سلام خدا و رحمت و برکاتش و لعنت خدا لَعْنَةُ اللَّهِ وَعَظْمُهُ وَسَيْحُطُهُ، اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِزِيَارَتِهِمْ، وَبَيِّنِي عَلَى مَا تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ، وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ ثابت بدار و بمیرانم بر آنچه ایشان را بر آن میراندی و گرد آور میان من و ایشان فِي مُسْتَقَرِّ دَارِ رَحْمَتِكَ، أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَنَا فَرَطٌ، وَنَحْنُ بِكُمْ در جایگاه خانه رحمت گواهی دهم که شما بر ما سبقت گرفتید و ما هم به شما لَاحِقُونَ. «ملحق خواهیم شد.» و سپس هر چه می‌توانی سوره اَنَا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ بخوان و ثواب آن را به ارواح مطهره این شهدا هدیه کن.

## بخش دوم از فصل دوم

### مساجد و اماکن متبرکه در مدینه منوره

آثار و بناهای ارزشمند اسلامی در مدینه منوره بقدری زیاد است که توضیح و تشریح و ویژگی‌های آن، نیاز به کتاب جداگانه‌ای دارد، و از آنجا که توسط معاونت آموزش و تحقیقات بعثه مقام معظم رهبری، کتاب‌هایی در این زمینه تهیه و منتشر شده است، لذا از معرفی اماکن، همراه کتاب ادعیه و زیارات، صرف نظر نموده، تنها به ذکر اسامی و مستحبات برخی از آنان اکتفا می‌شود: ۱- مسجد النبی صلی الله علیه و آله: این مسجد، توسط نبی اکرم صلی الله علیه و آله و با کمک و همراهی مسلمانان صدر اسلام بنا گردید. حدود آن در زمان آن حضرت از شمال به جنوب ۳۵ متر، و از مشرق به مغرب ۳۰ متر بود که با ده ستون از درخت خرما ساخته شد، و در سال هفتم هجری پس از فتح خیبر به واسطه رسول خدا صلی الله علیه و آله توسعه یافت. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۵۲ جاهای مهم مسجد عبارتند از: الف: حُجْرَةُ مَطْهَرَةٍ: طول حجره مطهره رسول اکرم صلی الله علیه و آله ۱۶ متر و عرض آن ۱۵ متر می‌باشد، و گنبدی به نام قَبِيَّةُ الْخَضْرَاءِ بر روی آن قرار دارد. ب: منبر رسول الله صلی الله علیه و آله: در سال ۵ هجرت برای پیامبر منبری با سه پله ساختند که آن حضرت بر پله سوم نشسته و برای مردم سخن می‌گفتند. ج: محراب: در زمان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و خلفا، مسجد النبی محراب نداشت، اما در دوران خلافت عمر بن عبدالعزیز محرابی در محل نماز رسول خدا صلی الله علیه و آله ساختند، که هم‌اینک به نام محراب النبی صلی الله علیه و آله معروف است. د: روضه منوره: ستون‌های مسجد که به نام‌های توبه یا ابولبابه، حنانه، مهاجرین، سریر و مخلقه معروف است. و: مقام جبرئیل ز: محل اصحاب صفه ح: محراب تهجد ط: خانه حضرت فاطمه علیها السلام ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۵۳-۲ قبرستان بقیع: در این قبرستان چهار امام معصوم یعنی: امام حسن مجتبی امام زین العابدین، امام محمد باقر، امام جعفر صادق علیهم السلام، و بسیاری از صحابه، همسران و دختران، و ابراهیم فرزند رسول اکرم صلی الله علیه و آله، و تعداد زیادی از مردان و زنان صدر اسلام مدفونند. ۳- مسجد قبا: اولین مسجدی که بر اساس تقوا، توسط پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در مدینه ساخته شد، مسجد قبا بود. ۴- مشربه ام ابراهیم

و مسجد فضیخ یا ردّ الشمس، که در نزدیکی قُبا بوده است. ۵- مسجد الجمعة: که در مسیر قُبا به مدینه قرار دارد. ۶- قبرستان احد: در این مکان حمزه سیدالشهدا و سایر شهدای جنگ احد مدفون هستند ۷- مسجد العسکر: و مسجد ثنایای رسول الله که در احد قرار داشته است. ۸- مساجد سبعة: این مساجد که شمارشان کمتر از هفت می‌باشد ولی به مساجد سبعة معروف است، و بعد از پیامبر صلی الله علیه و آله در محلّ وقوع جنگ احزاب بنا گردیده است، عبارتند از: الف: مسجد فتح ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۵۴ ب: مسجد علی علیه السلام ج: مسجد فاطمه علیها السلام د: مسجد سلمان رحمه الله ه: مسجد ابو بکر و: مسجد عمر برخی از این مساجد در سال‌های اخیر تخریب گردیده است. ۹- مسجد ذوالقبلتین: در این مسجد قبله تغییر یافت، و مسلمین که به طرف مسجد الأقصى نماز می‌خواندند، موظف شدند از آن پس به طرف کعبه نماز بگذارند. ۱۰- مسجد غمامه یا مصلی النبی صلی الله علیه و آله ۱۱- مسجد حضرت علی علیه السلام و مسجد حضرت زهرا علیها السلام: که در مناخه و نزدیک به یکدیگر قرار داشته‌اند. ۱۲- مسجد مباحله: در محلّ این مسجد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله همراه با علی و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام برای مباحله با نصاری نجران آمدند. ۱۳- مسجد شجره: که همان میقات اهل مدینه و کسانی است که از مدینه عازم حجّ و زیارت بیت الله الحرام می‌باشند. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۵۵ ۱۴- مسجد مُعَرَّس، که اینک از آن خبری نیست. ۱۵- محلّه بنی هاشم: خانه امام سجاد علیه السلام و امام صادق علیه السلام و ذرّیه رسول اکرم صلی الله علیه و آله در این محل بوده، و در توسعه حرم تخریب گشته و از بین رفته است. ۱۶- از مساجد دیگری نیز یاد شده است که عبارتند از: مسجد ابوذر، مسجد نفس زکیه، مسجد ظفر یا مسجد بنی ظفر، مسجد سُقیّا، مسجد مُسیجِد، مسجد غزاله یا مسجد منصرف، مسجد بنی سالم، مسجد بنی قریظه، مسجد الرایه، و ... برخی از این اماکن اعمال و مستحبات خاصی دارند که به اختصار متذکر می‌شویم:

### مستحبات مدینه منوره و مسجد النبی صلی الله علیه و آله

۱- غسل ورود به مدینه و مسجد النبی صلی الله علیه و آله و زیارت پیامبر صلی الله علیه و آله و ائمه بقیع علیهم السلام، که می‌توان با یک غسل همه را نیت کرد. ۲- اقامت در مدینه منوره: صاحب جواهر می‌فرماید که ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۵۶ اختلافی در استحباب سکونت و مجاورت مدینه منوره نیست، و مرحوم شهید در دروس بر این مطلب ادّعی اجماع کرده است. سمهودی از مالک بن انس - امام مالکیه - نقل می‌کند که از او سؤال شد: سکونت در مدینه نزد تو بهتر است یا در مکه؟ گفت: مدینه، و چرا مدینه محبوب‌تر نباشد؟ و حال آنکه راهی در آن نیست مگر اینکه رسول خدا بر آن عبور فرموده، و جبرئیل از جانب پروردگار بر آن حضرت نازل شده است. ۳- مستحبّ است در مدّت اقامت یک ختم قرآن یا بیشتر در مدینه و به خصوص در مسجد النبی صلی الله علیه و آله بخواند. ۴- مستحبّ است هر مقدار می‌تواند در مدینه صدقه بدهد، و مرحوم مجلسی روایت کرده که یک درهم صدقه در مدینه معادل ده هزار درهم در جای دیگر است. بنابراین سعی کند در کمک کردن به برادران دینی - مخصوصاً سادات و ذرّیه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله - کوتاهی نشود. ۵- مواظب اعمال و رفتار خود باشد، و فرصت را غنیمت شمرد، و هر چه می‌تواند نماز بخواند، به ویژه در ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۵۷ مسجد النبی صلی الله علیه و آله که هر رکعت نماز در مسجد النبی صلی الله علیه و آله مساوی هزار رکعت نماز در غیر آن است مگر مسجد الحرام، و برای نماز افضل اماکن، روضه رسول الله صلی الله علیه و آله می‌باشد. ۶- در وقت ورود و خروج از مسجد صلوات بفرستد. ۷- هنگام ورود در مسجد دو رکعت نماز تحیت مسجد بجا آورد. ۸- از طرف والدین و برادران دینی و آشنایان، به پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله سلام کند. ۹- پس از زیارت - چنانکه قبلاً گفته شد - دو رکعت نماز زیارت بخواند، و ثوابش را به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله هدیه کند. ۱۰- نزدیک مرقد مطهر رسول خدا بایستد، و حمد و ثنای الهی را به جای آورد، و دعا کند. ۱۱- در مقام جبرئیل نماز و دعا بخواند.

۱۲- در محراب رسول خدا- در صورت امکان- نماز بگزارد. ۱۳- در مسجد صدا را بلند نکند. ۱۴- دو رکعت نماز نزد ستون ابولبابه (ستون توبه) بجا ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۵۸ آورد، و دعا کند. ۱۵- نماز و دعا در روضه مبارکه حضرت رسول و هم چنین در خانه حضرت زهرا علیها السلام مستحب است، و در صورتی که امکان نداشته باشد، مناسب است این کار هر چه نزدیک تر به این دو مکان شریف انجام گیرد. قابل توجه اینکه، روضه مبارکه مسجد النبی، ستون توبه و مقام جبرئیل هر کدام دعای مخصوصی دارند که در همین کتاب پس از زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله زیر عنوان خاص خود ذکر شده است.

### مسجد قبا

حضرت رسول صلی الله علیه و آله به هنگام هجرت از مکه به مدینه، روز دوشنبه دوازدهم ربیع الاول، سال اول هجری، وارد قریه قبا (۵ کیلومتری جنوب مدینه) شد، و تا روز جمعه (۴ روز) در این محل توقف کرد، تا حضرت علی علیه السلام در مکه امانات مردم را که نزد حضرت رسول بود به آنان برگردانده، و سایر ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۵۹ دستورهای حضرت را اجرا، و چند تن از زنان که حضرت فاطمه علیها السلام در میانشان بود، به حضرتش ملحق شود، و از طرفی دیگر مردم مدینه خود را برای ورود حضرت آماده کنند. در این توقف چهار روزه، حضرت رسول صلی الله علیه و آله اولین مسجد را با کمک مسلمانان بنا نمود، که زمین آن را مردم قبا هدیه کردند، و حضرت با نوک سرنیزه خود حدود آن را روی زمین مشخص کرد. گفته‌اند که هر ضلع آن ۶۶ ذراع بوده است. در ساختن این مسجد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله مانند دیگر مسلمانان شرکت داشت، و سنگ و گِل حمل می نمود، و دوشادوش دیگران کار می کرد، و در جواب آنان که از حضرت می خواستند که گوشه‌ای بنشیند و فقط فرمان دهد می فرمود: *قَدْ أَفْلَحَ مَنْ يَعْمُرُ الْمَسَاجِدَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ قَائِمًا وَقَاعِدًا* «هر که مسجد بپا کند و در همه حال قرآن بخواند، رستگار است.» آیه شریفه *لَمَسْجِدِ اسِسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ، فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ اِدْعِيَةَ* مدینه منوره، ص: ۳۶۰ *الْمُطَهَّرِينَ* «۱»، در مورد همین مسجد نازل شده است. مسجد قبا بارها تجدید بنا و توسعه یافته، زیرا نزد مسلمین اهمیت بسزایی داشته، و رسول اکرم صلی الله علیه و آله هر هفته روزهای دوشنبه به قبا تشریف می برده، و در آنجا نماز می گزاردند. از آن حضرت روایت شده که: هر کس در خانه‌اش وضو بگیرد و به مسجد قبا رود و دو رکعت نماز بخواند، ثواب یک عمره را برای او می نویسند. و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نیز فرمود: هنگام زیارت مشاهده و مساجد اطراف مدینه، ابتدا به مسجد قبا رفته و در آنجا بسیار نماز بخوان.

### اعمال مسجد قبا

وقت تشرّف، دو رکعت نماز تحیت مسجد بجا آور، بعد تسیحات حضرت زهرا علیها السلام را بگو، و زیارت جامعه اول را بخوان آنگاه دعا کن، و بهتر است که به این جملات دعا کنی: ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۶۱ *«اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَى خَدَاوْنَا! كَفْتَهُ تُو دَرَسْتِ اسْتِ وَ تُو دَر قُرْآنِي كِه بَر سِينِه پيامبر صَدْرِ نَبِيكَ الْمُرْسَلِ: لَمَسْجِدِ اسِسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ مَرَسَلْتِ نَازِل كَرْدِه اِي، فَرْمُودِه اِي: «مُوكَدًّا مَسْجِدِي كِه اَز رُوز نَخَسْتِ بَر پايه تَقْوَا پِي رِيْزِي شُدِه بَاشَد، أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ، فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ اِدْعِيَةَ سَزَاوَاتَر اسْتِ كِه دَر آن (بَرای عبادت) بایستی، دَر آنجا مردانی هَسْتَنْد كِه پاكيز گي رَا دُوسْت دَارَنْد وَ خَدَاوْنَا هَم الْمُطَهَّرِينَ. اللَّهُمَّ طَهِّرْ قُلُوبَنَا مِنَ النِّفَاقِ، وَأَعْمَلْنَا مِنَ الرِّيَا، پاكيز گان رَا دُوسْت مِي دَارَد، خَدَاوْنَا! دِلْهَای مَا رَا اَز نِفَاقِ، وَاَعْمَالِ مَا رَا اَز رِيَا، وَفُرُوجَنَا مِنَ الرِّئَا، وَاللَّيْتَنَا مِنَ الْكُذْبِ وَالْعَيْبَةِ، وَأَعْيُنَنَا مِنَ وَاَعْمَالِ تَنَاسَلِي مَا رَا اَز زَنَا، وَ زَبَانِ هَای*

ما را از دروغ و غیبت، و دیدگانمان را از الخیانه، فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، رَبَّنَا نگاه خیانت آمیز (حرام) حفظ کن، که توبه خیانت دیدگان و انگیزه‌های پنهان در سینه‌ها آگاهی، پروردگارا! ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ». ما به خویش ستم کردیم و اگر ما را نیامرزیده و بر ما ترحم نوزی، مؤکداً از زیانکارانیم.» پشت این مسجد منزلی بوده متعلق به امیرالمؤمنین علیه السلام، و جلوی مسجد چاه آب شیرینی که فعلاً اثری از آن نیست. گفته شده که انگشتر پیغمبر صلی الله علیه و آله در آن چاه افتاده و بدین ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۶۲ جهت به «چاه انگشتر» نامیده شده، و نیز به «چاه آب دهان» هم معروف است، زیرا نقل شده پیغمبر صلی الله علیه و آله آب دهان مبارک را در آن چاه افکندند و آبش پس از شوری، شیرین شد. نکته قابل توجه اینکه: در سال نهم هجری گروهی از منافقین مسجدی ساختند تا از آن به عنوان پایگاهی برضد اسلام و مسلمانان بهره گیرند، و از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله درخواست کردند که آن را افتتاح نماید و برای تبرک در آن نماز بخواند، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله هم قول مساعد دادند که در فرصت مناسب چنین کند، ولی با نزول آیه شریفه ... وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا ... نقشه منافقین آشکار شد، و پیامبر صلی الله علیه و آله دستور تخریب آن را صادر فرمود.

### مسجد ذو قبلتین

بنابر مشهور در نیمه رجب یا شعبان سال دوم هجری، رسول گرامی صلی الله علیه و آله به دعوت «أُمِّ بَشْرَ» به میان قبیله بنی سالم در شمال غربی مدینه رفتند، و هنگام نماز ظهر دو رکعت نماز را ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۶۳ طبق معمول به سوی بیت المقدس خواندند. فرمان الهی مبنی بر روگرداندن به سوی کعبه نازل شد، و بقیه نماز را به طرف کعبه گزاردند، و از آن پس کعبه مکرمه قبله دائمی مسلمانان شد. بدین مناسبت این مسجد را مسجد ذو قبلتین یا مسجد قبلتین نامیده‌اند. این مسجد در جانب غربی مسجد فتح، با فاصله کمی واقع شده‌است. یکی از آیات کریمه‌ای که به این مناسبت نازل شد آیه کریمه: قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ «ما تورا که صورتت را به سوی آسمان می گردانی می بینیم، اکنون تو را به قِبَلَهُ تَرْضِيهَا قَوْلِ وَجْهِكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا سَوَى قِبَلِهِ» که از آن خوشنود باشی می گردانیم، روی خود را به سوی مسجد الحرام بگردان، و هر جا کُنتُمْ قَوْلُوا وَجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ... «۱» می باشد. بودید رویتان را به سوی آن بگردانید... سابقاً در این مسجد دو محراب، روبروی هم - شمالی و جنوبی - یکی به طرف کعبه و دیگری به طرف بیت المقدس قرار داشته، ولی متأسفانه در سال‌های اخیر که مسجد را ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۶۴ تجدید بنا کرده‌اند، تنها جای یک محراب در آن باقی مانده، و آثار قبلی این حادثه بزرگ، محو شده است. مستحب است در مسجد ذو قبلتین دو رکعت نماز تحیت مسجد خوانده شود، و مناسب است بعد از آن این دعا را بخوانی: «اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا مَسْجِدُ الْقِبْلَتَيْنِ، وَمُصَلِّي نَبِينَا وَحَبِيبِنَا وَسَيِّدِنَا «خداوندا! این مسجد قبلتین و نمازگاه پیامبرمان حبیب ما و سرور ما مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ حَضْرَتِ مُحَمَّدٍ - درود خدا بر او آتش باد - است خداوندا! تو که گفتارت الْحَقُّ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَى صِدْرِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ: قَدْ نَرَى رَاسْتِ اسْتِ فِي كِتَابِي كِه بَر سِينِه پيامبرت نازل ساخته‌ای فرموده‌ای: «ما صورتت تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبَلَهُ تَرْضِيهَا قَوْلِ رَا كِه بَه سَوَى آسْمَانِ مِی گِردَانِی (و منتظر تعیین قبله نهایی هستی) می بینیم، اکنون تو را به سوی قبله‌ای که از آن خوشنود باشی می گردانیم، وَجْهِكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ. اللَّهُمَّ كَمَا بَلَّغْتَنَا فِي الدُّنْيَا رَوَى خُود رَا بَه سَوَى مَسْجِدِ الْحَرَامِ بَگِردَان». خداوندا! همانگونه که ما را در دنیا زیارتت و مآثره الشریفه، فَلَا تُحَرِّمْنَا يَا اللَّهُ فِي الْأَخِرَةِ مِنْ فَضْلِ بَه زيارت و دیدار آثار شریفش نائل ساختی، خداوندا! در آخرت از فضیلت ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۶۵ شَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَآخِشْرُنَا فِي زُمْرَتِهِ شَفَاعَتِ مُحَمَّدِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحْرُومَانِ مَسَاز، و در زمره آنان وَتَحْتَ لَوَائِهِ، وَآمَنَّا عَلَى مَحَبَّتِهِ وَسَيِّئَتِهِ، وَآشَقْنَا مِنْ حَوْضِهِ وَزِيرِ پَرچمشان محشورمان گردان، و بر محبت و پیروی از سنتش بمیران و

از حوض کوثرش الْمَوْرِدِ بِيَدِهِ الشَّرِيفَةِ، شَرْبَةً هَنِيبَةً مَرِيئَةً لَا نَظْمًا بَعْدَهَا أَبَدًا، إِنَّكَ بَدَسْتُ شَرِيفِش سِيرَابِمَان سَاز، آبی گوارا که هرگز پس از آن تشنه نگردیم و تو علی کُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ». بر هر چیز توانایی.»

### مسجد فتح (مسجد احزاب)

در کنار رشته کوه سلع، چند مسجد کوچک است که موقعیت جنگ احزاب (خندق) را نشان می دهد، و گفته می شود لشکر اسلام در این قسمت اردو زده بود. در همین محل بر فراز کوه، مسجدی بنا شده که معروف به مسجد فتح است، در سبب نامگذاری آن گفته شده: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در این مکان برای پیروزی مسلمانان دعا کرد، و خبر فتح و پیروزی لشکر اسلام در همین مکان به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله رسید. ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۶۶ در همین جنگ بود که به دست توانای علی بن ابی طالب علیهما السلام، عَمْرُو بْنُ عَبْدِوَدِّ عَامِرِي پهلوان نامی عرب کشته شد، و نوشته اند: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در این هنگام فرمود: «ضَرْبَةُ عَلِيٍّ يَوْمَ الْخَنْدَقِ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ الثَّقَلَيْنِ» (۱): ضربت علی در روز خندق، بهتر از عبادت جن و انس است. مستحب است بعد از خواندن دو رکعت نماز تحیت مسجد، این دعا را بخوانی: «يَا صَيْرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ، وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، وَيَا أَيُّ فَرِيادِ رَسٍ گرفتاران و ای اجابت کننده دعای درماندگان و ای مُعِثَّ الْمَهْمُومِينَ، اِكْشِفْ عَنِّي ضُرِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَغَمِّي، دَادِرْسِ غَمَزِدْگَانِ بَگشا از من سختی و اندوه و گرفتاری و غم را کَمَا كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَمَّهُ، وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ چنانچه گشودی از پیامبرت صلی الله علیه و آله اندوهش را و هراس دشمن را از او کفایت عَدُوِّهِ، وَ اَكْفَيْتَنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». کردی و از من هم کفایت کن آنچه فکر مرا به خود مشغول داشته از کار دنیا و آخرت ای مهربانترین مهربانان. ۱

### دعا در مسجد الاجابه

مسجد اجابه همان مسجد مباحله است که در روز بیست و چهارم ذی حجه داستان مباحله رسول اکرم صلی الله علیه و آله با نصارای نجران در آن مکان واقع شد. در مسجد الاجابه پس از دو رکعت نماز تحیت مسجد، این دعا را می خوانی: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ، وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ «خداوندا! از تو شکیبایی شاکران، عمل خائفان، مِنْكَ، وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لَكَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، وَأَنَا يَقِينُ عَابِدَانِ تَرَا خَوَاسْتَارَم، خداوندا! تویی والا و بزرگ و من عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ، وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ، وَأَنَا الْعَبْدُ الدَّلِيلُ، بنده بیچاره و نیازمند تو می باشم، تو بی نیاز و ستوده ای و من بنده خوار، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَامْنَنْ بِغِنَاكَ عَلَى فَقْرِي، خداوندا! درود فرست بر محمد و دودمانش، و به بی نیازیت بر نیازمندیم ادعیه و زیارات مدینه منوره، ص: ۳۶۸ وَبِحَلْمِكَ عَلَى جَهْلِي، وَبِقُوَّتِكَ عَلَى ضَعْفِي، يَا قَوِيُّ يَا عَزِيزُ، و به بردباریت بر نادانیم و به توانائیت بر ناتوانیم منت گذار، ای توانمند عزیز، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ، وَ اَكْفِنِي خَدَاوَنَدَا! درود فرست بر محمد و آلش که اوصیای شایسته اند، و آنچه را که امور ما اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». دنیا و آخرت برابیم مهم است، کفایت فرما ای مهربانترین مهربانان.»

### درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ جَاهِدُوا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ ذَلِكُمْ خَیْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده ای که

امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیت های گسترده مرکز: الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه [www.ghaemiyeh.com](http://www.ghaemiyeh.com) جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۲۴) ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه و فائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: [www.ghaemiyeh.com](http://www.ghaemiyeh.com) ایمیل: [Info@ghaemiyeh.com](mailto:Info@ghaemiyeh.com) فروشگاه اینترنتی: [www.eslamshop.com](http://www.eslamshop.com) تلفن ۰۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) فکس ۰۲۲-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۰۲۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۰۳۱۱-۱۹۷۳-۳۰۴۵ و شماره حساب شبا: ۵۳-۰۶۰۹-۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۱۸۰-۰۱-IR۹۰ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :-

هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبتِ ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریکِ کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».





مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW



برای داشتن کتابخانه های تخصصی  
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

[www.Ghaemiyeh.com](http://www.Ghaemiyeh.com)

[www.Ghaemiyeh.net](http://www.Ghaemiyeh.net)

[www.Ghaemiyeh.org](http://www.Ghaemiyeh.org)

[www.Ghaemiyeh.ir](http://www.Ghaemiyeh.ir)

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

